

ପୁଣ୍ୟ ସଙ୍ଗରେ ଚଳ ପ୍ରତଳ ହେବ । ଏଥିରେ
ଯେ ସମସ୍ତ କରଣମାନେ ସମ୍ମରଣ ହେଲେ ଏକଥା
ବୋଲିବା ବାହୁଦ୍ୟ କାରଣ ଚାହିଁ ଅରଦିନ
ଆମଦିନ ହୃଥିକେ କରଣମାନେ ସଙ୍ଗରେ ପ୍ରିର
ହୋଇଥିବା କଥା ଜାଣି ସୁକା ବିନା ଅପରିରେ
ଆମଦିନ ପ୍ରଦଶ କଲେ ଓ ପୁଣ୍ୟ ସହିତ ବ୍ୟଞ୍ଜନ
ସାର ଯେମନ୍ତ ବାବୁଙ୍କଠାରେ କୃପା ପ୍ରକାଶ
କଲେ ମେମନ୍ତ ଆପଣା ବିଶୁରର ଶୌରବ
ରକ୍ଷା କଲେ ଓ ଯଦ୍ୟପି ଦୂଇ ଏକଦର ଆପ-
ଣାକୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ବା ଦିଶିଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ କର
ପରି ଲୁଫ୍଱ସ୍ଵାରକୁ ଘେନ ଲୁଚି ରହିଗଲେ ମାତ୍ର
ତାହିଁରେ କିଛି କବି ହୋଇ ନାହିଁ କାରଣ
ଯେଉଁଠାରେ ଜିନିଶର କରଣ ଓ ଖଣ୍ଡାଏବ
ଏକମତ ହୋଇ ଶୋଟିଏ ଧାମାକିକ ସୁଧାର
ଚିଲାଇଲେ ସେଠାରେ ଦୁଇ ଗୁରୁଜଣର କଥା
ଥର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଲାହୁ ପଞ୍ଚକଠାରେ ସେପରି ପବିତ୍ରରା
ଯେ ବୁଥାରମାନ ଅଠର ତାହା ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି
ମାତ୍ରକେ ରୁହି ପାରିବେ ।

ପାତ୍ରଙ୍କ ସବୁ ବସି ଦେଶକାଳ ପାତ୍ର ଓ ପୂର୍ବା
ପର ବିବେଚନା କରି ଘାମାକିକ ନିୟମମାନ
ହଶୋଧନ ଓ ଉନ୍ନତ କରିବା ପ୍ରଥା ପରମାଣୁ
ଶୂଳ ଆସୁଥିଲୁ ଓ ସବୁକାଳରେ ଓ ସବୁ ଦେ
ଶରେ ଲୋକମାନେ ଏହି ନିୟମରୁ ଅନୁରଭବ
କରି ଅପଣା ଉତ୍କର୍ଷ ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ଉତ୍କଳଦେଶର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ
କରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏ ନିୟମ ପରାବ ନାହିଁ
ସୁନ୍ଦର ଏମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନତ ହୋଇ
ପରୁ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଉଠନାଟି
ଦେଲୁ ଏଥିରେ ଦେଶର ହିତାକାଂଶିମାନେ
ଅବଶ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ଓ କମଣ୍ଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଦିଗ୍ବୟରେ ଏହିରୁପ ମୀମାଂସା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକରିବାକୁ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବେ ଏତିକ ଅମୂଳନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ
ଆଶା ଓ ଆମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ଯେ
ପରମଙ୍ଗଳମୟ ପରମେଶ୍ୱର ଭାବା ସଫଳ
କରନ୍ତୁ ।

କଟ୍ଟକ କଲେଜର ବାର୍ଷିକ ସଙ୍ଗ ।
କଟ୍ଟକ କଲେଜର କର୍ଷିକ ପାରିଶୋଷିକ
ଦାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଗତ ଗନ୍ଧାର ସକାଳବେଳେ
ଉତ୍ତମମୁକ୍ତ ନିର୍ବାହକ ହେଲା । ଏବର୍ଷ ସଙ୍ଗଠିତ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷାରୁ ବୃଦ୍ଧତା ହେବାର ଜଣା-
ଯାଏ । ଦେଶୀୟ ଓ ଉତ୍ତରେଷୀୟମାନଙ୍କ ସଂଗ୍ୟା
ଭଲହୋଇଥିଲେ ଅନ୍ତେକଣ୍ଠର ଉତ୍ତରେଷୀୟ
ମହୁଲା ଶ୍ରୀଗମନ ପଦକ ସନ୍ମାନ ଶୋଭା ଅନ୍ୟକ

ବ୍ୟାଜାଇଥିଲେ । ଅନ୍ତରେ ଉପୁଲୋକ ଆଶ-
ତରକୁ ଅଧିକୁ ବାରଣ ସବୁ ଗୁହରେ ଫଣ୍ଡିଏ
ଅବନ ଶୁଣ୍ଡ ନ ଥିଲ । ନୂତନ ବଳେକ ହେବା
ସଙ୍ଗେ ନଗରବସିଙ୍କର ଚିନ୍ମା ପ୍ରତି ଏପ୍ରକାର
ଆଦର ଗୋଟିଏ ଶୁଭ ଲକ୍ଷଣ ଅଛଇ ।
ଶ୍ରୀଯତ୍ର ବନିନୁଭୁଗ୍ରାହେବ ସର୍ବପରି ଆବନ
ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସବର କାର୍ଯ୍ୟାବୟମୂ
ଦରବାକୁ ଅନୁମତି ହେବାରୁ ନୂତନ ବଳେକର
ନୂତନ ତ୍ରିନ୍ଦିପିଲ ଏକରବାହେବ ବାର୍ଷିକ
ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠବଳେ ମାତ୍ର ସାହେବଙ୍କ ପଢ଼ିବା
ତେ କହିବା ଧୂର ଦତ୍ତ କଳ ନ ଥିବାରୁ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଟାର ପାଇଲୁ ନାହିଁ
ସୁତରଂ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବସ୍ଥା ପାଠକ-
ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ଅନ୍ତରମ ହେଲୁ । ଯାହା-
ହେଉ ବିଜ୍ଞାପନର ସାର ବଥା ଏହି ଯେ
ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରମ ଓ ସନ୍ନୋଧ-
କଳକ ହୋଇଥାଏଇ ଓ ଏଥର ଅନେକ ଉତ୍ସତି
ସାଧନ ହୋଇଥାଏ । ଅଶୁଭ ମଧ୍ୟରେ ବେବଳ
ପ୍ରବେଶିବା ପରାମାର ଗୋଚନ୍ୟ ଧଳ ଅଟ୍ଟଇ
ଓ କୁ ୧୫ ଟି ପରାମାର୍ଥିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବେବଳ
କୁ ୨ ଟି ଉତ୍ତରିଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାର ଏହି କାରଣ
ଏକରବାହେବ ଅନୁମାନ କଲେ ଯେ ପରାମାର-
ଙ୍କର ମନ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନରୁ ପ୍ରସମାନେ
ଗୁରୁ ନ ପାଇବାରୁ ଘେର ଉତ୍ତର ଦେଇ
ତାହାଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷ କର ନ ପାଇଲେ ଅର୍ଥାତ୍
ପରାମାରଙ୍କର ଗୁରୁରୁ ପ୍ରସମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ହେବାକୁ ଅନ୍ତର ହେଲେ । ବିନ୍ଦୁ ଏ ମଧ୍ୟରେ
ପରାମାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏବ୍ୟ ହେବାର କୌଣସି
ଦେବରଙ୍ଗନ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠ
ଶର୍ଷ ହେଲ ଉତ୍ତରାବୁ ଶର୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଗୋପିକ
ଶୁଣ ହେଲ ଓ ଅନ୍ତରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ବେବଳ ବାବୁ ତାହାକାନ୍ତି ବିଦ୍ୟାପାଠୀର ସଂସ୍କୃ-
ତ ଉତ୍ସର୍ଷି ହୋଇଥିବା ଶୁରୁମାନଙ୍କୁ ଅଭିନକୁ
ରଜେଷିକ ଦେଇଥିଲେ ଅଭି ବେହି କିନ୍ତୁ
ଦଇ ନାହାନ୍ତି । ତହିଁ ଉତ୍ତରାବୁ ବେତେଶ୍ଵରର
ଏ ଅପଶାଅଭ୍ୟନ୍ତାଠ ଶୁଣାଇ ସଭାବୁଦ୍ୟତିଙ୍କ
ମୋହତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ବିନ୍ଦୁ ଉଚ୍ଛି
ଅବେ ପୂର୍ବତର ଶ୍ରୀ ବିଶେଷ ରୂପେ ପାରକ
ଜାଇଥିଲେ । ଅସ୍ଵରାଗ ଶର୍ମକର ଏ ପକ୍ଷରେ
ତେ ଦେଖାଯିବାରୁ ଅନୁମାନ ହେଲ ଯେ
ପରାମାନେ ପୁଣ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କର ପରାମାର
ଦେଇ ସବରେ ହୁଣା କର ଦେଇଥିଲେ ।
ଅଭିନାବୁ ଶ୍ରୀଯତ୍ର ସର୍ବପରି ମହାଶୂନ୍ୟ ଗୋଟିଏ

କୁଟୁ ବକ୍ତୃତା କରି ସବୁ ଉଚ୍ଚ କଲେ । ଗାହାଙ୍କ
ବକ୍ତୃତାରୁ ଜଣାଗଲ ଯେ ବିଦ୍ୟାକୟପୂର୍ବ ଛନ୍ଦ
ସଂଗ୍ରହ କୁମରଃ ବୁଝି ହୋଇ ୩୦ ରୁ ଅସ୍ଵର
ହୋଇଥାଏ ଓ ଶକ୍ତି ପ୍ରରି ଏ ପ୍ରଦେଶୀୟ
ଲୋକଙ୍କ ଆଦର ଦିନୀ ବର୍ତ୍ତାକୁ କଲେତି
ସାଧନ ସକାଗେ ପ୍ରୟୋକ୍ଷମାୟ ଠଙ୍କା ଏଠା
ଲୋକମାନେ ଯେମନ୍ତ ଅତ୍ୱବ ପୂର୍ବକ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଅଳ୍ପକାଳରେ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରୟୋକ୍ଷମାୟ
ଠଙ୍କାରୁ ବିକ୍ରି ଅସ୍ଵର ସୁନ୍ଦର ରେବା ମଳିଅଳ୍ପ
ଜହିରୁ ସହଜରେ ଅନୁଭବ ହୁଅଇ ଯେ
ଶକ୍ତିର ମନ୍ଦରୁ ଏଠାଲେବେ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଓ
ଏଥରେ ସାହେବଙ୍କର ବଜା ଉତ୍ସାହ ହୋଇ
ଥାଏ । ଯେବେ ଶ୍ରୀମାନେ ସେହିରୁଷ ଉତ୍ସାହ
ସହିତ ପରିଷାରେ ଉତ୍ସାହ ହେବେ ରେବେ
କଲେକ୍ଟି ପରିପ୍ଲାଣୀ ହୋଇପାରିବ ଫଳ-
ତଃ ଗେଣକୁ ଯାହା ହେଉ ପରିଷାହ ସର୍ବପ୍ରେ
ବଲେଜ ସାଧନ ହେଲୁ ସୁଖ ବିଷୟ ଅଚାର ।
ପ୍ରଦେଶୀବା ପରିଷାର ମନ୍ଦିରକ ସମ୍ରକ୍ଷରେ
ସାହେବଙ୍କର ମର ଏହି ଯେ ଗର୍ବମେଣ୍ଡ
କୁମରଃ ଏ ପରିଷାର ବୀମା ଉଚ୍ଚ କରୁଅଛନ୍ତି
ବୋଲି ଏକଷ ଏପରି ଫଳ ହେଲୁ ମାତ୍ର
ଆଗ୍ରାମୀ କର୍ଷରେ ଫଳ ହେବାର ଅଗା
ବରକୁ ଓ ଏଥୁପାଇଁ ଯେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହ
ନିମ୍ନେ ଦେଇବ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଓ ଅତି
ପୂର୍ବ ଏକ କଥା କହ ନୂଜନ ପ୍ରିନ୍ସିପିଲ ଏକର
ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ବକ୍ତୃତା ଜେଷ୍ଠକଲେ ।

ଅମେମାନେ ହୁବେ କହିଅଛୁ ସେ ଏଥର
ବନିଶ୍ଵରବାହେବଙ୍କ ବକ୍ତୁଗାଟି ଅଗିଷତ ହୋଇ
ଥିଲ ତହିଁ ର କାରଣ ଏହି କି ଗଲ ଦିଗବର୍ଷରେ
ଯେଜେ ଉନ୍ଦରର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଗିଥିଲେ ତାହା
ଧମ୍ବ ଏବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଦେଖି ଅର ବିହି
କହିବାକୁ ତାହାଙ୍କର ବାକୀ ନ ଥିଲ । ଅରଣୀନ
ଫଳ ଯାହା ହେଉ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଥିବାର କରିବାକୁ
ହେବ ଯେ ତାହାଙ୍କ ସତ୍ତରେ କଟକ ହାଇ-
ପୁଲିତି ନମରଃ ହାଇପୁଲ ଓ କଲେଜପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଉନ୍ଦର ହେଲ ଓ ସରବେ କ୍ଲାସ ପ୍ରଭୁତ ଏଥୁ
ସିଂହ ପ୍ରାପନ ଦିଲ । ଅଭିଏକ ଜାହାଙ୍କର
ମହିତ ବାସନାମାକ ପୁଣ୍ଡି ହୋଇଅଛୁ । ହେବଳ
ସଂକ୍ଷେପରେ ସବୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥିବାକୁ
ସଦ୍ବ୍ୟତ କି ଉତ୍ସମ ଫଳ ମିଳିବା ପଞ୍ଚରେ ଗଲା
ଅଛି ମାତ୍ର ଓଡ଼ିଶାର ହିତ କରିବାଯେ ତାହାଙ୍କର
ଏକାନ୍ତ ରଜା ଏଥର ସେ ସନ୍ଦର ପରିଚୟ
ଦେଇଅଛୁ ।

ଅମୂଳକଙ୍କର ଯାଜପୁରସ୍ତ୍ର ସମାଦିବାତା
ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ଏ ଯାଜପୁର ସବୁତବିଜନ
ରନ୍ଧାକା ମଧ୍ୟରେ ବୈତ୍ତମାସ ଶୁକ୍ଳପଞ୍ଚ ଅଶୋକ-
ଅଷ୍ଟୁମାଦିନ ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ନିକଟରେ ଯାତ୍ରା ହୋଇ
ଥିଲା ତହିଁରେ ପ୍ରାୟ ଦୋକାନ ୨୦୦ ଓ ମନୁଷ୍ୟ
ଗୁଲାଶବିଜାରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସେ ଯାତ୍ରା
ଏବଂସ୍ଵାଦପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା ଓ ମଧ୍ୟ ଚଳଇ ବୈଶା-
ଖମାସ ବିଶୁକ ସକାନ୍ତିନ ବିଲ୍ଲ ମୁଧୁର। ମୌଳୀ
ସିଙ୍ଗାଧୁରରେ ଯାତ୍ରା ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ଦୂର
ଶବ୍ଦରୁ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଦୁ ଦୋକାନଦାର ଓ ଛିରଶବିଜାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା ହୋଇଥିଲେ ସେ ଯାତ୍ରା ପାଞ୍ଚ ବି
ଛବନ ହୋଇଥିଲା ପୁଲିସ ସାହାଯ୍ୟରେ କୌ-
ଣସି ଅନିଷ୍ଟ ଘଟନା ହୋଇ ନାହିଁ ତେତେପୁଣ୍ଡମା
ବସିଦିନ ଏ ମୁକ୍କାମର ଦଶବିନୀ ଘାଟରେ ଘଣ୍ଟା
ଓ କେଉଁଠ ଦୂରଦଳଙ୍କର ଦୋତାମେଲଣ
ହୋଇଥିଲା ପଞ୍ଚାଶ କି ପାଠିଏ ଦୋତା ଓ ଦୂର
ତିନିବଜାର ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଦଶ ପଞ୍ଚାଶ ଦୋକାନ-
ଦାର ହୋଇଥିଲେ ଉଚ୍ଚ ଦୂରଦଳଙ୍କର ଦୋତା
କାହାର ଅଟେ ସେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଅବଧି
ମୀମାଂସା ନ ଦେଇ ଏଠା ପଣ୍ଡିତମାନେ ତହିଁର
ବିଦ୍ୟା ଦେଇ ନ ପାରିଲେ ଓ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚଲାପ-
ପିକା ଅବଧି ଉତ୍ତର ନ ଦେଲେ ଥାମେମାନେ
ଓ ବାବୁ କାଳିପଦ ବାନୁର୍ମ୍ୟା ଉଚ୍ଚ ଦୂରଦଳଙ୍କୁ
ଆଗାମୀ ଧନ ଦୋତାମେଲଣରେ ତହିଁରମୀମାଂସା
ହେବାର କହ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଯାତ୍ରା ଉତ୍ତମ-
ଗୁପ୍ତେ ବରାଇବାର କହିବାବୁ ସେମାନେ ଉତ୍ତା-
ହୃଦୟକ ଦୂରବୋଲ ଦେଇ ଆପଣା' ଦରକୁ
ସାଇଥିଲୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୂର ଅବମୂ
ହେବାର ଥିଲା ଉତ୍ତମେଲକନ ଓ ପୁଲିସ ସାହା-
ୟରେ କହି ଦିଜା ହୋଇ 'ନାହିଁ ।

ଏ ଯାକପୁର ସଦର ମଞ୍ଚରେ ଏକ ବଣିଆର
ପୁଅ ହିଥ ଛାଗୋଟିକୁ ଉତ୍ତାବସନ୍ଧୁ ହୋଇଥିଲା
ତହିଁମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପିଲ କି ତାହାର ବୟସ
୧୫ବର୍ଷ ହେବ ତାହା ଦେବର ପାଦଠାରୁ ସ୍ଵର୍ଗ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ଗଲା ଛାତା ବୃଦ୍ଧତ ବସନ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ ତାକୁ କଟକଚଣ୍ଠୀ ଠାକୁରଣୀ
ପ୍ରସନ୍ନ ହେବାରେ ସେ ଏବେବତ ଗୋଗରସ୍ତ
ପ୍ରୟକ୍ରି ନାଚିବାକୁ ଯିବା ଓ ବେର ଧର ସ୍ଵର୍ଗମା-
ତୁଳାତାକୁ ସରିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କାଳୀ-
ଠାକୁରଣୀଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣରେ ଶ୍ରୀକଥା କହ ତାଙ୍କ
ମୁଖରେ କବଳି ଅଧେ ଖାର ଅଧେ ଦେବାର
ପ୍ରକାଶ କଲା ଲୋକମାନେ ପଞ୍ଚବିବାରେ ସେ-
ମାନଙ୍କ ମନକଥା କହିଲ କେବେ ଲୋକଙ୍କ

ପୁଅ ହୁଅ ଦେବାର ଅଜ୍ଞା ଦେଇ ନବଦିନଯାତ୍ରା
ଶେଷକର ବିଦ୍ୟାୟ ହୋଇଗଲେ ପିଲ୍ଲାଟି ଉଚ୍ଛ୍ଵ
ଶେଗରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଅଛି ଯାହାକୁ ଯାହା କହି-
ଅଛି ତାହା ବର୍ଷଶେଷରେ ଜଣାଯିବ ।

। ୪ । ବଳାମଟିଆ ଇଲକାର ଜମିଦାର
ବାବୁ ଗ୍ରନ୍ତଗୋବିନ୍ଦ ଜଗବେବଙ୍କ ଜହିଲଦାର
ଏବ ରୀମୁଳର ପ୍ରକିର ବାବତ୍ର ଆଜି ତମିର
ଜମାନ ଧରନ ଜବରନ କଟାଇ ନେଇଥିବାର
ମୋକଦମା ଉପରୁତ ଥବାରୁ ଶ୍ରାସୁରଗନ୍ଧାହେବ
କବଣ୍ଡମାଛପ୍ରେସ୍ ଅଛିରେ ଉକ୍ତ ମୋକଦମାର
ବିଗର ଗେଷ କର ଉକ୍ତ ଜହିଲଦାର ଉପ-
ରେ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦର୍ଶର ଅଞ୍ଚା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

। প। অহুথৰ । মৌ । রজগাৰ কিবাৰী

ବୁଦ୍ଧାୟକର ହିଅର ଝରି ପିଲି କ ଜାହାର
ଉମର କ ୨୯ ବୀର ଅଟେ ସେ ଗୁପ୍ତରେ ପାଇ
କଣି ଜାଇଥିବାରୁ ନାୟକ ମଜଳିବର ରାଜୀଙ୍କା
ମୁମତି ସ୍ଵକା ଭେଦ କୋହିଲବନ୍ତ ଉଚ୍ଛବି
ଝରିବୁ ପାଇ କଣି ଆଇଥିବା ଗୋଷ ଦେଇଲ
ମାରୁ ମାରିପକାର ତତ୍ତ୍ଵଶାକ ତାହା ସାମାଜି
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟକୁହିମ ପାଇ ପକାଇଥିଲେ
ତହର ସମ୍ମାଦ ଗ୍ରାମର ଚରିତବାର ପୁରିବରେ
ଦେବାରୁ ଅଳ ମୁଖୀମର ସବୁଦୂଷିତେକୁହିମ
ମକଦମା ଜବନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏଥେ ମଧ୍ୟରେ
ବାରୁ ମଞ୍ଚନ୍ଦ୍ରନାଥ ମଛିକ ଜନ୍ମିଷେହିତର
ମୁକ୍ତାମର ଜୀବଣୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଅଦେଗଜେତର
ସରଜନିନରେ ଜବନ୍ତ କର ପାଠମାଲିପିନକ
ସ୍ଥାଗ ପ୍ରମାଣ ପାଇ ମୁମତି ସୁନ୍ଦର ଓ ଜାହାର
ସଜି ସହି କୁ ୫ ଶ ଅସାମୀ ଚାଲିଶ କରି
ଅଛନ୍ତି ମକଦମା ଦଶବିଧ ଆଇନର ଦିଶା-ଶି
୧୦୧ ଦିଶା ଅନୁସାରେ ଚଲୁଅଛି ଜୀବଣୀମାଜି
ଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଅସାମୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ
କୁକମ ହେବ ପରେ କଣ୍ଠାଇବୋ ।

ସାପାଦ୍ଧିକ ସଂବାଦ

ଆଗାମୀ ସୋନବାରିତାରୁ କଳିଶାଖିବଳ

କରେଇରେ ଦୋଗୁ ମୋକଦମା ଅରମ୍ଭ ହେଲା
କଟକର ମୁନ୍ଦରପଥ ବାବୁ ହରେକୁଷ ଗୁରୁତ୍ବି
ଛିମାହର ଛୁଟି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ଗର୍ବଶୀଳ
ଭାବୀ ମଞ୍ଚର କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବୁ ଯୋଗେ
ସ୍ଵରଚନ୍ଦ୍ର ଉଦ୍‌ଧରଣ ଭାବାର କର୍ମରେ ଏକଟି
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଗଲିତମାସ ଜା ୧୩ ଜାନୁଆରୀ
ବାବୁ ଛୁଟି ପ୍ରାର୍ଥନ କରିବେ । ବାବୁ ଯୋଗେଷ୍ଠ୍ଵ
ବାଲେଶ୍ଵର ଛୁଟା ଓଡ଼ିଶାର ସକଳ ମୁନ୍ଦରପଥରେ
ଭାବର କଲେ ।

ପୁଣ୍ୟର ନିତନ କଲେଜୁର ମାନସକ୍ଷାତ୍କାର
ଉଚ୍ଚ ନଗରରେ ଦିନେଶ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କର
ତ୍ରିଭବା କରିଥିଲା ।

ଯାଇପୁରର ଅଶ୍ଵିନୀ ଗଲବାହେବ ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀର କବିତାକୁଟ୍ଟେଟ ଓ ରଦ୍ଦରଜୀବ
ଅଶ୍ଵିନୀ ପ୍ରକଟିବାହେବ ଦୂଷ୍ପ୍ରେସ୍ କବିତାକୁ
କବିତା ମାଳିକୁଟ୍ଟେଟ ସନ୍ଦରେ ଏକଟିଠ ବିଷ୍ଣୁକୁ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଏଠାର ବଜାଯାଦିଲଙ୍ଘରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ପାଇଁ ଅତି ଦୁଇକଣ ଉଚିତ ବଜାଯେ-
ଶବ୍ଦୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଧିଷିଥାଇଛନ୍ତି । ଏତେ ଉଚି-
ତର ପ୍ରତ୍ୟାଳନର ଉପାୟ ଏଠାରେ ଅନୁକୋ-
ଡ଼ିଗ୍ରୀବିଦ୍ୱାରା ବିଷୟରେ ଶର୍ଷମ ମାତ୍ର ମାନନ୍ତି
ବସାଗେ ବୌଦ୍ଧ ଦେବାଚ୍ଛ୍ଵାସ କାରିର ନହିଁ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବଜାଲଙ୍କ ଯୋଷଶାନ୍ତିମେ ଗର
ମାସଭାତ୍ୟରେ ଦେଖାମଦର ମାସୁଲ ବେଳମାର
ଚକ୍ରକ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଗାଲକୁ ବହୁତଙ୍କ ଧାର୍ମି
ହୋଇଥାଏ । ଏଥରୁ ଉଠା ମାସୁଲ ବଜାଲଙ୍କ
ଅନ୍ୟ ବୌଧବୀ ଚଳାରେ ନାହିଁ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ବିବେଚନାରେ ଏଠାରେ ଅଭି କିଛି ମାସୁଲ
ବଚିଲେ କଲନା ।

ସୁଦେଶାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଜ୍ଞାପନ-
ବସୁ ବେଳଟା ରଙ୍ଗାଶ୍ରୟେ ଜୀମରେ କରାଗଲା
ପୃଷ୍ଠାରେ ଜଣେ କଣ ପଣ୍ଡିତ ମାହାରାଜାଙ୍କରୁ
ସୁମୃତ ତେଲଙ୍ଗା ଏବଂ ଜାମିଲଭାଷାରେ ଏହା-
କର ବିଶେଷ ବିଦ୍ୟା ହୋଇଥିବ ଏବଂ ଏସମେତୁ
ଭାଷାର ସକଳ ମାୟ ପଢି ଆଜିନ୍ତା ସେ କିମାର-
ପୃଷ୍ଠାରୁ କାହାର ଗୋଦାବିଧୀ କିଲମାନ ବ୍ୟାମଣ
କର ଛନ୍ଦ୍ରରେ ପବେନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି !
ଓ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ହେବ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ବ୍ୟାଜ
ଧର୍ମର ମହିମାଙ୍କ ପ୍ରମାଦ କରିଅଛନ୍ତି ସେହିପାରେ
ସେ ଅନେକଗୁଡ଼ିକ ହିନ୍ଦୁକୁ ସ୍ଵଧର୍ମକୁ ଅଣିଅଛନ୍ତି
ସେ ଦେବଧର୍ମ ବ୍ୟାହାଇବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଅନେକ
ଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଵର୍ଗିକା ମୁଦ୍ରିତ କରିଅଛନ୍ତି । ହୃଦୟ
ହୃଦୟ ଯେ ଏ ଅଛିରେ ଅବସ୍ଥ ବହାଙ୍ଗର
କହି ଜାଆ ଶୁଣାଯାଇ ମାର୍ଦି ।

ମୂଲ୍ୟାଷ୍ଟି ।
ଶାସ୍ତ୍ର ଗନ୍ଧାରେ ଯାତ୍ରାର ହାଲ ୪୫
ବାବୁ ଗଣେଶ୍ୱରଦେହେଳେ କଟକ ବଜାର ୪୬
” ବରମୋହନଗ୍ରୂ ” ” ୪୭

ପାଦଜାର କୁଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂବ୍ସାହିଲ୍ ଯତ୍ନାଲ୍ୟରେ
ମଠର ପ୍ରକାଶକ ହେଲା ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

१८७

४०६५।

ଏବର୍ଷ ଅବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣା ହେଲେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ
ଆଗାମୀ ଫସଲ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଭୟ କାତି ହେଉଥିଲା
ଅଛି ଏବଂ ପୀତାର ପ୍ରାଦୁର୍ବାହି ମଧ୍ୟ ନୃନାୟକରେ
ଲକ୍ଷଣ ହୁଅଥାବଳେ ଗତ କେବେକ ମାସର ବ୍ୟାପ୍ତି
ଏବଂ ଫସଲର ଅବସ୍ଥା ଘଟିଛି ରିପୋଟରୁ
ଜୀବାୟାର ସେ ବର୍ଷମାନ ବାଙ୍ଗୁଡ଼ା ଖରତୁମ
ଦାକତ୍ତା ଯଶୋର ଚନ୍ଦ୍ରଗାସ ପାଠନା ସାହାବାଦ
ଦରଖଣ୍ଡା ତମାରଣଧୂର ଲୋହାରତିଶା ବିଂଦୁ-
ରୂପ, ମାକରୁମ ଦଜ୍ଞାରବାଗରେ କିଛି ମାତ୍ର ବୃକ୍ଷି
ଚହାର ନାହିଁ ଓ ଲୋହତୀ ରେଗ ଶଣା ଅଧି-
କରଇ ଲାଗିରହିଥିଲା । ଅନ୍ୟଦିନାମ୍ବ କିଲାରେ
ଅଳମାତ୍ର କଳ ବର୍ଷିଅଛି ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ
କେବଳ ଧାବନା ଦାର୍ଜିଲିଂ ତାବା ଫ୍ରିଦ୍ସପୁର
ମାଲମନ୍ଦିରିଂଦ୍ର ତିଥିର ମୁଦିର ଭାଗଲପୁର ଓ
କାନେଶ୍ୱରରେ କିଛି ଭଲ ବୃକ୍ଷି ଦେବାରୁ
ଏ ସବୁ କିଲାରେ ପୀତାର ଉପଦ୍ରବ ଉଣାଥିଲା
ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରକର୍ମ ଉପୟକ୍ତ ପ୍ରକାରରେ ଲାଗିଥିଲା ।
ଦୁଇପେଟ୍ର ଅଟ ଶୁଣିଥିଲାନ୍ତି ସେ ମୁଦିର କିଲା-
ରେ ଏମନ୍ତ ଆମ, ଫସଲ ହୋଇଥିଲା ସେ ଗତ
ଦିନ ପରେ ସେପରି ଦେଖା ନ ଥିଲା । ଅକ୍ଷୟ
ତୁମ୍ଭାକ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଧାନ ଚନ୍ଦ୍ରାୟାଏ ମାତ୍ର
ଦୁଇ ହେବା ତେଣିକି ଥାରୁ ଏ ବର୍ଷ ବର୍ଣ୍ଣା ଅଭି-
ବରେ ଅବସ୍ଥା ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ବୃକ୍ଷ ଅରମ୍ଭ
ହୋଇ ଦାଇଛି ।

କଲ୍ପକତା ପୃଷ୍ଠାକୁ ଓ ବର୍ଷମନ ବିଭାଗରେ
ବାଳକାମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧବୁଦ୍ଧି ଦେବାପୀର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘ ବଜାଳ ମନ୍ତ୍ରର କରିଥାଏନ୍ତି । ଶାସତ
ଉତ୍ତ୍ରୋଧାହେବକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏହିକ ଯେମନ୍ତ
ବାଳକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିମ୍ନ ମଧ୍ୟ ଓ ଉଚ୍ଚତ୍ରେ-
ଣୀର ବୁଦ୍ଧି ଅଛି ସେହିପର ବାଳକାମାନଙ୍କ
ସକାଶେ ହେବ ଓ ପଶୁକାର ନିଧିମ ମଧ୍ୟ
ସେହିପର ହେବ କେବଳ ଅଙ୍ଗ ଓ
କିଞ୍ଚିକର ଭାଇ ଅଙ୍ଗ ପରିବର୍ତ୍ତରେ କୁଇର କାର୍ଯ୍ୟ
ନିର୍ଦ୍ଦେଖ ଦେବ । କିନ୍ତୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ
ସମ୍ମଦୟ ପୂର୍ବାନ୍ତ କରି ନାହାନ୍ତି । ସେ କେବଳ
କଲ୍ପକତା ପୀର କିଛି ଅଧିକା ବ୍ୟପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରର କର
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟବିଭାଗରେ ଶୁଦ୍ଧବୁଦ୍ଧିମଧ୍ୟରେ
ପଢାବୁଦ୍ଧି ଖଣ୍ଡିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାଏନ୍ତି ଓ ବୁଦ୍ଧି
ବିଭାଗରେ ବିଶେଷଗୁଡ଼େ ପ୍ଲାନେଟ୍‌ଶିକ୍ଷାକିଟିକ୍‌କୁ
ଅର୍ପଣ କରିଥାଏନ୍ତି କି ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ
ସେ ପ୍ରକାର ବୁଦ୍ଧିଦାନରେ ଅଧିକ ଉପକାର
ଦେବାର ବିବେଚନା କରିବେ ସେଠାରେ
ସେପକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ । ଯାଦା ଦେଉ
ଏତେହିନେ ଧ୍ୟାନିକା ପ୍ରତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର
ବିଶେଷ ସତ୍ତ୍ଵ ହେଲା ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ଓ
ଉତ୍ତ୍ରସପତା ହିତକାରୀ ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଜନ୍ମି-
ଥିବାରୁ ଉକ୍ତ ସଭାକୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିପୀର ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେବାର ଉତ୍ତର । ତାଙ୍କ ସଭା କେତେକ ବର୍ଷ
ହେଲା ବିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବାଳକା ବଦ୍ୟାଳପୁମାନଙ୍କରେ

{ ଅଗ୍ରମ ବାଣୀକ ମଳ୍ଲି ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମଳ୍ଲି ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୬
ନିର୍ମଳ ପାଇଁ ଜୀବମାସିଲ ୩୫୦

ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ପଣ୍ଡା ଗ୍ରହଣ କର ଏବୁଧ ବୃଦ୍ଧି ଦେଉଥିଲା ।

ବାଳକାମାନଙ୍କ ଶିଖା ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଥିଲୁ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ ତାଦା
ଏହିଯେ ତାଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣମୋହନ ବାନ୍ଦୁର୍ଧବାଣୀ
କଳ୍ପା ଶ୍ରମଣ ମନମୋହନ ହୁଇଲାର କଲିକଟା
ଗୈବିଧ ପରିମଳା ଓ ହୁବୁଳର ବାଲକା କିମ୍ବା
ଲୟ ସମ୍ମର ତତ୍ତ୍ଵାବ୍ୟକ୍ତିକା ପଦରେ ନିଷ୍ଠାକୁ
ହେଉଥିଲା । ଧୀ ଶିଖାର ଉନ୍ନତ ସକାଳେ
ସହନ୍ତନେକ ନିଷ୍ଠାକୁ ହେବା ଉତ୍ତମ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଆଗ୍ରହ ।

ଦର୍ଶକ

ବାରୁ ଆନବନ୍ଧୁପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ସମ୍ମାନାଦ୍ୱାରା
ପଦ ଦେବାନିମିତ୍ତ ଦରବାରରେ କମିଶ୍ନରଷା-
ହେବ ଯେଉଁ ବନ୍ଦୁଭା ପାଠ କରିଥିଲେ ତହିଁର
ଅକ୍ଷିକଳ ଅନୁବାଦ ଆମ୍ବେମାନେ ଏ ପଢ଼ିଛି;
ସହିତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ମାନସ ବଲାଇଥିଲୁଁ
ଓ ତାହା ପାଇବାସକାଗେ ଉପସ୍ଥିତ ଶ୍ଵାନରେ
ସୁଜ୍ଞ ଯହ କରିଥିଲୁଁ ମାତ୍ର ଗ୍ରାୟକୁ କମିଶ୍ନର
ସାହେବ ଅଥାନାଭାଙ୍କ ପ୍ରଧାନ କରିଗୁରିଲୁ
ଅନାସ୍ତା ବା ଅଳସ ହେଉରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ସେ
ବନ୍ଦୁଭାତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବାରୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ଆନ୍ତମ ହେଲୁଁ । ଆମ୍ବେମାନେ ଦରବାର ସମ୍ମ
ୟରେ ତହିଁର ସାରଂଶ ଟପି ଅଣିଥିଲେ ପାଠ-
କମାନଙ୍କ ବାଜୀ ଧୂଣ୍ଡି ହୋଇଥାନ୍ତା ଓ ତାହା ନ

କରିବାରୁ ଅବଶ୍ୟ ଆମେମାନେ କେତେକ
ପରିମାଣରେ ହୁଏ ଲାଗିଥାଏ ମାତ୍ର ସେଉଁ କଥା
ସବ୍ସୀଆଧାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ସକାଶେ ପ୍ରାକ୍ତନୀ
ଦିରିବାର ହୋଇଥିଲା ସେକଥା ପ୍ରଶ୍ନର କରି-
ବାକୁ ଅଗ୍ରହ କଲେସୁନ୍ଦା ଯେ କମିଶ୍ନ୍ରିଷ୍ଟାହେ-
ବିଜ୍ଞ ଅଧୀନ କର୍ମଚାରୀମାନେ ବିଶ୍ଵାମାର ଶ୍ରମ
ସ୍ଥିକାର କରିବାକୁ ଉଚିତେ ବଜ ଦୁଃଖର
ବିଷୟ ଅଟଇ । ଆମେମାନେ ଶୁଣୁଥାଏ ଯେ
ଦିରିବାରର ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ଜୀବନରେ
ପ୍ରକାଶ ହେବ ମାତ୍ର ତେବେଳକୁ ତାହାର
ଅଦର ଭୁଟ୍ଟିଆଇଥିବ ଏବ ଡେଇୟା ଗନ୍ଧେଟର
କେହି ଗ୍ରାହକ ନ ଥିବାରୁ ସବ୍ସୀଆଧାରଣପରେ
ପ୍ରକାଶ ହେବା ନ ହେବା ସମାନ କଥା ଅଟଇ
ଛିହଁରେ କେବଳ କମିଶ୍ନ୍ରିଷ୍ଟାହେବ ଓ ଅନ୍ୟ-
ନ୍ୟ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀର ଦ୍ୱାରା ଲାହ ଦେବ ।

ଯାହା ଦେଉ ଅମେସାନେ ସେବେ ଅବକଳ
ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶ କରି ନ ପାଇଲୁ ତଥାର
ତହିଁରୁ ଦୂର ଗୁରୁତ୍ବାଦୀ କହି ପାଠକମାନଙ୍କ
ବୋଧ କରିବୁ । କମିଶ୍ଵରସାହେବଙ୍କ ବକ୍ତ୍ଵାରୁ
ଜଣାନାମ ସେ ବାବୁ ଧାନବନ୍ଦୁପାତ୍ରନାୟକ
ଆଜେକି ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ବିଦ୍ରୋହାଦି ନିବାର-
ଣ କରି ଗବର୍ଣ୍ମେଷ୍ଟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ
ସାଧନ କରି ଅଛନ୍ତି । ଦୁଃଖର, କୌଣ୍ଡ ଓ
ସମ୍ବଲପୁରରେ ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ
ଆଇ ତ୍ରୁମାନ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ସୁପରମର୍ଗ ଓ କୌ-
ଶଳପୁଞ୍ଜକ ଦଶ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ଅସହ୍ୟ ବନ୍ଦୁ
ଜାତଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ସୁଖ୍ୟର ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି
ବସ୍ତାର କରି ଅଛନ୍ତି । ଏବୁ କର୍ମପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ମ-
ମେଷ୍ଟଙ୍କର ଉଚକର୍ମଗୁରୁମାନେ ସମୟ ସମୟରେ
ତାହାଙ୍କର ସ୍ଵଜ୍ଞାନ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ଗବର୍ଣ୍ମେ-
ଷ୍ଟଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ଟ୍ୟୁନ୍‌କ୍ଲା ଆୟୁର ଏକଖଣ୍ଡ ଜନି-
ଦାତା ବାବୁ ପାଇଗୋଷିକ ସ୍ଵରୂପ ପାଇ ଅଛନ୍ତି
ବାବୁ ପ୍ରଥମେ ସିଦ୍ଧ ପଲଟଳର ଲାଗେ ସାମାନ୍ୟ
ସିଥାରୁ ଥିଲେ ସକାମ୍ଯ ଗୁରୁତ୍ବାଦ ଉତ୍ତମ ଲଭି
ଏବେବେଳେ ମାସି ଦୂରଶିଖଙ୍କା ବେଳନର
ଦିବସିଲନାର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । କନିମାନେ ଅତିକ୍ରମ
ଅସହ୍ୟଜାତ ତାହାଙ୍କୁ ସେ ଦଶକର ଏମନ୍ତ
ସନ୍ଦର ନିର୍ବାକ କରୁଥାଏନ୍ତି ସେ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଆଜି ପୂର୍ବର ଦିବାଦ ନାହିଁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ
ସୁପରମର୍ଗ ଓ ଉପାଦାରେ ସେମାନେ ଉଚାପୂର୍ବକ
ମନ୍ଦଦୋକାନ ଓ ଲଙ୍ଘନ ଉପରେ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରି ଲବ୍ଧାଶ ସତକ ଓ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ ପିଟାଇ
ଅଛନ୍ତି । ବାବୁଙ୍କର ଏହି ସମୟ ଉତ୍ତମ କମ
ଦେଖି ଗବର୍ଣ୍ମେଷ୍ଟ ଏହାଙ୍କୁ ସୁପୁରାଦୁର ପଦ

ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଅବସ୍ଥ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଓଡ଼ିୟା
ଏ ସବ ପାଇ ନାହିଁ । ବାବୁ ମାନବଙ୍କୁ ପଢ଼ିନାୟକ
ପ୍ରଥମେ ଏପ୍ରକାର ସମ୍ମାନ ଲଭିଲେ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵାଚାର
ଓଡ଼ିୟାକର ଟେକ ହେଲା ସଦେହ ନାହିଁ ।
ଓଡ଼ିଶାର ଗତଜୀବରେ ଆହୁ ପେରେ ଦବ୍ଦିବି
ଲଦାର ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ କି ଉତ୍ତମ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାହୁବୀ ଏହିରୂପ ସମ୍ମାନ ଲଭିବାର
ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ମୁଗଳବନୀଅପେରା ଗତ
ଜାତ ଅନେକାଂଶରେ ନ୍ୟୁନ ଘୁଣଭାବରେ ଗତଜୀବ
ଦିରେ ଯେଉଁମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲୁ ସେମାନେ
ଯେବେ ଆପଣାୟ ମହାଲର ଦିନକ ପକ୍ଷରେ
ଦୁଷ୍ଟି ରଖିବେ ଭେବେ ସେମାନେ ଅଳ୍ପ ଆୟୁଃ
ସରେ ବୃଦ୍ଧତା କରି ସାଧନ କର ପାରବେ ଓ
ମୁଗଳବନୀ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କଠାରୁ ସହଜରେ ସୁଖ୍ୟାଦି
ପାଇ ପାରବେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ଅମଲ ।

ଧନ ସମାଗମର ଉପାୟ ମଧ୍ୟରେ ରାଜସେବା
ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇ ନାହିଁ ସବୁ ଓ ସଥାର୍ଥ
ବବେଚନା କଲେ ନାଶିଳ୍ଯ ଓ କର୍ତ୍ତିତାରୁ
ଶୁକ୍ରରେ ଅଭିନ୍ଦନ ଧନ ଲାଭ ହୁଆଇ ମାତ୍ର
ଦେଖର ଅବଶ୍ୟକ ତୃଷ୍ଣିକଲେ ପ୍ରଭ୍ୟକ୍ଷମ ଦେ-
ଖାଯାଏ ସେ ରାଜ୍ୟର ମର୍ମରକର ମର୍ମନାଦା ସମାଜ
ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କାରୁ ଆୟକ ଓ ସମସ୍ତେ
ଏହାଙ୍କଠାରୁ ନାନା ଉପାୟରେ ଧନ ପାଇ
ବାର ପ୍ରଭ୍ୟାଶା କରନ୍ତି । ଏଥର କାରଣ
ନିଷ୍ଠ୍ୟକରିବା ବଜ କଟିନ ଦୂରିର । ମୋଗଳ
ଓ ନରହଟ୍ଟାମାନଙ୍କ ଅମଲଠାରୁ ଗଢ଼ କେତେକ
ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମଲମାନଙ୍କ ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ
ଆଲୋଚନା କର ଅସିଲେ ଦେଖା ଯିବ ଯେ
ଅମଲମାନେ ସମସ୍ତ ଶେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ଭ୍ରମ
ରେ ଆୟପକ୍ଷ କର ଅସିଥିଲୁଣ୍ଟି । ସେ ସମୟର
ବିକଲ୍ପଗାଲୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର ନ ସଲ ଓ ବା
ଦିମାନେ ଅମଲଙ୍କ କଥାରେ ଗୁରୁତ୍ୱରେ
ପ୍ରକର ଶାସନ ଭାବ ଅମଲଙ୍କ ହାତରେ ସବାରୁ
ଏହାଙ୍କର ବିକଳ୍ପର ଧନଲାଭ ହେଉଥିଲା
ଏହେବେଳେଶୁଭା ଜମିଦାର ଓ ନହାକଳା
ନକ୍ର ଅମଲଠାରେ କରିଯେଉ ରହିବାର
ଦେଖାଯାଏ । ଅମଲମାନେ ନାନା ଉପାୟରେ
ଏହାଙ୍କଠାରୁ ଟଳା ପ୍ରାପ୍ତି କରୁଥିଲେ । ସବାର
ଜମିଦାର ଓ ସବାକଳ ପ୍ରତିକର ଯେ କିମ୍ବା
ଲାଭ ହେଉଥିଲା ଅମଲ ରହିର ଭାବ କୌଣସି
କୌଣସିରେ ନେଉଥିଲା । ଧାର ଧାର ଟଳା
ଦେବନରେ ଅମଲର ଅଧ ଏହେ

ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ତେସୁଟୀ କଲେକ୍ଟରର ଛେ-
ଦେ ହେଉ ନାହିଁ । ନିଜ କଷାକର୍ତ୍ତ ମିଳିଲେ
ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଅଳ୍ପ ଲୋକ କୁଣ୍ଡିତ ଥିଥାନ୍ତି ଓ
ଆଦ୍ୟବ୍ରଦ୍ଧିତାଦ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିବାରୁ ସେ ବା-
ଟରେ ବଢ଼ିବ ଖର୍ଚ୍ଚ ପରୁ ନ ଥିଲା । ସୁଇରଂ
ଅମଳମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କତାରୁ ଅଧିକ ଦାତା
ହୋଇଥିଲେ ଜଣେ ଅମଳ ଗୁରୁତର କଲେ
ବାହା ପରିବାରର ସମସ୍ତଙ୍କେ ଏକା ସୁଖରେ
ରହୁଥିଲେ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ବନ୍ଦୁ ବାନ୍ଦବ ହୃଦ୍ରାମୀ
ବା ପରହୃଦ୍ରାମୀ ଅନେକ ଭାବାର ପ୍ରଭାବନାନ୍ତରେ
ଦିନ କାଟିଥିଲେ । ଏକା ଅନ ବହୁ କାହିଁକି
ବିଦ୍ୟାଶିଷାର ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯକ୍ତ ଥିଲ ଜଣେ
ଅବଧାନ ବା ଆଖିନ୍ତ ପଛରେ ମାସରେ ଥାଙ୍କ
ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିଲ ମାତ୍ର ତହିଁରେ ପାଇଁ
ପିଲା ଶିକ୍ଷାଲାହ କରୁଥିଲେ ଗହିଁରାରୁ କ-
ରେବରେ ଯାଇଁ ବିଦିନ ଲେଖା ପାଇଁ କଲେ
କର୍ମଶମ ଦୋର ଗୁରୁତର କରୁଥିଲେ । କେବଳ
ଏହିକରେ ଶେଷ ନୁହଇ ଅମଳମାନେ ସେମନ୍ତ
ଏହାକୁ ଅନ ବହୁ ଦେଇ ଶିକ୍ଷିତ କରୁଥିଲେ
ତେମନ୍ତ ସେମାନକୁ ବକାହ ଦେଇ ସଂସାରରେ
ସ୍ଥାପ୍ତ କରୁଥିଲେ । ଏପରି ଅମଳଙ୍କ ଚିତ୍ପୁ କଳା-
ପ ଓ ପଦ୍ମ ପକାଣୀରେ ଦ୍ୱାରା ଟଙ୍କା କରୁଥିଲୁ
ଦେଉଥିଲ ଏଥ ଉତ୍ତରାବୁ ମଧ୍ୟ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋ-
ଦରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିଲେ । ଜଣେଥିଥେ ଅମଳ
ଏପରି କରୁଥିଲ ଭାବା ନୁହଇ ପ୍ରାୟ ଅମଳ-
କର ସାଧାରଣ ହାତ ଏହିପରି ଥିଲ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ସେହି ଅମଳ ଅଛନ୍ତି ସେହି ବନ୍ଦୁ କୁଟୁମ୍ବ
ଓ ଅପର ଲୋକମାନେ ବେତି ରହ ଅଛନ୍ତି
ସେହି ସମାଜ ଦୋଷ ଗୁଣ ବିଗ୍ରହବାକୁ ଉପର
ଅଛୁ ଓ ସେହି ଫିଲ୍ୟ କଳାପ ପଦ୍ମ ପଦ୍ମାଣ୍ବୀ ଓ
ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦମାନ ଉପର୍ତ୍ତିର ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମକ
ମାତ୍ର ସେ ଅଧିପଦ୍ୟ ଓ ତ୍ରପର ଅୟ କାହିଁ ସେ
ଶପ୍ତାକାଳ କାହିଁ ଓ ସେ ସାମାଜିକୁପ ଜିଦ୍ବାହ-
ହେବାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତ କାହିଁ । ଲୋକମଞ୍ଜଳି ଓ କୃତି
ବାଣିଜ୍ୟର ଉନ୍ନତ ସଙ୍ଗେ ଅଦ୍ୟାତ୍ମ ବ୍ରଦ୍ୟର
ମୂଲ୍ୟ ବର୍ତ୍ତିଲ ସହିତାର ବୃଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ପିନା
ପାଗେତା ଉପରେ କୁରତା ଯୁଗା କୁରା ନର୍ଦ୍ୟାଦି
ନିତାକୁ ପ୍ରଯେତିଜ ହେଲ ଓ ଶିକ୍ଷାପ୍ରଦାନିର
ଭବତ ଓ ଶିକ୍ଷାର ବାହୁଦ୍ୟ ପ୍ରଗର୍ହ ସଙ୍ଗେ
ଜଣେ ପିଲାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ବ୍ୟୟ
ଅସ୍ମାକ ହୋଇ ପଡ଼ିଲ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ
ଅମଳ ବିଦ୍ୟାପ୍ରସ୍ତୁ ବେକାର କରିବ କି ? ଏଥର
ସାମାଜିକ ଦୟାକୁ କରୁଥେ ଅମଳମାନେ ନିବା-
ରଣ କରିବେ । କରିବ ଉନ୍ନତିରେ ତଥାଙ୍କର

ଲୁହ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଷ୍ଟାରରେ ମହାଜନଙ୍କର
ଲୁହ ଅଛି ମାତ୍ର ଅମଳାରତ ଏଥରେ ଲୁହ
ଦେଲେ ନାହିଁ କେବଳ ବ୍ୟୟ ବରିଲୁ । ସତ୍ୟ
ଗବର୍ଣ୍ମମେଧ ଆଶାରୁ ଅମଳଙ୍କ ବେଳନ ଏ-
ଶିକ୍ଷାବାଚର ଦେଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ବ୍ୟୟ ପୂର୍ବ-
ତାରୁ ଅନେକ ବରିଅଛି ଓ ତୁପର ଲୁହ
ଅନେକ ଜଣା ପଡ଼ିଅଛି । ପରମ୍ପରା ଅଗେ
ଯାହାକୁ ଦୂରପରିସ୍ଥି ଦେଲେ ତୁପ୍ତ ହେଉ
ଥିଲା ସେ ଏବେ ଦୂରଅଣାରେ ତୁପ୍ତ ହେଉ
ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରକାରରେ ବେଳନ ବୃଦ୍ଧିରେ
ସୁନ୍ଦର ଅମଳଙ୍କର କଣ୍ଠ ଯାଇ ନାହିଁ ଓ ସାମା-
ଜିକ ଦାୟରୁ ଅମଳମାନେ ମୁକ୍ତ ପାଇବାର
ତୁପାୟ ନ କଲେ ଯେତେ ବେଳନ ବୃଦ୍ଧିହେଉ
ଥାଏନ୍ତିରେ ଅମଳଙ୍କର କଣ୍ଠ ସିବାର ନହଇର ।

ଭୁବନେ ଯେଷମସ୍ତୁ କଥା ଲୋଖାଗଲୁ
ତହିଁରୁ ପାଠକମାନେ ଶୁଣୁଗୁପେ ହୃଦୟଙ୍କମ
କରିପାରିବେ ଯେ ଧୂର୍ବାର କାଳ ଧୂର୍ବାର କିଷ-
ମୁକୁ ଘେନ ପଳାଇଅଛି ଆଉ ସେବୁ ଫେର
ଆସିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶ କାଳ ପାତ୍ର
କବେଚନାରେ କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତହିଁର କିମ୍ବର
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଯୋଜନ ହୋଇଅଛି । ଅମଲମାନେ
ଏଥୁପଥରେ କି ତୃପାୟ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଦେ-
ଖିବାର ଭୁବି । ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ମତ ଏହି ଯେ
ଏଥୁରପରେ ଲୋକଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଅଦୌ ପଞ୍ଚ
ନାହିଁ । ଧୂକେ ସ୍ଵର୍ଗଦଥବସ୍ତାରେ ଅମଲମାନେ
ଯାହା କରୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାୟିତ୍ୱପ୍ରତ୍ୟେ ହୋଇ
ସେହୁସ୍ତ କରୁଥିଲୁଛି ପ୍ରତ୍ୟେବ ଏକକ ଦେଖା-
ଯାଏ ଯେ ବନ୍ଦୁ ବାନବ ବା ଅପର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା ଏବଂ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ
ବ୍ୟମ୍ଭ କରିବା କସ୍ତର ପରିମାଣରେ ଉଣ୍ଣା ପଢି
ଅଛି । କୋହିଲେ ବସ୍ତକୁଟୁମ୍ବ ପ୍ରତିପାଳନ ଓ
ଆତ୍ମମର ସହିତ ପଦ୍ମ ପକ୍ଷାଶୀ ଏବଂ କିମ୍ବାକଳାପ
ରିତ୍ୟା ଅମଲମାନେ ବାଧ ଦୋଇ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ।
ଏମାନେ ଆପଣାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
କରୁ ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅକାରଣ ଲୋକ ନିନାକୁ
ପଢ଼ଦ୍ୟ ଡରି ରହିଅଛନ୍ତି । ଏହି ଲୋକନିକା
ଅମଲଙ୍କର କାଳ ହୋଇଅଛି ଓ ଏହି ଲୋକ
ନିନା ଭୟରେ ସେମାନେ ବାଧ ଦୋଇ ଥିଲେ
ପ୍ରକାର ବ୍ୟସ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି କି ଯାହା ତାହାଙ୍କର
ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ସେମାନେ କଦାଚ କରିବାକୁ
ସମ୍ମ ନୁହନ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗରେ । ଆପଣାର ଅବସ୍ଥାର ଅଭି-
ଜନ୍ତୁ ବ୍ୟସ କରିବାକୁ ରଣପ୍ରସ୍ତୁ ହେଉଥିଲୁଛନ୍ତି ।
ସେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରଣପ୍ରସ୍ତୁ ଅମଲର ସାମାଜିକ
ଅବସ୍ଥାର ଅନୁସାରୀ ହୁଆଇ ତେବେ ସହଜରେ

ପ୍ରକାଶ ପାଇବ କି ସେହିମାନେ ବହୁକୃତ୍ମୀ
ଓ ଯାହାକ ବନ୍ଦରେ ଦୋଳ ଦୂର୍ଗାସ୍ତବ ପବନ
ଦିଖ ବହୁକାଳରୁ ଚାଲି ଅଥିଅଛି ସେମାନେ
ବିଶେଷରେ ଭଣଗ୍ରହ୍ୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭଣ
ପାଶରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ଉଧାୟ ନାହିଁ । ଗବ-
ତ୍ତିମେଳି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା ଦେଇନ ଦେଉଥାନ୍ତି
ରହିରୁ କିଛି ଅଧିକ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କର
ଦରଦୁରା ଭାଜିବ ନାହିଁ । ବରଂ ରହିରେ ବ୍ୟୟ
ବତିବାର ସମ୍ବାଦନା କାରଣ ଦେଖାଯାଏ ସେ
ଅମଲର ଦେଇନବୁଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ଭାବାର ସାମାଜିକ
ବ୍ୟୟ ଦୂରି ହୁଅଇ । ଅର୍ଥାବ ଆମ୍ବେମାନେ
ଅନେକ ଚିନ୍ତା କର ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରୁଆଛୁଁ ସେ
ଦେଖାକାଳପାତ୍ର ବିବେଚନାରେ ବର୍ତ୍ତମାନର
ସୁରକ୍ଷିତ ଓ ଦାୟଗ୍ରହ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସାମାଜିକ
ନିୟମ ସଂସ୍ଥାର ବନ୍ଦରେ ସବୁବାନ୍ତିନ ହେଲେ
ଅସୁଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ଦୁରବସ୍ଥା ମେଞ୍ଚନ
ହେବ ନାହିଁ ଓ ଏଥର ଉପରୁକ୍ତ କାଳ ସେ
ଉଧ୍ୟୁକ୍ତ ହୋଇଥାଇ ଏପକରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ତୃପ୍ତାୟ ଥାଇଁ ସେବେ ଲୋକମାନେ
ରହିର ଅନୁସରଣ ନ କର ତୃଦାସୀନ ରହିବେ
ଓ ରହିପାଇ କ୍ଲେଶଭେଗ କରୁଆବେ ତେବେ
ଏଥିକ କାହାର ବଳ ଥାଇ ? ଅର୍ଥାବ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଏପଦେଶସ୍ତୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଓ ବିଜନଶ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତ ଅନୁଶେଷ କରୁଆଛୁଁ ସେ
ସେମାନେ ଅପଣା ସାମାଜିକ ଦାୟପତ୍ର ଦୁର୍ଲିପ୍ତାର
କରନ୍ତୁ ଏକ ରହିର ପେଷମ୍ବ୍ୟ ପ୍ରଗକାର ଆପା-
ତତ୍ତ୍ଵ ମୋରପାରେ ତାହା ଧାରନ ପକ୍ଷରେ
ଦରକଳ ହେବନ ।

ଆମେମାନେ ଏଥର ଏହିକି କହି ଭୁ
ହେଲୁ । କେଉଁ ସାମାଜିକ ଦାୟୀ କିପ୍ରକାଶ
କ୍ଲେଶବାୟୁକ୍ତ ଓ କେଉଁ ଉପାୟୁରେ ତାହା
ନିବାରଣ ହୋଇପାରେ ଏପଣରେ ଆମେମାନେ
ଆପଣା ମର କମଣଶ୍ରେଷ୍ଠକାଶକରିବୁ । ପାଠକମାନଙ୍କ
ଏହିକି ଅନୁବେଦ ସେ ତାହାଙ୍କ ମରର ବିବୁଦ୍ଧ
କଥା କହିଲେ ସେମାନେ ବିରକ୍ତ ନ ହୋଇ
ଅପଣପାରଗୁପେ ଭାଁର ହିତାହିତ ବିବେଚନ
କରିବେ ଓ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଭ୍ରମ ଦେଖାଇ ଦେଇ
ସାଧାରଣ ଉପକାର ସାଧନ ପଣ୍ଡରେ ମନୋ-
ଯୋଗୀ ହେବେ ।

ସାପାଦ୍ଵିକ ସଂବାଦ ।

ଗଲ ଘୋମବାର ଶ୍ରାପୁତ୍ର କମିଶ୍ରରସାହେବ
ଫୁଲାକୁ ଗପୁ କରିବା ସନ୍ଦାରେ ପାଢା କଲେ

ଦୁଇ ମହିମାର ବିରସ୍ତାବାରମାନେ ଶାହଙ୍କ
ସଙ୍ଗରେ ଯାଇଥିଲୁଣି ।

ପୁଣି ଗୋଟିଏ କୋର୍ଟଫିସ ଶୈଖ ମୋକ-
ଦମା ଗ୍ରାୟକ୍ତ, ରାଇଟପାହେବ ସବ୍ ଜଳଙ୍କ ମକ-
କୁମାରେ ଧରାପତି ଫୌଜଦାରୀ ଅବାଲାତର
ବିଶ୍ଵାସୀନରେ ଥସିଥାଇଛି । ମାତ୍ର ଏଥର କେହି
ଅମନ୍ତର ଧରି ନ ପଡ଼ି ଖ୍ଵାଖ ବିକେବା ଆସାମୀ
ଦୋଷିଥାଇ । ଶୈଖ କୋର୍ଟଫିସ କାହିଁ ଆସିଲୁ
ଜଣା ପହି ଲାଇ ।

ଅମେମାନେ ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ ଥଳ ରଜାଙ୍କ ଜେଣ୍ଟ୍ଲ ସନ୍ଦୂନ ପଟ୍ଟିମାଝଳକୁ
ବିବାହ କରିବା ସକାଶେ ଯାଇଁ ଡେଲ୍‌ରୂଠା
ସେଗରେ ପ୍ରାଣ ହରଇଥାଇଲା । ଏଷୁତ୍ତକି ଦକ୍ଷ
ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ କାହାର ଥିବାରୁ ଭାଙ୍ଗର ମୁହଁ
ଅଧିକତର ଶୋକାବଦି ହୋଇଥାଇଲା ।

ସବ୍ୟବାଦ ମଠର କମିଟି ସେଠା ଅସ୍ଥିକାରକେ
ନାମରେ ମୋକଦମା କରିବାର ଅନୁମତି ପାଇ
ଅଛନ୍ତି ବଜା ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟଇ । ଶେଷାର
ମଠବାତି ସମ୍ମର୍ତ୍ତରେ ଏଗୁଣ ବୁଦ୍ଧିଏ ମାମଙ୍ଗ
ହେଲେ ସଦାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ମର୍ତ୍ତର ବିଷୟର ଅଧିବ୍ୟୟ
କିବାରଣ ହେବ ।

ଏ ନଗର କୌଣସିବଜ୍ଞାରରେ ଗୋଟାଏ
ବେଶ୍ୟାଘରେ ଗତ କେବେଳି ମାସରେ ଶୂନ୍ୟ-
ଥର ଅଗ୍ନି ଲାଗିଲାଗି । କିଏ ଅଗ୍ନି ଲଗାଉଥିଛି
ତାହାକୁ ଧରିବା ଅଥବା ବେଶ୍ୟାକୁ ଝାନାକୁର
କରିବା ପଥରେ ପୁଲିସ୍ରୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ
ହେବାର ଶୁଣାୟାଇ ନାହିଁ । ଜଣେ ମନଙ୍ଗେବ
ସକାଶେ ଏକ ବସ୍ତିର ଲୋକ ଅପଦଗ୍ରହ ହେବା
କତ୍ତିଷ୍ଠାନ କଥା ନହିଁ ।

ଉତ୍ତର ଦିପଶକୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ
ନିଳଗିଷ୍ଠର ଗୋପାନରେ ଜ ୩ ଟଙ୍କା ମନୁଷ୍ୟ
ରୁ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଗୋରୁ ଓ ୪୦୦ ଟଙ୍କା ନନ୍ଦ
ହୋଇଥାଏନି।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଟର ଲଖେ ପଢ଼ିରେଇବ କେଳ-
ଶିଆଇବୁ କି ଶୂଣ୍ୟାଟ ସବୁତିବିଜନର ଏକ
ଗ୍ରାମରେ ଦିନବେଳେ କେବେଳଙ୍ଗ ଶୂଣ୍ୟ ବିଜୁ-
ରେ କର୍ମ କରୁଥୁଲେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଗୋଟାଏ ଦ୍ୱାଜ
ଶୂଣ୍ୟ ଓଡ଼ିକବାର ଦେଖି ସେମାନେ ଅନେକ-
ଦୂରକୁ ପଳାଇଯାଇ ବିଶ୍ୱାସକର ଉହିଲେ ।
ଦ୍ୱାଜଶୂଣ୍ୟାଟ ଯେତେବେଳେ ଦୁମିକୁ ଛାଇଁଲୁ
ଚିତ୍ତେବଳେ ଅଛି ଗମ୍ଭୀର ଶକ୍ତି ସହିତ ଏକ
ପୃଷ୍ଠାବାସୁ କାତ ହେଲା । ଏପବନହୃାଗ ଅନେକ
ସମ୍ପଦ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଥାଇ ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ନଷ୍ଟ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଆଶ୍ରୟଦର ବିଷୟ ଯଥ ଗର୍ଭମା-

ନେ ଅପଣା କର୍ମସ୍ଥାନକୁ ଫେରାଏ ଦେଖିଲେ
ସେ କାହାକୁ ଲଙ୍ଘନ କରିଯାଏ ଗୁପ୍ତ ହଜାର
ବିଷ୍ଵ ଅନ୍ତର୍ଦୀନ ହୋଇ ଥାଏ । ମାଳଗିରରେ
ଯେଉଁ ଘଟନା ହୋଇଥିଲା କାହା ଏହିପ୍ରକାରର
ଥିବାର ଜଣାଯାଏ ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଉତ୍କଳବାଚକା ସଙ୍ଗାଦକ ମହାଶୟୁ
ସମୀପେଷ୍ଟ
ମହାଶୟୁ ।

ଅକି ମୁଁ ଅପଣଙ୍କ ପଡ଼ିକାରେ ଟକିଏ ପ୍ଲାନ
ପ୍ରାର୍ଥୀ ହେଉଥାଏ । ପ୍ଲାନଟିକିଏ, ମହାଶୟୁ !
ମିଳବ କି ?—ମହୁଲେକଙ୍କ ଦୁଆରେ ଅବା
ପ୍ଲାନ ନ ମିଳଇ କିମ୍ବା ମିଳିଲେ, ଦୟୁରସ୍ତୁତା-
ବକ, ମନେ ? କୃତକ୍ଷତା ଦେଖାଇବ, ଗଜା-
ଧାରିଗେ ହିତାହୋଇ କହୁଥାଏ । ଅହୁର ମଧ୍ୟ
ଜଣାଇ ଏହି ସେ ପ୍ଲାନ ଟକିଏ ଦେବାର
ଦେଲେ, ଟକିଏ ବେଗି ଦେବାର ହୁକୁମ
ସାଦର ଦେଇ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଗବରନ ସବୁ ଅପଣଙ୍କୁ ଗୋଟିର,
ଅପଣଙ୍କ ଅଂଶ କାନ ଅଜଣାରେ କୌଣସି
ଛୁନ୍ଦର ଓଡ଼ିଶାରେ ହେଉ ନାହିଁ । ଦେଖା
ଶ୍ରୀରାରେ ଜାଗୁଇନ୍ତିର ଓଡ଼ିଶାରେ ? ବର୍ଷିଧୀ
ଟୁଟ୍ଟକିଥୀ “କାଳିତ୍ତି” (ଏଠାଲୋକକ ଉଚ୍ଚ-
ରଣ ଅନ୍ସାରେ) ବସିଥାଏ । ଅମଲ ବିଶାନେ
କାଳିତ୍ତି ଯିବା ନ ଯିବା ନିଷୟ ସେଇ ବ୍ୟସ,
ହେଉ କି କମିଶ୍ନ୍ତରସାହେବଙ୍କ ଏକପକାର
ଦୋଷଜୀ ଜାଣ ହୋଇ ଥାଏ ସେ କାଳିତ୍ତି ପାଶ
ବାରିଲ ନ କଲେ କେହି ଉଚ୍ଚକର୍ମ ପାଇପାରି
ବେ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାରଗ୍ରାମାତେ ପାଠ୍ୟଗୀ ଧୂମ
ଲବିଥାଏ । କହିବା ବାହୁଦ୍ୟ ସେ ପାଠ୍ୟଗୀ
ସବୁଦିନର ମୂଳ । ଧୂଣି ଓନ୍ଦ୍ୟକୁ ଜରିପକାର
କରିବା ସକାଶେ ଦିଶେଷ ଓ ଅଭ୍ୟାସ ଦିଶମର
ବିନୋବସ୍ତୁମାନ ଦେବାର ହୁଏ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତ
ଦିନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅରୁ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।—
ଅର୍ଥାତ୍ ମେତାକଳ ମୂଳ । ଗୋଟାଙ୍କୁ ମହୁକ
ମାର ଦୌଡ଼ାଇଲାପର ଓଡ଼ିଶାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟେ
ରେ ଦୌଡ଼ାଇବାର କଳମାନ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ
ଥାଏ । ଅର୍ଥା କି ସୁଖର ବିଷୟ । ଏଥରୁ ଦେଖି
ସୁଣି ଦାର ପଢ଼ନାୟକ ହିଂସା ଦେବ ପ୍ରକର
ଓଡ଼ିଶା ହେବାର ମନ ବଳର ।

ସୁଣି ନମିଶୁର ଘାବେବନ୍ଦର ଓଡ଼ିଶାପ୍ରକାର

ବଜ୍ର ଦୟା । କୌଣସି ? ତାଙ୍କର କଳକର୍ମଗୁଡ଼-
ଏ ସୁନ୍ଦର ସେ ଦୟାକୁ ଅନୁକରଣ କର ଅହାନ୍ତି ।
କମିଶ୍ନ୍ତରସାହେବ ଦୁଇଥରୁ ସେ ତେଥେ ଏ
ନିବାନ୍ତ କୋମଳ । ସେମାନେ କେହି ? ତାଙ୍କ
ନିବାନ୍ତରେ ତିନିଟ ହୋଇ ପାଇଲେ, ବିନା କା-
ଲିଙ୍କ ପାଶରେ, ବିନା ସୁନ୍ଦର ତିନି କି ସାର୍କ-
ଟିକଟରେ ଉଚ୍ଚକର୍ମମାନ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ମାତ୍ର ଓଡ଼ିଶାବୋଲ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ହେଲେ ହେବ
ନାହିଁ । ମହାନ୍ତି, ମହାପାତ୍ର, ଦାସ, ପଢ଼ନାୟକ
ଉପାଧମାନ ଥିବାର ଗୁହ୍ୟ । ସେଥିରେ ଧୂଣି
ସେମାନେ ସବରଥିଲା, ମୁନ୍ଦିଷିଷ, ତେପ୍ତି-
ମେଜଞ୍ଚୁରଙ୍ଗ ଗୋପିସମ୍ଭବଦେଲେ ଅଧିକ ଦଳ;
ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚରଜାନକ କି ବିଦ୍ୟାଶିଳୀ
ଉଣ୍ଡା ଥିଲେ ପରବାବ ନାହିଁ । ଏକା ଗଜାକୁଳ
ଗନ୍ଧ ଥିଲେ ମୁସଦିଲ । ଉଚ୍ଚରଜା ପେନ ଟଣ୍ଡା-
ଟଣି । ସାର୍କିନିମଟ ବଲକା ଉଲବ୍ଦ, ଉମିକାନ୍ଦ
ଆବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତିର ଗନ୍ଧର ପରାଶା ।

ସଙ୍ଗାଦକ ମହାଶୟୁ । ଗୋଟିଏ ବର୍ଦ୍ଧମାନ
ବର କୌତୁକାବବ ଘଟନା ଘଟାଇଲା । ଶୋ-
ର୍ବାର ବିନୋବସ୍ତୁର ସ୍ତୁତିପାତ୍ର । ଧୂମାକୁ ଉପ-
ସୁଲ୍ଲ ଲୋକ ଆପି ସେଠାରେ ତୁଳାକୁଳ ।
ସୁତ୍ରଙ୍କ ବାଲେଶ୍ୱର ହେଉ କରିଲାଗିଲା କର୍ମ
ଶାନ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ସେଠା କଲେବୁର ଜଣେ
ବଜାଳକୁ ପର ସେ ଓଡ଼ିଶାବଜାଳୀ ଅର୍ଥାତ୍
ପ୍ରାକୃତକୁଳ ଓଡ଼ିଶା—ନୟକୁ କଲେ । ତାଙ୍କର
ଇଂରାଜି ବଦ୍ୟା ଅଳ୍ପ ବୋଲ କମିଶନର ତାଙ୍କ
ନିୟମିତ୍ତିକୁ ମନୋମାର କଲେ ନାହିଁ । ଧୂଣି
ଥରେ ବାଲେଶ୍ୱର କଲେବୁର ତାଙ୍କ ଦରଖାସ୍ତ
ଖୁଣ୍ଟିକ ପଠାଇଲେ । ସେଥିରେ ଶୁଣାଯାଏ
ବାହୁଦାର ଉପର୍ଯ୍ୟାମ ଉଲବ୍ଦ ହେଲା । ଥାରୁ
ଲୋକେ ଦରଖାସ୍ତ କଲେ । ଜଣେ ଦରଖାସ୍ତ-
କାରକ ମଧ୍ୟରେ ଏଲୋର୍ତ୍ତୋଲ ବଲରମଦାସ ।
ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବାଲ ହରେକୁ ଦାସ
ଏହୁରେ ଓଡ଼ିଶା; ହୁହେ ଦାସ କରଣ; ଦୁହେ
ବନ୍ଦୁବନ୍ଦକାର; କିନ୍ତୁ ଇଂରାଜି କାନରେ
ବଲରମ, ହରେକୁ ଅପେକ୍ଷା ଅନେକ ଦଳ;
କର୍ମକାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ ବନ୍ଦୁବଣୀ—ଯେବେରୁ
ବଲରମ ହରେକୁ ପର ଲୋକଲାଗ୍ରହ କରନ୍ତି
ଥିଲା; ବରେଷ ବଲରମ ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଏକ
ରଜାକାର ହେଉ କରାନ୍ତି ବଲରମ ହରେକୁ
ଅପେକ୍ଷା ଓଡ଼ିଶା ହୁହେ କରାନ୍ତି—ଯେବେରୁ
ବଲରମ କରି ପାଇଲା ପାଇଲା ପାଇଲା ।

କୃଷ୍ଣ ଜଣେ ମୁତ୍ତ ତେପ୍ତିକ ପୁଟ, କିନ୍ତୁ ବର-
ଗମର ପିଲା ସରକାର ନିମର ଉପରେ କର୍ବର
କରିବାକୁ ମନ ବଳାଇ ନାହିଁ । କି ହରେକୁଠ
କି ବଲରମ ଦୁହୁକ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ଘର
ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାରେଷ୍ଟା ନୁହେ । ବାଲେଶ୍ୱର
ରୁ ବାଲୁବାବାଦ ଅଧିକାର ସେ ପ୍ରଥମ ନିମ୍ନର
ବଜାଳ ଜଣାକ କଥା ରବ ପାଇ ବଲରମର
ଉପସ୍ଥିତି ଥିଲାକୁ ଲଭ, ହରେକୁଠର
କଥାକ ପିଲାଇଲା । ହରେକୁଠର ଶୁଣିବାରେ
ବାଲେଶ୍ୱର ବଲରମ ମନୋମାର କରିଅଇଲା ।
କମିଶନର ପାହିବ ଏ ବିଷୟରେ ବଧର
ବିଶ୍ୱର କରିବେ ଜଣାଯିବ; ଯେଉଁ ଉପସ୍ଥିତି
କୁଠା କବେଚନାରେ ବଜାଳାକି ଜଣାକ କରିବୁ
ବଶିତ ହେଲା, ସେହି ଉପସ୍ଥିତିକୁଠାର ବିଶ୍ୱର
କରିବେ, ନା କେତୁଟିକୁ ଧୂଣି ବିଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱର
କାର୍ଯ୍ୟର ଉଚ୍ଚରିତାର ଅଧାରତା ଦେଖାଇ,
କମିଶନର କାର୍ଯ୍ୟର ବିଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱର କରିବେ,
ଆରୁ ବ୍ୟାକେ ସଥାରଲେକେ ଜାଣି ପାରିବେ ।

ସେବର ଯାବା ହେଉ, ବର୍ଦ୍ଧମାନ ତେପ୍ତିକ
ଦୂଦର ଏକ ବିତର ଗର ଧାରଣ କରାଇଲା ।
ସଙ୍ଗାଦକ ମହାଶୟୁ ! ଅପଣର ବନ୍ଦୁଦର୍ବାଦ । ନ
ଯେବୁକୁଠ, କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧିତ, ଓଡ଼ିଶାର କର୍ମମାନ
ଦୂଦରେ ସ୍ଥାପନ୍ତି ପରିପକ୍ଷକାର ହେ ତର
ଦେଖୁ ଅଛନ୍ତି କ ? ଏଥି ସଙ୍ଗରରେ ଆରୁ
ବିଶ୍ୱର କହିବାର ରହିଲ । ଅପଣ ଅନୁଗ୍ରହକରେ
ବାରନ୍ତରେ ଅପଣଙ୍କର ଅଧିକ ଗୁହ୍ୟ କରିବା ।
ବିଶ୍ୱର ।

“ବକ କଥା”

ମଲ୍ଲପ୍ରାସି ।

ବାରୁ ରାଧାଶ୍ଵରମ ନରେନ୍ଦ୍ର କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର

ବଳାୟା ଟ ୧୦

“ରାମାଥମାହାପାତ୍ର କଟକ ” ଟ ୧୦

“ଅବୁଜାନନ ଦାସ ” ଟ ୧୦

“ଗୋରମୋହନରାଷ୍ଟ୍ର ” ଟ ୧୦

“ଶ୍ୱକାପ୍ରସାଦ ବାପ୍ ” ଟ ୧୦

ଶ୍ୱକା ବାଲା କରେବୋଦ ଅଭିମ ଟ ୧୦

ବରୁମନବନ୍ଦୁପିତନାୟକବନ୍ଦମାନ ” ଟ ୧୦

ଏଜନ ବଳାୟା ଟ ୧୦

“ଶ୍ୱକାଥମୋହନ ବାପ୍ ” ଟ ୧୦

ଶ୍ୱକା କର୍ମ ଶ୍ୱକାନ୍ଦ୍ର ରହିବାକି ଯହାର ମୁଦ୍ରାକ ପ୍ରକରିତ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶ ପାତ୍ର

ସାହୁହିନ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୫୩

୧୯୫୩

ଜାନ୍ମୟ ମଇ ସନ୍ଦେଖ୍ୟ ମସିଦା । ମୁଁ । ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଦିନ ସନ୍ଦେଖ୍ୟ ସାଲ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ୍ୟୁନ୍

ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦିଲେବର୍ଷକୁ ଟ୍ୟୁନ୍

ମଧ୍ୟସଲଧାରୀ ଡାକମାର୍ଫ୍ଫିଲ୍ ଟ୍ୟୁନ୍

ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଏଠାର ଜୟନ୍ତୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଥିବା ସମୟରେ ନଗର ପରିଷାର ଉତ୍ସାହ ବିଷୟରେ ନଗରବାସିଙ୍କୁ ଯେମନ୍ତ ଅଭିଭାବକ ଥିଲେ ତାହା ବୋଧନ୍ତୁଥିଲା । ଏଠାରମାନେ ପାଇଁବାର ପକାଇ ନାହାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ଚକ୍ରଗ୍ରାମ ଜାରୀର ଏକହିଠିଂ କଲେକ୍ଟର ଓ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଆମେମାନେ ହନ୍ତୁମେହିଅଟିରୁ ଅବଗତହେଲୁଁ ଯେ ସେଠା ନଗରବାସିଙ୍କୁ ଏଠାର କଞ୍ଚା ଦେଉଥିଲା । ପାଇଁବାନା ପରିଷାର ଉତ୍ସାହବାନୀ ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କର ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅଭିନ୍ନ କଟିନ ଦେବାକୁ ସାମାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ତାହାରେ ଅଭିନ୍ନ କ୍ଲେଣ୍ଟ ପାଇଁବାର ହୃଦୟ କରି ସରକାରୀ ପାଇଁବାନା ବରକୁ ପୋଡ଼ି ଦେଲେ ଏଥରେ ସାହେବ ପ୍ରତିଦିନ ଗୁରୁତ୍ବପାଦ ଦେଖାଏ ସରକାରୀ ପାଇଁବାନାରେ ପହରିଦେବା ପାଇଁବାର କେତେକଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଶେଷ କନ୍ଧୁବଳ ସ୍ଵରୂପ କର୍ମ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲା । ଏହି ନିଯମର ପ୍ରତିବାଦ ଜଣେ ହୃଦୟକ କରିଥିଲାବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ମିତ୍ରନିଷିଦ୍ଧାନ କମିଟିର ସହ୍ୟଦରର ବାହାର କରିଦେଇ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ନାନାକ ଅଭିଯୋଗ କରି ଅଭିଜାତସମ୍ମାନ ତଳାଭିଅଛନ୍ତି । ଏହିପରି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପୁଣି ଶୁଣାଯାଏ ଓ ଏବୁ ନିଅବା ବୋଲି ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ କାରାଗାର ତାହାଙ୍କର ପୁଣି କାର୍ଯ୍ୟ ପନ୍ଥରେ

ପଢ଼ୁଥିଲୁ ଓ ଯାହାର ଯେ ସଭା ଶତ ଯିବାର ସହଜକଥା ନୁହଇ । ଏପରି ସଭାବର ଲୋକକୁ ଗବଣ୍ମେନ୍ଟ କିପରି ଉତ୍ସବରେ ନିଯମକୁ କରନ୍ତି !

—*

ତାରତାଳ ସମ୍ବାଦଯୋଗେ ଜାଗାଯାଇଥିଲେ ଯେ କଲଇମାସ ତା ୧୯ ରିକରେ ମହାମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଲଙ୍ଘନଶ୍ରୀରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ସେହିଦିନ ସକାଳବେଳେ ସିରପିଷ ଜାହାଜ ପୋର୍ଟମାଉଥ ନାମକ ପ୍ଲାନରେ ନଗର କରିବାକୁ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନମାନେ ଜାହାଜ ଉପରକୁ ଅଧି ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସାମାଜିକ କଲେ ଏ ପ୍ଲାନରୁ ରେଲବାଟେ ଗମନକରି ସର୍ବିଧା ପୂର୍ବରେ ବକ୍ଷିବାମନକାମକ ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ପଢ଼ୁଥିଲା ଗ୍ରାମଜମହାଶାଣିଙ୍କର ସାମାଜିକର କଲେ ଯୁଗରକଙ୍କର ବିଲାକ୍ଷକୁ କୁଣ୍ଠଳରେ ଫେର ଆସିବାର ଦେଖି ସେଠାର ସବସାଧାରଣ ବଜା ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କର ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ଚିନ୍ମୂଳ ସ୍ଵରୂପ ରାଜବାଟରେ ପତାକା ଓ ଗୋରଣାମାନ ଝୁଲଇ ଅଭିନ୍ନ ସୁଶୋଭର କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାତରେ ଭାରା ସେବନାର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସୁରକ୍ଷା କୁଣ୍ଠଳରେ ସୁଦେଶରେ ପଦ୍ମପାର ସମାଦ ଶୁଣି ଭାରତବର୍ଷବାସିମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ ଆନନ୍ଦର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ସୁରକ୍ଷାକଙ୍କ ଭାରତବର୍ଷ ସନର୍ଷନ ସଙ୍କରିତ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଏଠାରୁ ସେଷମ୍ପର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକାରେ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଏଠାରୁ ସେଷମ୍ପର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକାରେ

ଶକ ହେତି ପ୍ରାସାଦ ହୋଇ ସୁଦେଶକୁ ଦେବ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ତାହାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବାର ବନୋବସ୍ତୁ ଲାଗିଥାଏ । କେନିଂଝୁନ ନଗରରେ ଥିବା ଭାରତବର୍ଷର ଅପୂର୍ବ ଦ୍ୱାରା ନିଯମରେ ଏ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବ ତାହାର ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀ କର୍ମଚାରୀ ଓ ଉତ୍ସବର ଦେବିକା । ଏ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଛାମାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବାର କଷମା ହୋଇ ଅଛି । ଏଥରେ ବିଲାକ୍ଷ ଲୋକମାନେ ହେତୁବ୍ୟବରୁ ଦେଖିବାର କୁନ୍ତର ସୁଯୋଗ ପାଇବେ ।

—*

ମାନ୍ଦ୍ରାଜପ୍ରଦେଶରେ ଥିବା ମନିର ଓ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମଲୟମାନଙ୍କୁ କିପରିମାନରେ ସମ୍ମାନ ଦେବ ହୋଇ ଥାଏ ଓ କିମ୍ବପେ ସେଥରୁ ତହା ବିଧାରଣ ହେଉଥାଏ ଏ ଧର୍ମଲୟମାନ ଭବନ୍ତ କରିବାକାରଣ ଗୋଟିଏ କମିଟି ନିଯମକୁ ହୋଇ ଥାଏ । ସରତିଲ୍ୟମ ରହନ୍ତିରେ ଏ କମିଟିର ସଭାପତି ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଦୂର ଭିନ୍ନକଣ ଲଭିବେ ପାଇଁ ଅର ହିନ୍ଦୁଧମାନର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସହ୍ୟଦୂତ ନିଯମକୁ ହୋଇ ଥାଏ । ଏଥରୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜପ୍ରଦେଶରେ ଏ ପ୍ରଦେଶପର ସଦାବର୍ତ୍ତି ସଙ୍ଗକିର୍ତ୍ତ ଅଧିକର୍ଷଣ ଦେବାର ଗୋଟିଏ ଭାବାଦରଣ ଏଥିପୂର୍ବ ଆମ୍ବମାନେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଓ ଅନୁସାନ ହେଲେ ଅନେକ ସେହିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବାହାରିବ ସନେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଗବଣ୍ମେନ୍ଟ ସେବରେ ସଦାବର୍ତ୍ତିଷଙ୍ଗରିର ଅଧିକର୍ଷଣ ନିବାରଣ

ପ୍ରକାଶରେ କୌଣସି ଦୟାପୁ ଶାନ୍ତି ନ କରିବେ
ତେବେ ସେହିକାର କମିଟି ଉଚ୍ଚଯାଦି ବସାଇ-
ବାରେ କି ଫଳ ଥିଲୁ ? ଏହି ଉଚ୍ଚଗାନ୍ଧିରେ
କମିଟି ବସି ସଦାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ଭାବନାକ
ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଗବଣ୍ଟୀମେଷ୍ଟବଜାଳ ଏହିକାର
ସମ୍ଭାବି ରଷା ନିମିତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ କରିବାର
ଦୟାପୁ ଜ୍ଞାନ କରି ବବନ୍ଧୁମେଷ୍ଟ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାକୁ
ଅନୁଶେଷ କଲେଖିଲା । ଅଥ ଯେତେକାରେ
କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଲାଗୁ । ମାତ୍ର
ମାନ୍ତ୍ରାଜ କମିଟିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ
ଦୃଢ଼ ପ୍ରଦେଶର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଓ
କାହିଁର ପ୍ରତିବଧାନ କରିବା କାରଣ ଗବଣ୍ଟୀମେ-
ଷ୍ଟ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ପୂର୍ବରୁ ସରକ୍କ ହୋଇ ଥିଲୁ ଏଥୁ
ପାଇଁ ଦୟାପୁ ଦ୍ୱାରା ଯେ ଏ କମିଟିର ଫଳ
ଦ୍ୱାରାବିଲା ଉତ୍ତାରୁ ସଦାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ଭାବି ରଷାନ୍ତିକ
ଦେଶର ଦୟାପୁରେ ଗବଣ୍ଟୀମେଷ୍ଟ ଅବଶ୍ୟ କୌ-
ଣସି କାହିଁନ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ କରିବେ । ଏତୁପରି ବ୍ୟକ୍ତି-
ଗୁରୁ ଯେ ଥିଲୁ ପ୍ରଥ୍ୟେକନ ହୋଇଥିଲୁ
ସବ୍ୟାଧରଣ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ମାତ୍ର
ଗବଣ୍ଟୀମେଷ୍ଟଙ୍କ ଅବହେଳା ଦେଖି ଆମ୍ବେମାନେ
ଦୟାପୁ ହେଉଥାଏ ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଉକାଇତା ।

ଗତ ସ୍ଥାବ ଦଉରରେ ଶୁଣି ଏ ଡକାଇଛନ୍ତି
ମନ୍ଦିମାର ବିଶୁର ହୋଇଥିଲା । ସୁନ୍ଦରୀପେ
ଦୁଇଲେ ସେ ସବୁ ଏକ ମନ୍ଦିମା ଥିଲା କେ-
ବଳ ଏକା ଆସାମୀମାନେ ଭାନୁ^୧ ସମୟ ଓ
ଶ୍ଵାନରେ ଗ୍ରେସ ଓ ଲୁଟ କରିଥିବାରୁ ଆଇନା-
ନୂଷାରେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଗାମ ନମ୍ବର ମନ୍ଦି-
ମା ହୋଇ ଥିଲା । ବଙ୍ଗଲାର ଡକାଇଛନ୍ତି
ସହି ଭୁଲନା କଲେ ଏଥିକୁ ପ୍ରକୃତ ଡକା-
ଇଣ ବୋଲିଯାଇ ନ ଘରେ କାରଣ ଏମାନେ
ମୟାଲଜାଳ ବାଜା ବଜାଇ କୌଣସି ବଜାଲୋ-
କିର ଯଥା ସମୟ ଲୁଟ କରିନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା
ଶାଶ୍ଵରକ ଧୀତା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । କେବଳ
ଦେବେ ଶୁଣିଏଲୋକ ଦିଲବର ହୋଇ ସିନ୍ଧ
ଓ ଗ୍ରେସ କରିଥିଲେ । ଆର୍ଦ୍ଦରମା ଏବଂ ଏକା-
ହୃଦୟ ଲୋକକୁ ଉତ୍ସରବାପୀର ତିରକମତୀ ହୁଏ
ଚରକାଣ ଉତ୍ସାହ ହତିଥିରମାନ ଦେନ ତୁଳୁ-
ଥିଲେ । ଏମାନେ ତେଣା ପ୍ରଦେଶର ନାନା
ଗତଜାତ ଯଥା ହିନ୍ଦୋଳ, ତେଜାନାଳ, ଭାଲ-
ତେର ଉତ୍ସାହର ଲୋକ ଥିଲୁଣ୍ଡ ଓ ସମ୍ପ୍ରେ
ନାତିରେ, ପାଶ ଏକରୁଣ୍ଟ ହୋଇ ଅନେକ
ଦିନରୁ ଟାଙ୍କିଠାରୁ ବଜରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲିଲାନ୍ତି

ମୂଳବନୀର ଦୋଷମାଳରେ ଶୈଖ ଉତ୍ସବ
କବୁଞ୍ଚିଲେ ଓ ପୁଣ୍ୟ ଏହାଙ୍କ ପଛେ ଜୀବିରହ
ପରିଶେଷରେ ଅନେକ କୌଣସି ଜ୍ଞମେ ଜୀବ
ଶକୁ ବିରାପ୍ରାର କରିବାରୁ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ-
ବୂପେ ଶୈଖମାଲମାନ ଦାହାର କରିଦେଲେ ।
ଶୈଖଦ୍ରୁବ୍ୟ ସବୁକୁ ନାନା ସ୍ଥାନରେ କୁରୁର
ରଜିଷ୍ଟରେ ଓ ରହିମଧରୁ ଯେତେମାଲ ଚିହ୍ନିର
ହେଲ ତହିଁ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ମନ୍ଦିମା ଗୁଲିଲ
ଅହୁରି କେତେମାଲ ଗବର୍ଣ୍�ମେଝଙ୍କ ହାତକୁ
ଆସିଥିଲୁ ଯେ ତହିଁର ଅଧିକାରିମାନେ ପ୍ରକାଶ
ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ୱରରେ ଶାସ୍ତ୍ର
ଜକ୍ଷାପାଦେବ ଦୂର ମନ୍ଦିମାରେ ଆସାମୀମାନଙ୍କୁ
ବ ୧୫ ର୍ଷ ଲେଖାଏ ଦୀପାନ୍ତର ଓ କାର୍ଯ୍ୟବାସ
ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ-
ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ବ ୫୦ ର୍ଷ ଦଣ୍ଡ ପାଇଥିଲୁ ।

ଅମେସାନେ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଏ
ତକାଇତମାନେ ରାଶ ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ ଏକ
ନିର୍ଜଳସ୍ଥାନରେ ବସାକରି ରହିଥିଲେ ଦିନବେ-
ଳେ ନାନା ଛଦ୍ମବେଶ ଧରି ଲୋକାଳୟରୁ
ଯାଇ ଆପଣା ନିଷାଦର ଉପାୟ କରନ୍ତି ଓ
ବୃତ୍ତରେ ଗୁରୁତବରି ମାର ସହିତ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ
ଫେରିଯାଆନ୍ତି ଏବୁପା କରିବାରୁ ସେମାନେ
ସହଜରେ ଧରପତ ନ ଥିଲେ ଓ ଅନେକଦିନ
ଗୃହ କରିବାକୁ ସମ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ବାରୁ
ଦରେକୁଣ୍ଡ ଦାସ ପୁଲିଷ ଜନଶୈକୁର ଅନେକ
କଷ୍ଟରେ ଏହାକୁ ଗିରପାର କରି ଥାଇନ୍ତି ଓ
ଦହିଁପାଇ ସେ ପାରିବୋଷିକ ପାଇବାର ଘୋଗା
ଅଟନ୍ତି । ତକାଇତମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଜଣାପାଏ
ସେ ସେମାନେ ଅଜ୍ଞନ ନିଷ୍ଠାର ମୂର୍ଖ ଓ
ବଳବାନ ଅଟନ୍ତି ଏହାକୁ ହିଂସକ ପଶୁ ବୋଲା-
ଯାଇପାରେ । ଏପରି ଲୋକଙ୍କୁ ଆୟୁତ କରିବା
ସହଜକଥା ନୁହଇ ।

ପରିଶୋଷରେ ଗତକାରର ସ୍ଵପ୍ରଶ୍ନ ସାହେ
ବକ୍ଷ ନକଟରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ଗତକାର
ପାଶମାନକୁ ଶାସନ ପରେ କୌଣସି କଠିନ
ନିୟମ କରନ୍ତୁ ।

ଅଲବିଟ୍ ଦଳ ।

ଏ ଦେଶକୁ ପ୍ରିନ୍ସ ଅବ୍ ବେଲସଙ୍କ ଗୁରୁ-
ଗମନ ସ୍ଵରାଗାର୍ଥ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ
ପ୍ରକାର କାର୍ତ୍ତି ଶୁଣନର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଥାଇଲୁ
ଯହି ମଧ୍ୟରେ କଲିକତା ନଗରରେ “ଆଲବିଟ୍
ବଲ ” ନାମକ ଗୋଟିଏ ଘର ପ୍ରକାଶ କରି-
ବାଲୁ ବାରୁ କେଶବଚନ୍ଦ୍ର ସେନ ପ୍ରଧାନ ଜାହାନ

ଥିଲେ । ସେ କେବଳ ପ୍ରସ୍ତାବ କର ଷାନ୍ତି
ନ ରହ ଯର ନିମୀଳ ସକାଶେ ଦେବାଦୂର
ଟଙ୍କା ସତ୍ତାକ କରିବାକୁ ଯତ୍ନ କଲେ । ମୁନ୍ବରଙ୍ଗ
କଲିକତାରେ ଥିଲା ବେଳେ ଯେଉଁ ଧନ୍ୟବାଦ-
ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ସମବେତ ହୋଇ
ଥିଲେ ସେମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ମନେ ଦେବା
ଦେବାରେ ଅଛି ସବୁର ଏ ଶର୍ତ୍ତିକୁ ସ୍ଥାପନ
ଦେଲେ । କଲିକତାର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ଗୋଟିଏ
ଉତ୍ତମ ସର କିମ୍ବୁ ହେଉଥିବାରୁ ତାହା ଏହି
ଦୀର୍ଘ ସକାଶେ ଜୟ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଲେଖ୍ନିଲୁ
ଗବ୍ରୁରସାହେବ ଦାରକଳଂ ପାହାଜାକୁ ଯିବା
ପୂର୍ବେ ଏଥର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର ଦେଇ ପାଇଥିଲୁ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କାଳରେ ମାନ୍ୟବର ଲେଖ୍ନିନେଇ-
ଗବ୍ରୁର ଯେଉଁ ବକୁଳା କରିଥିଲେ ତାହା
ଦକ୍ଷିଣୀ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ସ୍ଥାନାଗାବରୁ ଅମ୍ବୁ
ମାନେ ତହିଁର ସାହାର ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରକାଶ କର
ବାକୁ ଅନ୍ଧମ ହେଲୁ । ଏହି ଘର ସ୍ଥାପନ କରି
ବାର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ସେ କଲିକତାରେ
ସେମନ୍ତ କିମ୍ବା ଲାଇସ୍‌ଲୋକ ଅଛିନ୍ତି ତେମନ୍ତ
ଭିନ୍ନ ମରର ପ୍ରାଦୂର୍ବାବ ଏବଂ ରଜମାତ ସମ୍ପର୍କରେ
ବଳାଦଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛି ଏହିପ୍ରକାରର
ଲୋକ ଏଠାରେ ଏକଢ଼ରେ କରି ସଦାଲାପ
ପୃଷ୍ଠାକୁ ପରାପର ପଣୟ ପୃଷ୍ଠରେ ଅବଳି
ହୋଇ ପାରିବେ । ଏହି ଥାଲବର୍କ ଦଳରେ
ଗୁରେତି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ୧—ସଙ୍ଗାତାଦ
ନାନାବିଧ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ । ୨—ବକୁଳା ଓ
ସାହିତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟକ ବାଦାନ୍ତବାଦ ।
୩—ପୁସ୍ତକ ଓ ସବାଦପତ୍ର ପାଠ । ୪—ପ୍ରକାଶ
ସତ୍ତାଖବେଶନ ହୋଇ ନାନାବିଧ ସାଧାରଣ
ହିତକର ବିଷୟର ଅଲୋଚନା । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ଗୁଡ଼କ ଅଳମଦର ଅଟକ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ
ଯେବେ ଲୋକେ ଉପସାହିତ ହୋଇ ଏ ସତ୍ତା
ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରଦୂର ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଅନେକ
ଉପକାର ହେବ ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କଟକର ଅବସ୍ଥା ଅମ୍ବା-
ନଳ ମନ୍ଦରେ ପଡ଼ଗଲ ଏ ବିଷୟରେ କିଛି
ନ କହି ଅମ୍ବୋମାନେ ଶାନ୍ତ ରହି ନ ପାରୁ ।
ଏଠାରେ ରୂପ ସମ୍ମଦ୍ଵାରା ଦ୍ୱାରା କାହାର
କିମ୍ବା ଅବସ୍ଥାକୁ ଗୁଣ୍ଠନ କରାଯାଇ
ପାରନ୍ତି ଏପକାର ଅନେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ
ଅଛନ୍ତି । କଟକ ପ୍ରିୟ କମ୍ପାନଳ ସମ୍ମଦ୍ଵାରା
ଉପର ମହିଳା “କଟକ ଦଳ” ସବୁପାଇ
ଆଲବର୍କ ଦଳର ସମସ୍ତ ଉଦେଶ୍ୟ କରିବାକୁ
ପ୍ରସରଥାଇ । ମାତ୍ର ଦଃଖଳ କିମ୍ବା ଯେ ସବୁଦା

ପରାମର୍ଶର ସହିତ ପ୍ରାଚି ବଚାଇବା ଛେଣିକ ଆଜି
ବର୍ଷରେ ଥରେ ଦୂରଥର ସେଠାରେ ଏ ନଗ-
ରବାସୀ ଉତ୍ସୁଳେକମାନେ କୌଣସି ହରାନୁଷ୍ଠାନ
ବା ସଦାଲାପ ସାଧନ ସକାଶେ ସମବେଳ
ଦୁଆନ୍ତ ନାହିଁ । ଶିଖିତ ଲୋକଙ୍କର ଏପରି
ଅଳ୍ପ ଓରୁଟି ଦେଖି ଆମେମାନେ କେବେଥର
ଅଷ୍ଟେଷ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବୁଁ ମାତ୍ର ତହିଁରେ
କି ହେବ । ଏବେ ଶିଖିତ ଲୋକ ଅଛାନ୍ତି ମାତ୍ର
ଭଗବାନ୍ କାହାରିକୁ ଏମନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗି ଦେଉ
ନାହାନ୍ତି ସେ ଆପଣା ଗୁଣ କିଛି ପ୍ରକାଶ୍ୟବ୍ଦକ
ଅନ୍ୟକୁ ଗୁଣବାନ୍ କରିବ । ସେ ଯାହା ଧରେ
ପଣ୍ଡିତ ହୋଇ ବସିରହିଥାନ୍ତି ଓ ଏମାନ୍ ମୂଳିଥା-
କିପରି କରେଇ କର୍ମଟିକୁ କୌଣସି ମତେ ଯାର
ପରେ ଖାଇ ପିଲାପତ୍ର ରହିଥାଇନ୍ତି । ମୋଧସଲର
ରୂପି ପ୍ରତିକ ସାମାନ୍ୟ ଲୋକେ ସୁଦ୍ଧା ଶାନ୍ତି
ମୁଣ୍ଡରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଭାଗବତଦ୍ୱାରର କର ସେଠାରେ
ସନ୍ଧାବେଳେ ଏକଟିକ ହୋଇ ପରାମର୍ଶ ସହିତ
ସଭାବ ରଖିଥାଇନ୍ତି ମତ୍ତ ନଗରବାସି ସୁଶିଖିତ
ଓ ସମ୍ମାନ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକେ ଭେଦକ ସୁନ୍ଦର
କରୁ ନାହାନ୍ତି ଏହା କି ଭାବ ଦୁଃଖର କଥା
ନୁହଇ । ହାୟ କେବେ ଏଠା ଉତ୍ସୁଳେକମାନେ
ଅଳମୁଅପଣ ଦ୍ୟାଗ କର ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ପ୍ରଶ୍ନର
କରିବେ ! ଏବେ ଶିଖା ଓ ତହିଁ ପାଇଁ ଏବେ
ବିଦ୍ୟୁ କି କେବଳ ପ୍ରେଟ ପାଳବା ସକାଶେ
ହୋଇଥିଲା ?

ଓଡ଼ିଆ ଲାଲ

ଆମ୍ବେମାନେ ଏଥପକ ତେଣାର ନାଲ ସାଙ୍କିଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଠକମାନକୁ ଜଣାଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେ ବିଶ୍ୱରେ କିଛି ମରାମର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଜହିର କିନ୍ତୁ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଉଚ୍ଛବ ଦେଉଥିଲା । ଆମ୍ବେମାନେ ଗବଣ୍ଟିମେଝକ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ଜାଣି ପାରିଲୁ ଯେ ସନ୍ଦାର୍ଶନ ମିଶିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟ ୩,୪୫,୧୭,୧୯୪ ମୂଲଧନ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା ଓ ସନ୍ଦାର୍ଶନ ରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଲା ସୁଭବଂ ସନ୍ଦାର୍ଶନ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜାଲାରେ ସବସୁଦ୍ଧା ଗୁରୁକୋଟି ଟଙ୍କା ମୂଲଧନ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଏଥକୁ ଏ ଟଙ୍କା ଗବଣ୍ଟିମେଝ ବାର୍ଷିକ ଶତକରୀ ଟ ୩୪୫ ସୁଧରେ ଚାଣ କରିଥିଲାନ୍ତି ସୁଭବଂ ପ୍ରଭବର୍ଷ ଗବଣ୍ଟିମେଝକୁ ନାଲ ସଜାଶେ ଟ ୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସ୍ଥିତ ଦେବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା । ଏଥକୁ ମୂଲ-

ଥିଲୁବାର ସେତେ ନାଳ ନିମ୍ନିଶ ହେଉଥିଲା
ସମୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ବଙ୍ଗ
ଲାର ମୋଟ ବାର୍ଷିକ ହାଲ ଲାହ ବୋଲା ଯାଇ
ନ ପାରେ ସେନନାଳମାନ ନିମ୍ନିଶ ହେଉଥିଲା
ଓ ମେଦିମାଧୁର ନାଳର ଅବସ୍ଥା ଅଛି ମନ
ନୂହର ସୁରଖାଂ ଏସବୁ ନାଳର କଥା ଶିତଦେଇ
କେବଳ ଓଡ଼ିଶାର ନାଳର ଅବସ୍ଥା ବୁଝିଲେ
ସବୁ ଜଣା ପଢିବ । ପାଠମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ
ତିକ୍ତ ବର୍ଷ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ନାଳସବୁ-
ରେ ଟ ୧,୫୫,୧୫,୫୦୪୯ଙ୍କା ମୂଲଧନ ଝର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ ଓ ନାଳହାର ସହକର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିବ
ଆମଦାନା ମିଛା ଯାଇ ପ୍ରାୟ ୩୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ବକ୍ଷିମେଞ୍ଚକ ହୁଣ୍ଡି ପଢିଥିଲା । ମୂଲଧନର
ବାର୍ଷିକ ସ୍ଥାନ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସରକ ହେବ ଓ
ନିଳାଶରେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ପ୍ରାୟ ନାଳରକ୍ଷା
ଉତ୍ସାହ ନିଯମିତ ବ୍ୟଥରେ ହୁଣ୍ଡି ପଢିଥିଲା
ଏଥକୁ ଗତ ବ ୩ ବର୍ଷର ଆୟ ଓ ନିଯମିତ ବ୍ୟଥ
ରୁଳନା କଲେ ଜଣା ଯାଏ ସେ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଆୟ
ସତ୍ରେ ବ୍ୟଥ ସବା ବଚୁଥିଲା ଓ ଅନେକ ବର୍ଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ବ୍ୟଥ ଅନୁରୂପ ଆୟ ହେବ
ନାହିଁ । ଜଳକର ଉପରି ମହକୁମା କଲେକୁରକ
ଅଧିନ ହେବାରେ କିଛି ବ୍ୟଥ ଜଣା ପଢିବ
ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଅଧିକ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଥ ଜଣା ହେବାର
ଆଶା ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ଓ ତାହା ହେଲେ
ସବା ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଆଠଲଙ୍କଟଙ୍କା ଅନେକବର୍ଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶା ନାଳରେ କତ ହେଉଥିବା ଓ
ନାଳର ବ୍ୟଥ ମୂଲଧନରୁ ନ ହୋଇ ବିଶ
ବୁଝାଇ ଟଙ୍କାରୁ ଝର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବାରୁ ସଥରୂପରେ
ଏ ସ୍ଥ ଦେବାକୁ ପଢିବ । ସୁରଖାଂ ଓଡ଼ିଶାର
ନାଳକୁ ସାଧାରଣ ପୁଣ୍ଡିକାର୍ଯ୍ୟ ମଞ୍ଚରେ ଗଣନା
କେ କିମ୍ବରେ ରହିଲେ ଗବକ୍ଷିମେଞ୍ଚକର କତ ରହି
ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାପରି ପ୍ରଦେଶ ସକାଶେ
ବାର୍ଷିକ ଆଠଲଙ୍କଟଙ୍କା ହୁଣ୍ଡି ସାମାନ୍ୟ ନୂହର ।
ଏଥରେ କଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଏ ଓଡ଼ିଶା ନାଳସବୁ
ଯେବୁ ଅବସ୍ଥା ଅଛି କିମ୍ବରେ କଦାଚି
ହେବ ନାହିଁ । ତେବେ ଦୁର୍ଭିଷ ସମୟରେ
କର ଉପକାରିତା ଅଛି ଓ ଯେବେ ନାଳ
ହାର ଓଡ଼ିଶାର ଫାର୍ମଲ ଏମନ୍ତ ପରମାଣରେ
ଯା ହୋଇ ପାରିବ ଯେ ଗବକ୍ଷିମେଞ୍ଚକୁ ଦୁର୍ଭିଷ
ପାରଣ ସକାଶେ ଅନ୍ୟ କିଛି ବ୍ୟଥ କରିବାକୁ
ବ ନାହିଁ ତେବେ ନାଳହାର ଅବଶ୍ୟ ଲାହ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ କେବେବର୍ଷ
କର ଥରେ ଭାବା ଦୁର୍ଭିଷ ପଢିବାର ସ୍ଥାବନା
ନାବୁଦ୍ଧି ହେଲେ ନାଳ ଜଳହାର ଏ ପ୍ର

ଦେଶର ଫର୍ମଲ କପରମାଣରେ ରକ୍ଷା ହୋଇ
ପାରେ ତାହା ନିଷ୍ଠପୂରୁଷେ ଜଣାଗଲେ ନାଲ
ସକାଶେ ଝର୍ଟ ଦେବା ଟଙ୍କା କି ପରମାଣରେ
ଏ ବାଟରେ ଉପକାରରେ ଅସିବ ତାହା ଯୁ-
ପୂରୁଷେ ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ । ଫଳତଃ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ପ୍ରଥାନଗୁପେ ଅନାବୃତ୍ତି ହେଉ
ଦୁର୍ବିଷ ନିବାରଣର ଉଦେଶ୍ୟରେ ନାଲଷ୍ଟକୁ
ସହସ୍ରରେ ନେଇଥାଇଁ ଓ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଁଚ
କାର୍ଯ୍ୟ କାରିତା ଦେଖିବାର ଅବକାଶ ହୋଇ
ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟ ନାଲଷ୍ଟକୁ ରଖିବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଖ ବାଧ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଶୋଟିଏ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଖଙ୍କର ଦରଖା ଏହି ଅଛି କି ସହ୍ୟତି
ଓଡ଼ିଶାନାଲରେ ଅଧିକ ନାଶ ହେଉଥାଇ ମାତ୍ର
ଭାରତବର୍ଷର ଅତ୍ୱ କେତେକ ନାଲରେ ଲାଭ
ହେଉଥାଇ ସୁତରଂ ଏକ ଦିଗରେ ଲାଭ ଓ
ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ତୁଟି ସରସାମାନ ହେଲେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖଙ୍କର ଅଧିକ ବ୍ୟବ୍ୟ ପଢିବ ନାହିଁ
ଅଥବ ପ୍ରସ୍ଥୋଜନ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଆସିବ । ସେ ଯାହାଦେଇ ଓଡ଼ିଶାନାଲର
ଏପର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖଙ୍କର କିଛିତ୍ତ
ସନ୍ଦେହ ଜାରି ହେବାର ଜଣାପାଏ ଓ ଏଠା-
ରେ ଯେତେ ନାଲଅଛି ତାହା ରକ୍ଷା କରିବା
ଛାଇ ଅର କିଛି କିମ୍ବା କରିବାର ଛବିର
କି ନା ଏହା ହିର କରିବା ସନାଶେ ଉଣିଥୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖଙ୍କ ଅଦେଶ ମନେ ଦେଇବର୍ଷଗଲେ
ବଜଳାର ଲେଫ୍ଟନଞ୍ଚ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏପଦେଶକୁ
ଆସିଥିଲେ । ସେ ଏଠାର ସମ୍ପୁ ଅବସ୍ଥା
ଯୁଧଂ ଅବଗଲ ହୋଇ ଏହି ପ୍ରକାର ରିପୋର୍ଟ
ଦେଇଥାଇଁ ଯଥା—

୧ । କଟକ ନଗର ମହାନଦୀରୁ ଉଦ୍ଧବ
ଲଳନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇଁ ନାଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ
ଛି ଭାବାକୁ ସଂଖ୍ୟାର୍ଥୀ କରିବାକୁ ହେବ ।

*। ଦିଦ୍ଧିଶ ସାନ୍ତନଦୀତାରୁ ବାଲେଶ୍ୱର
କଟ ଦୂତାବଳଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ହାଇ-
ଲ୍‌ବଳ ନାଲ ଛିମ୍ବିଣ ଉପରୀର ହେବ ।

" । କେବଳ ନୋକା ଘମନାଗମନ ଯୋଗ୍ୟ
ଶତିଏ ଲାଲ କର ବାଲେଶ୍ଵର ହିଙ୍କଳର
ଜ ସହି ଯୋଗ ଦିଲାଏ ହେ ।

ଏପରି ନାଳ ନିମ୍ନିଶ ହେଲେ କଟକଠାରୁ
୨କତା ତଳ ଦୁଇକଳନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଟ ପିଣ୍ଡ-
ଏବଂ ଏଥରେ କଟକର ଧସଲ ଉଭ୍ୟମ-
ପେ ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱର ଧସଲ କେତେ
ମାଣରେ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ତ୍ରିପାୟ ହେବ ।
କେବଳ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର କର୍ମଚାରୀ ମାତ୍ର

କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଗତ ଓ ଉଦ୍‌ବିଷୟର
ଖର୍ଚ୍ଛ ମିଶି ମୋଟ ପ୍ରାୟ ଦୂର କେଟି ଟଙ୍କା
ଲାଗିବ ଓ ଉପର ଲାଗିବ ତିନି କାର୍ଯ୍ୟ କର-
ବାକୁ ସମସ୍ତକା ଟ ୨,୨୪,୦୦,୦୦୦୯ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୁତ ହେବ ।

ଅମେମାନେ ବୋଧ କରୁଁ କି ସେ ସ୍ତଳେ
ଗବଣ୍ଠିମେଣ୍ଟ୍ ନାଲ କର୍ମରେ ଦାତ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ସେପୁଲେ କେବଳ ଏକ ନମର
କର୍ମ ସାରି ନିଷ୍ଠିତ ନ ରହି କଟକ
କଲିକତାରୁ ପାଣିବାଟେ ଯୋଗ କର
ଦେବେ । ଏଥରେ ଗବଣ୍ଠିମେଣ୍ଟ୍କର ବାର୍ଷିକ
ଦଶାଳୟ ଟଙ୍କା ସୁଖ ପଞ୍ଚବ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଏରୂପ
ହେଲେ ଅଧିକ ଆୟ ହେବାର ସ୍ମାବନା ଓ
ଏହା ନ କଲେ ସେତେ ନ୍ୟୂ ହୋଇଅଛି
ରହିର ଅଧିକାଂଶ ଅସାର୍ଥ ହୋଇଯିବା କାରଣ
କଟକ ଓ କଲିକତା ସଙ୍ଗେ ସେରୂପ ବାଣି-
ଜ୍ୟର କାରବାର ଅଛି ସେରୂପ ଡେଶାର
ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ କ୍ଲୌଣ୍ଟି ଦୂର ସ୍ଥାନରେ
ନାହିଁ । କଲିକତା ପର୍ଦ୍ଦଳ୍ଟ ନାଲ ପିଟିଲେ
ଚାନ୍ଦବାରି ଓ ବଜାୟର ବାଟେ କଟକ ଓ
କଲିକତା ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ କାରବାର ବର୍ତ୍ତମାନ
ହେଉଥିବା ରହିବ ହୋଇଯିବ ସୁରକ୍ଷା
ସେପରୁ ମାଲ ନାଲ ବାଟେ ଯିବା ଅସିବା
କରିବ ଓ ରହିରେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଲାଭ ହେବ ।
ଏପର ପୁଣ୍ୟ ଯାତ୍ରି ସମସ୍ତେ ଏହି ବାଟରେ
ଆସିବେ ଏବଂ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ପଥଠାରୁ ନାଲ-
ପଥ ସବୁପ୍ରକାରରେ ନିର୍ବାପଦ ଥିବାରୁ ଲେକେ
ସମୟକ ଆଶ୍ରମ ସହିତ ବାଣିଜ୍ୟ କର୍ମରେ
ନିଯକ ହେବୋ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ସ୍ମାରକେ ଏ ନଗରରେ ଅଭିଶୟ ଗ୍ରୀବା
ହୋଇଥିଲୁ ଓ ପ୍ରାୟ ଦୂରମାସ ଉତ୍ତାରୁ ଗତ
ଷ୍ଟରୁବାର କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧି ହେବାରୁ ଏକପ୍ରକାର
ରକ୍ଷା ହୋଇଅଛି ।

ଗତ ବୁଧବାର ଚନ୍ଦନସାତ୍ରା ଶେଷ ହେଲା
ଏ ନଗରରେ ଏବର୍ଷ ଏ ଯାତ୍ରା ଅଛି ସାମା-
ନ୍ୟକୂଷେ ନିଷାନ୍ତ ହେଲା । କୌଣସିରୂପ
ତମାୟ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷପର ନାଚରଙ୍ଗ
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରତ୍ନାଥଟରୁ ଅବଶଳ ହେଲୁ ଯେ
ଶୁଭଶଜକ ଅଛ୍ୟର୍ଥନାରେ ବର୍ଣ୍ଣପ୍ରଦେଶଠାରୁ

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରଦେଶରେ ସାଠିଏ ହଜାର ଟଙ୍କା
ବ୍ୟଧି ହୋଇଥିଲା । କାହିଁକି ଏଇଅଧିକ ବ୍ୟଧି
ହେଲା ଗବଣ୍ଟିମେଳା ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଗବଣ୍ଟି-
ରକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି ଉତ୍ତର ଆସିଲେ ବିଶେଷ
ଜଣାଯିବ ।

ଶୁଭପତ୍ର ମୋକଦମାମାନଙ୍କର ଧିଗୁରକର୍ତ୍ତା
ଏ ମୋକଦମାର ବିଶୁର ସମୟରେ କହିଅଛନ୍ତି
କି ଯେ ଏପରି ମୋକଦମାର ପ୍ରଧାନ ମୂଳ
ମଦଧାନ କରିବା ଅଟଇ ଯେତେ ମୋକଦମା
ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅସିଥିଲୁ ଛହିଁରେ ଶରକର
୨୫ ମୋକଦମା ସୁରଧାନ ଦୋଷରୁ ତୃତୀବ
ଦେଖାର ଜଣାଯାଏ ।

ବିମେଇରେ ଜଣେ ଫଳାର ତିମାକୁ ସୁନା
କରିଦେବ ହୋଲ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେ-
ଖାଇ ତାପାଠାରୁ ନଗଦ ଦୂରହଜାର ଟଙ୍କା
ଓ କେବେଗୁଡ଼ିଏ ବହୁମତ୍ତ୍ଵ ଲୁଗା ୧କାର
ନେଇଥିଲୁ । ତିକ୍ର ଟଙ୍କା ଓ ଲୁଗା ଫଳାର
ଆପଣା ସକାଶେ ନେବାକୁ କହି ନ ଥିଲା ।
ଦରଦ୍ରମାନଙ୍କ ଦାନ କରିବାପାଇଁ ନେଇ ଆପେ
ଶତରୁ ଦିତି ପଳାଇଲୁ ; ଯାହାହେଉ ଘୁଲିଷ-
ରେ ମାମଳ ଉପତ୍ତି ହୋଇ ଫଳାର ଧର
ପଢିଥିଲୁ । ଏବୁପ ୧ବିବା ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର
ଅତି ବିଶ୍ୱାସର ଫଳ ଅଟଇ ।

ମହୁସ୍ତର ପଲ୍ଲଟନରେ ଥିବା ଏକଜଣ ଦେ-
ଶିୟ କର୍ମଗୁଣ ଜନ ସାହେବକୁ ଉଚ୍ଚରଜୀ
ଅଭିଧାନକୁ ସମ୍ମୂଳ ମୁଖ୍ୟ କରିଅଛି । ପୁସ୍ତକର
ସେଇଁଠାରୁ କହିବ ଏକାବେଳକେ ଦୂରଗ୍ରହ
ପୁଷ୍ଟା ବା ଅତ୍ୟକ ପଢ଼ିଯିବ ଗୋଟିଏ ଶକ ହୁତ
ଯିବ ନାହିଁ । ଏପରି ସୁରଣଶକ୍ତି ଅସାଧାରଣ
ଅଟେ ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନବର୍ଷରେ ଏପରି ଅସାଧାରଣ
ବ୍ୟକ୍ତି ସମୟ ସମୟରେ ଜନଗୁଡ଼ାଣ କରିଅନ୍ତରୁ ।

ବସ୍ତୁରର ରଜା ଆପଣା ଦେଉ୍ୟାନ ଏବଂ
ଅନ୍ୟ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଯାହାକ ଦୁଷ୍ଟମ୍ ହେଉଥିବା
ସେଠାରେ ବିଦ୍ୟୁତ ହୋଇଥିଲା କର୍ମରୁ ବର-
ଖାସ କରିବାରୁ ଏବଂ ସରଦାରମାନଙ୍କୁ ସମା
ଦେବାରୁ ପ୍ରଜାମାନେ ଶାନ୍ତିରବରେ ରଜାଙ୍କର
ବଶ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ଓ ସବୁ ଗୋଲମାଳ ଧିନ୍ତରି
ପାଇଥାଏଛି । ୧୦ସତା ସେନାମାନେ ଯେ ଯାହା
ଶ୍ଵାନଙ୍କ ଫେର ଯିବାର ଆଦେଶ ହୋଇଥାଏଛି ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଉର୍ବ୍ଲା କରୁଁ ସେ ଏ ପ୍ରଦେଶର
ରଜାମାନେ ଆପଣା କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଉପରେ କା
ନୀ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାରୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଯେମନ୍ତ
କି ତାହାଙ୍କ କୁକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା ଲାଗୁଥିଲାଏ
ନ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ପ୍ରେରଣ ପତ୍ର

ମହାଶ୍ରୀ

ଏକଦିବସ ଅମ୍ବେ ତୁମଣ କରିବାକୁ ଯାଇ
ଦେଖିଲୁଁ ସେ ଏହିନଗରସ୍ଥ ସଙ୍ଗତଗଳରେ
ଗୋଟିଏ ପାଠଶାଳ ସ୍ଥପିତ ହୋଇଥାଏ ତହିଁର
ଶୁଭ ସଖୀଙ୍କ ଚାଲିଗଲୁ ଉଦ୍‌ଧୂ ହେବ ସ୍ଵଳ୍ପ
ନିୟମାନ୍ତ୍ରୀରେ ତାହା କିମ୍ବଣେଣୀରେ ବିହରୀ
ହୋଇଥାଏ । କଟକ ବଜୋକୁଳ ଦିଦ୍ୟାଳୁର
ଶିଖିତ ଭରମ ଘରୁଁ ଜଣେ ସାତିଷୟ ଯାହିଁ
ସହକାରେ ସୁରୁ କିମ୍ବମରେ ଶିଖା ଦେଇଥା
ଇନ୍ଦ୍ରି । ଅଧିକାଂଶ ଶୁଭ ନିଭାନ୍ତ୍ରୀରେ ଶିଖିତ ହେଲେ-
ହେଁ ଶିଖକଙ୍କର ଯହାତିଶୟ ହେବୁ ଆହା
ପରିଅଛନ୍ତି ପରିଚାରିଲେ ଶାସ୍ତ୍ର କହ ପାତ୍ରି-
ଛନ୍ତି । ଶୁଣାଯାଏ ସେ ସେଥିରେ ସ୍ଵଳ୍ପ ତହା-
ଧାରକଗଣଙ୍କର ଅବଧି ଦୂର୍ଧ୍ଵ ପଡ଼ିନାହିଁ ଅନୁମାଳ
ଦୂର ଯଦି ଭରିବିଲ ମହୋଦୟଗଣ ଅଳକିନ୍ଦ
ପାଠଶାଳମାନଙ୍କ ସହର ଭାବାକୁ ଗଣନା କର
ଚିହ୍ନରେ ସମୟସମ୍ପର୍କରେ କୃପା କଟାଯା ପାତ୍ର
କରନ୍ତି ଭାବା ହେଲେ ଅତି ଅନ୍ତକାଳ ମଧ୍ୟରେ
ଉଚ୍ଚ ସଙ୍ଗତ ପାଠଶାଳର ଶା ଓ ଶିଖା ବୁଦ୍ଧି
ହୋଇ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ଅଛେବି ଏହାକୁ ଏ
ସବଳମ୍ୟେ ଡେଲ୍ଫିଟିଲାନ୍ଡମେକଟର ଓ ସବ୍‌କ୍ଲେ-
ପୁଟି ମହାଶୟକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥାଏ ଏ କର୍ତ୍ତର
ସୁବିଧାନ ପରିମାଣରେ ମନୋଯେଗ ଦେବା ହେ-
ଇନ୍ଦ୍ରି ଲାଭ । ପ୍ରକାଶଥାର କ ଉନ୍ନତ ଧାରାଙ୍କଣ
ରେ ଇଂରାଜି ମଧ୍ୟ ଶିଖା ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

୧୦୧୫୨୭ କାଳେ ଦର୍ଶକ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ପାଇରମୋହନ ସେନାପତି କୃତ ଗ୍ରହିତବର୍ଷ
ଇତିହାସର ପ୍ରଥମଭାଗ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇବିବ୍ୟାର୍ଥ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ମୂଲ୍ୟ ଏକଶତଶ ଟ । ପର
ଲେଖାଏଁ ହୋଇ ଅଛି ଗ୍ରାହକମାତ୍ରକ କଟକ
ପ୍ରକଳ୍ପ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଯଦ୍ୱାଳ୍ୟରେ ଉପରେ
ପାଇ ପାଇବେ ।

ଶାରୀରିକର ହୃଦୟ
ସେକଟର

ମଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି

ବାବୁ ନିରଧାରମହାନ୍ତି କଟକ ବିଦ୍ୟାୟା ୩୯
” ସାଧାମୋହନଦାସ ମେଦିମାପୁର ” ଟ୍ରେଣିଂ
ଗ୍ରାମକାଶକା କିଷ୍ଟ ଘେରାନାଳ ୩୯୫
ବାବୁ ବନମାଳାୟି୦ବ ” ୩୯୫୮
ମାତ୍ରାକୁ ଏହି ଡଳଲଦ୍ୱାରିକା ସହରଦୀଟଳ ପରି
ସାବଜାର କଟକପ୍ରିଭିକଲାନିଲ ସାହାନୟରେ
ମ ହତ ଓ ପ୍ରଭୁରତ ହେଲ ।

ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୫

ଯାଏଇବୁ ମରୁ ସନ୍ତୋଷମୟିବା । ମୁଁ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଦିନେକ ସନ୍ତୋଷାଳି ଶନିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୯
ବର୍ଷାଲୋମୁଲ୍ୟଦେଲିବର୍ଷକୁ ଟ ୨୫
ମଧ୍ୟସଲପୀର ତାଙ୍କମାତ୍ରା ଟ ୧୫୯

ହୁଣ୍ଡପେଟ୍ ଥିଲେ ବମେଇରୁ ପାଇଥିବା ଏକ
ପତକୁ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି କି ବେଦ
ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ସ୍ମୃତିକମାନ କି
ଯହିଁରୁ ଆର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନିକର ଧର୍ମ ବିଷୟକ ସମସ୍ୟା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣା ଯାଇ ପାରେ ତାହା ସବୁ
ହୁନ୍ଦୁଶ୍ଵାମୀ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କରି ପ୍ରଗତି
କରିବା ନମିତ୍ର ବମେଇରେ ଗେଟିଏ କମ୍ଳାମ
ପ୍ରାପନ କରିବାର କଳ୍ପନା ହୋଇଥିଲା । ସାମାଜି
ବ୍ୟକ୍ତିନାର ସରସଙ୍ଗ ଏକମାନ ସ୍ଵାପନର ପ୍ରସାଦ
କରିଥିଲାନ୍ତି । ଏ କମ୍ଳାମର ମୂଳଧନ କୋଡ଼ିଏ
ଦକ୍ଷାର ଟଙ୍କା ହେବ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶ
ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଦୂରଶ୍ଵର ଅଂଶରେ
ତାହା ବଢ଼ିଲା ହେବ । ବମେଇରୁ ପରିଶ ଅଂଶ
ବୁଝାଇ ହେଲାଣି ଓ ଅନେକ ଲୋକ ଏଥିରେ
ସାହୁଯ କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ।
ଆମେମାନେ କମ୍ଳାମଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ଅଛି
ମହାକ କାଳ କରୁଥିଲୁ ଓ ଭର୍ଯ୍ୟ କରୁ କି
ଏହା ଅପରେ କାର୍ଯ୍ୟାବଳ୍ୟ କରି ଲୁଚକାର୍ଯ୍ୟ
ଲାଗୁ କରିବାକୁ । ବେଦର ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଯେତେଥିଲା ପ୍ରଗତି
ଦେବ ଓ ଲୋକମାନେ ଯେତେଥିଲା ତାହା
ଜାଣି ପାଇବେ ତେବେ ହିତକର ହେବ ।
ବର୍ତ୍ତମାନର ହୁନ୍ଦୁସମାଜ ଅଛି ଶାତମାୟ
ଅବହୁତରେ ପଢ଼ି ରହିଥିଲୁ ଓ ଯେତେ ଅସାର
କଥାକୁ ଆଜିକାଲି ହୁନ୍ଦୁସମାନେ ପ୍ରାଚୀନ ଧର୍ମ
ଦୋଷ ମାନୁଥିଲାନ୍ତି ଓ ତଥାର ଏମାନଙ୍କର
ଯେତେ ଅନ୍ୟ ହେଉଥିଲୁ ସେବନ୍ତର ପ୍ରତିକାର

ଏକମାତ୍ର ପ୍ରାଚୀନ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ସମସ୍ତର ବାହୁଦ୍ୟ
ଘୋଷଣାଦ୍ୱାରା ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ । ପ୍ରାଚୀନଗ୍ରନ୍ଥ
ଶାଠଦ୍ୱାରା ବହୁଦର୍ଶିତା ଲାଭ କରିବାରୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମନ ଅଭିଶପ୍ତ ମୁଦ୍ରାକୁ
ଲାଭିଥିଲୁ ଅଥେବ ଆମେମାନେ ଥାଣା କରୁ
ଯେ ଦେଶର ହିନ୍ଦାକାନ୍ତ୍ରୀ ମାତ୍ରକେ ବେଦର
ମର୍ମ ପରିଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

ତେଣାର କରଣମାନେ ବଜାଳାର କାହୁଙ୍କି
ପୁଣ ଘରେ ପୁଷ୍ଟିଷ୍ଠିତ ଭରକାର ବ୍ୟବହାର
କରିବାକୁ ଅଞ୍ଜିକାର କରିଥିବା ବିଷୟରେ
ଏଥିପୁଣ ଆମେମାନେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ
ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ କଥା ଜଣା ନ
ଥିବାରୁ ଶୁଣି ଯାଉଥିଲୁ । ତାହା ଏହି ଯେ
ବାରୁ ଦରେକୁଣ୍ଡ ଦାସଙ୍କ ବସାରେ ଯେଉଁ
ସତ୍ର ହୋଇଥିଲ ତହିଁରେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରିର ହୋ-
ଇଥିଲ କି ତ୍ରାଣିଣ ଭରକାରୀ ପାଇ କଲା
ଉଦ୍‌ବ୍ରତୁ ତାହା ଗ୍ରା ସାଲଗ୍ରାମକୁ ନିବେଦିତ
ଦେବ ତହିଁ ପ୍ରସାଦ ସ୍ଵରୂପ ତାହା ବ୍ୟବହାର
ଦେବ । ବୋଧ ହୁଅର ତଦନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ । ଫଳ ଏହି ଯେ ପ୍ରସାଦ ତିନି
କୌଣସି ଦ୍ରୁବ୍ୟ କରଣମାନେ କାହୁଙ୍କି ଘରେ
ଛେଜନ କରିବେ ନାହିଁ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମରେ
ଜନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାପନକୁ ତ୍ରାଣିତାରୁ
ଚନ୍ଦ୍ରାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ସଙ୍ଗରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇନ
କରୁଥିଲୁ ଓ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ହୁକରେ

ତନ୍ମ ଜାଗଯୁ ଲୋକ ଏକାଠି ବସି ପୁଣ୍ୟ କରିବା
ଆସିଥିବା ମହାପ୍ରସାଦ ଏକତ୍ରରେ ଝୋଜନ
କରିବାର ଦେଖା ଯାଇଅଛି । ସେହି ମହାପ୍ରେ-
ଦସ୍ତି ଏତେ ଉଚ୍ଚି ଭାବାକୁ ଅଧିଶ୍ଵରୀ ସମାନ
ଜାଗଯୁ ଲୋକର ପରିଚାରେ ବସି ସେବନ
କରିବା ସକାଶେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଠାକୁରଙ୍କର
ମଧ୍ୟ ଲୋଡ଼ା ହେଲ କାହିଁବ ? ସେବେ
ଭରକାରୀ ପୁଣ୍ୟ ପର ଶୁଣି ତେବେ ଭାବାକୁ
ମହାପ୍ରସାଦ ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇବା ପୀଇ କାହାରକୁ
ମଧ୍ୟ ଦେବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ଓ ସେବେ
ଭାବା ଆଦ୍ୟର ଅଶୁଭ ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ
ପଚାରୁଁ ସେ ଶ୍ରୀ ସାଲଗ୍ରାମକୁ ଭୋଗ ଦେଇ
ଅନାଦି ପ୍ରସାଦ କରିମାନେ ସେବନ କରିବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ? ସେବେ ଭାବା
ନୁହେ ତେବେ ଶ୍ରୀ ସାଲଗ୍ରାମକ ପ୍ରସାଦର
ମହିମା ମହାପ୍ରସାଦର ଲେଖେ ଅଂଶ ହେବ ?
କରଣ ମହାଶୟକ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଏକଥା
ବଞ୍ଚାଇ ଦେଲେ ବଜ ପୁଣ୍ୟ ଦିଷ୍ଟି ହେବ ।

ବାରୁ ଧାନକଣ୍ଠୁ ପଢ଼ିଲାସୂକଳୁ ରାୟିବାଦାତୁର
ପଦ ପ୍ରଦାନନିମିତ୍ତ କୋଳଥିବା ଦରବାରର
କବରଣ ଏହେଦିନେ ଆମେୟାମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
କମିଶିଲାଇ ସାହେବଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ପ୍ରାୟ ଦେଲୁ
ମାତ୍ର ତୁମଙ୍କାରୀପୁ ସାର କଥାମାନ ଏଥିପୁରୋ
ଆମେୟାମାନେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଗୋଚର କରିଛନ୍ତି
ଅଛୁ ଓ ଅନେକସମୟ ମଧ୍ୟ ଅଭାବ ହୋଇଗଲାଗଲି

କରିବର କାହାର ଲୟମରା ନାହିଁ ମାତ୍ର କୃତିମ
ଦାୟରେ ପଢ଼ ଯେ ଲୋକେ ଦାୟର ହେଉ-
ଅଛନ୍ତି ଏ ଦୁଃଖ ଅଥବା ଅଟିଲା । ପିତା ଆ-
ପଣା ସ୍ତ୍ରୀ ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବ
ଏବଂ ଯେତୁ ଯେମାନେ ସଂସାରରେ ଅପେ
ନିଷାବ ହୋଇ ପାରିବେ ତହିଁ ର ଯୋଗିଥ
କରିଦେବ ଏହା ପିତାର ସ୍ଵାଭାବିକ ଦାୟ
ଅଟିଲା । ସ୍ଵତମାନଙ୍କୁ ସେବେ ଯୋଗି କରିବା
ସକାଶେ ପ୍ରଯୋଜନ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌ-
ଶ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟବସାୟରେ ସୁଶିଳିତ କରିବା କ
ମଦୁର ସେମାନେ ଧନ ଉପର୍କଳ କରି ସୁଖ-
କୁନ୍ଦରେ ସଂସାର ଯାହା ନିଷାବ କରିବେ ଏବଂ
କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ ଗୁହଣା ହେବା ସକା-
ଶେ ଶିଖି ଦେବେ ଏବଂ ଯେମନ୍ତ ସହାତ୍ତ
ସହିତ ତାହାର ବିବାହ ହୁଅଇ ତହିଁପରି ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିବେ ଏହାହାତ୍ତା ସ୍ଵତ୍ର କନ୍ୟା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶଶର
ଓ ମନର ପୁଣ୍ୟ ସାଧନ ନିମିତ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଓ ମାତ୍ର
ଶିଖା ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ଅସୁଦେଶର ଗୁହସ୍ତମାନେ
ଏହିକି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧନ କରି କୃତି ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ
ଓ ଏହି ସକାଶେ ସେମାନେ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ
କୃତିମ ଦାୟ ଆପଣା ଉପରେ ପକାଇ ଥାଇନ୍ତି ।
ପୁତ୍ରମାନେ ଆପଣା ପେଟ ପୋଷିବାକୁ ସମର୍ଥ ନ
ହେଉଥିଲା ସେମାନଙ୍କର ବିବାହ ଦେବା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ପିତା ତାହା
ନ କରିବ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକେ ନିଜା କରନ୍ତି
ତହିଁରତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପିତା ଅନ୍ତର୍ବୟବରେ ଧର
ଲଭଥାଏ ସେ ଯେତେ ବର୍ଦ୍ଧାୟ ହୁଅଇ ତେବେ
ଦୁଃଖ ଲୋଗ କରଇ କାରଣ ନାହିଁ ଅଣନ୍ତାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବାହ ଦେବା ତାହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ହୋଇ ପାଇ । ଏତୁପେ ଏକ କ୍ରିୟରେ
ଏମନ୍ତ ପଠନ ହୁଅଇ କିମ୍ବା ପୁତ୍ରମାନେ ଅର୍ଜନ
କରିବାକୁ ସନ୍ତମ ହେବାପୁରେ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର
ଦୃଢ଼ି ହୁଅଇ ଓ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭାବ ପିତାଙ୍କୁ
ସହିବାକୁ ପଡ଼ଇ । ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି
ପ୍ରତିପାଳନ ଦେବାକୁ ବସ୍ତର ଲେକ ଦେଲେ
ସୁଧାରିତ ତାହାର ଦ୍ରୋଘ ଦିନ, ବୃଦ୍ଧି ଦେଲା ।
କୁଷିକାସ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଏ କଥା
ବଢ଼ି ବାଧି ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପରି-
ବାରଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସମସ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରି
କରି, ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି ଯେ ତହିଁରେ କୌଣସି-
ବୁଝେ ସଂସାର ନିବାହ ହୋଇଯାଏ ମାତ୍ର
ପରି ଚକର ଯାହାଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ତାହାଙ୍କ
ଦ୍ରୋଘ ସୀମା ରହଇ ନାହିଁ । ତହିଁର ଦେଇ
ଏହି ଯେ ଗୁରୁତବ ପାଇବା ପରିର ସାହାଯ୍ୟ

ତୁପରେ ନିର୍ଭର ରଖିଲ ମାତ୍ର କୁଟୁମ୍ବ ବଢ଼ା-
ଇବା ଆପଣାର ସରବିକ କାର୍ଯ୍ୟ । ସୁତରଂ
କୁଟୁମ୍ବ ବୃଦ୍ଧ ସଙ୍ଗେ ଅସ୍ତ୍ର କୁରିର ସମ୍ବନ୍ଧାନୀ
ନ ଥିବାରୁ ଏହି କୁତୁମ୍ବ ଦାସ ହେଉବି
ନେବେ ଅଧିକ କ୍ଳେଶ ଭୋଗ କରନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂସାରର କିମ୍ବା ଏହି ହୋଇଥିଲା
କି କେହି ପରିଶ୍ରମ ବିବା ଆପଣା ଜୀବିକା
ନିଷ୍ଠାର କରି ପାରିବ ନାହିଁ ଓ ଯେ ଯେତେ
ପରିଶ୍ରମ ଓ କ୍ଲୋଶଳ ଓ ବୁଦ୍ଧି ସହକାରେ ଧନ
ଅର୍ଜନ କରିବ ସେ ରେତେ ସୁଖ ସ୍ଵକ୍ଷମଭାବେ
ଦିନ ଯାପନ କରିବ । ମାତ୍ର ଉପର ନିର୍ଜିତ
କୃତିମ ଦାସ୍ତର ମନ ଫଳ ଦେବୁରୁ ହିନ୍ଦୁ
ସମାଜ କେବଳ ପରର ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ
ଶିକ୍ଷା କରୁଥିଲୁ ଓ ଅଧିକ ଲୋକ ଏକ ଜଣର
ଅର୍ଜନକୁ ଗୁହଁ ରହିବାରୁ ଅଳ୍ପଥା ହୋଇ
ଯାଉଥିଲା । ଅଥବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଜନ
କରୁଥିଲୁ ସେ ଅପଣାର ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ଭୋଗ
କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ନ ହେବାରୁ ପୁଣି ହୋଇ
ପାରୁ ନାହିଁ । ଅନେକ କୁଟୁମ୍ବରେ ଏଥିର
ଦେଖାଯାଇଥିଲା ସେ ପିତା ସ୍ଵପ୍ନ ଭିପାଳନ
କରିବାକୁ ଅନ୍ତମ ଦେଲେବୁ କେବଳ ଥିଲେ
ପୁତ୍ରର ଅର୍ଜନକୁ ପ୍ରତିପାଳନ ହେଉଥିଲା
ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଆପଣାର ଅନ୍ୟ ସମ୍ମ ଧିତ
ମାନଙ୍କୁ ସୁକା ସେହି ଅର୍ଜନକୁ ପ୍ରତିପାଳନ
କରୁଥିଲା । ଏକ ସୁତ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ସୁତଙ୍କ
ଦାସ୍ତ ପକାଇବା କେମନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲାହା ଦେଇ
ଥରେ ସୁଦା ଭାଇଙ୍କୁ ନାହିଁ ଓ ଏକୁ ପ କୃତିମ
ଦାସ୍ତଦ୍ୱାରା ସେମନ୍ତ ଆପଣାକୁ ଭେଦନ୍ତ ଆପଣା
ଯୋଗ୍ୟ ପୁତ୍ରକୁ ଦରବରରେ ପକାନ୍ତି । ଏକ
ଛାଇର ଅର୍ଜନ ଦଶଙ୍କ ଭୋଗ କଲେ ଶୁଭ
ଶୁଭ ସମୟର ବ୍ୟଥ ସକାଶେ କିଛି ଅର୍ଥ ସଂକୁଳ
ଶୁଭ ହୋଇ ନ ପାରେ ସ୍ଵତର୍ମ କୌଣସି
କୁମ୍ଭା ଉପରୁ ହେଲେ ତାହିଁ ପାଇଁ ରୂପ
କରିବାକୁ ପଡ଼ଇ ଓ ସେ ରଣ ଆଦାୟ ହେବାର
ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନା ନ ଥାଏ ଓ କେତେବେଳେ
କେବଳ ଉରଣ ଘୋଷଣର ବ୍ୟୟ ସକାଶେ
ମଧ୍ୟ ରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ଇ । ଏହିରୁଦ୍ଧେ
କୃତିମ ଦାସ୍ତ ଦେବୁରୁ ଅନେକ ଲୋକ ସୁଖ
ସ୍ଵକ୍ଷମଭାବେ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ଜାଗକିବନ୍ଦ
ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରି ପ୍ରାଣ ଚିଦାମ କରିବାର
ଦେଖାଯାଉଥିଲା ।

ଭାବରେ ସେଷମୟ କଥା ଲେଖାଗଲା ଚହିରୁ
ପାଠକମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଦୂରିପାରିବେ ସେ ବହୁ-
କ୍ରମ ସମ୍ପର୍କୀୟ କେତେ ଘରୀବ କହିମ ଦାସ

ଦେବୁ ନେକଙ୍କର ଦୁଃଖ ଅନେକ ବୃଦ୍ଧି ଦେଉ
ଅଛୁ ଓ ତାହା ନିବାରଣ ଦେଲେ ଅନ୍ୟାୟଗୁଡ଼େ
କାହାର କୃତ୍ୟ ବଢ଼ିବ ନାହିଁ କିମା ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରତିପାଳନ ସକାଶେ କାହାରକୁ କ୍ଲେଶ ଭୋଗ
କରିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ତକ୍ତ ପକାର କୃତ୍ୟମ
ଦାୟି ନିବାରଣ କରିବା ଯେ ସବଜ ତାହା ମୟ
ପ୍ରକାଶ ପାରୁଥାଇ । କନ୍ୟା ଉପସ୍ଥିତ ଦେଲେ
ବିବାହ ହୋଇ ପର ଦାରକୁ ଯିବେ ତାହାଙ୍କ
ପାଇଁ ଦାୟିଗୁଣ୍ୟ ଦେବାର କାରଣ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଯେବେ ପୁତ୍ରକୁ ଯୋଗ୍ୟ କର ପିତା ଆକୁ
ରହିବେ ଓ ତାହାର ବିବାହ ଦେବାକୁ ଆପଣା
ଦାୟି ମୟରେ ଗଣିବେ ନାହିଁ ତେବେ ଅନ୍ୟା-
ସୂର୍ଯ୍ୟ କୃତ୍ୟ ବଢ଼ି ପାରିବ ନାହିଁ । ପିତାମାନେ
କେବଳ ଉଷ୍ଣରଙ୍କତାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନ୍ତୁ ଯେ
ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ସ୍ଥାନ୍ୟ ହୋଇ ଧରାର୍ଜନ
କରନ୍ତୁ ଓ ତଥାର ବିବାହ ହୋଇ ଶୀ ସ୍ତର
ଦେବ ସଂସାରରେ ସୁଖରେ କାଳ୍ୟାପନ କ-
ରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଏ ବିଷସ୍ତରେ ପିତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତ୍ଵ କରି-
ବାର ଦିଚିତ ନୁହଇ । ଯେ ଯେମନ୍ତ ଭାର ସହିବ
ତାହା ଉପରେ ତେମନ୍ତ ଭାର ନିଦିବାର ଉଚିତ
ଯେ ପରମନ୍ତ ପୁତ୍ର ଆପଣା ଭାର ସହି ପାରିନାହିଁ
ସେ ପରମନ୍ତ ତାହା ଗଲାରେ ଶୋଷିଏ ଶୀ
ବାଜଦେବା କି ଭାବୁ ଅନ୍ୟାୟ କର୍ମ ନୁହଇ ।
ଅନେକ ପ୍ରତି କି ଏ ଭାର ସହ ନ ପାର ମନ-
ସ୍ଥାପରେ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ନିଦୁନାହାନ୍ତି ? ଏବଂ
ଅନେକ ପିତା କି ଏହି କାରଣରୁ ପୁତ୍ରର
ବର୍ତ୍ତମାନ ବା ଭବିଷ୍ୟ ଦୂରବସ୍ତୁ ତିନା କର
ଶୋକକାଙ୍କ୍ଷାକୁ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ତେବେ କାହାଙ୍କ
ତୁମ୍ଭ ଲୋକ ନିନା ଭୟରେ ପିତାମାନେ ଏପରି
ଗର୍ଭିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତି ? ଅମ୍ବେମାନେ
ବିମାତ ଭାବରେ ଅସ୍ତ୍ରଦେଶୀୟ ସମ୍ମାନ୍ତ ଓ ସୁରିଜିତ
ଲୋକଙ୍କତାରେ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିବୁଁ ଯେ ଧେ-
ମାନେ ସବଦା ଏମନ୍ତ ଲକ୍ଷ କର କାର୍ଯ୍ୟ
କରନ୍ତୁ କି ଯହିରେ ଉପର ଲିଖିତ କୃତ୍ୟ
ଦାୟିମାନ ଉଠିଯାଏ ଓ ଲୋକେ ଜ୍ଞାଧୀନ ଜବ
ପର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି ।

୩୬୭ ।

ପବିତ୍ରାଳକ ଲେଖଦଶ

ଭାବର୍ଷୀୟ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ବିଭାଗର ପ୍ରଧାନ
କର୍ମଚାରୀ ମୋହନ ଶାହେବ ଗାଉଳ
ବିଷୟକ ସେଇଁ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡ ଦିନରେ
ଅନେକମୁଦ୍ରା ତତ୍ତ୍ଵ ବିଷୟ ଲେଖିଲା ହୋଇଲା
ଅଛି । ସେହି ବିଷୟମୁଦ୍ରକ ଅବଗତ ହେଲେ

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ବିଲକ୍ଷଣ ଉପକାର ସାଥର
ଦୋଷମାରେ ।

ସେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଲେଖିଥିଲୁଛି ଭାବବର୍ଷ-
ବାବିମାନେ ବିଦୁତର ଅନିଷ୍ଟ ନିବାରଣୋ-
ଦେବରେ ଘର କଣରେ ଗୁହସଳଗୁ କଣ
ଗୋଟିଏ ଦାର୍ଢ ଲୁହାରଣୀକ ପୋତିରଖିନ୍ତି
ଏବଂ ମନେକରିନ୍ତି ସେହି ଶାକରେ ବିଦୁତରୁଧାରୁ
ହେବ ଏବଂ ଘରର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ପଟିବ
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଘରର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଭାବର ଭାର-
ତିମ୍ନାନୁଷ୍ଠାରେ ଯେ ପରିଚଳନଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ-
କାରିତା ଅଟିବାହା ଥରେସୁନ୍ତା ମନେ କରିନ୍ତି
ନାହିଁ । ଯେପରି ଘର ହେଉଥିଲେ ବୁଦ୍ଧ ସଲଗୁ
କର ଶାକ ପୋତ ରଖିଲେ ବିଦୁତପାତି ଧାର
ଅନିଷ୍ଟର ହୃଦୟ ଥବ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ଏହି
ସମ୍ବାଦଟି ହୁମ୍ମଲକ । ବେଳେନିକ ନିୟମାନୁଷ୍ଠା-
ରେ ଶାକ ପୋତବାର ପ୍ରଥା ପ୍ରତିକରି ନ
କଲେ କିନ୍ତୁ ଅନିଷ୍ଟ ଆଶକ୍ତା କୌଣସିମରେ
ହୁଅଥିବ ହେବ ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦ୍ରିଗରସାହେବ ଶାକ ପୋତବାର ଯେ
ବେଳେନିକ ନିୟମ ଭାବେ କରିଥିଲୁଛି ତାହା
ଆମ୍ବାନେ ପାଠକମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ନିମନ୍ତେ
ଲେଖିଲୁଛି ।

ସୁଧା ଘର ଶତର ଭାବର ପଦ ସମାନ
ହୁଏ ତାହା ହେଲେ ଘର ଗୁରୁକୋଣରେ
ଥରେଟି ଏବଂ ୧୦ଗଲ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଆରୁ
ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନିଦାଲୁହାର ସ୍କାର ଶାକ
ପୋତିବ । ସେହି ଶାକଗୁଡ଼କର ଭାବର ଗୁରୁର
ଭିତାତାରୁ ଫୁଟ୍‌ଟରୁ କମ ହେବ ନାହିଁ ।

ସେଇଁ ସକଳ ସାମାନ୍ୟ ଘରର ଦୈର୍ଘ୍ୟ-
ଫୁଟ୍‌ଟର ଅଧିକ କୁହେ ତାତୁଶପରେ ଶାକ
ଦେବାକୁ ହେଲେ ଗୋଟିଏ କଣରେ ଗୋଟିଏ
ଶାକ ପୋତିଦେଲେ ଚଳିପାରେ । କିନ୍ତୁ ସେହି
ଶାକର ଭାବର ପୁନ୍ଦର ହେବ । ଆରୁ ଯେ-
ଇଷ୍ଟନରେ ଶାକ ପୋତିବ ତାହାର ଆରୁ ସମ୍ବନ୍ଧି-
କରେଣ୍ଟ ଶାକ ଛାଡ଼ିଦେଖେଲୁ ଉପରେ ବକ୍ତବ୍ୟ-
ବରେ ଗୋଟିଏ ଶାକ ରଖିବ । ଘରର ଦୈର୍ଘ୍ୟ-
ଫୁଟ୍‌ଟରୁ ୧୦ଫୁଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ଘରର
ଦୈର୍ଘ୍ୟଦିଗର ମଧ୍ୟପୁନରେ ଗୋଟିଏ ଶାକ
ପୋତିବ ଆରୁ ପୁନ୍ଦର ଛାଦର ଉପରେ ବକ୍ତବ୍ୟ-
ବରେ ଆରୁ ଗୋଟିଏ ଶାକ ରଖିବ ।

ଘରର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଫୁଟ୍‌ଟର ଅଧିକ ହେଲେ
ଦିନୋଟି ଶାକ ପୁନ୍ଦରାୟ ପ୍ରାପନ କରିବାକୁ
ହେବ ।

ତୁ ଗର୍ଭସ୍ତୁ ଅର୍ଦ୍ଧମୁହିକା ସହି ଦୟାଗୁ କର
ଶାକଗୁଡ଼କ ପୋତିବାକୁ ଦେବ ।

ସେଇସାନେ ବିଶେଷଗୁପ୍ତ ଏହି ସକଳ
ଦିଷ୍ଟି ଜାଗିବାକୁ ରହି କରିନ୍ତି ସେମାନେ
କିନ୍ତୁ ମ୍ୟାକ୍‌ପ୍ରିଣ୍ଟରସାହେବଙ୍କ ପ୍ରବଳ ଶ୍ରୀଏ
ଥରେ ପାଠକରିନ୍ତି ।

(ଏବୁକେଶନ ଗେଜେଟ)

ସାଧ୍ୟାଦ୍ୱିକ ସଂବାଦ ।

ପ୍ରଥମ ସାଧ୍ୟା ଅପେକ୍ଷା ଏ ସପ୍ରାହରେ ବିଲୁ
ବିଲ ବୁଝି ହୋଇଥିଲ ଓ ମେଘ ପୋତ ରହି
ବାରୁ ଅହୁର ବର୍ଷା ହେବାର ଆଶା ଅଛି ।
ବର୍ଷାଲାଗି ଗୁରୁଥିଜେ ଲୋକ ହାହାକାର
କରୁ ଅଛନ୍ତି ଶାପ୍ରି ପ୍ରବୁର ବର୍ଷା ନ ହେଲେ
ରାତ୍ରି କରୁ ଅଛନ୍ତି ।

ପୁରାରେ ଗର୍ବ ଦୁଧବାରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷା ହୋଇ
ନ ଥିଲ ଓ ଯାକପୁରର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଦେହରୁ
ଏଥୀର୍ଥାର ଅନେକ ଲୋକ ଦୁଧିର ବର୍ଷା ଅଶକ୍ତା
ସନା କରୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଆମାମା ମାସ ଭାବ ରଖିରେ ଶାପ୍ରି, କରି-
ଶନର ସାହେବ ପୁଷ୍ପରୁ କଟକରୁ ଯାତା
କରିବେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ନିକଟ ଫରାଷତଙ୍କାରେ ପିଠି
ପୋଡ଼ା ହୋଇ ଚରଣିପାଟୁଆ ପତିବାର ସମାଦ
ଦୁଇଲଦର୍ଶଣରୁ ଅବଗର ହେଲୁ । ସେଠାରେ
ରଂଶକଳର ଅଧିକାର ନାହିଁ ପୁରାର ଏହାଙ୍କ
ନିଷେଧ ରହ ନ ପାରିଲା ।

ଯାଜପୁରର ନନ୍ଦାକୁର ମୋହନ୍ତ୍ର ବାରୁ
ପେଇଁ ଖଣ୍ଡି ମନଦମ୍ପ ଗୁଲକ କରିଥିଲେ ତାହା
ପମାଣ ନ ହେବାରୁ ଜୟନ୍ତମାଜିଷ୍ଠଟେ ଜସମିଷ
କଲେ ।

ଆମେରିକାରେ ତାକରର କାର୍ଯ୍ୟପରିକରିରେ
ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାନାମେ ନିୟମକୁ ହୋଇଥିଲୁଛି ଓ
ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ହର ହେବାର ଜାଣାଯାଏ ।
ବେଶ୍ୱର ନିରାକାର ତାକରର ପୋଷମାନ୍ଦ୍ରାର
ଲେଖିଥିଲୁଛି କି କ୍ଷୁଦ୍ର ବସନ୍ତମାନେ ପୁରୁଷ କରନ
ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସରକ୍ଷ ସହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ କିମ୍ବା ବାଲିକାମାନ ଅଧିକ
ବିଶ୍ୱାସ ପୋଷ ଅବରୁ । ଗର୍ବ ବା ଏକ କର୍ତ୍ତାପରି
ଏମନ୍ତ ପଟକା କେବେ ହୋଇ ନାହିଁ ଯେ
ତାହାକୁ ପ୍ରେରଣ ହେବାରେ ଏକଟକାର

ସନା ରୂପ ବାହାରଅଛି । ଗୁଣକ୍ଷ ମତରେ
କ୍ଷାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ଗୁରୁମୁଖ ଅଧିକ
ଉପରଲିଖିତ ମୟାଦ ବହିରୁ ଭାବାହାର ଅଟିର
ଅଟିର ।

ଗର୍ବମାସରେ ମାରେ ନଗରରେ ଲିଖେ
ଚାନ୍ଦାବୀଷି ଅଇଁ ତ ମନୁଷ୍ୟ ପଦ୍ଧତି ଅଛି ଏ ବ୍ୟକ୍ତି
ଅଭିଶାପୁ ତେଜା ଏହାର ଭାବର ପୁରୁଷଙ୍କ ମାପ ହୋଇଥିଲୁ
ଏହାର କେବୁରେ ଏହାର କେବୁରେ ଅର୍ଥାତ୍ ।

ନାଗପୁରରେ ଗୋଟିଏ ଚିକାବାକଦ୍ୟାକ୍‌
ଥିଲ ଓ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟିପ୍ଲଟ ଭାବର ବାର୍ଷିକରାପ-
ଲାରୁ ଅବଗର ହୋଇଥିଲୁଛି ସେ ଭାବରେ
ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ ଶୁନ୍ଦିକ ସଙ୍ଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ସମାନ
ଅଟିର । ମରଦୁହୁକୁ ଭ୍ରମମାନେ ମଧ୍ୟ ପାତୁଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ମୁତମାନବଶର ପରାମା କରିବା ପ୍ରତି
ଅର୍ଥ ସେମାନଙ୍କର କୁମ୍ବାର ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞାନର
ପ୍ରଭବ କମଣ୍ଡ ଜାଇଲୁଷ୍ୟାର ଦିବେହିର
ହେଉଥିବ ବଜ ସୁଖର କଷ୍ଟପୁ ଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଲବଣକର ବିଶ୍ୱର ନିମିତ୍ତ
ଗୋଟିଏ କମିଶ୍ୱ ବିଅନ୍ତି । ଭାବରେ ପାଇଜର
ଚିନ୍ତିର କରମର୍ଗ ସହି ହୋଇଥିଲୁଛି ଅର୍ଥାତ୍
ଦୁଇକଣ ବଜାପ୍ରଦେଶର କୁଲଜଣ ବମେଲ ଓ
ଏକଜଣ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରଦେଶର ଅଟିର । ଭାବର
ବର୍ଷର ସହିତେ ଲୁଣର କର ସମାନ ହେଲେ
ଦୂର ହେବ ।

ଆମାଲରେ ଗୋଟିଏ ବଜ କୋତୁକର
କଥା ହୋଇଗଲା । ଏକ ନାଟ୍ୟଶାଲରେ ଯାତା
ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଅକ୍ଷୟାର ଦୂର ଭିନ୍ନଟା
କେବେଶାରନ ଭେଲର ଲାଖନ ଭାଗିମିକାରୁ
ନାଟ୍ୟଶାଲ ପୋଡ଼ିବାର ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର ଦର୍ଶକ ଓ ଯାତାକାରିଙ୍କ ସାବାୟରୁ କୁଟୁମ୍ବିନା
ଦୁର୍ବିନା ନିବାରଣ ହେଲ କିନ୍ତୁ ଯାତା କରୁ
ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏକଜଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲାଗୁ
ତାହାର ଏକପାଖର ମୋଡ ପୋଡ଼ିଗଲ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ବ୍ୟକ୍ତି ମହାବିଦ୍ୱାତରେ ପତଙ୍ଗ ଓ ଦର୍ଶକାରୀ
ହୁଏ ଅବ୍ରି ତାହାର ଅରଥାତ୍ ମୋକ କୁଟୁମ୍ବିନା
କରିଦେବାରୁ ସେ ଅପଣା ମୁହଁଲୁ ଚିତ୍ତ ଭାବ
ଯାତାକାରି ।

ଏହି ଭୁଲକଦ୍ୱିତୀୟା ସହରକଟକ ଦର-
ଗାବଜାର କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀ ସହାଲୁମ୍ବରେ
ମୁଦ୍ରିତ ପ୍ରକାଶ ହେଲ ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମହିନେ

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜୁଲାଇ

ସଂଖ୍ୟା

ଶାକରଣ କୁନ ସନ୍ଦେଶମସିହା । ମୁ । ଜେଣ୍ଟ ଦିନମ ସନ୍ଦେଶମସିହା । ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ୍ରେଣ୍ଟ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟ୍ଟେ
ମଧ୍ୟମାତ୍ରାର ଡାକମାସୁଲ ଟ୍ରେଣ୍ଟ

ଅନେକ ଦିନ ବୁଝି ନ ହେବାରୁ ଏଠାରେ ଯେପରି ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ଓ ମୋଟପଲରେ ବୃକ୍ଷର୍ମର ଯେବୁସ ବ୍ୟାଘାତ ଜନ୍ମିଥିଲା ତାହା ପଞ୍ଚି ନିବାରଣ ହୋଇଥାଇଛି । ଗର୍ବ ସାପୁତ୍ରରେ ଏଠାରେ ଦୁଇ ତିନିଥର ଭଲ ବସା ହୋଇ ଯାଇଥାଇ ଓ ଦୁଇରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ବୁଝି ହେବାର ସମ୍ବାଦ ଅଛିଥାଇ । ବର୍ଷାର ବୁଲମ୍ ଦେଖି ମହାଜନମାନେ ଥାନ ଗୁରୁତବ ବର ବଗାଇ ଥିଲେ ବଳ୍ଟ ଏକିକି ଅମନ୍ଦାନ ଗୁରୁତବ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ପୁଲଦେହ ହେଉବୁ ଯେଉଁମାନେ ଉଠି ବସି ତ ପାର କହି କଷ୍ଟ ପାରଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଳିଲିତ ସମ୍ବାଦଟି ସୁଲଭରୁ ବାରେ-ଦୂର ସମ୍ବାଦବାହକା ଉବାର କରଥିଲୁ “ଶୁଣି ଏ ନିୟମିତ ପତିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଇ ଯେ, କଣେ ମୋଟ ଲୋକ ଆପଣା ଦେବ ବହୁ ନ ପାର କହି କଷ୍ଟ ପାରଥିଲା, କଣେ ତାକୁର, ଅହାକୁ ପଚଳା କର ଦେବେ ଦୋହି ବହୁ ତାର ଅଧିକର ଯେତା ଗଲେ ଏବି ଗୋଟିଏ ଫେରାପର ଯହରେ ଥିଲେକ ତାର ଖଣ୍ଡି ରୁଗ୍ରା ଦେବରେ ଲଗାଇ ଦେଇ କହୁଥିଲ ତଳାର ବାବୁ ଲାଗିଲେ । ପୁଲକାମ୍ବିଦ୍ଵାରି ଯନ୍ତ୍ରାରେ ପ୍ରଥମେ ମଜ ବିକୃତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲ ସତ୍ୟ; କିନ୍ତୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର ରହିଲା । ଅନ୍ତର୍ଶର ଉତ୍ତାରୁ ରହିବାକୁ ଲାଗିଲ । ତେବେବେଳେ

ସେବେଗିର ଅନନ୍ଦର ଶୀମା ରହିଲ ନାହିଁ । କଷ୍ଟ-କଷ୍ଟ ଉତ୍ତାରୁ ବିଦ୍ୟୁତ ଯନ୍ତ୍ରରୁ ଗୋଟାଏ ଭୟ-କର ଗବ ନିରଜ ହେଲା, ତାକୁର ନିୟମିତ ଅଧିକରମାନଙ୍କ ଶବର କାରଣ ପଶୁର ଜାଣିଲେ ଯେ, ସେହି ପୁଲକାମ୍ବି କହୁଥିଲା କୌଣସି ନିରଦ୍ଵର ଅଧିକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଇ । ତେବେବେଳେ ସେ ଜାରମାନ କାଟି ଦେଲେ, ସେ-ଗା ଅନନ୍ଦରେ ଜାଣି ଜାଣିବା ଗଲାଗଲ । ” ଏହି କହୁଥିଲ ସହିତ କଣ୍ଠାର କଣ୍ଠାର ନ ପାରେ ଅଥବା ମାହେବମାନଙ୍କ ବଥାକୁ ଅବିଷ୍ଟାର କଣ୍ଠାର ନ ପାରେ । ଉପର୍ଯ୍ୟ କି ? ଦେବଳ ପରିଷା !

✓ ଗର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ‘ସ୍ବଦେଶ’ ରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଠ କର ଅମ୍ବୋନେ ଦୃଷ୍ଟିତ ହୋଇଥାଇ, ଯଥା; ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ସବକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଓଡ଼ିଶା ଭାଷା ପ୍ରଚଳିତ ହେବାର କଥା କେବଳ ବିଦ୍ୟୁତ ଅଟ୍ଟଇ । କାରଣ କଣେ କାହିମ ବିନା ଜାହିର ଉତ୍ସାହଦାତା କେହି ନାହିଁ ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ସ୍ବାନ୍ତରିତ ବଦଳି ହେଇଥିଲା । ସେଠା କାହିମାନେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଆଇ ତେଜିଲୀ ଲୁଷା ଶିକ୍ଷା କରିବୁ ସୁଭଗ୍ରୂ ଯେଉଁ କିମ୍ବା ଯାହିଁ ସେଠାରେ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ପକ୍ଷପାତ୍ର ହୁଅନ୍ତି ସୁଭଗ୍ରୂ ଏପରି କାହିମ ଗଞ୍ଜାମକୁ ଅଧିକେ ସେଠାରେ ଓଡ଼ିଶାର ଉତ୍ତର କିମ୍ବର ହେବ । କବିତ୍ତିମେଣ୍ଡ ଯେବେ କିମ୍ବମ

ବରନ୍ତୁ ବି ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ଯେଉଁ ହାହିମ-ମାନେ କରି ବରବେ ତାହାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଜାଣିବାକୁ ହେବ ଏବି ଏଠା କବଚିତ୍ ସମସ୍ତର ବାଗଜପତି ଓଡ଼ିଶା ଭାଷାରେ ଏବା ଲେଖା-ଯାଇ ଦାଖିଲ ହେବ । ତାହା ହେଲେ ଓଡ଼ିଶା-କର ପ୍ରକୃତ ଲାଭ ହେବ । କୋହିଲେ ପୂର୍ବ-ପର ହେମାନେ ତେଜିଲୀକାମ୍ବାର ପ୍ରଗାଢିତ ହେଉଥିବେ । ଉତ୍ତର ପଦିକାରେ ଲେଖା ଅଛୁ ଯେ ସେଠାର ମିରିବିଷଳ ଅଧିକରେ ଏବା ବ୍ୟକ୍ତି ଓଡ଼ିଶାରେ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖିଦେବାରୁ ତାହା ଗୁପ୍ତର ନ ହୋଇ ତେଜିଲୀରେ ଲେଖି ଦେବାକୁ ତାହାକୁ ଆଶ୍ରା ହେଲା, ଏଥରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ବାବ ହୋଇ ଦୂର ନୂହ ଅଶା ଶର୍ଵାନ୍ତରେ ପଡ଼ିଲା । ଅମ୍ବୋନେ ବିବେଚନା କରୁ ଯେ ଗଞ୍ଜାମର ଲୋକମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଅବେଦନ କରିଲୁ ତାହା ହେଲେ ଶ୍ରାମଧ ହାହିମମାନେ ଅଛି ଅବେଦନା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ତାହା କି କଲେ ଓଡ଼ିଶା ଜାଗ ହେବାର ଯେ ହିକୁମ ହୋଇଥାଇ ତାହା ନମନଃ କରିବାକୁ ଧାରିବ ଏ ପଣ୍ଡାର ତାହାକୁ ପ୍ରବଳ କରିବା ବହୁ କଠିନ ହୋଇ ଉଠିବ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ଲୋକଲିଙ୍ଗଶ୍ରୀ କୁର୍ବାଙ୍କିପାତ୍ର ହେବେ ସେଠାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ବାବୁ କଷ୍ଟପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତରୁ ନିପକ୍ଷ ବରଥିଲୁ ହେବ ଏ କିମ୍ବର

କବେରରେ ଯେଉଁମାନେ ଦର୍ଶକାଳ ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ
ଉତ୍ତମରୂପେ ସାଇବାର କର୍ମ ତଳାର ଅସ୍ଥ୍ୟ-
କାରୁ ଉନ୍ନତି ପାଇବାର ଉତ୍ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅଚ୍ଛାନ୍ତି ସେ-
ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାଜଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ହୁଏ କର
ନାହାନ୍ତି । ଉତ୍ତଲଦର୍ଶଣ ଏ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ
କବେତକା କର ଯାଦା ଲେଖିଥିଲେଗନ୍ତି ତାହା
ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସୁନ୍ଦର ଅଚାର ।
କୃଷ୍ଣପ୍ରସାଦ ବାବୁ ଯେତୁ ଯୋଗଦାନ ଲାଭ
କରିଥିବାକୁ ସେବୁଗ ଯୋଗଦାନ ଯେ ଅନ୍ୟ
ବାହାରିଥାରେ ଏବୁପ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ
ଓ ଅସ୍ଵକ ଯୋଗଦାନେକ ସେବେ ଉଚ୍ଚ
କର୍ମ ପାଇବା ଉତ୍ସାହକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ
ଭକ୍ତା ନ କର ବିଶ୍ଵାମିତ୍ର କରିଲୁ ଆଦର
କଲେ ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ନିମ୍ନଶ୍ରୀର ବିଶ୍ଵା-
ମିଶ୍ରରୁ ଫିନମଃ ଉଚକୁ ଧିବାର ଉଚିତ ହୋ-
ଇଥିଲା । ମାଜଷ୍ଟ୍ରେଟ ତାହାଙ୍କୁ ଏକାବେଳକେ
ଉଚ୍ଚ ବିଶ୍ଵାମିତ୍ର ପଦ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ କର ନା
ହାନ୍ତି । ଅମ୍ବମାନେ କବେତମା କରୁ ଯେ
ବୈଶିଷ୍ଟି କବେରରେ ଉଚିତକର୍ମ ଖାଲ ହେଲେ
ସେହି କବେରର କିମ୍ବ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ମଞ୍ଚରୁ
ହେହ ଉଚ୍ଚ କର୍ମ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଛି କି
ତାହାଙ୍କ ହାତର ପ୍ରଥମେ ଏ କଥାର ବିଶ୍ଵର କର
ଉତ୍ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଲୋକ ଥିଲେ ତାହାକୁ କର୍ମ ଦେବେ
ଓ ତହିଁତତାରୁ ଦାଣ୍ଡର ଲୋକ ଅନ୍ତର୍ଗତ କ-
ରିବେ । ଦର୍ଶଣଙ୍କ ଲେଖାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ତାହା ଦୋର ନାହିଁ ଓ ଏପରି ହୋଇଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଚାର ଖାରାଣ ଯେଉଁ-
ମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ କର୍ମରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ଧର କ ଉଚିତଗାରେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ
ଓ ତାହାଙ୍କର ମନ ହିନ୍ଦୁପେ ଦର୍ଶକାପ କରିଲେ
କିବିବି ? ଏହି ପ୍ରକାର କବେତକାର ହୁଏଇରେ
ଅନେବ ସୁନ୍ଦର ସୁଯୋଗ କରିଲୁଣ୍ଠ ହିତାର
ହୋଇ ଅବରଣ୍ୟ ହୋଇ ଧିବାର ଅଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ
ନହିଁର ।

କାଳରେ ତିକ୍ଟ କର୍ମ କଲେ ତଳ ହେବ ତାହା
ଦର୍ଶାଇବା ସକାଳେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ
ସମୋଗ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଫଳରଙ୍ଗ ସେ ଯାହା
ବିବେନା କରିଥିଲେ ତାହା ସଥ୍ରାର୍ଥ ଥୁବାର
ଆମ୍ବେମାନେ ବର୍ଦ୍ଧମାନ ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତ କରୁଥିଲୁଁ ।
ଗତ ଦୂରବର୍ଷ ହେଲା ଏ ନଗରର ସଡ଼ିକ
ଦୂରଧାର ପାଣି ନାଲମାନ ପରିଷାର ହୋଇ ନ
ଥିଲ କାରଣ ପାଠକମାନେ ଜାଗନ୍ତି ସେ ଆମ୍ବୁ-
ମାନଙ୍କର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ସେ ସମୟରେ
କେବଳ ହାଟକୁ ବୃଥା ସୁଷ୍ଟିତ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ
ଥିଲେ । ଏବର୍ଷ ନାଲ ପରିଷାର କରିବା କର୍ମ
କିପରି ତାହାଙ୍କ ମନେ ପଡ଼ିଲା ଅଥବା ହାଟର
ଓବେରିଅର ଦୁଲା ହୋଇ ବସି ନ ପାର ଏହା
ଉଥାଇଲେ ସେ ଖର ଦିନଠାରୁ ନାଲସପାଇକରମ
ଆମ୍ବୁ ହେଲା । କୁଳମାନେ ନାଲକୁ ଗୁଣଶ୍ଵେ
ତା ମୁଠିଶେ ବହନରେ ମାଟି କାଟି ସଡ଼ିକ
ପାଖରେ ଜମା କର ଦେଇ ଗଲେ । ତାହିଁ
ପରେ ଖର ଓ ବରାସ ଓ ତହିଁ ଉତ୍ତରାବୁ କର୍ଷା
ହେବାରୁ କମେ ନାଲ ମାଝପାଇ ନାଲକୁ
ଫେର ଅସିଲାଗି । ଦୂରକୁ ଯାହା ସରବାରକର
ମନ୍ତ୍ରେ କୋଡ଼ି ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଲ ଏତିବ ମାତ୍ର
କୋହିଲେ ଲୋକଙ୍କର କଢ଼ାକର ଛୁପକାର
ନାହିଁ କାରଣ ସମ୍ମନ ଯେଉଁ ଦୂର ଏକ ଆଶା
ଦର୍ଶା ହୋଇଗଲ ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଆସେ
କୋଡ଼ି ଦେଖ ଆପଣା ସରପାଖ ନାଲ ପରିଷାର
କରିବାକୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଥିଲୁଁ ଓ ଯେଉଁ
ଠାରେ କେହି ସେବୁପ କରିବାକୁ ନ ଥିଲେ
ସେଠାରେ ପାଣି ଜମା ହୋଇ ରହିଲା । ପରିଷାର
ହୋଇଥିବା ନାଲର ଅବସ୍ଥା ଅଧିକାଂଶପୁଲରେ
ଏଥୁପ ହୋଇଥିଲା ଓ ଏଥର କାରଣ ଦୂହିବା
କଠିନ ନୁହଇ । ନଗର ପରିଷାରର ଭାର
ଜଣେ ଶୁଣିଛି ଓ କହୁଦର୍ଶି ଓବେରିଅର
ବସ୍ତରେ ରଖିବାର ଭବିତ ମାତ୍ର ତାହା ନ କର
କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷକୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା
ସକାଳେ ତାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ନିୟମକୁ ଭଲେ ସର-
କାଣ ଧନ ଅପରିୟୁ ଭବ ଅନ୍ତର କି ହେବ ?
ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁଥିଲୁଁ ସେ ଗରିବର୍ଷ
କୋଡ଼ି ଶର୍କ ନ ହୋଇ ଯେପରି ଦୂରଶା ଘଟି-
ଥିଲ ଏବର୍ଷ କୋଡ଼ି ଶର୍କ ଦୋଇ ଯକ୍ଷା ସେହି
ପର ପଥିବାର ସମ୍ମନ୍ତ କାରଣ ଅଛି । ଏଥିପାଇଁ
ଆମ୍ବେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏବିଷୟ ଦାଳମାନଙ୍କ
ଜାଗପାରରେ ଥାରୁଥିଲୁଁ ସେ ଅପବିଷୟତାରୁ
ବ୍ୟଥି ନ କରିବା ହଲ ଥିଲା । ଏକ ସଦବଦୀ

ପୂର ବିଧାନ କରନ୍ତୁ ନୋହିଲେ ଟଙ୍କା ଜମା
ରଖିଆଇନ୍ତୁ ସେ ଏ ଉଦ୍ବାବୁ କେହି ମୁଢି
ଅରଜାନ ସାହୁବଳେ ପୂର ବିଚରଣ ହାକିମ
ଅବିଲେ ତତ୍ତ୍ଵବିଗନ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟି କର କର୍ମ କରିବ ।

କନ୍ଦିମା

ବୁଦ୍ଧିକୁଟୀମ ପ୍ରଥାତି ଏ ଦେଶରେ ଥିଲା
ପ୍ରବଳ ଓ ସାଧାରଣରେ ଭାବା ଗୋରବର
ବିଷୟ ଅଟଇ । ଯେଉଁ ପରିବାରରେ ଯେତେ
ଅଧିକ ଲୋକ ଆନ୍ତି ସେ ପରିବାରର କେତେ
ସୁଖ୍ୟାତି ହୁଅଇ ମାତ୍ର ବାସ୍ତବରେ ଭାବା ସୁଖ୍ୟା-
ତିର ବିଷୟ ଅଟଇ କି ନା ଛାଇଁର ବିରୁଦ୍ଧ
କେହି କରିବାର ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ । ଯେତେ
ଭାଇ ତେବେ ଘର ବୋଲି ଗୋଟିଏ ପ୍ରବାଦ
ସବାତରେ ଶୁଣାଯାଏ ଓ ଭାଇବାପ୍ରର ନିୟମ
ହିନ୍ଦୁଶ୍ଵାନ୍ତମୂର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଗୁଲିଆସ-
ଅଛି । ଯାହାଙ୍କ ବିଶରେ ଭାଇ ବାଙ୍ଗର ନିୟମ
ନାହିଁ ଭାବାଙ୍କ ବିଶରେ ସୁଦ୍ଧା ସମସ୍ତଭାଇ ଏକ-
ତରେ ରହିବାର ନିୟମ ନ ଥାଇ ଜ୍ୟୋଷ୍ଟ୍ରପୁତ୍ରଙ୍କ
ଏକା ପେତୁଳ ଉଠାଇ ଅଧିକାର କର ଅପର
ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦରଖ ପୋଷଣ ସକାଗେ କହୁ,
ଦେଇ ପୁଅଳ କରିଦେବାର ନିୟମ ଅଛି ।
ତଥାତ ଲେକଙ୍କର କୁଷସ୍ତାର କେମନ୍ତୁ ପ୍ରଗାଢ଼
ହୋଇଥାଏ ସେ ଭାଇମାନେ ପରିଷର ପୁଅଳ
ହୋଇ ଯିବାର ଦେଖିଲେ ସମସ୍ତେ ନିନ୍ଦା
କରନ୍ତି । କେହି ଥରେ ଭାବନ୍ତି ନାହିଁ ସେ
ପୁଅଳ ହେବା ସମ୍ଭାରର ନିୟମ ହେଉଥାଏ ଓ
ଯେଉଁଠାରେ ଭାଇମାନେ ଏକାଠି ଥାଇନ୍ତି ସେ-
ହିଠାରେ ନାନାଦ ବାଦ ବିସମାଦ ଲାଗି ରହି-
ଅଛି । ଭାଇବାଞ୍ଚ ଦେଲି ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତ ତେବେ
ମୋକଦମା ହେଉଥାଏ ଓ କେବେ ବଜ୍ର ଘର-
ମାନ ରହିବ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ଏହା କି କାହାର
ଦେଖିବାରେ ଥାଏ ନାହିଁ ? ଯେବେ ଭାଇମା-
ନେ ଏକତରେ ରହିବାକୁ ଦେଖୁଣ୍ଡା ନ କର
ପ୍ରଥମରୁ କିମ୍ବ ଦେଇଥାନ୍ତେ ତେବେ କିମାତ
ଏପରି ଘଟନା ନାହିଁ ଓ ସେବେ ପିତା ମାତା
ବନ୍ଧୁ ଥାଇଁ ଅପଣା ସୁଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଯେ ଯେତେ
ଦେଲେ ଯୋଗ୍ୟ ଦେଲି ଭାବାକୁ ତେବେଦେ-
ଲେ ପୁଅଳ କର ଦେଉଥାନ୍ତେ ତେବେ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ହିନ୍ଦୁମାଜର ସେବେ ଦୁରବସ୍ଥା ଲାଭିବ
ହେଉଥାଏ ଭାବା କିମାତ ଦେଖାଯାନ୍ତା ନାହିଁ ।

ତୁଥର ତେବେ ଏକାଟି ରହିବାର ପ୍ରଦୀପ
କାହିଁକି ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଜନ୍ମିଥିଲା । ଏଥିଲୁ
ଏହି ଉତ୍ତର ହୋଇପାରେ ଯେ ପୂର୍ବେ ଧନର
ଆଗବ ନ ଥିଲା ମାତ୍ର ଲୋକର ଅଭିବ ଥିଲା ।
ଅଛି ପରିଶ୍ରମରେ ଲୋକେ ପ୍ରୟୋଜନ ଅନୁସା-
ରେ ନିଷାହ ହେବାର ପ୍ରବାଦ ପାଉଥିବାରୁ
କେହି କାହାର ଅଧୀନ ହେଉ ନ ଥିଲେ ସୁରଭି
ଅସମୟରେ ଝୋଡ଼ିଲେ ଗୋଟିଏ ସହାୟ ମିଳି-
ବାର ଲଠିନ ଥିଲା । ଏହି କାରଣରୁ ପରିଶ୍ରମ
ସାହ୍ୟକ ନମିତ ଭାଇମାନେ ଏକାଟି ପଢି
ରହୁଥିଲେ ଓ ଯେହିଁ ପରିବାରରେ ଅଧିକ
ଲୋକ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କେହି ଶତିରା
ଜରିବାରୁ ସମ୍ମ ହେଉ ନ ଥିଲା । ଜଣେ
ଅଛିଲେ ଦଶଜଣ ପୋଷା ହେବାର ସୁରଖ୍ୟା
ଥିବାରୁ ଜେହି ଦାଣ ଓ କେହି ପର ସମ୍ମାନ
ଥିଲେ ଓ ସମସ୍ତେ ଏକା ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବାରୁ
କାହାର ପ୍ରତି କାହାର ଉର୍ଦ୍ଧା ହେଉ ନ ଥିଲା ।
ଏହିରୁପେ ବହୁକାଳ ଗୁଲିଆସିବାରୁ ଯେହି
ସମ୍ବାର ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ବରମୂଳ ହୋଇଥିଲୁ
କେହି ବର୍ତ୍ତମାନର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରୁନା-
ଦାନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ପୁଜକଥାରୁ ଦେଇ ବସିଥ-
ଇନ୍ଦିରି । ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୀକାର କରୁଥାଏଁ ଯେ
ପୂଜ ଲୋକେ ବହୁକୁଟିମୀ ହୋଇ ସୁଖରେ
ନିଷାହ ହେଉଥିଲେ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ କିମନ
ହେଉଥିଲା ! ଯେବେ ହେଉଥିଲା ତେବେ ଆସ-
ମାନଙ୍କ କଥା ବ୍ୟର୍ଥ ହେଲା ମାତ୍ର ଯେବେ
ହେଉ ନାହିଁ ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅବସାଧ
ସଂକ୍ଷାରାଧାରାଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରିବୁ ଯେ ବହୁକ-
କୁମ୍ବ ପ୍ରଥାକୁ ଉଠାଇ ଦେବା ସକାଶେ ସମ୍ମ
ସ୍ତେ ଯହିବାମ୍ବ ହେଉନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ଦେ-
ଶର ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ଓ ଦ୍ଵିନାତ ସଧନ ହେବ ।
ମଧ୍ୟ ଏ ପ୍ରଥାକୁ ଉଠାଇ ଦେବା କିଛି କଠିନ
ବ୍ୟାପାର ନୁହଇ କେବଳ ଚାହିଁ କର୍ତ୍ତା ଯେ-
ବେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ କାରିତା ହୃଦୟଙ୍କମ
କରିବେ ତେବେ ଅନାୟୁସରେ ତାହା ସାଧନ
କର ପାରିବେ ।

ପିତା ମାତା ବନ୍ଧୁ ସ୍ଵକୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ
ଘରର କର୍ତ୍ତା ଆନ୍ତି ସ୍ଵଭାବଂ ସେ ମମୟରେ
ଜୀବମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵ ସ୍ଥାନୀଜଳା ନ ଆସ କି
ଆପଣୀ ଲହାରେ ପୁଅକ୍ଷ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ।
ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ସର୍ବପୃଥିକ ସମାନ ସେମାନେ କାହା-
କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରୁ କରିବାକୁ ଗୁହାନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ

ଏହି ଅଛଇଲୁ ସ୍ନେହ ସେ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଉବ୍ଧ-
ସ୍ଵଦ ଅଧୋଗରିର ପ୍ରଥାନ କାରଣ ତାହା
ସେମାନେ ଦେଖି ଶୁଣି ଶୁଣା ଥରେ ମନରେ
ଭାଲନ୍ତି ନାହିଁ । ଏ ଦେଶରେ ନିରନ୍ତର ଏହି
ନୟମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଉଥାଇ ସେ ପିତାଙ୍କ କାଳ
ହେଲେ ଭାବାରୁ ଥିଲେ ଦିନରେ ହେଉ ବା
ଅଧିକ ଦିନରେ ହେଉ ପୁତ୍ରମାନେ ଭାବ ହେବେ
ଓ ଅଧିକାଂଶ ପୁଲରେ ଘେରଇ ଧନ ବିଭାଗ
ସକାଶେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ନାନାଦ ବିବାଦ
ଜ୍ଞାନ କରିବେ । ସେବେ ସଚିରାବେ ଏପରି
ଦୟାନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଏ ଦେଶର ଅନେକ
ମାମଲ ମୋକଦମାର ମୁଲୋଷ୍ଟାଟନ ହୋଇଥାନ୍ତା
ଓ ଭାବିଲ ମୁକ୍ତାରମାନେ ଗଡ଼ିମରନ୍ତେ । କି
କିଲଟର କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତିଦାର କି ଅଦାଳର ସେଇଁ
ଠାରେ ଦେଖି ଭାଇବାବର ମାମଲ ଲଗିରିଛି-
ଥାଇ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏ ସମସ୍ତ
ପିତାଙ୍କ ଦୋଷରୁ ଦାଟଇ । ସେ ଯାହାକୁ ସ୍ନେହର
କଥା ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ପରିଣାମରେ ତାହା ଭାବୀ
ଦୂଃଖର କଥା ହୁଅଇ । ସେହିସ୍ତ୍ର ସେବେ-
ବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୟସ ପ୍ରାୟ ଓ ଆପଣା ନିବାହ
କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେଲେ ତାହାକୁ ପିତା
ସେବେ ସେହି କାଳରେ ପୃଥିକ୍ କର ଦେଉ
ଆନ୍ତେ ଓ ସଦାଗୁରରେ ରହିଲେ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ
ଭାବାରୁ ପୈତୃକ ପ୍ରାବିଲ ସମ୍ମରି ଯାହା
ପାଇବ ତହିଁର ନିର୍ମିତ କର ଦେଉଥାନ୍ତେ
ତାହା ହେଲେ ପୁତ୍ର ଯେମନ୍ତ ଆପଣା କୁଟୁମ୍ବ
ଭରଣପୋଷଣ ସକାଶେ ପରିଷ୍ଠମ ପୂର୍ବକ ଧନ
ଶୁଣ୍ଠନ କରନ୍ତା ତେମନ୍ତ ପିତୃ ଧନ ପାଇବ
ବୋଲି ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମେହି ଓ ତୁଟି ରଖନ୍ତା
ଅଥବା ଆପଣା ଅର୍ଜିର ବା ପୈତୃକ ଧନର
ଅଧିକାଂଶ ଥାପେ ଥିବାରୁ ନିଜର ପ୍ରତିପୋଷଣ
ସକାଶେ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ଆଶା ରଖନ୍ତେ ନାହିଁ ।
ସୁତରା ସମସ୍ତେ ସ୍ବାଧୀନଭାବରେ ନିବାହ ହେ-
ବାରୁ ଶିଶ୍ବ ପାନ୍ତେ ଓ କେହି କାହାର ସହିତ
ଦ୍ୱାନ କରନ୍ତେ ନାହିଁ । ଅର୍ବକ ଥାମ୍ବେମାନେ
ବିବେଚନା କରୁଁ ସେ ପିତା ଆପଣା ଜୀବଦ-
ଶାରେ ସକମାନଙ୍କୁ ପୃଥିକ୍ କରିଦେଲେ ସବୁ
ଠାରୁ ଉତ୍ସମ ହେବ ଓ ସେଇଁଠାରେ ଦେଖି
ଗଠନାକମେ ତାହା ହୋଇ ନ ପାଇବ ସେଠା-
ରେ ବନ୍ଦ ବାନବ ଓ ଆପର ହିତାକାର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ
ବନ୍ଦିଙ୍କର ଉଚିତ କି ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏକଢ଼ରେ
ରହିବାର ପରମର୍ଶ ନ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କର
ପୈତୃକ ସମ୍ମରି ଉଚିତରୁପେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ବାଘ କରିଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାବ କରିଦେବେ
ଯେମନ୍ତ କି ଉବିଷ୍ଟିତରେ ଅଛି କୌଣସି
ବିଶାବ ରହିବ ନାହିଁ । ଯେ ସ୍ଥଳେ ପ୍ରାଚୀନଶାସ୍ତ୍ର
ଓ ପ୍ରଥା ମଧେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାର
ହିତାହିତ ବିବେଚନାରେ ଭାଇମାନେ ପୃଥକ୍
ହେବାର ଅବସ୍ଥା ଶ୍ରେୟ ହେଲା ଓ ତାବା କରି
ବା ପାଇଁ କୌଣସି କଠିନ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିବାର
ଜଣା ନ ଗଲ ସେ ସ୍ଥଳେ ସେ ଲୋକ କେବଳ
ଅନ୍ୟାୟ କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ବିଲରେ ତାହା କରିବାରୁ
ବିମୁଖ ହେଉଥିଲାନ୍ତି ଏହା ବଜ କୁଣ୍ଡର ବିଷୟ
ଅଟଇ । ସମସ୍ତ ଗୁହମୁକ୍ତ ଏଥର କଥାର ବିରତ
କରିବା ହିତିତ ଏ ପ୍ରସାଦ ବାହୁଲ୍ୟ ଉଦୟରେ
ଆଦ୍ୟ ଆମ୍ବେମାନେ ଏହିଠାରେ ଯାନ୍ତି ରହିଲୁଁ ।
ବନ୍ଦ କୁଟୁମ୍ବ ଏକଢ଼ରେ ବାପ କରିବାରେ
ସେତେ ଅନିଷ୍ଟ ହୁଅଇ ଓ ସ୍ଵରକ୍ଷ ରହିବାର
ସେତେ ଫଳ ଥିଲୁ ବାବନ୍ଦୁରରେ ଯାଆନ୍ତୁଯାରେ
ତହିଁର ଉଦ୍ଦେଶ କରିବୁଁ ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଯାଜପୁରସ୍ତ୍ର ସମ୍ବାଦଦାତା ଲେ-
ଖିଥରୁଣ୍ଟ କି ବର୍ତ୍ତମାନ କଳିକତା ଓ ନାହିଁ
ପ୍ରଭୃତି ବଙ୍ଗଲା ଜିଲ୍ଲାର ଯାତ୍ରା ପ୍ରତିଦିନ ବୁଝ
ଏକ ହଜାର ହିଂସାବ ଆସି ଏ ଯାଜପୁରରେ
ରହି ଫୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯାଉଥିଲେନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ଯୋଗୁଁ ଘୁରୁଲ ପରବା ଓ ଅମ୍ବ ଗିରୁମା ହୋଇ
ଥିଲା । କୌଣସି ପ୍ରାନରେ ଓଲାଇଠା ଉପର୍ବୀଳ
ହେଲାଣି ମଧ୍ୟବଲରେ ଉଚ୍ଚ ରେଗ ଓ ବସନ୍ତ
ରେଗ ଓ ଅକ୍ଷୟାତ୍ମ କ୍ଷରରେଗରେ କେବେଳ
ଲେକ ମଲେଣି ଆହୁର ମରବାର ସମ୍ବାଦନା ଥିଲା ।
ଏ ସନରେ ଅନେକ ପ୍ରାନରେ ଅଭୂତ ଘଟନା
ଅର୍ଥାତ୍ ହସ୍ତାଶ୍ରାନ୍ତା ଓ ରଣକୁହୁଡ଼ି ଦେଖା ଓ
ଶୁଣା ଯାଉଥିଲା ଏ ଯାଜପୁର ଅନୁର୍ଭବ ପାଲଦା
ନିବାସୀ ଗୋଧୁରା ଧୂମାକାନ୍ତ ବଜପ୍ରଣା ମହାପା-
ତରଙ୍ଗର ଗୋଟିଏ କୁପ ଜରାପ ଥବିପ୍ରାରେ
ଦଶବରସ ହେଲା ଘୋଟା ଯାଇ ତହିଁ ଉପରେ
କଣ୍ଠାରୁ ରତ୍ନାଦ ବୃକ୍ଷ ଲଗା ଯାଉଥିଲା ସେ
କୁପର ମାଛ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାତାଳକୁ ଧୟି ଯାଇ
ଜଳ ଉଚ୍ଚକ ପଢ଼ିବାରେ ତତ୍ତ୍ଵଧୂମ ମର୍ମସଂଧି
ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ ଏ ବିଷୟ ଦୂର୍ବଳନା
ଥିବା ଜାଗି ପ୍ରାଥ୍ୟେତ୍ର ଓ ବ୍ରାହ୍ମିଣ ଭୋଜନ
କରଇ ଦେଲେ ସେ କୁଥରେ ମୁହଁ ପର୍ଯ୍ୟଳ୍ପ
ସମ୍ମର୍ମ୍ମି ଜଳ ଗୁରୁଦିନ ରହି ବର୍ତ୍ତମାନ କୁଥ
ଅଥରେ ଜଳ ରହିଥିଲା ଏପରି ନାହିଁ କି ହେଲା
ଜଣା ଗଲା ନାହିଁ ।

ଏହା ଟାଇନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପୁଣ୍ୟଶାନ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଦିଲ ଉଠାଇ ସଂଧା କରିବା ସକାଶେ ମଲିକବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନାମରେ ନୋହୁଷ ଜାଗା ହୋଇଥାଏ ଓ ପ୍ଲାନେଁ ସତକରେ ମାଟି ଦେବା ଓ ପୋଲ ଉପ୍ତ୍ୟାର କର୍ମ ଦେଉଥାଏ ।

ସାଧ୍ୟାଦିକ ସଂବାଦ ।

ଗର ତିନି ଗୃହବର୍ଷ ହେଲ ପୁଣ୍ୟ ଜଜ ସାହେବ ଯାଇ ନ ଥିଲେ । ଏସାହେବରେ ଆସିଥିଲୁ ମାକପର୍ଶନ ଜଜ ସାହେବ ହକ୍କ ମୁକାମରେ ଗସ୍ତ କରି ଫେର ଆସିଥାଏ ।

ଗର ଜାନୁବୀର ମାସରେ ମଞ୍ଜେର ମୁକାମରୁ ଯେଉଁ ଗେର ସରବ ବିକେତାକୁ ଅବକାଶ ଦାରେଗା ଧର ଅଣିଥିଲେ ତାହା ଉପରେ ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦର୍ଶ ହୋଇ ରହିଥିରୁ ଅଧେ ଦାରେଗାକୁ ପାରିବୋଷିକ ଦେବାର ଅଛି ହୋଇଥାଏ ।

ଏ ମାସରେ ଅଛି ଏକନମର ଗେର ସରବ ବିକା ଏ ନଗର ତିନିକୋଣିଆ ବରିଶୁରେ ଦେଉଥିବାର ଦାରେଗା ସକାନ ପାଇ ଦୁଇ୍ୟ ଓ ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ଗିରିପ୍ରାର କରି ଅଣିଥାଏ । ଏ ସ୍ଥରୁ ହଲ କଥା ଅଟଇ ମାତ୍ର ପୁଲିସର ଢୁଣ୍ଡି କେଉଁଥିତେ ଥାଏ ?

ଦିଶିଷ୍ଟଦେଶରୁ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ବାଣୀବାୟକ ଏନଗରକୁ ଅଣିଥାଏ । ଏବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ରାଘାତ ଦେଶପୁର କ୍ରାନ୍ତିକ । ସଂଦ୍ରତ ଉତ୍ତମ ଜାଣନ୍ତି । ଏହାକର ବାଣୀବାଦ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ମନ ଅନନ୍ତର ପ୍ରଥର । ବାଣୀ ସହିତ ଗାନ୍ଧିଗୋବିନ୍ଦ ଗାନ କରନ୍ତି ।

ଦର୍ଶନରୁ ଅଛି ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବଗରି ହେଲୁ ଯେ ଧାମଗର ଓ ଦୁଇଅଞ୍ଚଳରେ ଅଜକାର ଭାବ ଓଲାଇତୀ ଲିଖିଥାଏ ଓ ଦିନକୁ ବିନ ରେଗ ହରି ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ ଏଥର କି ପ୍ରଜାକାର କରୁଥାଇନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଁ ଶାସ୍ତ୍ର ଜଣେ ଜାକୁର ସେଠାକୁ ପ୍ରେରନ ହେବ ଓ ଓଲାଇତୀ ରେଗର ପ୍ରେସ ବିହାର ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ ପ୍ରତିରୂପ ବନ୍ଧନ ହେବ ।

ସନ୍ତୁଳ ପ୍ରଗାର ଅଣିଷ୍ଟିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁକର୍ତ୍ତା ଏ, ଏହି, ତୋର୍ତ୍ତ ଯୋନ୍ସ ପାହେବ କଟକର ତେପୁଠା ବଲେବର ଓ ତେପୁଠା ମାକିଷ୍ଟେଁ ପଦରେ ନିଷ୍ଟକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଗର ଦୁଇ ସପ୍ରାହରେ ଯେତେବେଳେ ବିର୍ତ୍ତା ଅଭବ ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ତେତେବେଳେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଅନେକରେ ବର୍ଷର ଜନରବ ଅମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଥିଲୁ । ବିହାର ଦର୍ଶନର ଏକ ହାଜରେ ରକ୍ତ ବୁଝି ହେବାର ଶୁଣା ଯାଇଥିଲ ଓ ହିଲ୍ଲକୁ ନଗରର ଏକ ଅଂଶରେ ଗନ୍ଧବ ବୁଝି ହେବାର ଏବ ଅଭିଏକ ପାଇବାର ମାଂସ ବୁଝି ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କରେ ପାଠ କରିଥାଏ । ଏଥରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ମେଘର ପ୍ରକାର ତାହା ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ଏହି ଜଳ କୁଦଳରେ ନାନାଦ ପ୍ରବୃତ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣି ରଖିବାର ଉଚିତ ।

ରଙ୍ଗଧରରେ ଜଣେ ମଦବନ୍ଦେତା ମିଶା-ମଦ ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲା ବୋଲି ତେପୁଠା ମାକିଷ୍ଟେ ତାହା ଉପରେ ଅର୍ଥଦର୍ଶ ବିଧାନ କଲେ ଥିଲା-କରେ ମାକିଷ୍ଟେ ବୟ ବାହାଲ ରତି ଏହି ମନ୍ଦବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ କ ଯଦ୍ୟପି ତାହା ମଦ ଅସାଧ୍ୟକର ଥିବା ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ହୋଇଥାନ୍ତା ତାହା ହେଲେ ସେକଥା ମଧ୍ୟ ନଥିବୁ ପ୍ରମାଣ ହୁଅଥିଲା । ମିଶା ମଦ ଉପରେ ସମସ୍ତ ଅବକାର କରିବାର ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାର ଉଚିତ ।

ମରଷାଦଳର ରଜା ଲାଲମନପ୍ରପାଦ ଦର୍ଶ ମେଦିନୀପୁର ଦାଇସୁଲରେ ମଧ୍ୟକ ଟ ୫ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପନ କରିଥାଏ । ତାହା ମୂଲ୍ୟର ଉତ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଫାନ୍ଧୀଆର୍ଟ୍ସ ପରାମାରେ ଉତ୍ତର୍ତ୍ତ୍ଵ ହେବେ ଅଥବା ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ ହୁତି ପାଇବେ ନାହିଁ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତର୍ତ୍ତ୍ଵକ ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାହା ଦିତି ଦିଆଯିବ । ଏଥରୀଠାର ରଜା ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା କରିବାର ମିରିନ୍ଦିପିଲ ଦିବେଶରେ ଗଛିବ କରିଥାଇନ୍ତି ଯେ ତାହିଁରେ ବାର୍ଷିକ ଶରକର ଟ ୨ ଟଙ୍କା ଲୋକୀଏ ମୁଖ ପ୍ରାପ ହେବ ଓ ସେହି ସ୍ଥିତିକାରୀ ବୁଝି ଦେବାରେ ବ୍ୟପ୍ତ ହେବ । ଲେପ୍ଟିନେଶ୍ବର ଗବର୍ଣ୍ମର ସକାରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ ଗଜେଟରେ ଏ ସଂବାଦ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ ଅଟ୍ ବିଲତରୁ ସମ୍ବଦ ପାଇଥାଇନ୍ତି ଯେ ଭାରତବର୍ଷରୁ ଯେ ସମସ୍ତ ଭୋଟି ପ୍ରବୃତ୍ତି ସବୁଜ ସବୁଜ ଦେଇ ଯାଇଥାଏ । ଏହି ବିଲତରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ ତହିଁ ର ମାତ୍ର ୨୦ ଲକ୍ଷ ୪ଙ୍କାରୁ ରଜା ନୁହର ହୋଇ ତାଣିକା ମେହେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ।

ଏକଜଣ ଭାଷାବିହ ପଣ୍ଡିତ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି କ ଏକକୋଟି ଦଶଲକ୍ଷ ମନୁଷ୍ୟ ଇଂରାଜି ପଢା ଜାଣନ୍ତି । କିମ୍ବା ଏହାର ହୋଇଥାଏ ତାହା ଜଣା ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଥାଇନ୍ତି କ ଭକ୍ତ ବିରାମର ଅନେକ ପ୍ରାକର ହେବାର ପାଇସାମାନେ ପୁନର୍ବାଦ ଥାଇନ୍ତି ।

ଦେଇ ପଢିବାରୁ ଅବଗର ହେଲୁ ଯେ ସନ ୧୯୭୮ ମସିହାରେ ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରକାର ବେଳେ ଅନ୍ତେଲିଯା ନିରକ୍ଷିତ ପ୍ରକାର ଦୀପମାନ ସନ୍ଦର୍ଭନ ସକାରେ ଦୁଇମା କରିବାରୁ ବାହାରିବେ ଏମନ୍ତ କଥା ଦେଉଥାଏ । ମୁନ୍ବର କାଳର ଅଗୋଚର ତାହାଙ୍କ ରଜିୟର କୌଣସି ଅଂଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆଗମି ଧସଲର ଲିକ୍ଷଣ ପରିବାର ରଜା ଯାଇଥାଏ ଗର ସପ୍ରାହରେ ପ୍ରାପ ସବୁ ଆତ୍ମ ବର୍ଷା ହୋଇଥାଏ କେବଳ ପାଠମାର୍ଗ ଶୈଳେ ନାଗପୁରର ବିବରଣେ ଗର୍ଭେବେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବାରୁ ପାନର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ କର ଭାରତବର୍ଷ ଉତ୍ତରାଧିକାର ମୂଲ୍ୟ ଲାଙ୍ଗୁଳୀ ଟ ୦ ୫୫ ଦେଇ ଥିଲୁ ମାତ୍ର ତାହିଁର ମୂଲ୍ୟ ଉତ୍ତରାଧିକାର ମୋହନ ହେବ ଶେଷଲିଖିତ ମୂଲ୍ୟ ପଠାଇଲେ ପାଇପାରିବେ । କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀ } ଗା ଗୋପନୀକର ସବୁ ତା ୨୭ ଜାନ୍ମ ମର } ସନ ୧୯୭୭ } ସେହେଟର ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଫଳାରମୋହନ ସେନାପତି କର ଭାରତବର୍ଷ ଉତ୍ତରାଧିକାର ପ୍ରଥମଭାଗ କଟକରେ ମାତ୍ର ଗୋପନୀକର ସବୁ ଓ ଦ୍ଵାରାପୁର ବାଲେପୁରରେ ବାରୁ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ପଢ଼ନାୟକ ଧନ୍ୟକରୁଥାଇନ୍ତି ଏସପ୍ରକାର ସେହେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ତାହା ଦିବେଶରେ ତାହାରେ ଚାହିଁ କଲେ ଧାରିବେ ।

Cuttack, } (Sd.) N. K. Das
1st June, } Jr. Inspector of schools
1876. } Orissa.

ଏହି ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟକା ସହରକଟକ ଦର୍ଶାବିନ୍ଦୁ କରିବାର କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀ ପରାମର୍ଶଦାତା ମୁଦ୍ରିତ ହେବ ।

କୁଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ

ସାପ୍ତାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୨୬

୧୯୪୫

ଚାରି ଜୁନ ସନ୍ଦର୍ଭମିହା । ମୁ । ଜେଣ୍ଟ ବିଜନ ସନ୍ଦର୍ଭମାଲ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମଳ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳଖିଦିଲେବର୍ଷକୁଟୀ
ମଧ୍ୟପର୍ଯ୍ୟାନ ଭାବମାସୁଲ ୩୫୫

କର ଶୁଦ୍ଧାତ୍ମା ସମୟରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମରେ
୧୯୫୦ ହଜାର ମାତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ଏମାନେ
କରିପ୍ରେ କରିଲାରୁ ଅସିଥିଲେ ଓ ଅସବାଂଗ
ହୃଦୟ ଓ ହୃଦୟକାର ଥିଲେ । ମୁକ୍ତମଣ୍ଡପକୁ
ଠାକୁରମାନେ କେଲ ଦାତାଙ୍ଗୀ ସମୟରେ କିଛି
କରିଥିଲେ ଓ ସନ୍ଦର୍ଭମଣ୍ଡପକୁ ଝେଗଇଲୁବାକି
ଦାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ଯାଏଇ ଦର୍ଶନ ଗେଷ ହେଲ
ଜାତାରୁ ଅର୍ଥଗୁଡ଼ରେ ଅରସରିଯକୁ ପଢ଼ି
ଦେଲ । ଯେଉଁ ନୁହନିହିଁ ବାହନରେ ଠାକୁର-
ମାନେ ଗର୍ଭବର୍ତ୍ତାରୁ ବିଶିଥିଲେ ତାହା କରା-
ଗଲ । ପ୍ରଥାକ ମନ୍ଦରବସ୍ତାର କର୍ତ୍ତମାନ ବନ
ଅଛି ଅରସରିଯକୁ ଠାକୁର ନାହାରିଲେ ପ୍ରିବି
ର ନିମର ନୁହ ଦେବା କାନ ବିଷର ମନ୍ଦର
ଦୋଷାକୁ ଅଶ୍ଵିଷ୍ଟା ଉତ୍ତିମାୟର ତାହା ଦେ
ଦେବ । ସେ ସାର୍ଥପିତା ଦେଲେ ଠାକୁରମାନେ
ଯାଏ ଉତ୍ତାରୁ ସଂହାବନରେ ବିଷିବେ ।

ମୁକ୍ତମାନାଦିନ ଗୁରୁ ସ୍ଥଳ୍ୟ ମନ୍ଦରକୁ କିଳେ-
କର ଠାକୁରଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚିବିଜେ କରାଇଲେ ।
ମାହର ମଧ୍ୟ ଚିର୍ତ୍ତାଂଶ ଫେର ଅସ୍ଥା-
ଧର ସମୟେ ରଥ୍ୟାଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି
କର୍ତ୍ତମାନ ମୁଖନଗର ଜାଗଳଥିଲୁ ଓ
ନାହାର କିଛି କଷ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ପ୍ରମ୍ପିଯୁ କୁରସ ଦେଗରେ ଯେ ସମସ୍ତ
ପ୍ରଥାକ ଲାଗି ଥିଲ ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣା-
ଅଛି । କାହାକୁ ପ୍ରଥାକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅନେକ

କେନ୍ଦ୍ର ହେଲ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଗର ଜାତମାନେ
ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚରେ ପାହାଯି କରିବାକୁ ଯତ୍ନ କଲେ
କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵ ପଳ ହେଲ ନାହିଁ । ଏଣେ ସେହା
ପଞ୍ଚଶିଥ ବ୍ୟୟ ନିଆଣ୍ଟ ପତିବାରୁ କିମ ଭଣ୍ଟା-
ଭଣ୍ଟା ଟଙ୍କା ଦେବା କାରର ସୁଲଭାନଙ୍କୁ ମହି-
ମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଉଚ୍ଚରେ ସୁଦା କୁରିବାଯି
ନ ହେବାରୁ ମହିମାନେ ସୁଲଭାନଙ୍କୁ ପଦଚିନ୍ତା
କରିବାର ଶ୍ରୀ କର ରକ୍ତପ୍ରାଣଦକୁ ସେବ୍ୟ-
ଶ୍ରୀ ଦେଗର ଦେଲେ ଓ ତାହାଙ୍କିର ତୁରକ୍ଷତ୍ଵ
ମୁଲ୍ବ ଏଥେନ୍ତି ବ ସେ ପକୁଳ ଉଦୟବାରୀ
ଅଛି ସୁଲଭାନ ହେଲେ ଦୋଲ ଘୋଷଣା
ଦେଲେ । ପୂର୍ବ ସୁଲଭାନ ଅବଦୂଲ ଅଛି-
ଶାନଙ୍କୁ କଶାଇଲେ ଯେ ପ୍ରକାମାନେ ତୁମ୍ଭୁ
ପଦଚ୍ୟନ କରିଅଛୁ । ଏହା କହ ପରିବାଜାଧ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତି ଓ କଣ ଜାତ ଅନ୍ତଃସ୍ଵର ବାଣୀନ ପରମ
ସୁନ୍ଦର ସ୍ତ୍ରୀ ସହଜ ସୁଲଭାନଙ୍କୁ ଥର ଏହା
ନିଅରରେ ନେଇ ରଖିଲେ । ନୁହିବେଣ୍ଟିନା
ଜତକାର ପ୍ରଥାକ ଗ୍ରହପାଶ ଅସବାର
ପୂର୍ବକ ଗାହରେ ବସିଲେ ଓ ପ୍ରକାମାନେ
ଜାହାଙ୍କର ଯଥାକହୁଜ ସମ୍ମାନ କଲେ । ନୁହିବେଣ୍ଟିନା
ସୁଲଭାନକର ଅଞ୍ଜମାନ ଗୋଟିଏ ଶରୀବା ପୌର
ଲୋକେ କଷି ବିଶିଥିଲେ । ଇଲାଗୁ ପ୍ରାନ୍ସ
ଇଟାଲ ଏ କାହାକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଅନୁମୋଦିନ
କରିଅଛୁ ।

ଉପରିଲିଖିତ ସବାହି ଜାତମାନ ତା ଏ
ରଜରେ ଇଲାଗୁ ଅବିଅଛି ଓ ଉତ୍ତିଜାରୁ

ତା ଏ ରଜର ସଂବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ କର-
ଇ ସୁଲଭାନ ଅବଦୂଲ ଅଛିଜାନକର ମୁହଁ
ହୋଇଅଛି । ସେ ଆମାହିତୀ କରିଅଛୁ ।

ଏହିରୁପେ ତୁରସର ରଜ୍ୟବିଧି ପର
ସମାପ୍ତ ହେଲ । ବାଲରେ ଏମନ୍ତ ପୁଣିଦେଖାଗଲ
ଯେ ଅଛ ଗୌରବାନ୍ତର ଓ ସେହାରୁ ସୁଲ-
ଭାନ ସୁଦା ମାଧ୍ୟମ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେ-
ଲାରୁ ପ୍ରକାମାନେ ଜାହାଙ୍କୁ ପଦଚ୍ୟନ କଲେ ।
ପଦଚ୍ୟନ ପ୍ରକାମର ସାଧାନକା ବିତଶଣା ଓ
କ୍ଷମାକା ବେତେ କୃତି ହେଲାଣି ଏଥରୁ ପାଠ୍ୟ-
ମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଓ ଅହଜାର ତୁ
ନୁହାସକୁ ଉତ୍ତିଜାନେ ଏଥରୁ ଜାପ୍ତିର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରହର
କରନ୍ତୁ ।

ତେଣାର ମାଧ୍ୟମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ଜାତମାନ ଗେଷ ଜାରିଗର ତେଜିଭିବରୁ
ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ବେତେ ଗୁରୁଏ ପ୍ରଥାକ
କମ୍ବରକ ଏଲବା ପରିବର୍ତ୍ତକ କଷ୍ଟପୂରେ
ବବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଟ ବିଗର ବରୁଅଛନ୍ତି । ଦିନ ପର-
ବର୍ତ୍ତନମାନ ଏହ ଯେ ମଧ୍ୟପଦେଶର କମ୍ବର
ଦିନିକ ତେଜିର ଏକଅଂଶ ବମ୍ବେର ଓ
ଏକଅଂଶ ଉତ୍ତର ପରିମ ଗବର୍ନମେଣ୍ଟରେ
ଯୋଗ ହୋଇ ଅବଶେଷ ଅଂଶ ତେଜିମେଣ୍ଟରେ
ନିଜି ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟ ପ୍ରଥାକ କମ୍ବରର ଅଧୀନ
ହେବ । ସୁତରଂ ଯେତୁ ଅଗମ କାହାକ ଗଲ
ସେହିରୁପ ତେଜା କାହାର ଗଲେ କରିପଦେ-

ଗର ଶାଖନ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ପିତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ
ବହିବ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଘର ଅସଜଳ ପରିମାଣ
ରେ ରହୁଥ କାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ଶାଖନ-
ବର୍ତ୍ତାର ମୋଗନ୍ଧତା ସହିତ ଅସୃଜନର ସମତା
ରହୁଥ ।

ଦିପରଲକ୍ଷୀତି ମୂରଦି ପାଠ କର ଅମୂଳା
ନନ୍ଦର ହର୍ଷ ବିଧାଦ ଜାଗ ହୋଇଥାଏଛି । ହର୍ଷର
ବାରଣ ଏହି ଯେ ସମସ୍ତ ତେଣୁଭାଷା ପ୍ରଚଳିତ
ଶ୍ରୀନ ହେଉ ପଢ଼ିବେ ତହିଁର ଅସ୍ଵକାଙ୍ଗ
ଏବଜଣ ଗାସକବର୍ତ୍ତା ଅଧୀନରେ ଅଧିବା
ତେଣମାର ଉତ୍ତରର ବିଷୟ ଅଠଇ । ଏକାରଣ
ଶିତ୍ରାଶୀଳ ଲୋକମାନେ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଗର୍ବୁ-
ମେଣ୍ଟୁ ଏହି ସମ୍ବାଧାବଣେଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛିନ୍ତି
ଯେ ସମସ୍ତ ତେଣା ଏବଜଣ ଗାସକବର୍ତ୍ତାର
ଅଧୀନ ନ ହେବାରୁ ଏହାର ଉତ୍ତର ହୋଇ
ଥାରୁ ନାହିଁ ଓ ବଞ୍ଚାନମାରୁ ସମ୍ବଲପୁରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୂମିଶ୍ଵର କ ଯହିଁରେ ତେଣୁଭାଷା ପ୍ରଚଳିତ
ଅଛି ଜାହା ସମସ୍ତ ଏକ ନିମ୍ନମ ଏକ କାହାବ-
ବର୍ତ୍ତାର ଅଧୀନରେ ଅସିଲେ ତେଣୁଭାଷାର
ପ୍ରକୃତ ନବନ ହେବ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେମନ୍ତ
ଦେମାନେ ଦରଳା ମାନ୍ଦାଳ ଓ ମନ୍ତ୍ରପଦେଶର
ଏକ ଅକ୍ଷର ଦୋଷରେ ପଢ଼ି ରହ କୌଣସି
ଅତେ ଦୁଇ ଟେକ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ତେମନ୍ତ
ଅଛି ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁଭାଷାର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ
ଶ୍ଲୋଗନ ହେବ ସୁତରଂ ଦେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ
ଉତ୍ତର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଗର ହେବ । ଅତିଏବ ଉପର-
ଲିଖିତ ପରିବର୍ତ୍ତନଟି ଗର୍ବୁମେଣ୍ଟୁ ପ୍ରକଳ୍ପ
କରିଲେ ଅବଶ୍ୟ ତେଣାବାବିଙ୍କର ଅନ-
ନ୍ତର ବିଷୟ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

କୁଳୀ ଏଥରେ ବିଷାଦର କାରଣ ମଧ୍ୟ
ଯଥେଷ୍ଟ ଅଛି । ବର୍ତ୍ତିଗାନ ଓଡ଼ିଆ ସବୁ ବିଷୟ-
ରେ ସ୍ଥାନ ହେଲେବେ ଯେଉଁ ଜଣ ବଜଳା
ପବଣ୍ଡିମେଘର ଅଧୀନ ଅଛି ସେ ଖଣ୍ଡ ଅପେ-
କ୍ଷାବୁଜ ସୁଖରେ କାଳ କଟାଇଅଛି କାରଣ
କିନ୍ତୁ କ ହେଉ ଅଭ୍ୟାସ ନାହିଁ । ବଜଳାର
ସମ୍ପଦ ଅରୁଙ୍ଗ ପ୍ରକଳିତ ଥିବାରୁ ସମ୍ଭବ ଓ
ପ୍ରାଣରକ୍ଷାର ସେ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରକୁ ଉପାୟ ଗବଣ୍ଠି-
ମେଘ ଅବଲମ୍ବନ କରିଅଛନ୍ତି ତମଂ ଗମ୍ଭେଣ୍ଟ
ଧଳକେନ ହେଉଅଛି । ପୁଥକ୍ କରିଶୁରର
ଅଧୀନ ହେଲେ କିଛାଣି ଯେବେ ଆଇନର
କୌରବ ଜୀବା ପଞ୍ଚବ; କମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶାସନ-
ାଳ ଅନ୍ଧାନ୍ଦ ବଜ୍ରଧିଶୁର ଅବସ୍ଥା ଚିନ୍ତା
କଲେ ଉଚ୍ଚ ରଥ ନିଜାନ୍ତ ଅମଳକ ନବିଜ

ତେବେ ଅମୃମାନଙ୍କର ବି ଲାଗ ହେବ
ବଜାଳିମାନେ ଦର୍ଶମାନ ଭାବତବର୍ଷରେ ଦିତ-
ଶରତୀ ଓ ସବୁତାରେ ପ୍ରଥାନ ଅଚ୍ଛନ୍ତି ଏ
ଅମୃମାନେ ତାହାଙ୍କର ପରିବାଷି ଅଟୁଁ ଯାହା
କର କିଞ୍ଚିତ୍ ମାତ୍ର ଦୂରଦୂରୀତା ଅଛି ସେମାନେ
ଉପଧ୍ୱନ୍ତ ପ୍ରତିବାସୀ ଲୋଡ଼ ଘର କରି
ରହିଥୁ ସୁତର୍ଗଂ ଏମନ୍ତ ପରିବାଷିଙ୍କଠାରୁ
ବିକିନ୍ତ ଦୋଇ ଓ ଲେଫ୍ଟନେଂକ୍ ଗବର୍ନ୍ଡର-
ବିଜ୍ଞାପନରୁ ବାହାର ପ୍ରଥାନ କିମ୍ବଣ୍ଟରଙ୍କ
ଅଧୀନରେ ରହିଲେ ଅମୃମାନଙ୍କର ଯେଉଦ୍‌ଦିନ
ହେବ ଏମନ୍ତ ଆଗା ହେଉ ଜାହିଁ ଓ କଷବ
ଘଟିବାର ଦିନ୍ର ଦମ୍ଭାଦନୀ ଅଛି । ଅମୃମାନେ
ଦୋଥ କରୁଁ ଯି ଗାସନପ୍ରାଲୀର ବିହିମାତ୍ର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ହୋଇ ଯେବେ କେବଳ ଗାସନ
କର୍ତ୍ତାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ଓ ବଜାଳାର ବିୟ
ସମସ୍ତ ଏଠାରେ ଚାଲିତ ରହିବ ତେବେ ବିହି
ଅନିଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ରାଜ ହୋଇପାରେ ହୋଇ-
ଲେ ଅଜ୍ଞାତ ମନଠାରୁ ପରିଚିତ ମନ ରାଜ
ଅଟର ଓ ଅମୃମାନେ ଥାର ବିହି ଲୋତ୍
ନାହିଁ ।

ଅନୁଗ୍ରହ

ଗତମାସ ତା ୧୫ ରିକ୍ଷ ଶୋନବାର ଅନ୍ତର
ଶୁଳକ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଶୁଦ୍ଧ
ଚାରଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ପାଇଁଜୋଷିକ ଯାନ ସକାରାତର
ସର୍ବ ହୋଇଥିଲା । ତଣେ ପଦପ୍ରେରକ ଉତ୍ସବ
ବିବରଣ ଲେଖି ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ପଢ଼ି
ଶୃଙ୍ଖଳ ଅଛି ବୃଦ୍ଧି ଥିବାରୁ ଜାହା ପ୍ରକାଶ କରି
କର ଉତ୍ସବ ର ବାର୍ଷିକ ପଦପ୍ରେରକ କଲା ।

ସବୁରେ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର
ପୁଲିଷ କର୍ମଗୁଣ ଏକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ତମୋକ୍ଷ
ମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ତେ ପାରତୀଷ୍ଵର ବିତ୍ତ
ରଖ ହେବା ଉତ୍ତାରୁ ଉତ୍ସବିଲଦ୍ଧାର ପ୍ରସମାନଙ୍କ
ଶିକ୍ଷାକଷୟକ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଗେଣ
କଲେ ଶିକ୍ଷାକୁମିତ୍ର ମେମୁରମାନେ ସୁଗୃହୀ
ବୁଝେ ପରାକାର୍ଯ୍ୟ ଲିଖାଇ କରୁଥିବାରୁ
ବନ୍ଦିଗନ୍ଧରସାହେବ ରାହାଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ
ଥିଲେ ସେ ସବ ସର୍ବରେ ପଠିଛ ହେଲା । ପରି
ମେଷରେ ବକ୍ଷି ଗୋପିନାଥ ପାଇଁ ଜାୟଚକ୍ର
ଲକ୍ଷିତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ସର୍ବରେ ପଠିଛ ହେଲା
ଉକ୍ତ ପ୍ରବନ୍ଧର ଯେଉଁ ମର୍ମ ଧରିପ୍ରେରବ ଲେଖି
ଅହନ୍ତୁ ଉହିରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତରୁ ସହିତ
ଅବଗତ ହେଲା ଯେ ପର୍ବତୀରେ ଏହି

ଦାର ଉକ୍ତ ବିହୀରେ ସ୍ଵପୁନ୍ଧରିର ଅନେକ
ଉପାୟ କର ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ତରୁଳ କାହିଁ ବି ପ୍ରାୟ
ସମସ୍ତ ଗଡ଼ିଜାଗରେ ପରିସ୍ଥାର ଜଳ ଅର୍ଥବରେ
୧୯୦ ବିଶ୍ଵର ଜଳଲ ଥିବାରୁ ଅନେକ ପରିମା-
ଣରେ ବେଗର ବୃଦ୍ଧି ହୁଅଇ । ବିହୀର ପୁଷ୍ଟ-
ରଣୀମାନଙ୍କୁ ପରିସ୍ଥାର ଅବଶ୍ୱାରେ ରହିଲେ
ଗୋଟିଏ ଅଗ୍ରବ ମୋତନ ହେବାର ସଞ୍ଚିତ
ସମ୍ବନ୍ଧନା ଅଛି । ଏହି ହେବୁ ମେଦିନୀକଳ
ନାମକ ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଵପ୍ନରଣୀର ଲକ୍ଷ୍ମୀପଂଥାର ସବା-
ଗେ ଉତ୍ସବରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାଳ ହୋଇ ଦେ-
ତାର ଉତ୍ସବରେ ଉତ୍ସବରେ ଦେବା ଉତ୍ସବରେ କରୁ
ଅଛନ୍ତି ହି ବିମେଗନରଗହେବ ମଧ୍ୟ ଅଧେକଳା
ଦେବାରୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ହୋଇ ପରିବିରୁ ଘଡ଼ିଜା-
ତରେ ନଗର ପରିସ୍ଥାର ସବାଗେ ଲୋକମାନେ
ଉତ୍ସବରେ ଦେବା ଦେବା ଦ୍ୱାରା ବଥାଣୁଣି ଲୋକେ
ଅର୍ଥାତ୍ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର କଳମାଳ
ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗେ କଳମାଳେ ସୁଷ୍ଠି
କର ଦେବାରୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର ହେଲେ ଅନ୍ତରୁଳର
ଉତ୍ସବରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାଳରେ ପେଟା ଲୋକଙ୍କର
ଦେବାଦେବା ବିଚିତ୍ର ନୃତ୍ୟ । ଏଥରୁ ଏହି
ଉତ୍ସବରୁ ଟିଅଇ ଯେ ଗଡ଼ିଜାତର ଉତ୍ସବରେ
ରମାନେ ଦେବନ ଜଗନ୍ନାଥ କଷତିଲ ଦିମ୍ବ ମୋର-
ଦିମା ଫା ଏମଳ କରିବାରୁ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟଙ୍କାଳ
କର ନିର୍ମିତ ନ ରହ ଯହିଁରେ ଅପଣା ଏମା-
କାର ଶାବୁଦ୍ଧି ହୁଅଇ ଓ ଅଗ୍ରବନାନ ସୁନ୍ଦରୀ
ତହିଁ ପକ୍ଷରେ ଯହି କରିବେ କେବେ ଅଳ୍ପକା-
ଳରେ ଗଡ଼ିଜାତର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସ୍ଵାତ-
ନର ହେବ । ଉତ୍ସବରେ ମାନଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନେ
ଏବରୁ ବିଷୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାର ଉଚିତ
ଏଥରେ ଅଳ୍ପ ଯତ୍ନକରେ ଦେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥକ
ପ୍ରଗଂଧା ହେବ ।

ଅଛି ଗୋଟିଏ ଦିନରିର ଉପାୟ ସମ୍ମର୍ତ୍ତମାନ
ଅନୁଷ୍ଠାଳରେ ହୋଇଅଛି ଜାହା ଏହି ଯେ
ବିଜ୍ଞାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣ ବିଜ୍ଞାନାବଳୀ କରୁଥିଲୁ ଅଭିଭାବକ
ପାଇ ଆଚନ୍ତି ଓ ଏମାନେ ଗୋର୍ବର୍ଥତାକୁ
ଓ ନାଜାବିଧ ଅବ୍ୟୂହପାୟରେ ପୁରୁଷଙ୍କାଳରୁ
ଜୀବକା ନିଜାତ କର ଅସୁଅଛନ୍ତି ସମ୍ମର୍ତ୍ତମାନ
ନାକୁ ମାନନ କର ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଅଶୀବା ଉଦେ-
ଶିଖରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସରଗନାରେ ଜଣେ ପାଇ
ସରଗାର ନିସ୍ତର୍କୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସରଗାର
ମାନେ କେତେକଣ୍ଠରୂପ ଜାଗିରହିମେ ପାଇଅଛନ୍ତି
ଓ ସରଗାରରୁ ଘୋଷାକ ମନ୍ତ୍ର ପାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏମାନେ ପାଇବ ଉପରେ ଦୃଢ଼ି ରଖିବେ ଓ

କେବୁ ଗ୍ରେ ଉତ୍ତିଥାଦି କଲେ ତାହାକୁ ଧରନ
ଦେଇ ଦୃଶ୍ୟରେ ପଡ଼ିଛାଇବେ । ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଉତ୍ତମ ବୋଥ ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ବଷେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଖାଇ ଗଲେ ଏଥର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଜଣା-
ନାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଯେବେ ଏ ଉତ୍ତାପ୍ତି
ସଫଳ ହେବ ତେବେ ଗଢ଼ିଲାଇର ସଜାମାନଙ୍କୁ
ଏହି ନିୟମ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସକାଗେ କରିଶନର
ସାହେବ ଅନୁମୋଦ କଲେ ପାଣମାନେବ ବସିରେ
ମାଣିଛି ହେବେ ।

ଡିଲିପନ୍ ସାହେବଙ୍କ ଭାରତ ସର୍ବର୍ଷନା ।

ଇଂଣଙ୍ଗରୁ ଅଧ୍ୟାପକ ମନ୍ଦିରର ଉଲିମ୍ବନ
ସହେବ କେତେକ ମାତ୍ର ହେବ ଭାବରେ
ଦେଖିବାକୁ ଥିଲା ଏଠାର ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବିବା-
ହଣ ଅବଶେଷ ହୋଇଥାଇଲୁ ଜାହାଗମସ୍ତ
ଶାଇମୟ ନାମକ ବିଳାଇର ପ୍ରଥାନୀମୟାଦିପଦରେ
ପ୍ରକାଶ କରିଥାଇଲା । ଏତୁଭେଗନ ଗଜେଟ୍ ଓ
ଛନ୍ଦପ୍ରତି ଅଟରେ ଜାହାଙ୍କର ପଡ଼ିଲା କେତେବେଳେ
ମମ ଅମ୍ବେଳାନେ ଅବଶେଷ ହୋଇ ବଢ଼ି ଅନ୍ଧ-
ନିର ହୋଇଥାଇଁ ଓ ତହଁରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ଅଧ୍ୟାପକ ମହାରାୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବକ ଅଟନ୍ତି ।
ଅଳ୍ପକ୍ଷାଳ ମଧ୍ୟରେ ବହୁର ଦେଖିଥାଇଲୁ ଓ
ଯାହା ଦେଖିଥାଇଲୁ ତହଁରୁ ସୁନ୍ଦର ଅର୍ଥ ବା-
ହାର କରିଥାଇଲା । ଅଧ୍ୟାପକ ମହାରାୟ ଭାବ-
ଭବର ପାପନପ୍ରଶାଳୀ ଓ ତହଁରେ ନିଯନ୍ତ୍ର
ଖବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରଗାସ କରିଥାଇଲୁ ଓ କହି
ଅଛନ୍ତି ବି ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ମୌଳ
ଇଂଣଙ୍ଗରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇବା ଅଛି କିମ୍ବା
ସେମାନେ ଭାବରେ କରି କରି ଗୁଣାତି
ଲାଗ କରିଥାଇଲୁ ସୁଭୟ ଭାବରେ ଇଂଲ-
ଗ୍ରାମର ଗୋଟିଏ ଭାବର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଅଟନ୍ତି
ଅଧ୍ୟାପକ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଭାବରେ ଯେମନ୍ତ
ବୁଝିଦେଖ କଣେ ଗବର୍ନ୍ମର କେନରିକାଙ୍ଗାର
ଏଥର ବାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାହ ହେବା ଅମ୍ବିବ ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶପାଇ କଣେ ଲୈଖିଏ ଶାବ-
ଦିକ୍ଷାରୀ ଭାବର ଉଚିତ ।

ଦେଶୀୟ ଲଜ୍ଜାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ରଜ୍ୟ
ସଂଗ୍ରହରେ ଅଧ୍ୟାପକ କହିଅଛନ୍ତି କି ଏହିଥୁ
ରଜ୍ୟର ବାଣୀ ଟ୍ୟୁନିଟ ଓ ଏଥରେ ନାନାପ୍ରକାର
ମାଧ୍ୟମପ୍ରଶାଳା ପ୍ରଚାଳିତ ଅଛି । ଅନେକ କ୍ଲାସ୍-
ଭାର କ୍ଷମତା ବିପୁର ଅଛି ଓ ଅନେକ ରାଜ୍ୟର
ଅଧିକାରୀ ପ୍ରକାଳ ଉପରେ ପ୍ରଚୁର ପ୍ରତ୍ୟାମା ନାହିଁ
ମାତ୍ର ସବୁଠାରେ ପ୍ରକାମାକେ ଅଧିକାରୀ ଗାସନ-

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦିଗ୍ନିଳ ଶାସନକୁ ଛଂଗୁଡ଼ିଙ୍କ
ଶାସନଠାରୁ ଅସ୍ଵଚ୍ଛ ସୁଖ ପାଇଁ । ଶାକାଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ରେ ଅନେକ ଲୋକ ବୃତ୍ତମାନ ଓ ବିଜୟର
ଅଛନ୍ତି ଓ କାହୀର ତ୍ରିବାଳୁର ପ୍ରଭୁର ବ୍ୟକ୍ତି
ଶାସନପ୍ରଣାଲୀ ଉତ୍ସୁକ ଅନ୍ତର ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କ ସୁଖ
ସୁତ୍ତନତା ବୁଝି ଓ ବିଦ୍ୟାଶିଷ୍ଟା ପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ
ଉଦ୍‌ଘାତ ହେଉଥିଲା ।

ଏବେଶାୟ ପ୍ରତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା କିଷ୍ଟଦରେ
ଅମ୍ବାପକ ମହାଶୟ ଯାହା କରାଇଛନ୍ତି ତାହା
ଆମ୍ବାମାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଦତ୍ତ ଦେଇଅଛି ଓ ବାସ୍ତ-
ବରେ ତାହାଙ୍କର ଅଭିମନ୍ଦିରକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରି
ଏବେଶାୟ ଶକ୍ତିଚବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଗୁରୁବାର ଉଚିତ
ଦ୍ଵାରାଥାରଣଙ୍କ ଜୀବିକା ସଜ୍ଜାଗେ ଅମ୍ବାମାନେ
ଉଳିଲିବୁଦ୍ଧ ଅଂଶଟେ ଉଚିତ ଛାର୍ଯ୍ୟ ଯାଃ—

“କ୍ଲେବେ କହନ୍ତି ଏତଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବିଦ୍ୟାଗିନ୍ଧୀ ହେଉଥିଲେ
ଅମୂଳଙ୍କୁ ଅଚିରେ ଭାବିତବର୍ଷ ହିନ୍ଦୁବାକୁ
ହେବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଗିନ୍ଧୀ ଦେବା
ଯେ ଅମୂଳଙ୍କର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟକରନ୍ ସେବିଷ୍ଟେରେ
ଦୃଧାମର ହୋଇ ନ ପାରେ । ତେବେ ଅମୂଳଙ୍କର
ବିଦ୍ୟାଗିନ୍ଧୀ ଦେଗର ପ୍ରଣାଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଉତ୍ତମ କି ନା, ସେବିଷ୍ଟେରେ ସନ୍ଦେହ ହୋଇ
ପାରେ । ଅମ୍ବେ ବହୁପାର୍ବୁଁ, ଏ ଦେଗରେ
ବିଦ୍ୟା ପ୍ରଗର ଯଥେଷ୍ଟକୁଣ୍ଡେ ହେଉଅଛି ।
ନାନାପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାଲୟ ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ
ଶ୍ରୀ ପ୍ରଚିବର୍ଷ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଦେବ
ଅଛନ୍ତି । ଏକ ବୋମ୍ବାର ମଗରରେ ସାକ୍ଷାତ୍-
ମାରଳ ଗନ୍ଧାରପଳକେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଦିନ-
ଛକ୍କାର ଶ୍ରୀ ଏକଟିଜ ହୋଇଥିଲେ । ସୋାର
ବାରେ ବାରଗର ଶ୍ରୀ ଏଥର ବିଦ୍ୟାଲୟର
ପ୍ରବେଶିବା ପରେଷା ଦିଅନ୍ତି, କଲିକତାରେ ମଧ୍ୟ
ଭଗୋଧିକ ଶ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ
ଛଳଶ୍ଵରାତ୍ରି ଏଠାର ଶାଠ୍ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ
କଠିନ ବୋଧ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହେଲେ କି
ବେବ, ଶ୍ରୀମାନେ ଅନେକ ବିଷୟ ଜାଣୁଅଛନ୍ତି
ତଥ୍ ଉଥାପି ପ୍ରକଳ୍ପ ‘ରାଜବର୍ଷ’ ପାଇଁ ଜାହାନ୍ତି ।

ଯେବେଦିବଗିଷା ଚରଣ ଗଠନ ପ୍ରଥାନ ଉଥ
ଯୁଦ୍ଧକ, ତାହା ଏମାନଙ୍କ ମଞ୍ଚରେ ହେଉ ହାହଁ ।
ଏତୁ ବିଦ୍ୟଗିଷାରେ ଅଳ୍ପ ହେଉଅଛି ।
ଏଥରେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅବଧିକାର ବୁଦ୍ଧି
ହେଉଅଛି; ସଥର୍ମ ବିଦ୍ୟା ସୁଧାର ଦୁଃଖଅଛି; ପିତାମା-
ଧିଙ୍ଗାରୁ ଭାବୁ ଜଣା ହେଉଅଛି ଏବଂ
ନୋପାର୍ଜନ କେବଳ ଶୁଦ୍ଧିର ପ୍ରାର ବିବେ-

ତାଙ୍କ ହେଉଥିଲା । କଣ୍ଠରେ ସେମନ୍ତ
ଠ ୧୯୫ କା ବେଳରୁ ଗୋଟିଏ ମିଛିବିପାଲ
ଚକ୍ରର ପୁଁର ୧୦୦ କୃତବ୍ୟବିନ୍ୟାସ ଲୋକ ଉମେଷ-
ଡେଇ ହୋଇଥିଲେ । ଯେଉଁ ମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ନ ହେଲେ ସେମାନେ ପୁନର୍ଶ ଚକ୍ରର ସୁଧିଆ
ଅପେକ୍ଷାରେ ରହେଲେ, ମନରେ ଅସନ୍ଦୋଷ
ରହିଗଲ, ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଶବ୍ଦ ହେଲେ ।
୧୯୮୦ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ କି-
କଟରୁ ପାଇଥିଲେ, ତାହା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଠାରୁ
ଜାଳଖାଇବାର ଅସ୍ତ୍ର ହେଲା । ସେମାନେ
ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଜୀବିକର
ପ୍ରବଳ ସବୁ ଲିପ୍ତିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏଇକି
ଭାବରେ ନାହିଁ ଯେ, ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସମସ୍ତଙ୍କ
କିଥର ବର୍ମ ଦେବେ ।

ସ୍ମରିଷା ବିଷୟରେ ମଘ ମନ୍ଦିର ପାହେବ
ପଶୁଛିଣିତ ଅରିଗ୍ଯ ବିଦ୍ଯକୁ କରିଥାଇଛନ୍ତି ।
ସେ କହିଅଛନ୍ତି “ଆପେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସୁଖ-
କ୍ଷିତି କି କର ସ୍ମରିଷା ଲେଖାପତା ଶିଖାଇବା
କୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ବୃଥା ଅଛଇ । ପୁରୁଷମାନ-
ଙ୍କୁ ଆଗେ ପ୍ରକୃତ ଲେଖାପତା ଶିଖାଇ ହେମା-
ନଙ୍କୁ ବିବିଧ ବିଷୟର ସମାଜରମାନ ଦେଇ
ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାର ସମାଧା ନ କର । ସହିରେ
ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବ ସର୍ବତ୍ର ଓ ସୁନ୍ଦର ବଳକ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ମନ ଉନ୍ନତ ହୁଏ । ପୁରୁଷମାନଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ ଏବୁଧ ଶିକ୍ଷା ଦାନ ଏତେବେଳେ
ଆବଶ୍ୟକ ଦୋରାଇଛି । ଆମେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାକର୍ତ୍ତର
ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ କହି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସହିରେ
ଏମନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାକମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତିଭବ ଏବଂ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାକମାନଙ୍କର ବିନାଶକ୍ରି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅହୁ
ଏବୁଧ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରୟୋଜନତା ଅନୁଭବ କରୁଁ ।
ଇଂଗ୍ରିଜ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟୁ ଏ ଦେଶର ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ
ଏବୁଧ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଗତିଦେଲେ ଏମାହେ
ଆପଣା ସ୍ମାଲେବମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ସମକ୍ଷ
କର ନେବେ । ସ୍ମାଲେବ ମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା
ବିଷୟରେ ମବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ରଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରାର୍ଥି କରିବାର
ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ନାହିଁ” ।

ଭରଗେଷୀୟ ଓ ଏତଦେଶୀୟ ଭର୍ଯୁଜା-
ଳଙ୍କ ମୟରେ ଅନୁବନ୍ଧେ ରହିଥିବାର ଦେଖି
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମହାଶୟ କହି ଅଛିଲୁ ଯେ ଜଂଗଳ
ମାନଙ୍କ ସହି ଏବେଶୀୟମାନେ ଆହାର
ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଧରିଛାନ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ଓ
ଜଂଗଳମାନେ ଏବେଶୀୟଙ୍କ ସହି ଆହାର
ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ସମାଜ ପ୍ରତିକାଳ ଗଣ୍ଠର

ହାଜି ଜୀଜ ବରନ୍ତି ହିନ୍ଦୁମାନେ ଧମଜୁପୁ ଉତ୍ସର୍ଗ
ରହିଗୋସୁର ସହି ଅହାରଦ ବରନ୍ତି ନାହିଁ
ଏଥରେ ଜାହାଙ୍କର ଦୋଷ ନାହିଁ ହିନ୍ତୁ ତହିଁ
ଶୈଥିପୂର୍ଣ୍ଣମାନେ ପ୍ରତ୍ଯକ୍ଷମରେ କର୍ବିତ ହୋଇ
ସଚିତର ଦେଶୀୟ ଲେବକ ପ୍ରତ ଅଯଥା
ବ୍ୟବସାର କରନ୍ତି । ଏହରୁମେ ଅପ୍ରତ୍ୟେ ବରୁ
ଆହି ଓ ଏହୁ ଅପ୍ରତ୍ୟେ ଅପ୍ରତ୍ୟେ ଅନ୍ତର କେତେ
ଶୁଦ୍ଧିର କାରଣ ଅଛି ଜାହା ଏହ ଯେ “ଉତ୍ସର୍ଗ
କାରିଜର ବାଲ୍ୟ ଗିର୍ଭା, ବାଲ୍ୟଅତ୍ୟାହ, ବାଲ୍ୟ
ମନ୍ଦ ସତ୍ୱ, ଚୁଚ୍ଛ ସତ୍ୱ, ବ୍ୟବସାରଦ ସତ୍ୱ ।
ହିନ୍ଦୁମର ଅହାରନ୍ତିରେ ଜୀବଜୀବା ବରବା
ଅପ ଜୀଜ ଜୀଜି; ଉତ୍ସର୍ଗୀସୁରାଜେ ଜାହା
କରନ୍ତି ନାହିଁ ବିନ୍ତୁ ଫୀଡ଼ା କୌତୁକାନ୍ତିରେ
ଜୀବଜୀବା ପାପ ଜୀନ ବରନ୍ତି । ଅମ୍ବୁମାନେ
ଶ୍ରୀମାନ୍ତି ବରୁଷକ ଦଳରେ ମିଶିବାକୁ ଦେଉ;
କିନ୍ତୁ ଏତିଦେଶୀୟମାନେ ନିଜାନ୍ତି ଅମ୍ବୁପୁ
ଦିନ ଅନୁଧୂରକୁ ଜାହାରକ ବିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି
ନାହିଁ । ବର୍ଷା ଏତିଦେଶୀୟମାନେ ସାହେବ
ହୋଇ ପାରନ୍ତି ବିନ୍ତୁ ଉତ୍ସର୍ଗୀସୁରାଜେ
'ଏତିଦେଶୀୟ' ବେବେହେ ହୋଇ ପାରନ୍ତି
ନାହିଁ । ଏହ ସମସ୍ତ କାରଣରୁ ଉତ୍ସର୍ଗ ଜାରି
ପରିଷର ମିଳନ ପ୍ରତିଧାର ସମ୍ଭବନ୍ତି ।
ଲିଳନ ନ ଦେଉ ବିନ୍ତୁ ପରାର ଯେ ଅନ୍ୟ
ବିଶେଷ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି ଏହା ଅଛି ଦୃଶ୍ୟ
ବିଷୟ ଅଟି' ।

ସାଧ୍ୟାଦ୍ୱିତୀୟ ସଂବାଦ ।

କାଠମ୍ୟୋତ ପଥରବନ୍ତରେ ଯେଉଁ ମରମଣ
ବର୍ମ ଲାଗିଥାଏ ରହିରେ କରିପ୍ରାହରେ ଗୋଟିଏ
ମିଳ ମରଗଲ । ସେ ପିଲ ବନତଳେ ଥିବା
ସମୟରେ କରେ କୁଳ ଉପରୁ ପଥର ପହାର
ଦେବାକୁ ବହିରେ ପିଲର ମୁଣ୍ଡ ପଢିଥାଇ
ଦିନ୍ତୁ ମୋଦନୀମୁ ଘରା ଦେଇ । କୁଳ ଉତ୍ସର୍ଗେ
ଆସିବନ୍ତାକାରମୋତ ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ
ଜାହାରୁ ମା * ସ କାର୍ଯ୍ୟାବ ଦିନ ହୋଇଅଛି ।
ବାହୁ ଅନୁଦାସିତ ଦୋଷ ଯାତ୍ରାରକୁ ପବାର
ଓ ଗନ୍ଧାରେକ ହଦିର ବଗେରକୁ ଅଧିକାର
ପ୍ରତି ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର କାରୁଜର ଦେହ ପ୍ରାଦୁ
ଶିଖମାରୁ ଧାରିଛ ଅଛି ବୋଲ ଶୁଣାଯାଏ
ଯେ କଲେବରଶାହେବ ଜାହାଙ୍କ ବାଟରେ ବନ୍ଦ
ତେଣୁକଲେବର ଖେର୍ତ୍ତ ଯୋକସରୁ ହେବାକୁ
ପାଇବେ । ଏପରି ହେଲେ କାହାରେ ପର୍ମାନ୍ତରେ

ଯାତ୍ରାରୁ ଅନ୍ତରକ୍ଷ ନାମରେ ସନାମୀ ଓ
ଦେହାନୀ ଦେଶୀୟମାନ ବିଲେକରୁମାହେବନ୍ତ
ନିକଟକୁ ଅଧିକାରୁ ସାହେବ କରେ ଅନ୍ତରକ୍ଷ
ସମ୍ପେଶ୍ଵର ଦେଶୀୟମାନ ଅନୁଭାନ କାରଣ
ସୁଲମ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଅବ-
ସ୍ଥାରେ ସେବାକୁ କରେ କବରଦ୍ସନ୍ତ ହାବନ
ପଠାଇବାର ଉପର ।

ଉତ୍ସର୍ଗଦର୍ଶନ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି କି ବାଲେଶ୍ୱରର
ବିଲେଶ୍ୱର ଉତ୍ସର୍ଗ ଜୀବନ୍ତମାନକୁଁ ଏବଂ
ତେଣାକୁ କମ୍ପିଗନର ଏ ତିନ କର୍ମଶାଖା କୁଣ୍ଡି
ପାରୀ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟ୍
ବାହାର ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରାହ୍ୟ ବିଲେ ନାହିଁ । ଏବା-
ବେଳକେ ତିନଙ୍କ ତେଣାକୁ ଜୀବନ୍ତମାନକୁ
ବେଳ୍ଟାକୁ ପାଇବେ ଯେ ଏମାନଙ୍କ କୁଣ୍ଡି
ଦେବେ ।

ବାହାରୁ ଅବଗର ହେଲୁ ଯେ ବିଲେଶ-
ଭାରୁ ମେଦିନୀଶ୍ୱରକୁ ଆସୁଥିବା ଗୋଟିଏ କାହାକ
ଗମାଳାରେ ତୋପାହରେ ନର ପଥାଏନ୍ତି ।
ଏଥରେ କାଲେଶ୍ୱର, ନହାକନର ଅନେକ
ଝାଲ ମାନ ଥିଲ ଓ ବିଲେଶ୍ୱର ଉତ୍ସର୍ଗ-
ପ୍ରେର ବାଗର ଜାର୍ଯ୍ୟାକ ଦେବେ କୁଣ୍ଡିଥିଲ ।
ଏ ସବୁ ଜୁଣ୍ଡ ହୋଇଥାଏ ।

ମାର୍ଦାନାର ତାକୁରକ କହିବାରୁ କିମାନା
ଯେ ସେ ଜଗ ଶୁଭବାର ବିଦେବକାର ମହିତା-
ଦରେ ବିଶାମ ବରଥିଲେ ଜାହାଙ୍କ ବୁମାଳରେ
ବନ୍ଧାଥିବା ଝକା ଓ ନୁଦି ତେଣେ ବିର୍ତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ମହିତାଦରେ ଗେଗ୍ର ବହୁଧର
ବଥା କୁଣ୍ଡିଗନ୍ଧର ଏ ବିଷୟରେ ଦୃଷ୍ଟି କରୁବା
ଉପର ।

ଆଜାଲ ରହୁବିରୁ ତେଣାକୁ ଗେଗ୍ର
ଉତ୍ସର୍ଗ ଶୁଣାଯାଏ । ମହିତାରେ ଗୋଟିଏ
ଗାମ ଏହ ବେଗରେ ପଦା ହୋଇ ପାଇଥାଏ
କରେ ଲୋକ ସୁଧା ରାଷ୍ଟ୍ର ପାଇ ଗାହିଁ ।

ତେଣିମୂସ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ ମହାମନ୍ଦ
ସୁବର୍ଣ୍ଣ କାଶୀର ମହାଗନ୍ଧ ବିକଟକୁ
ଗୋଟିଏ ବହୁମନ୍ତର ଘୋଡ଼ା ପଠାଇଥାଏ ।
କାଶୀରର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକ ପାଇଥାଏ
ଯେ ଦୁଦିର ଗ୍ରାମରେ ପାଇଜଣ କମିଶାରଙ୍କ
ଉପରେ କହୁ ପଥାଇଥିଲ । କଣେ ଉତ୍ସର୍ଗର
ମରମା ଅଛି ଉତ୍ସର୍ଗ ବିଭୂତୀଧିନରେ ଥିଲେ
ବୋଧ ଦୃଥର ସେ କରିବେ କୃଷକମାନଙ୍କ
ଜନିଦାର ବୋଲାର ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜପ୍ରଦେଶ ବେଳାଶ୍ୱର ବିଲେଶ୍ୱର
ପିଲାନ୍ତି କରିଥାଏନ୍ତି ଯେ ସରବାର କିମାନ
ବାହାର ତୁମିଷ୍ଟରିର ବେଳାମା ଅର୍ଥାତ୍ ବିକ-
ସ୍ତ୍ରୀ ସାର୍ପେକଟ ଏକପ୍ରକାର ବିଲାନ ଅଟର
ଏବ ଯେଉଁ ସୁଲମେ ଜାହାର ମଳ୍ଲେ ୧୦୦ଙ୍କ
ବା ଅସ୍ତ୍ରକ ହେବ ସେ ସୁଲମେ ଜାହା ରେଜ-
ିଶ୍ୱର ବେଳାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟର । ଯେବେ
ଏପରି ଅର୍ଥ ହେବ ତେବେ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟ୍ ଓ
ଅପର ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ବିହୁ ପ୍ରରେବ ରହିବ
ନାହିଁ ।

ବିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍‌ଥି ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୁ-କ୍ଷେତର
ପ୍ରଣାଳୀମାନ ଗିର୍ଭ କରିବା ଧକ୍କାମେ ଜାପାନରୁ
ତିନିଜଣ ଲୋକ ଦାଳିଲାକୁ ଅଧିଅଛନ୍ତି ଜା-
ପାନବସିଙ୍କର ଅଧିବସାୟ ଓ ଜନ୍ମର ବେ-
ଶ୍ଵାରୁ ଧାଳିବାକୁ ହେବ ।

ନବାବ ଅବଦୁଲଗନୀ ସି, ଏସ ଆହ
ଅନେକ ପାଥାରର ହୁତକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାକୁ
ଜାହାଙ୍କ ସମସ୍ତାଧାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶ୍ରୀଏ ଅର-
ନ୍ଦପଥ ଦେବାର ପ୍ରସାବ ହେଇଥାଏ ଏ
ପ୍ରସାବକୁ ଦିତମ ଅଚିର ।

କେବୁ ଦେଗର ଦେବାର ଅନ୍ୟରେ ଜାନ
ନାହର ତା, ରଖରେ ଅଛ ବିଲର ଭୁମିକ
ଅନୁଭୂତ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏଥି ସଙ୍ଗ ସାମାନ୍ୟ
ରୂପ ରଙ୍ଗଜ ମଧ୍ୟ ଶୁଣା ଯାଇଥାଏ ।

କାରୁଲର ଥମିର ଅର୍ଥ ପାଦିଶାପଦ ଧାରଣ କରିଥାଏ
ଅର୍ଥାତ୍ ପାଦିଶାପଦ ଧାରଣ କରିଥାଏ । ଲୋ
କେ କହୁଥାଏ କହୁଥାଏ କହୁଥାଏ କହୁଥାଏ
କହୁଥାଏ ପଦ ଧାରଣ କରିବାରୁ ଥମିର ଏତୁପ
କରିଥାଏ ।

ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରେଟ୍‌ଥି ଶୁଣିଅଛନ୍ତି କି ଦିଲି-
ଗ୍ରାରବରସରେ ତେଣାକୁ ସେବ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ର-
ବଳ ହୋଇଥାଏ । ଉତ୍ସର କିଲାରେ ଏବଂ
ସପ୍ରାହରେ ୨୧୦ ଜଳ ମରପତିଥାରେ ଏବଂ
କଣ୍ଠାଗତ କିଲାରେ ମଧ୍ୟ ଏହବୁଧ ପାଇଥାଏ ।

ଲୁଗାଷି ।

ଶ୍ରୀ ମାଦଲକାରା ଉତ୍ସର୍ଗକୁ ଅତିମ ୧୫
ମହିନେ ଅନୁପୁଲରେକାବ ବିଲ ବିନାଥ ୧୫
ବାରୁ କାଲକୁମାର ଗାଜୁଲୁ, " ୧୫
" ଦିବାକରବିନାଥ ୧୫
" ୧୫ ।

ପ୍ରକାଶ ଏହ ଉତ୍ସର୍ଗପିକା ସବରକଟକ ହିନ୍ଦୁ
ଗାବନାର କଟକପିକାନିଙ୍କ ସହାନିମନ୍ତରେ
ମୁଦ୍ରିତ ପରିଗ୍ରହ ଦେଇଲା ।

ପ୍ରକାଶ ମାଲ୍‌ଯୁ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୧୬

ଫୁଲ୍‌ଜୀବି

ରାତରଖ କୁନ ସନ୍‌ଟେମ୍‌ପିହା । ମୁ । ଆଶାର ଦିଗନ ସନ୍‌ଟେମ୍‌ପାଲ ଶନବାର

ଅତିମ ବାର୍ଷିକମୂଳ୍ୟ ଟ୍ୟୁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟ୍ୟୁ
ମଧ୍ୟସଲପ୍ରାଇ ଡାକମାସିଲ ଟ୍ୟୁ

ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରାମର ମାଛଖୋଟ ବର୍କ୍‌ଡ଼ାର୍ବେବ୍ ସେଠାର ଜଣେ ସମ୍ବାନ୍ଧ ଜମିଦାର ବାବୁଙ୍କାର ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଯେ ପ୍ରକାର ଅପନାନ କର ଯେତେ ପାତକଦାରୀ ମନ୍ଦମା ଜାହାଜ ଉପରେ କରିଥିଲେ ସେଠା ଜଜଦାରେବଙ୍କ ସୁବିର୍କରୁ ଯେ ସବୁ ଏକପ୍ରକାର ନିଷ୍ଠାର ହୋଇଗଲା । ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରାମର ଜଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍-ଅଙ୍କୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି ବର୍କ୍‌ଡ଼ାର୍ବେବ୍ ଏଥିଥେ ବିଲକ୍ଷଣ ଶିକ୍ଷା ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି ମନ୍ଦମା ପଞ୍ଜିରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ସାହେବଙ୍କ ପରି ଅନ୍ଧାୟ କରିବାର କରିଥିବାରୁ ଜାହାଜଠାରେ ଯାଇଥାରୁ ପାର୍ଟିକାରୀ କର ଅଛନ୍ତି । ଲାଲଚନଦିବାରୁ ଜାହାଜ ହଟ୍ଟୁ ମୁକୁ ପାଇଲେ ପରି ବିନ୍ଦୁ ଏହାଙ୍କର ଉଠିରେ ୫ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ଶର୍ତ୍ତ ଦେଇ ଏଠଙ୍କା ଏବି ଜାହାଜ ବିନ୍ଦବାୟ ବନ୍ଦ ଦେବା କେ ମାନ୍ଦିକ ଜନ୍ମ ହେଉଥିବୁ ଯେ କ୍ଷତି ହୋଇ ଆହୁ ଉଠିର ଜେବାରତ ବର୍କ୍‌ଡ଼ାର୍ବେବଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ଧାୟ ହୋଇ ପାରେ କି ନା ଏଥିର ଉପାୟ ଦେଇବା ସକାମେ ବାବୁ ମନମୋହନ୍ତୋଷ ବାରିକରଙ୍କ ସହଜ କଲାକାରୀ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ଜାହାଜର ମାନ୍ଦ ଅଛି ଯେ ଜନରଭାବେ ପକ୍ଷିଶ୍ଵର ଅପଣା ମନ୍ଦମା ପଞ୍ଜିପୁ ସମସ୍ତ ଜାଗତପଥ ଏକଟଣ ପୁଣ୍ୟକାରୀ ଗବଣ୍ଟିକରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବାର ଲେଖନ୍‌କେଣ୍ଟ ଗବଣ୍ଟିକରେ କରିବାର କାରଣ ଅର୍ପଣ କରିବେ । ବାସିବରେ ବର୍କ୍‌ଡ଼ାର୍ବେବଙ୍କ ଜାହାଜ ପ୍ରଥାକୁ ହାକମ ହୋଇ

ଯେବୁପ ଅଭ୍ୟାଗର କର ଅଛନ୍ତି ଜାହାଜୁ ବିଶେଷରୂପ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିଜାନ୍ତ ଉଚିତ ଅଟଇ ।

ରତ୍ନୀଯାନ ମିରବରୁ ଜଣାଗଲ ଯେ କଲି-କତାର ବିଜାତ ବ୍ରାହ୍ମ ବାବୁ ବେଗବତନ୍‌ଦେଇ ଶାରମୟର ନିକଟରେ ଏବି ଗୋଟା ଅଳ୍ପଦିନ ହେଲେ କିମ୍ବା କର ଜାହାର ମାନ ସାଧକକାନନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏଥୋରେ ସେ ଓ ଜାହାଜର ମନାବଳମ୍ବା କେଇବେ ଜଣ ବ୍ରାହ୍ମ ଯୋଗିଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଅଛ ସାମାଜିକ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିଲାନ୍ତି । ସେମାନେ ସକାଳୁ ଉଠି ଗରୁମୂଳରେ ଘାସ ଉପରେ ବା ବାଦଗୁଲ କି ଅସଜ ପକାଇ ବସି ଦୂର ଅବେଳ ଘାସା ଉପାସନା କରନ୍ତି । ଉଠି ଉତ୍ତାରୁ ଅନ୍ଧପାଇ କର ଦୂର ପ୍ରଦରବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭେଜନ କୁଣ୍ଡା ଗେଷ କରନ୍ତି । ଅଧି-ଦଶା ବିଶାମ କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗର୍ଭ ଦେଇ ଏବି ଘାସା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି । ଉଠି ଉତ୍ତାରୁ କେହି ଲେଖାପଢା ବା କେହି ଅଜ୍ଞ କରନ୍ତି । ଅପରାହ୍ନ କାଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ କେହି ଗରୁରେ ପାଣି ଦିବ, କେହି ବାହୁଂଶ କାଟେ, କେହି ଗରୁ ଲଗାଏ ବା ବାଟ ନିର୍ମାଣ କରେ, କେହି ଅପଣା କୁଣ୍ଡାର ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି ବା କୋଣେଥି ପ୍ରାନ୍ତ ପରିଷାର କରନ୍ତି । ସନ୍ଧାନ ସମୟରେ ଅଧିବାସୀ ବିଶାମ କର ଏକାଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ନିଯନ୍ତ୍ର ହେଲାନ୍ତି ଯେ କାଦିଶାରୀ ପ୍ରଥାକୁ ଆନନ୍ଦ ନିଯନ୍ତ୍ର ହେଲାନ୍ତି । ଏହି ଅଞ୍ଜିପଦିକାରେ ମହିମାନଙ୍କୁ ଅଦେଶ ହୋଇଥିଲା ଯେ କାଦିଶାରୀ ନିଯନ୍ତ୍ର ହେଲାନ୍ତି ।

ଆଠଶା ବେଳକୁ ସଂକରିତ ଦେଇ ସବୀ ହୋଇ ବାହାରନ୍ତି ଓ ନିକଟ୍‌ସ୍ଥ ଗ୍ରାମ ସମସ୍ତରେ ତୁମନ ବରନ୍ତି । କେବେ କାହାର ଘରେ ବସି ଜାହାର ଉପକାର ନିମିତ୍ତ ସେଠାରେ ଗାନ କରନ୍ତି । କେଇବାଳ ଏବୁପ ଗରିବ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ଓ ସଞ୍ଚିତ ଏମାନେ ଆହାୟ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଅଧୋକନ ନିମିତ୍ତ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ବା ଅନ୍ୟ କିଛି ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲାନ୍ତି ଅମ୍ବେମାନେ ଜ୍ଞାନ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯେବେ ରକ୍ଷା କରୁ ନ ଥିବେ ତେବେ ମାନବ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଘରଠାରୁ ଦେଇ ଯାଇ କେଇବାଳ ଯୋଗୀ ହେବେ ଓ ଅଗପର ବଣ ନାହିଁ ଯେ ବାରମାବ ପ୍ରଦୟାନ୍ତର ମରେ ଜାଦେୟାପଯୋଗୀ ପଳମ୍ବଳ ମିଳିବ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ନୂତନ ପୁଲଜାନନ୍ଦର ଅଛି ବାହାର ଅଛି । ଏଥିରେ ସିଲି ବରମଗୁରଙ୍କ ଜାଲିବା ଜଣା ହୋଇଥିଲା ଓ ରଜାକର ବିଲ ସନ୍ଧାନିର୍ଦ୍ଦିଗୁ ସାଥୀବଣ ଧନକୁ ପୁଥକ କର ଦେବି ପର ପ୍ରତିକା ହୋଇଥିଲା । ଏପର ଅଧି ବିଦ୍ୟା ଉତ୍ତର କରିବା, ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଗରିବରି ଏବି ରଜାକର ପରମାର୍ପଣପାଇବା ଓ ବିଜ୍ଞାନ ସନ୍ଧାନିର୍ଦ୍ଦିଗୁ ସମୟରେ ନିଜନ ବିନୋବସ୍ତୁ କରିବାର ପ୍ରତିକା ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅଞ୍ଜିପଦିକାରେ ମହିମାନଙ୍କୁ ଅଦେଶ ହୋଇଥିଲା ଯେ କାଦିଶାରୀ ନିଯନ୍ତ୍ର ହେଲାନ୍ତି ।

ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଳର ହତ୍ୟାକ୍ଷର ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମା-
ନିରୂପ ସ୍ଥାନୀକରା ଦେବା କାରଣ ଗୋଟିଏ
ମାସକ ପ୍ରଶାଳୀ ଗ୍ରିତ ହେବ ଏହି ଅପ୍ରାପର
ଶ୍ରୀବଳ ପ୍ରକାଳ ସଙ୍ଗେ ଦୃଢ଼ିତର ବନ୍ଧୁଭାବ ସ୍ଥା-
ନ ବନ୍ଧୁବାର ଜାତୀୟ ପ୍ରକାଶ ବୋଇଥାଇଁ । ଏହି
ଅଞ୍ଚଳୀରେ ଲେଖାଥାଇ ଯେ ଶିଶୁରୁଦ୍ଧର
ଅନୁଶ୍ରବ ଏହି ପ୍ରକାଳ ଜାତୀୟବାରେ ମୁଗ୍ଧ
ଅଫେନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର ବଜ୍ରପିବାହନରେ ଅବେଳାଣ
ବଲେ ।

ଉପରିଲେଖିତ ଅଞ୍ଜଳିକାରେ ଲେଖାଥିବା
ବାର୍ଷିକୀନ ଯେବେ ପ୍ରକୃତଗୁପ୍ତେ ପ୍ରତିପାଳିତ
ହୁଅଇ ତେବେ ତୁରସ୍ତର ଗାସନ ପ୍ରଶାନ୍ତି
ଦିଲ୍ଲିଷ୍ଟ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ପ୍ରକାମାନେ ଧର୍ମ-
ପରି କୌଣସିଠାରେ ଅଜ୍ଞ ନାହାନ୍ତି ଯେ ନାରବ
ରହ ଅତ୍ୟାଗର ସତ୍ୱକେ । ଫଳତଃ ଉଛିନ୍ତିତ
ଯୋଷଣା ଦ୍ୱା ଅଞ୍ଜଳିକାରେ ସ୍ଵର୍ଗଗୁପ୍ତେ ଲେଖା
ଅଛି ଯେ ପ୍ରକାଙ୍କ ରଜାନୂସରେ ସୁଲଭାକ
ପଦାବୁତ ହେଲେ । ଏଥରୁ ଏହି ପ୍ରବାସ
ଯେ ପ୍ରକାକର ଅତି ମିଟିଲାଗି ଆଜି ହେମାନେ
ଫୁଲ ଘୟମରେ ଚଳିବେ ନାହିଁ ତାହା ନ
ହେଲେ କି ସମୟ ଫେଣିର ପ୍ରକାଙ୍କ ସମାନ-
ରୂପ ସାଥୀନଙ୍କା ଦେବାର ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଅନ୍ତା ଓ
ଯେବେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ନିଷ୍ପତ୍ତିକାବରେ ପ୍ରତି-
ଧାଳିକ ହୁଅଇ ତେବେ ତୁରୁଷଗୃଜିର ଗୋଲ-
ମାଳ ଦ୍ୱା ଅବୁଦ୍ୟ ହେଇଥିବ । ମରନମାନଙ୍କ
ଗୃଜରେ ମୁଣ୍ଡିଦ୍ୟାନମାତେ ସମ୍ମୁଖୀ ସାଥୀନଙ୍କା
ଦଳର ଅଧିକାରୀ ଧର୍ମ ପ୍ରତିପାଳକ ବର ପାଇବେ
ଯେ ହୁଲେ ଏତାଦୁର ସହାୟକୁ ତୁରସ୍ତରେ
ଦୟିଗାନେ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବନ୍ତି ଯେ
ପ୍ରତିଲେ ତାହାଙ୍କ ନୃତ୍ୟ ଗାସନ ପ୍ରଶାନ୍ତିରୁ
ଆନେବ ଶୁଭ ଅଗା ହୋଇପାରେ ।

ବିହାବର ବ୍ୟୟ ଲୁପକ

ଶୁଯୋର୍ବ୍ଦ ମୁକୁତୀ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ବିବାହ
ଦ୍ୱୟ ଲିଖା କରିବା ପକ୍ଷରେ ଅବଶ୍ୟାନୀ ଯତ୍ନ
କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି । ସେ ଲ୍ଲାନେ ବୁଲି ଏ ବିଷୟରେ
ପୃଥିବୀର ଦେଉଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ସାଧାନୀସାରେ
ଲେଖା କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ଜାତ ଉତ୍ସ-
ମୋଗରେ ବେହାର ପ୍ରଦେଶରେ କରଇଗଲା
କଲରେ ଖୋତାର ମେଳକୁର ସାହେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ବୈଚିକ ସାଥୀରିଙ୍ଗ ସମ୍ମାନ ହୋଇଥିଲା ସେଥରେ
ସହପ୍ରକଳ୍ପିତ ଉତ୍ସପ୍ରକଳ୍ପିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ନର-
ମହା ମହାଶୂନ୍ୟର ମୁକୁତୁଳା ବିଶବ୍ରମାନ
ଥିଲେ ।

ମୁନ୍ଦ୍ରୀ ପ୍ରାଣଜଳ ସର୍ବରେ ଅଛି ଉତ୍ତମ ଓ
ସୁଧାର୍ତ୍ତ ବକ୍ତୃତା କଲେ । ବାଲକ ଓ ବିଲକ୍ଷଣ
ଜୀବ ଚିକିତ୍ସାରେ ଭଲ ମନ୍ଦ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କି ରଖି
ବେବଳ ଶଶକାଳର ନାମ ଗକରେ ଆନେକ
ଝକ୍କା ଝର୍ତ୍ତ ଦର ବିବାହ ଦେବାର କୁପଥାର
ମନ୍ଦଫଳ ସବୁ ପ୍ରଗଂଧିତ ମୁନ୍ଦ୍ରୀ ଗୋଟିଏ କର
କଣ୍ଠାର ଦେଲେ ଏକ ବହୁବିବାହ ଓ ବର
ବିନ୍ଦୁଧାର ମୁଣ୍ଡ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ମନ୍ଦଫଳ ମଧ୍ୟ
ଚିହ୍ନାର ଦେଲେ । ମହାବିଜ୍ଞାନାର ବାକୁ
ଗୋପେଣ୍ଵର ବିଂକ ସ୍ମ୍ରୟୋଗ୍ୟ ମନ୍ଦବୀଙ୍କ ବକ୍ତୃ-
ଭାକୁ ମନୋମାତ କର ବହୁଲେ ଯେ ତାଙ୍କର
ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାସ୍ତ ଧର୍ମପଲଜ ଅଟେ ଓ ତାହା
ପ୍ରତିଧାନକ ଦେବା ପକ୍ଷରେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ଯତ୍ନ
କରିବେ । ତହୁଁ ମେଜନ୍ତର ବାହେବ ଗାନ୍ଧୀ-
ଆଜି କର ହେଲେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତା କଲେ
ଓ ମୁନ୍ଦ୍ରୀଙ୍କ ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ ମନୋମାତ କର ତାହା
ବଳାଇବା ପକ୍ଷରେ ମାହାଯନ କରିବାର କେବୁ
ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ । ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଧାନ ଓ
ଦୁଃଖଲୋକ ଅର୍ଥଭାବରେ ବିବାହ ହୋଇ କ
ପାଇଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧୀଯ କରିବା ସବାମେ
ରେବା ସଂଗ୍ରହ ହୋଇ ମନ୍ଦ ଭର ହେଲା ।

ଅନେକ ଅପଦ୍ୟ ହେଉଥିଲା । କରଣମାନଙ୍କ
ପରେ ବିବାହ ହୁଡ଼ା ହିଅ ବିଶ୍ୱାସରେ ମଧ୍ୟ
ଅନେକ ଜଣୀ ପତ୍ରଦୂରାରୁ ମାତା ପିତାମାନେ
ହିଅକୁ ବିବାହ ଦେଇ ଉଠାରୁ ଅଛ ଆପଣା
ପରକୁ ଥଣ୍ଡି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବିମ୍ବା ଦେମାନଙ୍କର
ଅଛ ଥରେ ଥାଙ୍କାଇ ହେବାର ବିରଳ । ଏ
କୁଶାଚିକୁ କି ଗୋଟିଏ କଣ୍ଠର ଦେବାର ଉଚିତ
ନୁହେ ? ମୂଳ୍ୟ ଘ୍ୟାଶ୍ୟାମଙ୍କ ଫର କି କେବଳ
କଣ୍ଠେ ଏ ଦେଗରେ ବାହାରିବେ ନାହିଁ ?

ବହୁକୃତିମୂ

ଅମେରୀଜେ ଏକୁଷ୍ଟାରେ ଏକଷ୍ଟମେରେ ଯେ-
ତେ କଥା କହିଅଛୁ ତହିଁ ରୁ ପାଠମାନେ
ଅନୁଭବ ବିରଥିବେ ଯେ ଅମେରୀଜେ ବହୁକୁ
ତୁମ ପ୍ରଥାର ସଂଖ୍ୟା ଦିଶେଥି ଅଛୁ ଓ ଏଥିରୀର
ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଅମୁମାନଙ୍କ କଥା କହୁ
ଜଣାଯାଉଥିବ ଏମନ୍ତ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଥିଲା।
ବାସ୍ତଵରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବହୁକୁତୁମ୍
ପ୍ରଥାର ଫଳାଫଳ ପ୍ରତି କୁଟୁମ୍ବ ଆଜି କି ନ ଆଜି
ବନ୍ଦମେ ଏକୁପୃଷ୍ଠର ପଞ୍ଚପାଞ୍ଚ ଅଛନ୍ତି । ଏହିକୁ
ଆମୁମାନଙ୍କର ଘାମାତକ କିମ୍ବନ ଓ ଏହିର
ବିରୁଦ୍ଧାବଶ ବରକାଳୁ ଜାହାର ସାହସ ଦେଖା
ନ ଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ଜାହାର ଘରେ
ଭାଇମାନେ ତିର ହେବାକୁ ବହନ୍ତି ଆଜ୍ଞାୟ ଓ
ପ୍ରତିବିମ୍ବମାନେ କେହି ଜାହା ଅନ୍ତରୋଦିନ
ବରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଧେମାକୁ ଏବହରେ ରଖିବା
ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ର ବରନ୍ତି କେବଳ ନ ପାଇବା ସୁଲେ
ବାଣୀ ବରଗୁ କରଇ ହେଇ ତିର କରିଦିଅନ୍ତି ।
ଅମେରୀଜେ ବିବେଚନା ବରୁଁ ଯେ ଲୋକେ
ବେବଳ ଅଳୀକ ପୁଣର ଆଗାରେ ଏପ୍ରକାର
ଭୂମରେ ପଢିଅଛନ୍ତି । ଏକଗୋଟିର ସମସ୍ତ
ଲୋକ ପରିଷ୍ଠିରକୁ କୁହି ରଖି ଏବାହନରେ
ରହିବେ ଏବଂ କେହି ଜାହାରଙ୍କାଳୁ ଅଥବା କୁମା
ଲେଖିବେ ଜାହିଁ ଦରଂ ପରିଷ୍ଠିରର ସୁଖରେ
ସମ୍ମ ହେଉଥିବେ ଏମାଜ ସର୍ବାୟ ଭାବ । ଯେ-
ତୁମାନେ ଏହା ସାଧନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ଦେବତା ବୋଲିଯାଇ ଥାରେ ନାହିଁ ମନୁଷ୍ୟ
ବଦାର ଦେବତା ହୋଇ ନ ଥାରେ ଓ ଏକ
କୁଠୁମ୍ବ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ସମ୍ମଦ ଯେ ଏବା
ପରାର ହେବ ଏମନ୍ତ କୁହି କିମ୍ବନ ନାହିଁ ।
ସୁତରଂ କହୁକୁଠୁମ୍ବ ପ୍ରଥାରୁ ଯେ ସମସ୍ତ ସୁଜର
ପ୍ରତିବାଗା ହୁଅର ଜାହା ପରିଷ୍ଠି ସୁଅର କାହିଁ
ଦରଂ କହି ପରିବର୍ତ୍ତରେ ତିର ଲୋକେ

ପରିଷ୍ଠରର ବିଶେଷ ସ୍ଵରବମାଳ ଉତ୍ତରେ
ହୋଇ ଏକ ସମୟରେ ଏମନ୍ତ ବଳରେ ଧାରି
ଦାହାର ପତ୍ର ଯେ ବୋଷୁଟି ଶ୍ରୀ ହୋଇଯାଏ
ଓ ଅଫେକ୍ଟରୁକ୍ତିକାର ବାଦ ବିବନ୍ଦାଦ କେତେ
କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲଇଲା । ଏପରି ଘରନା ନିଜିୟ
ଦେଖା ଯାଇଥାରୁ ଓ ସରକାରୀ ବାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାଙ୍କ
କଳରେ ଉଚ୍ଚ ର ତୁରି ପ୍ରମାଣ ରହିଥାଏ ।
ଯେବେ କିନ୍ତି ନିଧିମରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ
ଏକ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଅବଶି କରି ରଖିବାର
ବେଶ୍ବା ହେଉ ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଉଚ୍ଚର ବରୂପ
ପ୍ରତିବାର ମଧ୍ୟ ହେଉ ନ ଥାନ୍ତା । ଧଳକଃ
ସେସୁଳେ ମାତ୍ର ହେଉ ବା ବିଳମ୍ବରେ ହେଉ
ଏହି ପ୍ରତିବାର ସବ୍ବତରେ ଦେଖାଯାଇ ଅଛି
ସେ ଶୁଳେ କହିଲୁଠୁଠୁ ପ୍ରଥାଟିକୁ ବେମନ୍ତ କରି
ଭଲ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଆମୁମାନଙ୍କ ବିବେ-
ଚନାରେ ଏ ପ୍ରଥାଟି ସୁଗର ବିଶ୍ୱମୃ କି ହୋଇ
ଭବିଷ୍ୟତ ଦୁଃଖ ଓ ଦିବାଦର ଅକର ଅଟଇ
ଏହି କଥାକୁ ଲକ୍ଷ କରି ସମସ୍ତେ ଗନ୍ଧିଲେ
ଅନେକ ନାମଙ୍କଳ ହେବ ସକେହି ନାହିଁ ।

ବହୁକୃତ୍ୟ ପ୍ରଥା ହେଉରୁ ଯେ ଅମ୍ବାନା-
କର ବେଳେ ଅବସ୍ଥା ହେଉଥିଲୁ ତାହା
ସମୟ ଦର୍ଶନ କରିବାର ସହଜ ବ୍ୟାପାର
ନୁହଇ । ସଂଶେଷରେ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ
ଯେ ଉକ୍ତ ପ୍ରଥାଟି ଅମ୍ବାନଙ୍କ ହୁନାବସ୍ଥାର
ପ୍ରଥାକ କାରଣ ଅଟଇ । ଚାରି, ବାହସ, ସ୍ଵାଧୀ-
ନକା ଅତ୍ୱିକର୍ଣ୍ଣରକ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପ ଯାକଣ୍ଠୀ ଘରରେ
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ମୁଦ୍ରିତ ହେବାର ଉଚିତ ଜାହା
ସମୟ ମନ୍ଦରୁ ଅନ୍ତର ହୋଇଯାଏ ଓ ଜେଳ
ଘରର ବଳଦୟର ମନ୍ଦିଷ୍ୟ ଦିବାକରି ଦୁମିବୁଲୁ-
ଦୁଲେ ସୁନ୍ଦର ଉନ୍ନତିମାର୍ଗରେ ଏକଷବ ଅଗ୍ରଦୟ
ଗୋର ପାରଇ ନାହିଁ । ବୌଦ୍ଧ ପରିବାରର
କଥା ମନେ ଦିଇ ଜାହା ହେଲେ ଉପରକିନ୍ତୁ ତ
ବଥାମାନ ମନ୍ତ୍ର କି ହା ସହଜରେ ଅନୁଭବ
କରିବ । ଯେବେଳେ କୁତ୍ୟର ବର୍ତ୍ତା ଜାହାଙ୍କ
ଉପରେ ସମ୍ବନ୍ଧର ଦର ସୂଚିବାଣ୍ୟ ସେ ସମୟକ
ଦିଃମୁଖ କିନ୍ତୁ କର ଅପେ ବାହସ ବା ସ୍ଵାଧୀନକ
ସହକାରେ କୌଣସି କର୍ମ କର ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଅପଣା କୁତ୍ୟ ଉଷା ଦିନ ଅଭି କୌଣସି
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଜଞ୍ଜା ହୁଅର କାହିଁ ଓ ଉଜ୍ଜ୍ଵା
ହେଲେ ମନ୍ଦ ଅବକାଶ ନ ଥାଏ । ଯେତେ
କୁତ୍ୟ ବଜାଇ ଗେଜେ କାର୍ଯ୍ୟ ବରଇ ଓ ସେହି
ସମ୍ବନ୍ଧ କିନ୍ତୁରେ ସମୟ ଶେଷ ହୋଇଯାଏ ।
ଦେବଳ ଅପେ କର୍ତ୍ତା ଦୋଲ ଏହାଙ୍କର ଯାହା

ବିଜ୍ଞ ସ୍ଥାଧୀନତା ଥାଏ ଓ ଜହାଁ ପୁଁ ବିଶ୍ଵରୂପ
ସୁମରେଣ ବରତ୍ର ମାତ୍ର ସେ ସ୍ଥାଧୀନତା କେ ସୁମର
ଅସ୍ଵବାଦଗରେ ବିଜ୍ଞମୁକ୍ତା ପର ବୋଧ ହୁଅର
ଏଥୁ ଧୀର ବିଜ୍ଞାତ ପାରସ୍ୟ କବି ସେଇମାଲା କହୁ
ଅଛନ୍ତି କି ଯେବେ କୁଠୁମୁର ବନନାରେ ଆବଶ୍ୟକ
ହେଲା ତେବେ ଆଉ ସ୍ଥାଧୀନକାର ଚିନ୍ମା କା-
ହିଁକି କର ଓ ଏହା ହେବୁରୁ ବୋଧ ହୁଅର
ଅମୂଳକର ପ୍ରାଚୀନ ଶାସ୍ତ୍ରକାରମାନେ ଗୁମ୍ଫ
ଲୋକଙ୍କ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଧୀର ଜୀବ କରି
ବନକୁ ଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଇଥାଇନ୍ତି । କାରଣ
ଏବେ ରହି ଯେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇ
ପରକାଳର ଚିନ୍ମା କରିବ ଜହାଁର ଅବକାଶ
କାହିଁ ପାଇବ ଓ ଯେବେ ଅପଣାର ମୁଣ୍ଡି
ପ୍ରାର ଗରିବାକୁ ଅବକାଶ କି ପାଇଲା ତେବେ
ସେ ସଂସାଧାରଙ୍ଗଙ୍କ ବିଷୟ ଚିନ୍ମା କରିବ
କରୁଥେ ଏଥା ମନ୍ତ୍ର ହୋଇପାରେ ? ପ୍ରକାଳରେ
ଦେଖା ଯାଉଥାନ୍ତି ଯେ ବହୁକୁଠୁମୁର ବର୍ତ୍ତା
ବେବଳ ଅପଣା କଥା ଭାଲୁଁ । ତାହାର ମନ
ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ଯାଏ ଓ ସଂସାରର ମାୟା
ମୋହରେ ବିଶେଷ ଜତୀତୁତ ହୋଇ ଗୁଣୀୟା-
ଶୀପର ଅପଣା ନିର୍ମିତ ଚାଲମଞ୍ଚରେ ନିଷ୍ଠେଷ୍ଟ
ହୋଇ ପଞ୍ଚ ରହୁଥାଏ । ଏପରି ଲୋକେ ଯେ
କିତାନ୍ତ କୃପାର ପାଦ ଜହାଁରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଉପରିଲିଖିତ ମନେ ଯେବେ କୁଠୁମୁର ବ-
ର୍ତ୍ତାର ଅବସ୍ଥା ଏହୁସ ହେଲା ତେବେ ତାହାଙ୍କ
ଅଧୀନ କିମ୍ବିକର କଥା ଆଉ କି କରିବା ।
କର୍ତ୍ତା ଯେମନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପୁଁ ଥମ ହୁଅନ୍ତି
ପରବାରର ଆଉ ଲୋକମାନେ ଦେହ ପରମା-
ମାଣରେ ଉତ୍ସାହୀନ ହୁଅନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵଭାବଙ୍କ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦୟାକ ପଞ୍ଚଲେ ବାହାରଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟ
କରିବାର ଦେଖା କି ଯାଏ ଯେବେ ପେଟର
ଚିନ୍ମା କି ଧାନ୍ତା ତେବେଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଦିନ-
ରାତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଗଢାଗତ ଯାଉ-
ଥାନ୍ତା ଏମନ୍ତ ସ୍ଵକ୍ରିୟକୁ ବୋଧ ହେଉଥାନ୍ତି ।
ବହୁକୁଠୁମୁର ବର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତଙ୍କର
ଭାବ କୁଠୁମୁର ଅଳ୍ୟ ବାହାରଙ୍କ ପେଟର ଚିନ୍ମା
କରିବାକୁ ହୁଅର ନାହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ଵବାଦ
ଲୋକ ଅଳ୍ୟଥ ହୋଇ ପଡ଼ନ୍ତି ଓ ଅଳ୍ୟଥ
ହେଲାଇଭାବୁ ଆଉ କେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧର
ଆଗ ହୋଇ ପାରେ ? ଅସ୍ଵବକାଳ ପରକୁ
ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିବାକୁ ଏହାଙ୍କର ଅତ୍ର-
ନିର୍ଭରତା ଗିର୍ଯ୍ୟା ହୁଅର ନାହିଁ ସ୍ଥାଧୀନତା କଣ
ତାଣି ପାଇନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ନାହିଁ ତୁରି ଗଲନା

ବରବାର ସୁଯୋଗ ନ ପାଇ ମୂର୍ଖ ହୋଇ
ପଡ଼ନ୍ତି । ଏଣେ ଅର୍ଜନର ଦୟା ଏହାକୁ ଲାଗା
ନ ହେବାରୁ ସାଂସାରକ ବିଦୟୁତ କଳନା କର
ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତା ଯାହା ଦେଇ ଆହୁତି
ବା ଯେବୁଷେ ଗଲାର ଅଛନ୍ତି ତାହା ତାହାଙ୍କର
ଅବସ୍ଥାନ୍ତରୁ ପଥ ଅଟଇ ବି କା । ଏହା କିମ୍ବାର
ବରବାର କ୍ଷମିତା ନ ଥାଏ ଅଥବା ଅର୍ଥକିମ୍ବା
ତୁବ୍ୟ ନ ପାଇଲେ କେବଳ ଅସମ୍ଭୋଷନ୍ତି
ମନରେ ଶ୍ଵାନ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଏହା ଅସମ୍ଭୋଷନ୍ତି
ଦୃଷ୍ଟିପାଇ ଫୋଥ ହିଂସା ପ୍ରଭାବ ଅଭ୍ୟାସର୍ଥ
ଦୃଗ୍ଢଶବ୍ଦ ଚାର ବସିବ । ଧରିଗେଷରେ ସେହି
ସବୁ ବଳବତ୍ ହେଲାରୁ ବୁଝସ୍ତି ନାଭାବର
ହୋଇଥାଏ । ଅମୂଳନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅସ୍ଵକାଳ
ଲୋକ ଯେ କେବଳ ପରି ଅନୁସରଣକୁ ସୁଣ
ପାରୁ ଜହାର ଅଭ୍ୟାସ କି ଏହି ବହୁକୃତ୍ୟ
ପ୍ରଥାରୁ ବୋଇ ନାହିଁ ? ଅମୈମାନେ ଅନୁମାନ
କରୁ ଯେ ବାପ ପୁଅର ପୁଅ ବାପର ତେ
ଉଠି ଉଠିର ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ବହୁବାଳରୁ
ଅଭ୍ୟାସ କରିଥିବାରୁ ଜହାର ଦୃଗ୍ଢଶମାନ ଏହାଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟିପଥରେ ପଡ଼ଇ ନାହିଁ । ଏହି ଏହି ସକାଗେ
ଏହାଙ୍କର ଅର୍ଥନାର୍ଥରା ଗିରା ପୁଅର ନାହିଁ ।
ଅନୁଭବ କିନା ଜଗତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାଶିଷ୍ଟା
ଲାଇ ପୁଅର ନାହିଁ ଯେ ବିଦ୍ୟା ଚିରବାଳ ଅଥବା
ଅପଣା ଜବନର ସାରହାଗ ପରର ପ୍ରତିଧାଳ-
ନରେ ମେଷ କଲ ତାହାର ଅନୁଭବ କେଉଁ
ଠାରୁ ହେବ ଅଭିଏକ ଅମୈମାନେ କିବେଳନା
କରୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୁଝସ୍ତି କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଉପର
କି ଅଥଶା ଅଧୀନସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଯେ ସେ-
ଜେବେଲେ ପୁଣ୍ଯବସ୍ଥାପାଦି ଓ ସମ୍ମ ହେଲେ
ରେତେବେଲେ ତାହାକୁ ପୁଅକ୍ କର ଦେଇ
ତାହାର ସମସ୍ତ ଘର ତାହା ଉପରେ ଲାହ
ଦେବ ତାହା ହେଲେ ଦେଖଇ ଅବଶ୍ୟ ତମ-
ରୂପ ହେବ ଓ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଯେତେ ଅବର୍ଣ୍ଣଦ
ଲୋକ ଅମୂଳନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ତାହା
ଯାଉ ଦେଖା ଯିବ ନାହିଁ । ଲୋକେ ଯେ
କୌଣସି କହିବରେ ବହୁକୃତ୍ୟମର ପ୍ରଥାକୁ ଭଲ
ନରେ କରିଲୁ ଅମୂଳନଙ୍କର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କିଶ୍ଚାପ
ନାହିଁ ଯେ ଏଥରେ କିଛି ଉପବାର ନାହିଁ ବରା
ପଣମ ଅପକାର ପାଦାଜ ହେବିଥିଲା । ଏ
କାର ପ୍ରଥା କରୁଛିରେ ଯେବେ ଲୋକବର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ରେବେ ଏ ଦେଖଇ ଉପର
ହିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ନହୁବା ସମାକ ସଂସାରର ଅନ୍ୟ
ଆସୁ ନାହିଁ ।

ସାଧୁହିତୀ ସଂବାଦ ।

ସୁନ୍ଦରୀମୀ ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ବର୍ଷା ବନ ଥିଲ ମାତ୍ର ଗତ ପୁରୁଷରଠାରୁ ବୋଧ କୁଆଇ ବର୍ଷାରୁ ଅରମ୍ଭ ହେଲାଣି । କାରଣ ବର୍ଷାକାଳର ଲକ୍ଷଣମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେବ ଅଛି ।

ଜଳସାହେବଙ୍କ ଅବାଳର ଆଗାମି ସ୍ଥାନୀୟରଠାରୁ ନିଯୁମିକ୍ରୂପେ ଏୟଠିଶା ଦେଲରେ ଅରମ୍ଭ ହେବ ।

କଟିବଠାରୁ ଫ୍ଲେଗର ଓ ଗନ୍ଧବାଳକୁ ପ୍ରବ୍ୟୁଷିତ କରିବା ଅଣିବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସକାଗେ ଚେତ୍ତିଏ ନୁହନ କଷାମ ହୁଏଇ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ନାମ “ଓଡ଼ିଶା ହେଉଛିକଷାମ” ଭରି ପୁରସ୍କଳ ସାହେବ ଏ କଷାମର ମାନେଜର ଅଛି ।

ମୌଳିକ ଅବହୁଲ୍ୟାବର ଡେସ୍ଟରୀ କଲେକ୍ଟର କିଛିବଳକ ସକାଗେ ଯାତପୁରରୁ ଯାଉଥାଏ ।

ଏ ଜ୍ଞାନାନାର ଜ୍ଞାନର ସାହେବ ଯୋଜନା ବାଧାକୁ ରଖିଥାଏ । ଶୁଣୁଥାଏ ବାହା କିନ୍ତୁକଣା ପଣ୍ଡାଲକୁ ପଠାଇବେ । ପଣ୍ଡାଲରେ ତେଣାର ବାଧ ବାସକରିବେ ବଡ଼ ପୁଅର କଥା ଅଟଇ ।

ସତ୍ୟବାଦୀର ମହନ୍ତି ଜଳସାହେବଙ୍କ ଜଳବ ମଜେ ହେବାକ ନ ଦେବାରୁ ଫୁଲଜାରସପୁରୋଧ ହୋଇ ଅଛି । ଜଳସାହେବଙ୍କର ଏବା ଯୁଚି ଉତ୍ତରମ ହୋଇଥାଏ । ଏଥର ବୋଧ କୁଆଇ ମହନ୍ତିମାନଙ୍କ ପୁରୁଷପ୍ରାଣ ଗୁଣ୍ଡିବ ।

ଜଳବ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଥାର, ମହନ୍ତି ବିଷକ୍ରମରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ମହନ୍ତିକାର ମାନନ୍ଦମାନ ବରିବାପାଇର ଲୋକେ ପ୍ରସ୍ତର ହେବ ଅଛି । ଯେବେ ସଦାବର୍ତ୍ତର ଧୂମକାରକପ୍ରତି ଲୋକମାନେ ବଠିନ୍ଦର୍ଶ୍ନି ରଖିବେ ତେବେ ସାଥୀରଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠର ଅପବ୍ୟନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନପର ଜଳବ ହୋଇ ପାଉବ ଜାହାନ ।

ପୁରୁଷରେ ଉତ୍ସର୍ତ୍ତା ପେଗ ଅରମ୍ଭ ହେବାର ସମ୍ମାନ ଅରିଥାଏ ପୁନଃସୁନ୍ଦରୀମୀ ଡଜାରୁ ହେଠାରେ ବର୍ଷା ହୋଇଲା ନି ଥିଲ ବୋଲି ଲୋକେ ଭୁବନେ ।

ଜଳବ ଲୋକମାନେ ରହିଥାଏ କର୍ମ କରିବାର ଧୀରପଦମାନଙ୍କରୁ ଜଣାଯାଏ । ଅଞ୍ଚୁଳିଧା, ଅମେରିକା, ଯାବା, ବୋର୍ଡିଗ୍, ସମାଧା, ବର୍ଷା ପ୍ରକର ଦେଶରେ ବିପ୍ରରହିଷ୍ଟଙ୍କ

ଜଳବିଧିମାନେ ବ୍ୟବସାୟ ବରୁଆଇଛନ୍ତି । ମେହି ବାରିଶ ଓ ବରଶମୀର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏମାମେ ଅଭିନ୍ୟନ ପ୍ରକାର ଏବା ଯେତ୍ରୁ କାରିଗରି ଦେଖି ବେ ତତ୍କଷଣାତ୍ମ କାହା ବିଶିଷ୍ଟ ନେବେ ଏବା ଅନ୍ତର ପୁନର ଦର ସେହି ବର୍ମକୁ ବନ୍ଦିବେ । ଏହି ସବାମେ ବୋଧ କୁଆଇ ‘ହୁନ୍ମରେ ଗାନ୍ଧି’ ବୋଲି ପୁର୍ବରୁ ପ୍ରବାଦ ଅଛି ଓ ବାଳସହକାରେ ଜାହାନ ହୋଇ ନାହାନ୍ ।

ପଞ୍ଚାବର ଗଦର୍ମେଣ୍ଟ ଗଜେଟରେ ଲେଖା ଅଛି ଯେ ଫ୍ଲେମ ହିଲରେ କେତେ ଦିନ ଦେଲ କଲେଇ ବିଲାପ ବିଲାପର ସରକାର କର୍ମକାରୀ କଙ୍କ ଜାମରେ ବେଳାମ ପରିକାରା କର୍ମକାର ଥିଏ ଅପ୍ରାଚିକ ନିୟମ ପରିପାଦିତ ନଗରରେ ଅଟଇ । ଏହାକର ସମ୍ମାନ ନିୟମରୂପ ନଗରରେ ଅଟଇ । ଏହାକର ସମ୍ମାନ ନିୟମରୂପ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସାୟ ନିୟମରୂପ ହେବାରେ ଅଟଇ । ଏହାକର ସମ୍ମାନ ନିୟମରୂପ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସାୟ ନିୟମରୂପ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସାୟ ନିୟମରୂପ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସାୟ ନିୟମରୂପ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସାୟ ସମ୍ମାନ ଅଟଇ ।

ବିମ୍ବ ଗେଜେଟର ବିଲାପ ସମ୍ମାନାତା ଲେଖାଅଛିନ୍ତି କି ଶାମଣୀ ମହାମଣୀ ଭାରତୀଯ ପଦ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଦୋଷଶାପତ୍ର ଭାଗ ଧୂମଧାର ସହିତ ଭାରତକରିବାର ପ୍ରବ୍ଲେଟ ହେବ । ସେବୁଥ ବିଲାପ ହେଲ ଆମୋଦିପ୍ରେଷ୍ଟ ଭାରତକରିବାର ତୃପ୍ତି ହେବ ଜାହାନ୍ ।

ନିବାବ ଅବଦୁଲଗନ୍ଧା ଓ ଗାନ୍ଧା କାଳିନାଥାୟିମାର ନିଯମରୂପ ନିୟମରୂପ ଅନୁଷ୍ଠାନିକର ଯେ ତିନୀଙ୍କ ବିଦ୍ୟାକାମ ପ୍ରାପନହେବାର ପ୍ରସାଦ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟ୍ଟ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ।

ଜଣେ ଇଂର୍ଜି କଲିକତାରେ ଅପଶାର ଅବଶ୍ୟକ ବସିଥାଏ ରହିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଲାପର ଅପରାଧ କରିବାର କେଣ୍ଟ କରିଥୁବାରୁ ଜାହା ରହିଥାଏ ଅପରାଧ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ହାଇକୋର୍ଟରୁ ୩ ମାର କାଗଜର ଧୂମଧାର ପାଇଅଛି । କରିବାକର ଅର ବାକା ବ ରହିଲା ।

କଥି କୁଆଇ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମି ଲିପିନ ସମ୍ବରି ମନୋମାନ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏଥକୁ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟ୍ଟ ପଶର ଅଛନ୍ତି କି ସମ୍ବରି ଏକପ ଦରତ ହେଲ ବୋଲି କି କରିବାରୁ ହେଉଥାବା ବାଣ୍ଡିକ ପ୍ରସାଦ ହୁବିବ ହେବ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟ୍ଟିବ ଅଭିନିତ ହେଲାଁ ଯେ ବାବୁ ପ୍ରତିନିଧିମାର ସାଥୀ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ ସ୍ଵାପନ୍ନାର ସମ୍ମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନଙ୍କର ବେଶରେ କେତେକ ଦିନ ପାଠ କରୁ ନ୍ୟାୟ ଓ

ମନ୍ଦବିନ୍ଦୁରେ ସକ୍ଷେପୁଣ୍ଡ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଖର ବରଅକ୍ରମ ଓ ମନୋବିଜ୍ଞାନରେ ମଧ୍ୟ ତାତ୍ତ୍ଵର ଉପାଯ୍ୟ ପାଇଅଛନ୍ତି । ଆପାପକ ପ୍ରେକ୍ଷିତ ସାହେବ କହିବାର ହେବ କହାର ବିଭିନ୍ନ ବିଷ୍ଣୁ ପାଇଅଛନ୍ତି କାହାର ମଧ୍ୟରେ ଏ ବେଳେ ଜଣେ ଅନ୍ତରମ ହୁବ ଅଟନ୍ତି ।

ଇତାନଗର ମହାଗଜଙ୍କର ଦେହ ଅବସ୍ଥା କଠିନରୂପେ ପାତ୍ର ଥିଲ ବିନ୍ଦୁ ସେ ଅନ୍ତରମ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ସମ୍ମାନ ପାଇଯାଇଅଛି ।

ପୃଥିବୀରେ ସବାପେଣ୍ଟା ଅଧିକ ଧୀର ବାରିକର ସମ୍ମାନ ସୁରଥ ହୋଇଥାଏ । ଏହାକର ନାମ ଶ୍ରୀଏନ୍‌ଟ୍ରୋଟ ସାହେବ ନିବାସ ଆମେରିକା ଦେଶ ନିୟମରୂପ ନଗରରେ ଅଟଇ । ଏହାକର ସମ୍ମାନ କୋଡ଼ିଏପଦ୍ମ ଟଙ୍କାରୁ ଜଣା ନାହିଁ ଓ ଗାନ୍ଧା ସମସ୍ତ ସେ ସ୍ଵପ୍ନ ବ୍ୟବସାୟକର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ଏହାକର ବାରିକ ଅଣି ଏକଶବ୍ଦକୋଟି ଅର୍ଥାତ୍ ଏକପଦ୍ମ ଟଙ୍କା ଥିଲ । ସନ ୧୯୯୩ ମସିହାରେ ଏମହାଶ୍ରୀ ଉପରେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବିନେ ଏହାକଠାରେ କିମ୍ବା ନ ଥିଲ ଦେବିନ ଭରିମ ଶିଖ ଓ ଦିଲିକା ସମେତ ଦେବ ଅଥିଥିଲେ । ଧରକର୍ମ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟାତ୍ମକରି ଶିଖରେ ଶିଖକ ସ୍ଵରୂପ ନିଯମକ ଥିଲେ ଗର୍ବରେ କିମ୍ବା ନ ଦେଖିବାରୁ ବାଣିଜ୍ୟରେ ମନ୍ଦ ବିଲାଇଲେ । ଏହାକର ବାରିକ ସର ତଳିକାର ମାତ୍ର ଅଟଇ । ବାଣିଜ୍ୟହାର ବିପର ଧନଲାଭ କୁଆଇ ଲୋକେ ଏଥରୁ କଲନା କରନ୍ତି ।

ମୂଳସାହିତ୍ୟ ।

ବାବୁ ପ୍ରାଣନାଥ ଦିତ୍ତ ସାଧିକା ବିଲାପ ଝେତ୍ ୧୦୯

ବିଲାପର ।

ବିଲିଦିପ୍ତନାୟକ କିମ୍ବା ଭୂଗୋକୁପ୍ରେଟ୍ ଅର ଏକଥର ରହି ହେବାର ବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାରିବ ।

ବୋଥେଦ୍ୱୟ ହୁବା ଗେଷ ହୋଇଅଛି ଯାବାକର ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରଦୋକ୍ଷମ ଅଛି କିମ୍ବା ପ୍ରତିକ୍ରିଯାକାରୀ ଯଶ୍ଵାଲୟରେ ତଥୀ ବଲେ ପାଇଅଛି । ଗା ୧୯ ରତ୍ନ ଜଳକ } ଗା ଗୋଟିଏବଳ ସଥି ସମ୍ଭାବିତ ହେବେହି } ଗା ଗୋଟିଏବଳ ସଥି ସମ୍ଭାବିତ ହେବେହି }

ପ୍ରକାଶ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-ଏହ ଉତ୍ତରପଥିକା ଅନ୍ତରକଟକ ସରାଗରକାର କଟକପ୍ରକାଶିଳ୍ପିକାର ସମ୍ଭାବିତ ମୁଦ୍ରିତ ପ୍ରକାଶକ ହେଲା ।

କ୍ରିଏଟିଭ ପାତ୍ର

ସାମ୍ପୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜ ୧୯୮

ମୁଦ୍ରଣକାରୀ

ତାରିଖ ଲୁନ ସନ୍ଦର୍ଭମେହା । ମୁ । ଆଷାଢ଼ ଦିନକ ସନ୍ଦର୍ଭମେହା ।

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟ୍ଟିଟ୍
ମଧ୍ୟମଲାପୀର ଡାକମାସୁଲ୍ ଟ ୫୫

ଆମେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ପୁଣ୍ୟ ସହିତ ତେଲିନ୍ୟୁବରେ ଘାଠ କଲୁଁ ଯେ ଗ୍ରାୟକୁ ଉବଳଇ, ଏଲୁ, ଛଲୁ ସାହେବ ମାନବଙ୍କୁଲା ଗେଷ କର ଅଛନ୍ତି । ବେଦୁଁ ତାରଖରେ ଏ ଶୋଭାଦିକ ଘେନା ହେଲା ତାହା ବିଜ୍ଞ ଜଣା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତର ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାକଙ୍କରୁ ଏ କଥା ସମ୍ବାଦକ ଗୋଚର କରାଯାଇନ୍ତି ବୋଲି ଲେଖାଯାଇନ୍ତି । ହିଲୁ ଗାହେବଙ୍କୁ ଡେଣାବାହିମାନେ ବିଗେଷରେ ବଢକ କଲାର ଲୋକେ ଉତ୍ତମଗୁପ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ସେ ଯେତେବାଳ ଏଠାରେ ହାତମ ହୋଇଥିଲେ ପମ୍ପରକରନ୍ତରେ ପ୍ରଗଂଧ ଲାଭ କରିଥିଲେ ତାହାଙ୍କ ପର ପଣ୍ଡିତ, ମାନୁଷଙ୍କର ଏ କିନ୍ତୁ, ଛଂଗକ ହାକମରେଣା ମଧ୍ୟରେ ହତଗରର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ସୁରକ୍ଷା ତାହାଙ୍କ ଅକାଳମୁଦ୍ରରେ ଡେଣାବାହିକର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ମନ୍ଦସ୍ତାପ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଦେଖି ହୁଏଟାକମୋରେ ସମ୍ବାଦ ଅଛି ଅଛି ଯେ ହୋଇ କଣେ ବରଗ୍ରୀ କରିବାର ଅଛି ମାତ୍ର କବିପ୍ରଦେଶର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଦୁର୍ଗମ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏମନ୍ତ ଉତ୍ସମ ହେମାନେ ହସର ବଧିଲେ ।

ପୁଷ୍ପରୁ ସମ୍ବାଦ ପାଇଅଛୁଁ ଯେ ତନିଜ ମାତ୍ର ତା ୧୯ ରିଗ ପୁଷ୍ପବାର ହକାଳ ଏ ୨ ଗ୍ରା ସମ୍ବରେ ଅଶ୍ୱର ଦର ଦାର ଫିଟିଲ ଓ ନବିମୋହନ ଦର୍ଶକ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ହୋଇ ଏ ୧୧ ଗ୍ରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗେଷ ହେଲା । ୨୦ । ୩୦ ହକାଳ ଯାଦି ଜମା ହୋଇଥିଲେ ଓ ହେମାନେ ଅ-

କ୍ଲେଶରେ ଦର୍ଶକ ଲାଭ କଲେ । କୌଣସି ଦୂର୍ଧିନା ଦାତି ନାହିଁ । ସରକାର ବର୍ମଗାରର ଓ ପୁଲିଶ ଲାତିମତ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଇ ଯାଦିକୁ ଦର୍ଶକ ବଗୁରୁଥିଲେ ଓ ସେ ଦିନ ମେଦୁଅ ଓ ଗୀରଳ ହୋଇଥିବାରୁ ଦର୍ଶକର ଅଧିକ ସୁଖ ହୋଇଥିଲେ । ସଜା ଅପଣା ନଥର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କାହାନ୍ତି । ପୁଷ୍ପରେ ଉତ୍ତମ ଦର୍ଶକ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ସେ ଯୋଗୁଁ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନ ଶାରଳ ଅଛି, ତଥାର ଲୋକରେତା ଏକାବେଳେକେ ଅନୁଭବ ନ ହୋଇ ଅଛି ପରମାଣରେ ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତି । ସେଠା କଲେବଳ୍ଲଙ୍କ ଗ୍ରାୟକୁ ମାନୁଷ ଗାହେବ କନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୋରାଥାଲୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଥାଣ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଫେର ଅସିବେ ।

ତୁମ୍ଭୁ ତାରତାକମୋରେ ସମ୍ବାଦ ଅଛି ଅଛି ଯେ ହୋଇ କଣେ ବରଗ୍ରୀ କରିବାର ଏକମଣ୍ଡା ଦୂର କଲିବନ୍ତିକ ହାତରେ କେଉଁ ସବସବ ବସିଥିବା ସମ୍ବରେ ଅବସ୍ଥାରୁ ପ୍ରଦେଶ କର ନିତିନ ପ୍ରଧାନ ମହି ମିଥିତ ପାହାଙ୍କ ହୁଏଗରେ ହୋଇଥିବା ପାହା ଓ ରାତିପାହା ମହିମାନଙ୍କୁ ଗୁଣଧୂର ମାର ପକାଇଲେ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତାରୁ ଯାନୁଦୂର କରିବାର ମହିକୁ ଅଛି କଠିନଗୁପ୍ତେ ଆଗାତ କରି ଏ ପଥର ମହାଙ୍କର ଜଣେ ଗର୍ବର ରକ୍ଷକର ପ୍ରାଣ ନେଇ ପଲାଇବା କେଲେ ଧର ପତକ । କଲିତ

ମାତ୍ର ତା ୧୯ ରିଗ ସଥରେ ଏଷିବା ହୋଇ ଅଛି ବିନ୍ତ କଣାଯାଏ ସେ ଉତ୍ତମ ବରଗ୍ରୀ କରିବାର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ବଦ୍ୱୀପ ରାବରେ ଏବର୍ମ ବର ନାହିଁ ସେ କେବଳ ହୋଇଥିବା ପାହାର ପ୍ରାଣ ନେବାଗୁରୁ ପ୍ରଦାନ ପାଖାରୁ ମାନୁଷ ରଥିଥିଲେ ଏ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ବାପ ହୋଇ ଅଳ୍ପ ଲୋହିକୁ ହଇ କରାଯାଇ । ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର କାନ ବସେନ ଅଛର । ବିରପ୍ତାର ହେବା ସଙ୍ଗେ ତାହାର ବିନ୍ତର ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ପାଖି ଦିଅଗଲା ।

ଏବର୍ମ ଏକାବେଳେକେ ମା ୨ । ୮ ମାତ୍ର ବୃକ୍ଷ ବନ ହେବାରୁ ଲୋକେ ବାତର ଥିଲେ ବିନ୍ତ ଗରହପାଦରୁ ମୌସୁମ ବର୍ଷା ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ସମ୍ବରୁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ପରିପ୍ରକାଶ ହେଲା । ହେଠାରେ ବନ ବଜାବ ସହି ହୁଏ ପ୍ରଳୟର ବର୍ଷା ହେଲା । ମାତ୍ର ମେଘ ସଙ୍ଗରେ ପତକାତ ଏ ବିନ୍ତ ଥିଲା ନାହିଁ । ଏହି ମୌସୁମ ବିଲକ୍ଷଣରେ ଚଳିତମାତ୍ର ତା ୨୩ ରିଗରେ ଏହି ଶତରେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲା କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଏକାବେଳେ ହେଲା । ଏପରିଦେଶର ବର୍ଷାବାକର ମୌସୁମ ମେଘ ବିମେର ଅନୁଭବ ଏ ବିନ୍ତରେ ଯେଉଁବିନ୍ତ ମୌସୁମ

ଅରମ୍ଭ ହୁଅଇ ତହିଁ ର ଚାରୁଧିନେ ବହୁକରେ
ଓ ଷ୍ଟର୍ଡିନେ ବଲିବତାରେ ଜାହା ପ୍ରତ୍ୟେ
ହେବାର ନିୟମ ଅଛି ଏ ଦେବ ଏଠାର
ବିମ୍ବିର ସାହେବ ଗତ ସପ୍ରାହିଲ ଶୁଭବାର
ଦିନ ମେଘ ବର୍ଷିବାର କଣ୍ଠ ଦେଉଥିଲେ ମନ
ସେହିକ ଅଳ୍ପ ମାତ୍ର ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା । ଯେତନ୍ତୁ
ବଲିବତା ଜେମନ୍ତ କଟକରେ ଗତ ଘରବାର
ହଜାରୁ ପ୍ରତି ବର୍ଷାକାଳର ମେଘ ଅରମ୍ଭ
ହୋଇଥିଲା ଓ ସେ ହଜାରୁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ
ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା । ବର୍ଷା ହେବାରେ ଶୁଭିମାନ
କିମ୍ବା ଅନ୍ତର ହୋଇଥିଲା ସତ୍ୟ ମାତ୍ର କିମ୍ବା
ବର୍ଷା ହେବା ବର୍ତ୍ତମାନ କୃଷିପ୍ରକଳ୍ପ ଉତ୍ତମ ହୋଇ
ଥାହିଁ । ବାରଣ ପୂର୍ବରୁ ଥରେ ବର୍ଷା ହୋଇ
ନ ଥିବାରୁ ଅନେକ ଫେର ଅବ୍ୟକ୍ତ ବୁଣା ହୋଇ
ନାହିଁ ଏହି ବର୍ଷା ପରେ ଶୁଭିମା ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା
ଅଥାବା ଯେଉଁ ଠାରେ ବୁଣା ହୋଇଥିଲା
ମେତାରେ ଉଲଗଛି ଉଠି ଜାହିଁ ଓ ସାଧାରଣ
ରେ ଧାନକିଳ ସମ୍ମାନ କହିଲେ ଅଷାଢିମାସର
ବିଲ୍ପର କଷ୍ଟ ଜାହିଁ । ଗଛମାନ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଶୁଭ
ଓ ଦୁଃଖ ହୋଇଥିଲା । ଏତେବେଳେ ଏକ-
ଧାରିଧୀ ଏତି ହ ହୋଇ ଛାଇ ବର୍ଷା ହେବାର
ସମସ୍ତେ ଲୋଡ଼ିଥିଲା ।

ଏବର୍ଷର ବର୍ଷା ଗୁଣ୍ଡିନ୍ ଯାତ୍ରିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ବଢ଼ ଶୁଭବର ହୋଇଥାଇ ଜାରଣ ଅସକାଂଗ
ଯାଦି ବାହାର ଗଲା ଉତ୍ତର ଜନ୍ମରେ ପାଣି
ପଛବାର ଦେଖା ନାହିଁ । ମାହିଷ୍ଟ୍ରେ ଘାହେବ
ଏବରିଠିର ମାସଳବୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଲେ । ଫେବୃରୀ
ଯାଦି ମାନଙ୍କ କେମନ୍ତ ସଜ୍ଜନରେ ପାର କରି
ଦେବେ ଭାବୀ ଦେଖିବାରେ ଅସିଲେ ଜାର
ବନୋବସ୍ତୁ ମହିନ୍ଦୁ କଣାପତିବ ।

ପ୍ରଥାଙ୍କ ।

ପୁଅଶ୍ଚ କାଗଜ ଦାଖଳ କରିବା ଦାସ୍ତରୁ
ରକ୍ଷା ପାଇବା ସବାଗେ ବାଲେଶ୍ଵରର ଜମିଦା-
ରମାନେ ଗବଣ୍ଣମେଘରେ ଅବେଦନ କର
ଥିବାର ପୂର୍ବେ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା ତହିଁର ବିସ୍-
ଦିନ ଉତ୍ତାରେ କଟକ ଜଳେର ଜମିଦାରମାନେ
ମୟ ତୁ ପ ଏବ ଅବେଦନପଥ ଗବଣ୍ଣମେଘକୁ
ଧାରିଲେ । ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଲେପୁନନ୍ଦ ଗବଣ୍ଣର
ସାହେବ ଅବେଦନପଥ ଲେଖିବ ଅପତ୍ତିବୁ
ପରି ବୋର୍ଡ ଓ ବନ୍ଦିଶବ୍ଦ ସାହେବଙ୍କର ମଜା-
ମଜ ପାହିଲେ । ସେମାନେ ଜମିଦାରଙ୍କର ଦୂର
ଏବ ଅପତ୍ତି ଦୂର ଅଜ ସବୁ ଅପତ୍ତି ଦୂରିବେ,

ମନ୍ତ୍ର ପକ୍ଷାଶ ଦଲେ । ଲୁଣରୁକ୍ତ ବାହୁଳ ଓ
ଜାରିର ନାହିଁଲିବ କହୁଣ୍ଟି କାଗଜ ଛମେଦାର-
କଠାରେ କି ଥିଲାରୁ ନ ତୁ ତେ ଯ ମୂର ନକ୍ଷା
ରହିବ ଦରିବା ଓ ଆଉ ନକ୍ଷାବଳୀରେ କରିବ
କମ୍ପର ଫିଲେ, ଗ୍ରାହବରସରେ ପୂରଣ କରିବାର
ଅନୁରୋଧ କଲେ । ମାନ୍ଦ୍ୟବର ଲେଖୁଣ୍ଡା
ବକ୍ଷୁର ପାହେବ ଏବରୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯେ
ମାନ୍ଦ୍ୟବା କଲେ ତହିଁର ପାଶୁଙ୍ଗ କିମ୍ବେ ଲେ-
ଗା ଯାଇଥାକୁ । ଯଥା;—

ଅବେଳକାରୀଙ୍କର ସକଳ ପ୍ରଥାନ ଆପଣି
ପଥରେ ବୋର୍ଡ ଫିଲ୍ଡ କର ଛାଁର ପ୍ରତିଭର
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମାସ ଦେମାନଙ୍କର ଅପତ୍ତି
ବେବଳ ଜଳାଜାର ବାର୍ଷିକ ପ୍ରତି ନହେ ପୁଣ୍ୟ-
ଆଶ ପ୍ରଥା ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରତଳ କରିବା ପଥରେ
ଅଛଇ । ସେମାନେ ଚୋଲଶ୍ରୀ ଯେ ପୁଣ୍ୟ-
ଅଇନ ଚିରଶ୍ଵାସୀ ବନୋବସ୍ତୁ ପ୍ରଦେଶରେ
ରହଇ ହୋଇଥାଏ ଓ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରତଳ ନ
ହେବାର ୧୮୯୫ ମସିହାରେ ଅନୁଭବ ହାତ-
ମଳହାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥେଥର ଗଲନ୍ତିମାବଳୀ
ବୋର୍ଡଙ୍କର ୧୮୯୫ ମସିହା ତୁଳିବ ମାସ
ତା ୧୩ ରଜର ଅଞ୍ଜନ୍ମାରେ ରହଇ ହୋଇ
ଅଛି ।

ଲେଖ୍ତନଶୁଣବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବଙ୍କ ବିବେଚନ-
ନାରେ ଅବେଦନକାରିଙ୍କ ଆଜନ ରହିଛି
ବିଷୟର ଥାପତି ଭୂମିକାକ ଅଟେ ବାସୁବରେ
ସେ ଶାରକ ବଜାଦେଗରେ ରହିଛି ହୋଇ
ନାହିଁ ଓ ରହିଛି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବଜାଲାର
ଅବସ୍ଥା ଡେଣାରୁ ପୃଥିବୀ ଅଟେ । ଡେଣାରେ
ପଠେଯା କାଗଜ ଦାଖଳ ନ କରିବା ବିଷୟରେ
ବୋର୍ଡ୍ ୧୮*୫ ମସିହାରେ ଅଞ୍ଚା ଦେଇଥିବାର
ସଜ୍ଜ ଅଟେ ବିକ୍ରି ସେ ସମୟରୁ ଦେଗର
ଅବସ୍ଥାରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏଛି
ଓ ଲେଖ୍ତନଶୁଣବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବଙ୍କର ହୃଦ-
ଦୋଧ ହେଉଥାଏ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଠେଯାଗ୍ର
ବାଗର ଦାଖଳ କରିବାର ଅଛି ଅବଶ୍ୟକ
ଅଟେ । ଏଥରେ ସବକାର ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରକାଶ
ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶେଷ ଲଭ ଅଛି । ଅବତବ
ପଠେଯା କିମ୍ବାବଳୀ ଓ ସେ ସନ୍ଧରେ ଯେ
ଉପଦେଶମାନ ବୋର୍ଡ୍ ଦେଇଥାଏନ୍ତି ଓ ସେ
ସବୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେମଙ୍କ ସମ୍ମତ ସହିତ ପ୍ରକୃତ
ହୋଇଥାଏ ସେ ସବୁ ଲେଖ୍ତନଶୁଣବର୍ଣ୍ଣର
ସାହେବ ରହିଛି ବର ନ ପାରନ୍ତି । ମାତ୍ର
ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କର ବାଜ୍ରା ଏହି ଯେ

ପୁଅଣ୍ଡ ରେଳକ୍ଷେତ୍ର ଓ ନକ୍ଷାର ଫାରମବରୁ
ଏପରି ହେବ ବ ଯେପରି ସେ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବାରେ ଅବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିକ କଞ୍ଚକ
ନ ହେବ ଅବେକ ବୋର୍ଡର ମେମ୍ପର ସାହେବ
ନ ଏ ଓ ଏ ମୂର ନକ୍ଷା ଉଠାଇ ଦେବା ଓ
ଆଜି ନକ୍ଷାପାତ୍ର ସଂରକ୍ଷିତୁଥେ ପ୍ରଶ୍ନକ କରିବା
ସକାମେ ଅଧିକ ସମୟ ଦେବାର ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଦରିଅଛନ୍ତି ଜାହା ଲେଖିବାଣଗବର୍ତ୍ତର ସାହେବ
ମନୋମଳ ରେଖନ୍ତି । ସେ ବକଳ ନକ୍ଷାରେ
ଅଛି ବିଜ୍ଞ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ କ
ନା ଏଥର ବିଶ୍ଵର ରହିଷ୍ଟିଥରେ ହୋଇଥାରେ
ଯେଉଁ ଜମିଦାର କାଗଜ ପଦ ଠିକ ରଖିଥିବ
ସେ କରିବା ମରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଦେଇ ପାରିବ ଓ
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥର କେବୁ ଭେଦ୍ୟା କରିଥିବାର
ଲେଖିବାଣଗବର୍ତ୍ତର ସାହେବ ବୋଧ ନ
କରନ୍ତି । ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାହା ସାଧ କରିବାପାଇଁ
ପ୍ରକୃତ ଉତ୍ସମୋଗ ଦୋର ଜାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜାହା ଅଧିକ ବୋଲି ଲେଖିବାଣଗବର୍ତ୍ତର
ସାହେବ ଦେନା କରି ନ ପାରନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରକାରରେ ପୁଅସ୍ତ ବାଗଜ ବାଗଜ
ଦିଷ୍ଟମ୍ କିନ୍ତୁ ପାଇଲା । ଲାଖରଙ୍ଗବାହୁଳ୍ୟ କ୍ଷାଣିକର କିମିର କଣ୍ଠ ଓ ମୂର କହିଥା
ଯେ ରହିଛ ହେଲା ଏଥରେ କନ୍ଦିଦାରମାନେ
ବେଳେକ କଷ୍ଟ ଓ ଝରାରୁ ରଶ ପାଇଲେ
ସୁଖର କଷ୍ଟମ୍ । ମାତ୍ର କଣ୍ଠ, ଓ ମୂର
ନକ୍ଷାରେ କିମିର କରିବ ହୁମୁର ଦେବାରେ
ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଆନ୍ଦୋଳନର ବାଗଜ ନାହିଁ ଓ
ବନ୍ଦୋହସ୍ତ ସମୟ ଅପେକ୍ଷା ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଅନ୍ଦୋଳନ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଇଁ ଓ କେଉଁ ରାତର
କେଉଁ କିମି ଧରିଥାଇଁ ହେଉର ବିଷ ତିକଣା
କାହିଁ । କରିବ ନମ୍ବର ଦେଖାଣ୍ଡାର ଅତି
ଥରେ ଜରୁବ କରିବାକୁ ପଞ୍ଚଭ ଏଥରେ
କେତେ କଷ୍ଟ ଓ ଝର୍ଣ୍ଣା ହେବ ସବଳରେ ଅନୁ-
ମାନ କଷ୍ଟଯାଇ ପାରେ । ଅବେବନବାରମାନେ
ଏହା ବାହୁଳ୍ୟରୁ ଯେ ଜଣାଇଥିଲେ ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତ୍ତ-
ପନ୍ଥମାନେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତି କିମିର ଦିବେଗନା କର
ଜାହାନ୍ତୁ ଜାହା ପୁରୁଷ କରିବାଣ୍ଟାରୁ ଯେ କେବଳ
ଅଧିକ ସମୟ ଦେଇଥାଇଁ ଏଥରେ ଜାହାନ
ଲାଭ ନାହିଁ ଯାହା ହେଉ ଲେଣ୍ଟନଗରବର୍ତ୍ତର
ସାହେବ ଥିବା ଦେଇଥାଇଁ ଯେ ଜଣା
ପରିବର୍ତ୍ତନ ବରବା ପନ୍ଥରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ
କିମିର ହୋଇଥାରେ ଏଥରୁ କନ୍ଦିଦାରମାନେ

କରିବ-କମ୍ପର ଦେବାର ପ୍ରକୃତ ଚେଷ୍ଟା କରି
ତହୁଁରେ ଯେ କଷ୍ଟ ଅନ୍ତର୍ବ ହୁଏ ତାହା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘରେ କଣାଇଲେ ବିହି ସବର
ହୋଇଥାରେ । ଉଠିଦି ନକ୍ତା ପ୍ରସ୍ତର ଓ
ଦୀନଙ୍କ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଆଜେକ ଖଣ୍ଡି ପତ୍ରକ
କରେଥାରେ ହିତ କାଗଜ ଦୀନଙ୍କ କରିବାକୁ
ହେଲେ ଯେ କେତେ କଥାଯାଏ ଓ ଆନ୍ଦ୍ୟାଯି
ଖଣ୍ଡି ପତ୍ର ଏହା କାହାରୁ ଅବଦିତ ନାହିଁ
ଓ ଆନ୍ଦ୍ୟାଯି ଖଣ୍ଡି ବା ରସମ ନିବାରଣ କରି
ବାର ସହଜ ବଥା ନୁହେ ଶାପୁର କମିଶନର
ପାହେବ ଏଥର କି ଉଥାୟ କରିବେ ଓ ତାହା
କେତେବୁଝ ପଢ଼ିଲ ହେବ ଦେଖିବାରେ ଅସିବ
ଅମୂଳନକୁ ବିବେଳନରେ ଯେଉଁ ସଜଳ
ଜମିଦାରଙ୍କରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସମୟରେ ପଢ଼ିଅର
କିମ୍ବକ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ସେ ଜମିଦାରଙ୍କର
ଅନ୍ୟକାରମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ିଅଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଦାୟତ୍ୟ
କରି ସେମାନଙ୍କ ଖଣ୍ଡିନ୍ତି ଓ କ୍ଲେମ୍‌ପୁକ୍ର କରି
ଛବା ଜ୍ଞାଯା ଓ ଯୁକ୍ତିବିଷ ନୁହେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଅମୂଳାନଙ୍କର କମିଶନର
ଛିନାମାସର କୃତୀ କିମନ୍ତେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲାନ୍ତି । ଶାଖରେ ଅମୂଳା ଏ-
ଥର କାରଣ ବୋଧ ହୁଅଥା ।

ଆମୁମାନଙ୍କ କଲେଖିତର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡି ବିନ୍ଦୁ
ସାହେବ ଛାତ୍ରଦିନ ହେଲ ପୀତଳ ଥିବାରୁ ବା-
ମୁଗ୍ଧରବର୍ତ୍ତନ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତୁ କ୍ରମିତ
କରିବାକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଘରମା ବରୁ ଗାୟ
ସବଳ ବୋଇ ଫେର ଅବିବେ ।

ବାକୁ କଳଗ୍ରମ ଦାବ ଖୋରଥାର ସବୁ ତେ-
ପୁଣି ପଦରେ ଏକଟି ହୋଇ ଯାଉଥିଲାନ୍ତି ।
କର୍ମଶଳର ପାହେବକର ଅତି ଜଣେ ଓଡ଼ିଶା
ନିରପଦ ପାଇଲା ସୁଖର ବିଷୟ ଆମର ।

ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ଦର୍ଶଣରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ
କାଳେମୁହଁରେ ଅବୟ ଉତ୍ତମରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ ଲାଗୁ ଓ ଅଛେକ ସ୍ଥଳରେ ଖେଳାନ୍ତିର
ତୁପ୍ପବ ଲାଗିଥିଲା ।

ଏହିଲୁ ଅନୁରଗକ ମାହାତ୍ମାରେ ବାବୁ ସଖୀ
ମୋହନ ସେନଙ୍କ ବଚୁ ନଗନ ଓ ଅଳକ୍ଷ୍ମୀରୁଦ୍ଧ
ଟ ୫୦୦ କ୍ଳାର ହେଉ ଯାଇଥାବୁ । ଏବମାସ
ହେଲେ ପୁନଃଏ ଏଥିର ଜନନ୍ତରେ କିମ୍ପକୁଆଛନ୍ତି
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଅନୁରାଜାଜ ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି । ସେ ଶ୍ରୀ

ମରେ ଅନେକ ମଦଳ ଓ ଗୋରର ବଳ ଅଛାନ୍ତି
 କୁଟୁ ଗୋପ ପ୍ରାୟ କିମ୍ବା ହୁଏ ଉଚ୍ଚରିତ କୃତିତ୍ଵ
 ଗୋପ ମଧ୍ୟ ରୂପ ପାଞ୍ଚଥିବା ହୋଇଥାଏ କାହିଁରେ
 ପୁଲୀର କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଆମ୍ବେମା-
 ନେ ଏକଷୟ ଏଥିପୁଣେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ବିନ୍ଦୁ
 କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ତହିଁପରି ଦୃଷ୍ଟି ଉଷେଷ କର
 ନାହାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ବେମାନେ ମେଜଫୁର
 ଓ ପୁଲୀର ସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁଶେଷ କରୁଥାଏ
 ଯେ ସେଠା ଗେରଙ୍କ ଦିମଳାର୍ଥେ କିମ୍ବା ବିଶେଷ
 ଉତ୍ସାହ କରୁଣ୍ଟି ।

ଗର୍ଜ କେଣ୍ଟ ଦ ୧୦ କେ ତାବା ନଗରରେ
ଅମାନ କାହିଁରେ ବ୍ୟାହିର୍ଥମ୍ ମତେ ଗୋଟିଏ
ବିବାହ ହୋଇଥାଏ । ବିବାହ କାମ ବାବୁ ଅମ୍ବ-
କାଚିଶ ସେଇ ଜାଗରେ ବୈଦ୍ୟ ତିବାପ
ମାନିବଗଞ୍ଜ ବୟସ ବ ୧୪ ବୀର୍ତ୍ତ କୃଷ୍ଣନଗର କା-
ଲେକ୍ଟର ରାଧାଯନ କିପିଗର ଅପାଳା କିନ୍ଧୁବାର
ନାମ ସୁଦଶେଖା ଦେବୀ ଜାଗରେ କୁଳୀଙ୍କ ବ୍ୟାହିଶ
ବୟସ ବ ୧୩ ବୀର୍ତ୍ତ ତିବାପ ବିନମୟୁର ତାବା ସ୍ତ୍ରୀ
କିଧ୍ୟାଳୟୁର ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ଛନ୍ଦା । ଏ ଫିବା-
ରେ ସେଠୀର ସବଳ ସଂଖ୍ୟା ଯାଇବ ରଦ୍ଦିଲ୍ଲେବ
ମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଶାସ୍ତ୍ର ବାବୁ ବାନ୍ଧୁ
ତଥ ମିଶ୍ର ପୌରହତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ହୁଗଲୁର ତାକୁର ସାହେବ ବିଜ୍ଞ ଗୁରୁଚର
ହୋଷରେ ସମ୍ପଦେ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀଯାଜ ତେଳନୀସ୍ଵର ଲେଖି ଅଛିବୁ କି
ଜଣେ ଚାକବାଗୀ ମନୁଷ୍ୟ ରତ୍ନର ସୁରା ନିର୍ମାଣ
କର ପିଲିବାରୁ କେହି ପରିପ୍ରେବର ବିରକ୍ତ
ହୋଇ ବହାଅଛିବୁ କି ଅଜାନ୍ୟ ରତ୍ନ ସବୁ
ଏକାର୍ଥ୍ୟ ସବାମେ ପାପ ହେବା ପୁଲେ ଏକୁସ
କରିବା ଉଚିତ ନୁହଇ । ବିଶେଷରେ ସ୍ଵର୍ଗାତିର
ଦେହର ଅଂଗକୁ ଅପଣା ସୁଧିଆ ସକାମେ
ବ୍ୟବହାର କରିବା ସବୁବର ବିରୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ
ଅଠଇ ଓ ଏଥରେ ଅବଙ୍ଗାର ଓ ଘୃଣା ଲକ୍ଷ୍ମୀତି
ଫୁଅଇ । ଏଥକୁ ସଞ୍ଚାଦିକ ପରିଗ୍ରାମାତ୍ମନୀ ଆପ-
ଣା ହିତ ସବାମେ ଜଣେଜାଇବ ମନୁଷ୍ୟଦେହର
ଏକାଂଶ ବ୍ୟବହାର କରିବାଠାରୁ ମୁହଁ ମନୁଷ୍ୟର
ସେପରି ଅଂଶ ବ୍ୟବହାର କରିବା କି ଅଥବା
ଆପ ହେବ । ଯାହାଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟତା ଅଛି ସେ-
ମାନେଥାମେ ଜାବିବ ମନୁଷ୍ୟର କଥା ଭାବନ୍ତି ।

ମହାମାତ୍ରଣ ସୁବ୍ରତଙ୍କ ସହି ବିନ୍ଦରୁ
ଅଷ୍ଟିବା ଦିଗେଷ ପଦପ୍ରେରକମାନେ ଏବଲୁ
ଫରି ଯାଇ ଖଣ୍ଡିବୀ ପୁଷ୍ଟି ଗୁରୁତବର୍ଷ ଦିଷ୍ଟ-
ପୂରେ ବାହାର କରିବାକୁ ଅର୍ଥ କଲେଣି ।

ଗୁଣେଣ୍ଟ ଏପର ପୁନ୍ରକ ବାହାରବାର ସମ୍ମାଦ
ଅସିଥାଛି । ବିଦ ବି ଦିଦ୍ୟା ପ୍ରକାଶ ଭରବେ
ଶୁଣିବାରେ ଅସିବ ।

ମେରା ନାମକ ପଢ଼ିବାରେ ଲେଖା ଥିଲୁ
ଯେ ମଗର କିଛିଟା ଏକ ଗ୍ରାମରେ ପୀଡ଼ା ଉପ-
ଦ୍ରୁକ ବିବାହଣ ଉଦେଶ୍ୟରେ ସେଠା କବାପି
ମାନେ ହର ସଂକାର୍ତ୍ତନ କରି କିନ୍ତୁ ଗ୍ରାମର
ଗୁରୁଆଡ଼େ ବୁଲ ବୁଲୁଧିଲେ । ସେଠାରେ ଥିବା
ଦେତେଇଣ ବ୍ୟାକ୍ତି ଏହା ଦେଖି ବ୍ୟାକ୍ତି ସଙ୍ଗିନୀ
ମାନ ଗାୟକ ପୂର୍ବକ ସଂକାର୍ତ୍ତନ କରିବାରୁ
ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନେ ଜହିଁରେ ଏମନ୍ତ ମୋହର
ହେଲେ ଯେ ହକ୍କମାନେ ହରଷ୍ଣକାର୍ତ୍ତନ ଏକା-
ଦେଲକେ ପରିଚାଳନ କଲେ । ଏକେଥିର ଉପା-
ସନାର ମହିର ଏମନ୍ତ ଯେ ଲୋକଙ୍କୁ ସେବିଗଲୁ
ଅକର୍ଷଣ କରିବା ସକାଗେ ପୁଣିର ସାହାଯ୍ୟ
କ୍ଲେତା ହୁଅର କାହିଁ ।

ପ୍ରେରଣପଦ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତରଲିଙ୍ଗପିକା ସନ୍ଧାନକ ମହାରାଜୁ
ବମୀପେଣ୍ଠୀ ।

ମହାଶୟ !

ଏହି ନିର୍ମଳପାତ୍ର କେବେଳେ ପୁଣ୍ଡି ଅପଣଙ୍କ
କଗଭୁବିଶ୍ୟାତ ପଢ଼ିବାରେ ସ୍ଥାନ ଦାନ କର
ଚରବାୟକ କରିବା ହେବେ ।

ଏହି ନଗରରେ ଅଳ୍ପଦିନ ଜଳେ 'ଗାତଳ-
ଷଷ୍ଠୀ' ନାମକ ଯାତ୍ରା ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରେ
କୁମୁଦ (ବୈଶନ୍ଦ) ଓ କଂସାବିଦୟକାର (ମରୁଦ୍ଧା) ।
ଏ ଉଚ୍ଚୟକାଚଙ୍କର ବିବାଦରେ ଉତ୍ତର ଯାତ୍ରା
ଏମନ୍ତ ମନୋହର ହୋଇଥିଲା ଯେ, ତାହା
ପଦରେ ବେବେ ହୋଇ ନାହିଁ ପୁଣି ଆଉ
ବେବେ ହୋଇବ ନାହିଁ ଏପରି ଜନରୁଦ
ହୋଇଥାଏ । ଯାଥିଟି ଗୁରୁତ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ହୋ-
ଇଥିଲା ପ୍ରଥମ ଦୟାଗତି ଗରୁଡ଼ାମାନେ କରିଥି-
ଲେ ପୁଣି ମେଷ ଦୟାଗତିରେ କୁମୁଦିନାଙ୍କର
ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ ଟଙ୍କା ଛବିକାର ଉପରେ
ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା ଏହି ମହୋହବ ଦର୍ଶନାର୍ଥୀ
ପ୍ରାୟ ଗୁଳଗହଙ୍କାର ଲୋକ ଏବନ୍ତିର ହୋଇ-
ଥିଲେ । ଉତ୍ତର ଗୁରୁତ୍ୱ ଯାକ ଏହି ଉତ୍ସବର
ଧୂମଧାମରେ ଏହି ନଗର ପ୍ରାୟ କଷି ଗଲା
ପରି ହୋଇଲା । ଉଚ୍ଚୟକରେ ଯେ ବେଳିଣି ଏ-
ତେବେତ୍ତ ଯାତ୍ରାରେ ବୌଦ୍ଧ ଅପଦ କାହାରିବୁ
ମୂଳ ପାରେ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ପାଦପ୍ର
ଏ ଦୃହଙ୍କ ବିବାହ ଉତ୍ସବର ସୁରଖାର୍ଥୀ ଏହି

ଯାଦା ହୋଇବାରୁ କୌଣସି ଆପଦ ଏହି ନାହିଁ ।
ଏଥରେ ଧୂଳିଷ କର୍ମଗରମାନଙ୍କରାହିଁ ବିଦେ-
ବୀପଣ ଓ ପରିଚିନ ଦେଖାଗଲୁ ମାତ୍ର ତୁମେର
କିଷ୍ଟ୍ ଏହି ଯେ—

ସାଧାର ଚର୍ଚିରେ ଏହିଦଶ୍ବା କୁଳଦଶ୍ବା ସମୟରେ ଏଠା “ଶିଳାନିଷେଧକ ସମାଜ” ସଞ୍ଚାରୀୟ ସର୍ବଦଶ୍ବି ଦୂର ନିଜଙ୍ଗ ପୋଲିସ କନ୍ଫ୍ରେନ୍ସି ଦୂର ନିଜଙ୍ଗ ଦେଖି ଯାଥାଯାଏ ତୁମଣ କର ଦେଖିବାରେ ବ୍ୟଥ ଓ ଜୃଥାରୁ ହୋଇ ଏକ ଜାତ ଦୋକାନ ଠାରେ ଥାବୁଡ଼ିଲେ । ଦୋକାନ ଥାର ବନ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ବାବୁମାନେ ଥାରରୁ ଗଣ୍ଡାକେତେ ପାଦଦାର କର ଦେଲେ, ତହିଁରେ ଦୋକାନରେ ନିତ୍ଯା ବରୁଥିବା ଏକ ବାଳକ ରୟଗ୍ରମ୍ଭ ହୋଇ ବାରବୁର ଦେଇ ବାବୁମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପିଲାଙ୍ଗଣେ ଲଗାଇ ଅବିଲ୍ଲ । ଏମନ୍ତ ହୃଦୟରେ, ବରୁ ବାବୁମାନଙ୍କ ମଝରୁ କଣେ ନିପାନିଷେ- ଏକ ବାବୁ ଉକ୍ତ ପଠାଣଟୋକା ଭାଗରେ ବ୍ୟାନ ହୋଇ ବିଦ୍ୟା ପୁଞ୍ଜାକେତେ କଷି ଦେଇ ଜାହା ହୁଣ୍ଡିରୁ ପିଲାଙ୍ଗ ଛାଇର ଦେଇ ବହିଲେ, “ତୁ ବେବୁଧିଥାମର ସାମନେ ଚାନ୍ଦାଳଗାକେ ଆଗାହେ”? ଏଥରେ ପଠାଣଟୋକା “ମାର ଦାଲେହେ” ବୋଲି ରତ୍ନ ପକାଇଲା । ବାଳ କର ଗ୍ରେନ ଶୁଣି ଗରିପାଇଁ ପଠାର ପହଞ୍ଚି ଗଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପୁଲିସ କନ୍ଫ୍ରେନ୍ସିଲମାନେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୂରକଣ ଅପଣ ସିଆରା- ଫଣରେ ଦୌଡ଼ ପଲାଇ ଗଲେ, ବାକୀ ଦୟା- କଣକୁ ଥର ପକାଇ ଏମନ୍ତ କୁଟି ଦେଇ ଗଲେ ଯେ ବାବୁଙ୍କର ଚେତାଚି ବୁଝିଗଲା, ଏଥରେ ଜାକୁ ହେଠାରେ ପବାଇ ଦେଇ ପଠାରେ ପଲାଇ ଗଲେ, ବାବୁ ବିହିବାଳ ଦମ୍ଭକେଇ ଗୋଟିଏ ପହଞ୍ଚିଦିକେ କଲେ; ଅନ୍ୟ ବାବୁଙ୍କୁ ମଝ ବିଦ୍ୟା ପୁଞ୍ଜାକେତେ ବୋଲିଗଲା, ବାବୁମାନଙ୍କ ଗୋଲିଅ ନୂହିନି ଦେଲା; ମାତ୍ର ଯାଧାଦରେ କି ଅକଳାନ୍ୟ ସମାଜରେ ବଳିତି ଅରମ୍ଭ କର ଦିଅନ୍ତି, ଶୁଣି ତହିଁରୁ ଜାତ ଯେଉଁ ଫଳ ଜାହା ଦିପଶେକ୍ରୁ ପ୍ରକାରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ବାବୁ ଉକ୍ତ ଅବଦିନ ନିଜ ବୃଦ୍ଧାରେ କେ- କେବୁଣ୍ଡାର ରକ୍ତ ଉପାର କର ପକାଇଲେ, ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ବାବୁ ପୁନରୁ ଜାହା ସବୁ ପାନ କରି ପକାଇ କହିଲେ ଯେ “ସିଲଙ୍କିବଦ୍ୟାରେ ଏପରି କରିବାର ବ୍ୟଥ ଅଟି” । ବାବୁ ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ପାରିଗ ଅଚଳ ।

ଅନୁଭବ ଭଲେ ଏଠାକୁ ଗ୍ରା ଗ୍ରା ଗ୍ରା ମହୁ
ସାରଜା ଦିକେ ବରିଥିଲେ ରଜାଙ୍କ ଅଗନନ୍ତର
ରେ ଏଠାର ପ୍ରଥାନୀଁ ହାକିମମାନେ ଅଭିନନ୍ଦ
ପନ୍ଥୁଙ୍କ ହୋଇଥିଲେ, ରଜା ଏକ ବିସ୍ତାରିତ
ମେହାନ୍ତରେ ଶୁଣି କରି ସେଠାରେ ଏକ
ବୃତ୍ତର ଓ ମନୋହର ଶ୍ରମଣ୍ଟିଥ ପକାଇ, ମର୍ଯ୍ୟା-
ଦୀ ପ୍ରବାରେ ପ୍ରବାକମ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉସୁରେ
ପିଯୁ ସାହେବମାନଙ୍କ) ବିକଟକୁ ଅପାଶାର
ବାଲୁ, ପାଲବ, ଦୁହୁଡ଼ା ଓ ଅଣ୍ଟ ଆଦି ପ୍ରେରଣ
କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆମନ୍ତର କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ
ସମୟ ରଜା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆମନ୍ତର ହାକିମମାନଙ୍କ
ହସ୍ତ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆସନରେ ବିଶାଳ
ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଜଳାରେ ଦସ୍ତରମାଳା ଲଗାଇ
ଦେଲେ । ତାଙ୍କ ମହି ମଧ୍ୟ ଆପଣା ବର୍ମରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ହାକିମମାନଙ୍କ ପାହେଟି ଆଣିବା
ରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵତ୍ତୁ କରି ଛାପାନ୍ତି ।
ପମ୍ପେ ବସିଲା ଘରେବ ଛାପାନ୍ତିର ଲଗାଗଲୁ
ଏବ ଦେଖା ନିଜନ୍ତର ଛାପା ଧରି ଧରିଥାମ ଲଗିଲା ।
ପ୍ରାୟ ଦଶନିକଟକୁ ଏକ ଯୋଡ଼ା ଦର ଦୂର-
ପଞ୍ଚ ଯାଏ ଏବେ ନଈ ହୋଇଗଲା ଯେ
ଦେବେ ଦେଖା ଅହିଥିଲେ ତାଙ୍କାର ସୁମାର
ଦ୍ଵାରା ରହିଲ ନାହିଁ । ଦରା ଥାର ତୁଥିନ୍ତୁ ଗଢ଼
ଉକ୍ତ ହାକିମମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଚୂପେ ଦିଦାଦ
କଲେ ।

ଏହି ଗ୍ରଙ୍ଜା ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ସବୁ ଖୁବାମାନ-
କଟାରୁ ସୁରିଷେତ ଓ ସବ୍ୟ ପରି ଦେଖାଯାଉ
ଅଛନ୍ତି । ତାକର ଅଧୀନୟ ପ୍ରଜାମାନେ ତା
କର ପ୍ରତ୍ୟାଳନରେ କୁଣଳରେ ବାଲଯାଠକ
କରନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଚଢ଼ିକାର ସୁକହାନଙ୍କଟାରୁ
ଜାହଙ୍ଗର ଯେଉଁ ଉଥାପ ଜାହା ଅଛି ସୁନର
ଓ ନିର୍ମଳ ଓ ଗ୍ରାମ ପକ୍ଷିଦ ଅପରାଧକା ଅପଣା
ଶ୍ରାମରେ ଛିଂରେଜ ଓ ସଂସ୍କୃତ ବିଦ୍ୟଗାଲ୍ ଏବଂ
ରାଷ୍ଟ୍ରରୂମ (Reading Room) ଏବଂ
ସରବାରର ଅଳ୍ଲାରୁରେ ଏବଂ ଫୋଷ୍ଟ ଅଫ୍ସିସ୍
(Post office) ଏ ଅଧି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା;
ଏଥରେ ବ୍ୟକ୍ତିର ସର୍ବ୍ୟତା ଓ ପ୍ରକାଶନଙ୍କର
ପ୍ରତି ତାକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟତା ପ୍ରକାଶ
ପାଏ । ମାତ୍ର ବର୍ଷମୁରରେ କିମ୍ବେ କରି ଉତ୍ତରାଧୀୟ
ବ୍ୟେତ୍ତିରୁ ବ୍ୟକ୍ତିରେ କରିବାକାଳକୁ ନିର୍ମାଣ କରି ବେ-
ମାନଙ୍କୁ ବେଶ୍ୟାକାଟା ଦେଖାଇବାରେ ସକାଳର
କେଉଁ ସଂଧାନ ସର୍ବ୍ୟତା ଓ ବିବେକତା ପ୍ର-

କାମ ହେଲା ତାହା ଅମ୍ବେ ପୁର କର ପାରୁ
ନାହିଁ ।

କଣ୍ଠେ ସତ୍ୟବାଜୀ

ବ୍ୟାପକ

ଶ୍ରୀବାନ୍ଧ ଏକ କଳକାତା

을|을|을

ଭେଦ୍ୟା ଏବଂ ବରୁଳଙ୍କ
ନିମହାଲ ଓ କଳିକଣା ମଧ୍ୟରେ କପ୍ତନିଙ୍କ
ଗୁପ୍ତ ଗଣ୍ଡାସାଜ ବିରୁଅଛି ।

ଏ କାହାଙ୍କମାଙ୍କରେ ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ
ଯିବା ଅସିବା ବରପାରକୁ ଓ ଉତ୍ତମ ଜାଗି
ମିଳେ ଓ ଏମାନ ନୂତନ ଓ ଦଳବାନ୍ ଧର୍ମ-
କଳ ଜାହାଙ୍କ ଥିବାରୁ ଏ ଯେ ଚଉଦଶାଖା
ରୂପରେ କଲିବଜା ଓ ଧଳବାଲ ମଧ୍ୟରେ ଯିବା
ଅସିବା ବରପାରେ ଜାହାଙ୍କ ଯିବା ଅସିବା
ବରବା ସକାଗେ ଗୁନବାଲିତାରେ ପୁରଣୋଳା
କେଠି (ବାଠରଗୁର) ରିଅର ଦୋରିଆରୁ ଓ
ଦେଖି ଦୂର କେଠି ପାଶରେ ଜାହାଙ୍କ ନଈସ
କରେ ସୁରକ୍ଷା ଜାହାଙ୍କ ଯିବା ଅସିବା ଲାଗି
ବୋଗରେ ଥାଏ ଲୁଗର କାହିଁ ଏଠାରେ
ଯାଥିବୁ ରହିବା ଏବଂ ବନ୍ଧ ଜାଇବା ସକାଗେ
କଞ୍ଚାଦା ଉତ୍ତମ ବସା ଘରମାନ ତିଅର ବନ୍ଧ-
ଅଛିନ୍ତି ଜାହାଙ୍କର ରଜା ଅରଣ୍ୟ ଅଳ୍ପଅଟକି

ତାହାଙ୍କର ସିବା ଥସିବା ସର୍ବରେ ଆଉ
ଯାହା ସମ୍ମାଦ ଦରକାର ହେବ ଏକଣ୍ଠା ସାହେ-
ବଳ ଠାରେ ପଗ୍ନିଲେ ମିଳିପାରିବ ।

ରୂପବାଲି } ମେକଲ୍ଲାଜ କଟ୍ଟାନ
ତ, ୧୫ରଣ ଜଳ } ଉଲ୍ଲିପ୍ତମ ଲେମ୍ବୁର୍ବୁ
ବଜ ୧୨୭ } ଶାହେବ ଏକେଶ

ମନ୍ଦିରପାତ୍ର

ମହନ୍ତି ଗମ୍ଭୀରାଳୁଦାସ ଚେତ୍ତାଳୀ

ବିଜ୍ଞାନୀ ୫ ୯

ପରିଷି ମିଶ୍ନ୍ସା କଣ୍ଠ ଅଗ୍ରମ ୧୫୮

ପାଇଁ କୋରିଲୁହାଶ୍ଵର କଟ୍ଟବ ଦିନୀଯା ॥

ଲିଖିଥାଇପାଇଛି ॥ ୧୫

ବ୍ୟାକ୍ ପରିଚୟ

ବିନ୍ଦୁଶିଖାରୀ

“**ଶ୍ରୀପୁନ୍ଦିତବାଚ**” “**ଶ୍ରୀପୁନ୍ଦିତବାଚ**” “**ଶ୍ରୀପୁନ୍ଦିତବାଚ**”

ପ୍ରକାଶନ ନମ୍ବର ୧୫ ପରିଚୟ ପତ୍ର ପରିଚୟ ୧୦

ମାତ୍ରାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାତ୍ରାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକ୍ଷରିତ ହେଲା ।

କୁଳ ଧର୍ମ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ ୧୯

ଟ୍ୟୁଣ୍ଡର୍

ଭାଇଷ କୁଳର ସନ୍ତୋଷମସିହା । ମୁ । ଆଖାର ଦିନଙ୍କ ସନ୍ତୋଷମସିହାର ଶନିବାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଠୀ
ମଧ୍ୟସଲଧାରୀ ଜାକମାସ୍ତଳ ୩୫୫

ଜୋରଥା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସଞ୍ଚିକରେ ଏହଗରିରେ ମୋଟିଏ କୁଳ ଦିରବାର ହୋଇଥିଲା । ପୁଣ୍ୟର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ମାନୁସଙ୍କ ସାହେବ ଓ ଦେଇଥାର ତେଣୁଟି ବନ୍ଦୋବସନ୍ଦର୍ଭ ଗ୍ରାସକୁ କରିବାକର ସାହେବ ତଥାର ଅପଣା କୋଠିଠାରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ନିୟମାବଳୀ ସ୍ଥିର କରୁଥିଲେ । ବି ନିୟମାବଳୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ତାହା ପ୍ରକାଶ ହେବାର କୁଳର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରୁ ଦେଇଥାର ମାତ୍ର ଜୋରଥାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଏହେ ଅଭିନର୍ଦ୍ଧ ଦେଇ ଅମ୍ବମାଳକର ଏହେ ଅନୁମାଳ ଦେଉଥିଲୁ ଯେ ତେଣା ପ୍ରଦେଶର ଜୈନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ବାର୍ଷିକମାଳକା ବର୍ତ୍ତମାଳକର ବିମନ୍ଦରକ ମନୋମତ ହୋଇ ନାହିଁ କାରଣ ତାହା ହୋଇଥିଲେ ସେହି ଅବଶ୍ୟରେ ବର୍ମ କରିବାର ଅଜ୍ଞା ହୁଅଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହେ ଅଭିନର୍ଦ୍ଧର ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବାର କାହିଁ କାରଣ କି ?

ଏ ବର୍ଷ ପୁରୁଷରେ ରଥଯାତ୍ରା ପରି ଅଜ୍ଞା ସମାବେଶରେ କିମାତି ହୋଇଥିବାର କଣାଯାଏ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେମନ୍ତ ବାଟ ବାଟ ଗୁଣ୍ଠଳ ଥିଲୁ ତେଣିକିମ୍ବା କା ମାରିବାକୁ ନ ଥିଲ କହିରେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଯାତ୍ରା ଅବିବାର ସହଜରେ ଅନୁମାଳ ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର ପୁଣ୍ୟରୁ ଅମ୍ବମାଳେ ସମ୍ମାଦ ପାଇଥିଲୁ ଯେ ଏବର୍ଷ ଯାତ୍ରା ସଂଖ୍ୟା କଣା ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ୩୦,୦୦୦ ଯାତ୍ରୀ ଆଗୁଣ୍ୟ ଦିନ ହେଠାରେ ଠାଳ ହୋଇଥିଲେ

ଓ ସମସ୍ତେ ସହଜରେ ଦିଗନ ଲଭ୍ୟକୁ କୌଣସି ଦୁର୍ଘାନା ପାତି ନାହିଁ ଓ ଓରାଠିଠାର ଉପଦ୍ରବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷାପେକ୍ଷା ଅନେକ ଉଣା ଅଛି ।

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନ ଅପରାହ୍ନ ଥାଣ୍ଡା ସମସ୍ତେ ପହଞ୍ଚିବିକେ ଅରମ୍ଭ ହେଲା ଓ ବୃଦ୍ଧ ପାତା ମଧ୍ୟରେ ଠାକୁରମାନେ ରଥରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ । ସେ ଦିନ ରଥ ସେହିଠାରେ ଥିଲ ।

ଆରଦିନ ସକାଳବେଳେ କଳରହୁଳୁ ଓ ଅପରାହ୍ନକେଳେ ସୁରଦ୍ଵାଙ୍କ ରଥ ଅଥେ ବାଟ ଯାଏ ଠଣ୍ଡା ହୋଇଗଲା ।

ପୁଣ୍ୟର ସଜ୍ଜ ଜହାନରେ ତରି ସମାଗେହ ଦେଖି ବୁଲୁଥିଲେ ।

ତା ୧୨ ରଜ ଶୋମବାର କଳରହୁଳୁ ଓ ତା ୧୩ ରଜ ମରଳବାର ସୁରଦ୍ଵାଙ୍କ ରଥମାନ ଗୁଣ୍ୟମନ୍ତ୍ରପରେ ପହୁଞ୍ଚିଲା । ତା ୧୪ ରଜ ମରଳବାର ସକାଳବେଳେ କଳରହୁଳୁ ରଥ ମାର୍ଗିମା ଘର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସି ଅପରାହ୍ନକାଳରେ ଗୁଣ୍ୟମନ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା । ଅର୍ବିଶରେ ପହଞ୍ଚିବିକେ ଅରମ୍ଭ ହେଲା ଓ ବୃଦ୍ଧ ଶେଷ ହେବାକାଳରେ ଠାକୁରମାନେ ଗୁଣ୍ୟମନ୍ତ୍ରର ତିଥାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ ସେ ଦିନ ହେବାର ରଥମାନୀ ଥିଲା ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀକୁଣ୍ଠା କହୁତମ୍ବରେ ଅସି ଠାକୁରଙ୍କ ଫେରି ନେବାର ତେଜ୍ଜ୍ଵଳାରେ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ବଲେ ମାତ୍ର ସଫଳ ଛ ହେବାରୁ ରଥରୁ ଜଣେ ଭାବୀନେଇ କୋଷ କର ଗଲିଗଲେ ।

ଯତ୍ତିମାନେ ହର ବାହାର ଅସିଲେଣି ହୁଏ ଏବ ହତାର ମାତ୍ର ହେଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ଷା ଅଛ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଶୁଣିଲୁ ମନ୍ଦରରେ ଅନ୍ଦରେଇ ହେଉଥିଲା ।

ଅମ୍ବମାଳେ କୌଣସି କଳିଠାର ଠାରେ ଅଭିନର୍ଦ୍ଧ ତିବିଶ୍ଵା ସଞ୍ଚିକିତ୍ସା ଭାବରେ କାଳିଶିଳ୍ପିକ ପାଇ ସବସାଧାରଣଙ୍କ ଗୋଚରଣେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଏ । ଏତିବିଶ୍ଵା ଅନେକ ସୁଲରେ ବିଶେଷ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇ ଅଛ ଏହି ପରିଷ୍କାର କର ଦେଖିବାର ଉପରି ।

ଓଲାଠାରେ ପ୍ରଷ୍ଟାବାର ।
କୌଣସି ବନ୍ଦୁକୁ ଝାଡାବାକୁ ଲାଗିଲାକ୍ଷଣି ଏବ ପଲମରେ କିଅଁ ରଖି ପାଉଇଲେବର ମୁଣ୍ଡାରୁ ଦୂରବାତ ଅନୁରେ ପବନମୁଖରେ ଥୋଇବା । ସେ ନିଅଁ ଉପରେ ଅର ଏବ ସାହ ପଲମ ରଖି ତାହା ତାତିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଅଁକୁ ବିସ୍ତର । ସେ ପଲମ ଉତ୍ତମରୂପେ ତାତିଲେ ସେହି ସାହ ପଲମରେ ଏହାହାଙ୍କ କି ଅବା ତହିଁର ଅଥେ କନିକ ପକାଇଲେ ସେ ଜରିଲି ସିବ ଧରି ସେ କନିକକୁ ତଳାଇବା ତିମନ୍ତେ ଦିଦ୍ୟାଗଲାଇ ନୋହିଲେ ଶଣ୍ଟେ କଳନ୍ତା କାଠ ନେଇ ଜହିଁରେ ଲଗାଇବ ତେଣୁ ନାଲକଣ୍ଠେ ଶିମାରେ ସେ କନିକ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଜଳୁଥୁବ । ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗେଗ ଦୂର ନ ହେବ
ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଗନ୍ଧବ
ଜଳାଇବାକୁ ହେବ । ସେଗେଗ କଷ୍ଟଜ ଉଣା
ହେଲେ ତାହାର ଅରମ୍ଭୁ ଘ ଧ୍ରୁ ଶ୍ଵା ଯାଏ
ଦୂରବୟାରେ ଥରେ ଲେଖାଏ ଗନ୍ଧବ ଜଳା-
ଇବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ସେ ଗେଗ ପୁନଃବାର
ଅରମ୍ଭ ହେଲେ ଧର୍ମର ଅଧିକାରୀ
ଅଧିକାରୀ ଜଳାଇବ ।

ସବ୍ଦର୍ପି ପାଉଇଲେକ ମୃତ୍ୟୁରେ ଥାଏ ଜେବେ
କବାଟ ଓ ହିଲିଟିଲ ଫିଙ୍ଗାଇବାକୁ ହେବ ପୁଣି
ଗନିବିଥୁଅଁ ଯେମନ୍ତ ଜାହାର ଦେହରେ
ବାଜିବ ସେ କଷ୍ଟୟୁରେ ସାବଧାନ ହେବ ।
ଯେବେ ପାଉଇଲେକ ଘର ବାହାରେ ଥାଏ
ଜେବେ ରକିକ ଜଳାଇବା ପୂର୍ବରେ ଜାକୁ
ଧବଳ ନ ଲାଗିବା ଝାକୁକୁ ନେବାକୁ ହେବ ।
ଏପରି ଉଧାୟ ବିଲେ ଜଗଞ୍ଜଗୁରୁଙ୍କ ଅଶୀବା-
ଦିରୁ ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ ଉପାଳକ ବେଳ ବିବାରଣ
ହୋଇଥାରେ ଅମ୍ବେ ଏହା ଉପବାକରୁଁ ।

ଗୁରୁ ଅର, ଚି, ପାର୍କର ।
ସରଜନେଣ୍ଟ ମେଡର ଓ ରେଜନେଣ୍ଟ ।

ସବ୍ୟପି ବାର୍ଷିକରଣ ଦେଖାଯାଏ ସେଗଲକୁ-
ମେଳୁ ଯେତେ ଉଧାୟୁ କରନ୍ତି ଅମଲକର
ଦସ ନେବା ନିବାରଣ କରିବା ଅଛି କଠିନ
କଥା ଓ କୌଣସିରୂପ ଭାବା ବିନ୍ଦ ହେବାର
ନୁହିଲ ତଥାତ ସୁଖରବିଷୟ ଯେ ସମୟ ରେ
ଏବିଷୟରେ ବିଥିଶୁଭ ଧନଧାର ଦରବାରରେ
ପଡ଼ିଯାଏ ଓ କେହିଁ ଅମଲ ପଣ୍ଡ ସୁଚା ଲବନ୍ତି
ସ୍ଵର୍ଗ ଏଠା ହାତିମ ଓ ସଂଖାଧାରଣାର
ଏବିଷୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ପଢ଼ିଅଛି ଯାତିଥିର ପକ୍ଷି-
ବିଜନ ନହିଁମାର ଜଣେ ଅମଲ କାମରେ
ଦେଖାମୀ ଓ ସନ୍ଧାନୀ ଦରଖାସ୍ତ ପଢ଼ିଥିଲା ।
କଲେକ୍ଟର ଗାହେବ ପୁଲ୍ୟଦ୍ୱାରା ଜହିର
ଜିନି କର ଅମଲର ଚରଣ ନନ୍ଦ ଥିବାର
(ଅର୍ଥାତ୍) ସେ ଦୃଷ୍ଟ ନେବା ଏକ ବାଞ୍ଚିକୁ ଅପଣା
ବସାକୁ ନେଇ ଗୋକୁଳ ଦେବା ଜିନ୍ଦବଦ) ଜାଣି-
ବାରୁ ଭାବାକୁ ବର୍ମରୁ ବାହାର କର ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି ବୋଥ ଦୂର କୌଣସି ଅପରିଧ ଅ-
ଜନର ପ୍ରଣୋଦନ ମଜେ ପ୍ରମାଣ କି ହେବାରୁ
ସେ ଫରଦିଦାରୀ ଦୂରକୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲା
ଏତେବେ ଭାବରବିଷୟ ଅଛି । ଏଠାକଲେ-
କ୍ଷମ ମହାପିତାଙ୍କାର ଦୂରକଣ ଅମଲ ଏହି
ଅପରିଧରେ ସ୍ଥିଥେଣ ହୋଇଥିବା କେ

ଏହାକୁ ମନେମା ବିଶ୍ଵାସୀଙ୍କରେ ଅଛି ।
ଏମାନେ ସରବାରର ସ୍ପୃଷ୍ଟ ମାଗୁ କର ଲୁହୁର
ସାଥୀ ନବଳ ଦେଉଥିବା ଅପ୍ରାୟରେ ଧୂ
ପତିଅଛନ୍ତି ବିଶ୍ଵରରେ କି ହେବ କିମ୍ବେ
ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । କଲେକ୍ଟରିବାହେବ ଏଥିର୍ଗୁରୁ
ମହାପତ୍ରକୁ ଦାୟିତ୍ୱ କରିଅଛନ୍ତି । ନିର୍ମିତ
ବିଥାନାନ ବାହାରିଲେ କାହାର କି ପରିମାଣରେ
ଦୋଷ ଅଛି ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ନାହିଁ ସେବା
ବାହାରବାଜ ସହଜ ନହିଁ ।

ଶୁଣିଲୁଁ ସେ ଏଥର୍କରେ ଖେଳିବ ଦେନାମା
ଦରଜାସ୍ତ ବିନିଶ୍ଚର ପାହେବଙ୍କ ବସୁଗତ ହୋ-
ଇଥାରୁ ଓ ଉଛିରେ ଯାହା ଲେଖା ଅଛି ଯେବେ
ସତି ହୃଥିର ତେବେ ବଲେବୁଟେଣ୍ଟ ମହିଳାମାରେ
ଭାଗ ଗୋଲମାଳ ଗୁରୁଅଛି ବୋଲିବାକୁ ହେବା
ଏଥରେ ମୁହଁସଂଧା ମହିଳାମାର ଅମଲଙ୍କ ବିଗୁ
ବିରେ ସୁଧା ବିଶ୍ଵି ଲେଖା ଅଛି । ଯଦ୍ୟପି କି
ସାଥୀରଣ କିପୁମରେ ଦେନାମା ଦରଜାସ୍ତ ଶୁଣି-
ବାର ଉଚିତ ନୁହଇ ଉଥାଚ ଯେତେବେଳେ
ଏପଦେଶର ସମୋତ୍ତ କାହିଁମ ଜାହା ଶୁଣିଅ-
ଛନ୍ତି ତେବେବେଳେ ଉଛିର ବାଜାନ୍ତିଷ୍ଠାର
ଉଦୟ ବରବାର ଉଚିତ କାରଣ ଜାହା ନ
ହେଲେ ହାତିମଳ ମନରେ କୌଣସି ଦୁଇ
ଲୋକର ଜାତୁଥୀପଣରୁ କେହି କିମ୍ବେଣ୍ଟିଷା
ଅମଲ ଉପରେ ନଈ ଅଶ୍ଵା ଜନ୍ମି ପାରେ ଓ
ଦେବୁସ ହେଲେ ବଡ଼ ପୁଣେ ବିଷୟ ହେବ ।
ଅମଲମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ନେବା ସାଥୀରଣ କିପୁମ
ହେଲେହେ ଅମଲ ମାତ୍ରକେ ଯେ ଦୁଷ୍ଟ କିଅଇ
ଏକଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବୋଲାଯାଇ ନ
ପାରେ କାରଣ ଆମ୍ବେମାନେ ଦୃଢ଼ିରୁଷେ କହ
ପାରୁ ଯେ କେତେଗୋଡ଼ି ଅମଲ ଦୁଷ୍ଟ ନେବା
ଅପରିଧରୁ ସମ୍ବଲୋକବରେ ଅନୁର ହବାର
ଏଠାକାର ସମସାଥୀରଣ ଉତ୍ତମରୁଷେ କାନ୍ଦି ।

ପାତ୍ର ପାରିଦେବାର ବନୋବସ୍ତୁ ।
ଯାତ୍ରିକର ଜଳଧାର ପାରିଦେବା ଗୋଟିଏ ବାଣୀଙ୍କ
ମହାଦୂଷଣ ଅନ୍ତର ଓ ସହ୍ୟି କି ଲାଙ୍ଘକଳିର
ଶାସନରେ ବର୍ଣ୍ଣନାକର୍ଷ ଅନେକ ପ୍ରବାର ଉତ୍ତମ
ବନୋବସ୍ତୁଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଳର ନାନାପ୍ରକାର କ୍ଲେ-
ଗର ପ୍ରତ୍ୟାମାର ହେଉଥିଲା ଏବଂ ସୁଖ ସ୍ଵର୍ଗଜାତି
ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଉପାୟ ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ରୟ-
ର୍ଥର ବିଷୟ ଯେ ପାତ୍ରପାର ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣକ
କର୍ଷ ଅଳ୍ୟାଙ୍କର ବନ୍ଧୁଥିଲା ଓ ହାତିମନାନେ
ବିହୁପ୍ରକଳ୍ପ ବିହୁମାଦ ଦୃଷ୍ଟି କର ନାହାନ୍ତି ।

ଦାତପାର ବିଷୟରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିବା ଆମ୍ବୁମା-
ମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବାର୍ଷିକ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା
କୁ ଉଚ୍ଚରେ କହି ଫଳ ନାହିଁ ବୋଲି
ଆମ୍ବୁମାକେ କିମ୍ବା ଜାଣି ଏବର୍ଷ ଉଚ୍ଚର
ଉଛୁଳୁ କରିବାରୁ ଅଧୋ ଇଚ୍ଛା ନ ଥିଲା ମାତ୍ର
ଏବର୍ଷ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଗେଟିଏ ବୌଦ୍ଧବଜଳନକ
ବ୍ୟାଥାର ଅବଗତ ହେବାରୁ ଜାବା ନ କରୁ
ଶାନ୍ତ ରହି ନ ପାରିଲୁ ସ୍ଵତଃଃ ପୁରୁଷାର
ଲେଖନ ଥାରଣ କରିବାକ ହେଲା ।

ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କଥା ଅଲୋଚନା ବରୁ କରୁ
ଗୋଟିଏ କାହାଣି ଅମୃତାନଙ୍କ ମନରେ ପଡ଼ିଲା
ଆଗେ ତାହା ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣାଇବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଯେ ତହିଁରୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ଅବସ୍ଥା ଗୁହ୍ଯବାକୁ
ସହଜ ହେବ । କାହାଣିଟି ଏହି ଯେ ଜଣେ
ଧଳାର ଦେହ ବଢ଼ିଲେବ ଥାରକୁ ଦୂଷା ମାଗି-
ବାକୁ ଗଲା । ଧଳାର ବଢ଼ିଲେବଙ୍କୁ ଅପଣାଥୀ-
ରେ ଦେଖି ଦୂଷା ମାଗନ୍ତେ ବଢ଼ିଲେବ କିଛି
ଦେବାକୁ ନିଷେଷ କଲେ ଓ ତହିଁବଜେ କୋଷ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ତହିଁ ଧଳାର ବାହୁତ
ଅସିଲା । ବଢ଼ିଲେବଙ୍କ କୁଟୁମ୍ବ କିଳିରେ ଥିଲା
ମୁନିକର ଗମ ଦେଖି ବିପ୍ରର ଗର୍ଭକ ଗର୍ଜନ
ପୂର୍ବକ ଧଳାରକୁ ତାମୋତକାକୁ ଥାଇଲା ଧଳାର
ତେଜେବେଳେ ମହାକଥରେ ପତ କଢ଼ି-
ଲେବ ଅତକୁ ଗର୍ବ କହିଲା “ମେତ ତୁବସେ
ବାଜିଅଧୀ ରେ ଅପନା କୁତାକୁ ବୋଲିଲେ”
ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଭବର ଆଶ ଗୁଡ଼ିଲି ଅପଣ
ଅପଣା କୁତାକୁ ତାବି ନିଅ ।

ପାଞ୍ଚପାଇରେ ଠିକ ଏହିପର ଦିନା ଛଟି
ଅଛି । ଯେତିମାନେ କାଠମୋଡ଼ା ସେପାଇରେ
ଗାନ୍ଧି ପାଲଙ୍କା ଉତ୍ତରାଧି କେଇ କଣ ବିରବର—
ରେ ପତ୍ରକାରୁ ଜାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବେବଳଶ
ସାହସୀଲୋକ ମାତ୍ରକୁ ପାହେବଳ ବିକଳ୍ପ
ଶୁଦ୍ଧାର ବିରକାରୁ ଅସିଥିଲେ । କଣେ ନିଷକ୍ତ
ଯାଇ ପାଞ୍ଚ ଅମ୍ବର ଓ ଘୁର୍ରିଷ ଜାମରେ ଶୁଦ୍ଧାର
କର କି ଦେମାନେ ଅସକା ମାସ୍ତୁ ମାଗ ଅଛି—
କୁ ଓ ପାର କରୁ ଜାହାନ୍ତି । ପାହେବ ଜାହାନ୍ତି
ଆମ୍ବମରେ ଜାଲିଗ କରିବାକୁ ଅଜ୍ଞ ଦେଲେ
ବାଟୋର ଲୋକ ମାମଲ କର ବନ ରହିବା
ସହି କଥା ନୁହଇ ଏହା ଗବ ସେ ବିଜ୍ଞ
ଓଜର କଲାନ୍ତି ଜାହା ଉପରେ ବୋପ ପ୍ରକାଶ
କଲେ ତତ୍ତ୍ଵ ସେ ଫେର ଅସିଲା । ମାହ ଦିନେ
ଶାରୁ ବାହାରିଲା ମାଦିକେ ଘୁର୍ରିଷ ଲମ୍ବାହେବର
ଦେଶରେ ଯାଇଛି ଜଗନ୍ନ ମନ୍ଦିର ଅସିବାର

କିଷ୍ଣେଶ୍ୱର ଥିବା ପ୍ରଭୟକେ ଯାଦିମାନେ କବେଳ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁ ଅସେ ଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ ସେ
ମହାବୀରମ ହେଲେ ଓ କହିଲୁ ବଳମାନେ
ସେହିବାର ଜନ୍ମ ପାଠକମାନେ ତାହା ଉତ୍ସମ-
ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ସେମାନେ ଉତ୍ସମ୍ଭୂତରଙ୍ଗ
ପ୍ରଭାପ ଦେଖି ଆଉ କି ଥିଲୁ ଦୋର ପାରନ୍ତି
ଯାଦିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସମାର ତତ୍ତ୍ଵନେଇ ଯାଠ ପାଞ୍ଚ-
ରେ ପୁଣ୍ଡାଇ ଦେଲେ ।

ଏପର ସୁନ୍ଦର ବନୋବସ୍ତୁ ପାଠକମାନେ ବି
ବେବେ ଦେଖିଅଛୁ ବା ଶୁଣିଅଛୁ ? ଏହାର
ନାମ ଜୀବ ବନୋବସ୍ତୁ ! ଏଥରେ କୌଣସି
ପ୍ରକାର ସତରଭାବ ପ୍ରୟୋକଳ ନାହିଁ କର୍ମଗ୍ରହ
ନିୟମକୁ କରି ଯେ ଯାହା କରିବ ଥରେ କହି-
ଦେଲେ ହେଲା ଅଉ ଦେଖିବା ଶୁଣିବାର ଅବ-
ଧିକ୍ ନ ରଖେ । ଜୀବ ହୃଦୟରେ ଗୋଲମାଳ
ହେବା କହାତ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଇ । ପୂର୍ବେ ବାହିମ-
ମାନେ ଏହି ଉଚାର ଦେଉଥିଲେ । ଉଚିତ-
ଦୀର ଉତ୍ତମ ଉପାୟରେ ଯାଦିଲ୍ଲି ପାର କରୁ-
ଅଛୁ ବି ହାହଁ ତାହା ଦେଖିଥା ସକାଗେ ପୁରୁଷ
କର୍ମଗ୍ରହ ଓ ତେପୁଣ୍ଡିକଲେକ୍ଟରମାନେ ଦିଖିଲେ
ନ ସବାମେ ଘାଟରେ ରହିବାପାଇଁ ପ୍ରେରିତ
ହେଉଥିଲେ ଯାଦିମାନେ ବିହି ଶୁଭାର କଲେ
ଉତ୍ସାହ ଉତ୍ସାହ ଉତ୍ସାହ ହୋଇ ଉଚିତବାରକୁ
ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲୁ ଉଥାର ଆଠର ବାର୍ଯ୍ୟି
ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଗଲିବା କଠିନ ହେଉଥିଲା ଏକ-
ପାଶରେ ବାହିମବ ଦୃଷ୍ଟି ରହିଲେ ଅରପାଶ-
ରେ ନାଭିରାଥମାନେ ମୋକମାଳ କରୁଥିଲେ
ଏହେ ପରାମାରେ ଯେଉଁ ଅଭ୍ୟବର କିବା
କିବା ହେବା କଠିନ ଥିଲ ପ୍ରତ୍ୟେ ହୋଇଥି
ପ୍ରହାର ବିଶେଷ ସତରଭା ଅଭ୍ୟବରେ ଯେ
ଯାଦିଲ୍ଲି ଅଭ୍ୟବ କ୍ଲେମ ହେବ ଏଥରେ
ଆଶ୍ରମ୍ୟ କି ଅଛି ? ଅମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ
କାଠମୋଡ଼ା ଘାଟ ରହିଥେବାଟର ଅଜଳଞ୍ଜାନଙ୍କ
ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାରିଣରେ ଅଛୁ ଓ କୋଟି ରହିଥେ-
ବୁଝି ହୁଣୀ ନେଇ ଯାଉଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କ
ସରବାର ଭାବ ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କ ଅପରିଜ ହୋଇ-
ଅଛୁ ସୁଲଭ ନୌକାଗାର ହେବାର ଅସ୍ତ୍ରବାନ
ସମୟରେ ସେ ଘାଟରେ ନ ଥାଇ କରେଣିରେ
କର୍ମ କରୁଥିଲେ ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଯାଦିମାନେ
ଯାହା ଶୁଭାର କରୁଥିଲେ ତାହା ସତର ହେବା
ଅସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଇ ଓ ଏପର ବନୋବସ୍ତୁରେ
ଯେବେ ମୋକଙ୍କର କଷ୍ଟ ହେବ ଉତ୍ସାହ ଅଧିକ
କାହାର । ଅର୍ଥିତକୁ ଦିଲବ ସହାୟ ହେବଳ

ଏହିକଥା ମନ୍ଦିରର ଯାଦିମାତ୍ର କୌଣସି-
ରୁପେ ଗୁଣ ଯାଇଅଛି ।

ଶିକ୍ଷା ଖର୍ଚ୍ଚ କଟୋଇନ ।

ଅମେହାନେ ଦୂରେ ସହି ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ଏ ବର୍ଷ ଏ ଛାଇ ଶିକ୍ଷାଜାରୀ
ମଞ୍ଚୁଣ୍ଡ ଠଙ୍କାରୁ ଠ ଟଳାଟା ଛା କଟୋଇନ
ହୋଇଥାବୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ବେ ବବର୍ଣ୍ଣିମେଘ ସମୁଦ୍ରାୟ
କରିବାର ଗର୍ଜା କଟୋଇନ କରିବାରୁ
ଡାଇରେକ୍ଟର ସାହେବ ପ୍ରତିଛାଇର ଗର୍ଜା କା
ନ୍ତିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାବିମିତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କଲେ ।
ଏକାଇ କମିଟୀ ଏଥର ବିନୋବସ୍ତୁ କରିବା
ସହାଯେ ଗୋଟିଏ ସବ୍ବକମିଟୀ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ
ବିଲ୍ଲ ଡାଇରେକ୍ଟର ସାହେବ କଟୋଇନ
କିଷ୍ଟ୍ୟୁରେ କେତେବେ ସଙ୍କେତ ଦେଇଥିଲେ
ଏଯୋଗୁଁ ସବ୍ବକମିତ୍ତଙ୍କୁ ଉଦିନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

ତାଇରେକୁଠର ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ନମ୍ରୀୟଳ
ପୁଲର ଶୁଣୁଗୋଣୀ ବୃତ୍ତିରୁ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଓ
ପଣ୍ଡିତଗୋଣୀର ବୃତ୍ତିରୁ ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା ଓ ଅଧିକ
ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ବେତନରୁ ଟ ୫ ଟଙ୍କା ବଢ଼ା ଯାଇ
ପାରେ ସବୁମିଳା ଓ ନମ୍ରୀୟଳପୁଲର
ଗୋଟିଏ ଉଦୟପାରେ ପ୍ରିର କଲେ କି ବର୍ତ୍ତି
ମାନ ଥିବା ଟ ୫ ଟଙ୍କା ଲେନ୍ଦାଏ ଗୋ ୩୦ ଟଙ୍କା
ବୁଝୁଛୁଥିବ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗୁରୁତବିଧି ଗୋ ୨ ଟଙ୍କା
ତକୁହିନ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗୁରୁତବିଧି ଗୋ ୧୫ ଟଙ୍କା ହେବ । ପଣ୍ଡିତ
ଗୋଟିଏ ମାଞ୍ଚକିଅ ଗୋ ୨ ଟଙ୍କା ଓ ଗୁରୁତବିଧି
ଗୋ ୩୦ ଟଙ୍କା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗୁରୁତବିଧି ଗୋ ୧୦ ଟଙ୍କା
ଓ ତନ୍ତ୍ରକିଅ ଗୋ ୧୦ ଟଙ୍କା ହେବ । ୨ୟ ଶିକ୍ଷ
କଙ୍କର ବେତନରୁ ଟ ୫ ଟଙ୍କା ଓ ୩ୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର
ଟ ୨ ଟଙ୍କା କଟୋଇନ ହେବ । ଏଥିରେ ବାର୍ଷିକ
ଟ ୧୫୭୦ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତା ଦେଉଥାଇ । ଏହିଲାର
ସାହାଯ୍ୟପୁଲ ସକାଗେ ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ମନ୍ତ୍ରୀର
ଥିଲ ଜାହିରୁ ଟ ୧୧୦ ଟଙ୍କା କଟୋଇନ ହେଲ
ଏହିଲାର ପାଠଗାଲ ସକାଗେ ଟ ୧୫୫୦ ଟଙ୍କା
ମଞ୍ଜର ଥିଲ ତାଇରେକୁଠର ସାହେବ ଶତକତା
ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା ଦରରେ ବାଟିବାର ସଙ୍କେତ ଦେଇ
ଥିବାରୁ ସବୁମିଳା ସେହି ଦରରେ ଟ ୩୩୭୫ ଟଙ୍କା
କଟୋଇନ କଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରରେ ମୋଟରେ
ଟ ୨୭୭୫ ଟଙ୍କା କଟୋଇନ ହେଲ । ସବୁକମିଟି-
କର ଏ ବିଦ୍ୟାପୁଲ ଶିକ୍ଷାକମିଟିଙ୍କ ଗତ ଅୟବେ-
ଗନରେ ମନୋମାଜ ହୋଇଥାଏ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖି ଯେ ତାଇରେକୁ କଟିଲା
ଅର୍ପାୟ ମଜେ ଏହି କଟୋଇନ ହୋଇଅଛି
କିନ୍ତୁ ସେ ଏ ଜଳରେ ଏକେ କଟୋଇନ
କରିବା ପାଇଁ କି ସକାଗେ ଉପଦେଶ ଦେଲେ
ଆମ୍ବେମାନେ ବୁଝି ନ ପାରୁଁ । ସମୁଦ୍ରାୟ ବଜା-
କିରାଗର ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ସକାଗେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ
ଟ ୧୯୩୮-ଫଲମ ଜାମ ପ୍ରଥମେ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ଅର୍ଥାବ ଦେବୁ ପଶ୍ଚାତ୍ ଜହିଁରୁ
ଟ ୧୯୩୭ ଜାମ କଟୋଇନ କଲେ । ଏଥରେ
ମଜକଡ଼ା ଟ ୫୫୫ ପଢ଼ିଅଛି । କଟକ ଜଳର
ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଜଳଶୈଳେକ୍ଟରଙ୍କ ଦେଇନ ସହିତ
ଟ ୧୯୩୮-ଫଲମ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ଉପରେ
ଉପସ୍ଥିତ ଦିରରେ କଟୋଇନ କଲେ ଟ ୧୯୫୮
ଦିନ୍ମା ଟ ୧୫୦ ଜାମ ହେଉଥିଲା ଏହାପରିକାରରେ
ପ୍ରତି ଜଳର ମଞ୍ଜୁର ଟଙ୍କାରୁ କଟୋଇନ ହୋ-
ଇଥିଲେ ମୋଟ କଟୋଇନ ଟଙ୍କା ପୂରଣ ହୋ-
ଇଥାନ୍ତା ଓ ତାହା ଅସୁବହାବକର ନ ଦ୍ଵାରା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ମୋଟ କଟୋଇନ କରିବା ସମୟେ
ପାଠଗାଲ ମଞ୍ଜୁର ଟଙ୍କାରୁ ଟ ୧୫୦୦ ଜାମ
କାଟି ଦେବାର ଅଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ଏଥକୁ ବଜା
କିରାଗର ପାଠଗାଲ ସକାଗେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଟଙ୍କା
ମଞ୍ଜୁର ଥିଲା ଜହିଁରୁ ପରିବହନ କାଟ
ହେଲେ ଗରବଡ଼ା ଟ ୩ ପଢ଼ିଅଛି ସେହି
ଦିରରେ ଏ ଜଳର ମଞ୍ଜୁର ଟଙ୍କାରୁ କଟିଥିଲେ
କେବଳ ଟ ୮୩ ଜାମ କଟୋଇନ ହୋଇଥାନ୍ତା
କି ସକାଗେ ତାଇରେକୁ ପରବଡ଼ା ଟ ୧୫୫ ଟଙ୍କା
ଦିରରେ ବାଟିବାର୍ଗର ଲେଜ୍‌ନ୍‌ରେ ଓ ସେଥିରେ
କମ୍ପ୍ରୈସି ଅପରି ନ କର ଟ ୩୩୭ ଟଙ୍କା କଟୋଇନ
କଲେ ଆମ୍ବେମାନେ ବୁଝି ନ ପାରୁଁ । କମ୍ପ୍ରୈସ
ପୁଲର ଟଙ୍କା ଯେପରି କଟୋଇନ ହୋଇଥିଲା
ଜହିଁର ଦର୍ଶକ ଅନନ୍ତବିଳମ୍ବରେ ଦିବିଭାର
ସମ୍ବକ । ଶିକ୍ଷାବିମନୀ ପ୍ରଥମେ ଏଥରେ ଅପରି
କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଇରେକୁ ଜାହା କ
ଶୁଣିଲେ । ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଓଡ଼ିଗାଦେଶ ଅଟି
ପରତୁଣ ଏ ହେବୁ ଏ ଜଳର ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀରୁ
ଅଦୌ କଟୋଇନ ନ କରିବା କିମ୍ବା ଅଜ୍ଞାନ
କାଟିବାର ଉଚିତ ଥିଲା । ସେପରି ଦେବାର
ଦୂରେ ଥାର ବଜାକିରାଗର ମୋଟ କଟୋଇନର
ଯେଉଁ ଦର ହେଉଥିଲା ସେ ଦିରରେ ସୁଶା
କ୍ଷା କ ଯାଇ ଜହିଁର ଦରସ୍ତାଣ କଟୋଇନ
ହୋଇଥିଲା ଏଥା ଅଗ ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅସାର୍ଥ
ଅଟଇ । ଏଥରେ ତାଇରେକୁ ସାହେବ
ଅଟି ଅବିହୁତ କିବେତନା କରିଥିଲାନ୍ତି ଓ

ଶିକ୍ଷାକୁମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରକାର ହେଉ
ଦିଶାଇ ପ୍ରତିବାଦ କରିବାରେ ଦୃଢ଼ କରିଅଛନ୍ତି
ଏ ଲିଙ୍ଗର ଯେଉଁ କଟୋତନ ହୋଇଥାଏ ଖେଳିଥାଏ
ସେହିପରି ସବୁଜଳାରେ ହୋଇଥାଲେ ମୋଟ
କଟୋତକୁ ବଳ ପଡ଼ିବ ଅଜାବ ଅମ୍ବାଳଙ୍କ
କିବେଳକାରେ ଏଥର ପୁନର୍ବିନ୍ଦୁ କର
କଟୋତକୁ ଉଣା କରିବାର ଉଚିତ । ଶିକ୍ଷା-
କୁମଣ୍ଡଳ ଏଥର ଯଥାର୍ଥ ତେଣୁ କଲେ ଧରି
ହୋଇଥାରେ ।

ସାଧ୍ୟାଦ୍ୱିକ ସଂବାଦ ।

ତେସୁଣ୍ଡ ବଲେକୁର ବାବୁ ବାଲାପ୍ରସନ୍ନ ସର-
ବାର ଯଗୋରିରୁ ବନ୍ଦଳ ହୋଇ କଟକଟୁ ଆ-
ସଥକିରୁ । ବୋଧନ୍ତିର ଏ ମହାଶୟ ଯାଇପୁର-
କୁ ପ୍ରେରିତ ହେବେ ।

ଲିଖନ କଗରରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଦ ମରେ
ଅଗ୍ନି ଲାଗି ଦେଇଲକ୍ଷ ପାଉଣ୍ଡ ଗ୍ରାନ୍ଟ୍‌ଯାଥେଛୁ
<ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନେରେ ଏ ଅନ୍ଧକରୁ ଭଲ-
ଭୂଷେ ପାଳିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଯେମନ୍ତ ଏକ-
ବେଳେକେ ମାତ୍ର ସ ବର୍ଷା ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା
ତହିଁରେ ବକ୍ତାଥିଲା କି ବର୍ଷାକାଳ ଆରମ୍ଭରେ
ଏକାବେଳେକେ ଭାଷାବୃତ୍ତି ହୋଇ ଗୃଷମର୍ଗ
ଯୁଧ୍ୟେନାଟ୍ରି କାନ୍ଦାତ କରିବ ମାତ୍ର ଜାହା ଜ
ହୋଇ ଦୂର ଏକଦିନ ଚାତାରେ ବର୍ଷା ହେଉଥାଏ
ଏହା ଶୃଷ୍ଟପକ୍ଷରେ ବଢ଼ ହିତକର ହୋଇଥାଏ
ମୋର ଲୋକେ କହୁଥାଏନି ।

୪ କୁଅଁପାଇ ଶ୍ରାମ ଗୋଲକବାବୁକ ଏବତାକୁ
ଧୂଳିଛ ଶାନରୁ ଏବ ବର ବିବାହ ଚରିବାକୁ
ଥରି ବଜ ସେଷତାରେ ସମାବେଶ କରିଥିଲା ।
ଗୋଟାଏ ବମବାଙ୍ଗ ଗରୁ ମାରବା ବେଳେ ତା-
ହୁରୁ ଗୋଟାଏ ବମ ତଳକୁ ହିଁଛ ପଥିଥିଲା ।
ଜଣେ ଲୋବ ଲୋଭିତାମ୍ବୁ ହୋଇ ସେ ବମକୁ
ପାଉଠିବାକୁ ଗଲା ତାହା ମଞ୍ଚରେ ନିଯାଅଛୁ
ବୋଲି ସେ କତିଆରିଲ ନାହିଁ ଯେମନ୍ତ ବମ-
ଟିକୁ ଧଇଲ ଉତ୍ତରଶାତ ଫୁଲିଯାଇ ତାହାର
ଦୂରହାତ ଇଡାଇନେଲା ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପାଖରୁ ବିଜୁ
ଥୋଡ଼ିଗଲା । ଲୋଭି ବିହୁଅଛୁ ବିନାହିଁ ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଶୁଣି ନାହିଁ ମାତ୍ର ସୁଜଳାଟି ଆର ଗୋତ-
ରାମ୍ବ ଅଭିର ।

ଅଛି ବାଲି ସଦର ମୋଟିବଳ ଗୁରୁଥତେ
ଭେଳିଯାଇ ବତ୍ତା ପ୍ରାଦୂର୍ବାଦ ହୋଇଅଛି କଗ-
ନୀଥ ବତ୍ତବରେ ଅଛେକ ଯାଦୀ ମବୃଷତିବାର
ସୁଣୀଯାଏ ଓ ମୋଟିବଳର ଏହି ଶ୍ରାମରେ

ମୟ ବହୁତଲେବ ମଗ୍ନିତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବାକ-
ର ଦେଶର ରକ୍ଷଣମାନେ ହି ଏଥର କିନ୍ତୁ
କିନ୍ତୁ କୁଅଛନ୍ତି ?

ଆଗାମୀ ସୋମବାରଠାରୁ ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ଦୌରା ମିଳ ହେବ ଆମ୍ବନଙ୍କର ଜଳ-
ସାହେବ ତହିଁ ପାଇ ଅଦିୟ ସେ ମୁକ୍ତାମରୁ ଯାହା
କରବେ ।

ଏ ନଗରରେ ଚୌଥୁଷ୍ଣବଜାରର ରଥ
ପୁଠିଆରୁ ବଢ଼ିଥିଲା । ଏହିରୁ ରଥଯାତ୍ରାରେ
ଜାହା କିର୍ମାଣ ହୋଇ ନାହିଁ । ଶିଳ୍ପୀଙ୍କ ଯେ
ଗରିବର୍ଷ ବଜାରରେ ଏ ରଥକୁ ଖାଲିବା କିଷ-
ସ୍ତ୍ରୀରେ ଆସିବା ଦିନେ ସାହେବ ବିପ୍ରବାର ତମ୍ଭି-
ଦିରଥଲେ ଜହାଂଧାର ଏହିରୁ ଠାରୁଙ୍କେ ପୁଜା-
ଦାର ଦୟରେ ରଥ କିର୍ମାଣବଲା ନାହିଁ । ନ-
ବରର ପ୍ରଥାକ ସଜକରେ ରଥ ଖାଲିବା ଅବଶ୍ୟ-
କାଥାରଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବଞ୍ଚିବର ଅଚାର ଓ ଜାହା
ବହିଜ ହେବା ଉଚିଜ ହୋଇଥାଏଛି ।

ଅସୁମାଳକର ଜଣେବଳ ବସନ୍ତରଠାରୁ
ଶିଖିଏ ଅଜ୍ଞାପତ୍ରିବାର ପ୍ରତିଲିପି ଧଠାଇ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଲେଖାଥରୁ ଯେ ଯାମହା-
ଉଚ ବେଗବ ପଣ୍ଡାରୁ ଗୋଢାଇବାଳର ଅଜ୍ଞା

ବି ମନ୍ଦିରାରଠାରୁ ପୁରୁଷାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଅ ହିଅଶାମାଇଶା ପିତ୍ରା ଘରକୁ ନ
ଦିବେ ଯେ ଦିବେ ଓ ଯେ ଶୁଣାଏବେ ସେମାନେ
କତ୍ତ ଦିଗାରେ ପଡ଼ିବେ ଓ ଯୋଗିଲା ଜାହାଙ୍କର
ସଂଜାଗ କରିବ । ଏ ଅଞ୍ଚଳଧିକାର ଭାର୍ଯ୍ୟ
ଦିକ୍ଷି ବୁଝାଗଲ କାହିଁ ଓ ଏଥରେ ଏମନ୍ତ ଦିକ୍ଷି
କଥା କାହିଁ ଯେ ତହିଁରେ ଶାଖାରଙ୍ଗର
ଭୟ ବା ବଂସୁଦେବାର ବାରନ ହେବ ।

ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ ନୂତନ ସ୍ଥାପିତ ସାଧନଙ୍କ ଜନନ୍ତ
ସମ୍ବାଦ ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲୁଁ କି
ସେଠାରେ ସେଠିମାନେ ଯୋଗାଧାନ କରିଲୁ
ସେମାନେ ଉତ୍ସାହାତ୍ମା ଅଥବା ଅନ୍ୟ ବୋଗପି—
ଚୂପେ ପେଣାଳକୁ । କିମ୍ବା ପଥପ୍ରେରିବ ତା-
ଦୀର୍ଘ ଘରହାମ ବାହ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରି ଚନ୍ଦ୍ରିତ ହୋଇ

ଅଛନ୍ତି ଓ ଯୋଗସାଧକର ମହି ବିଷଦ୍ଵରେ
ଅବେଳକ ବନ୍ଦାଜୀଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବାମାଙ୍ଗର
ଲେଜା ଥବା ପରିହାସନକ ହୋଇଥିବ ବିନ୍ଦୁ
ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ପନ୍ଦେବ ରହିଥିଲି ତାହା
ପଥପ୍ରେରକ ଉଞ୍ଜନ ବରନ ଥିବାରୁ ଏ ପଥକ-
ଶ୍ରିବ ବାହୁଳ ଥିବାରୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିପାରି-
ଲୁ ଲାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ବାବୁ କିଛନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ କୃତ ଭୂଗୋଳ
 ସ୍ଵର୍ଗ ଅଛି ଏକଥର ପ୍ରପା ହୋଇ କଟକ ପ୍ରିୟା-
 କଞ୍ଚାଗାଙ୍ଗ ଯହାଳୟରେ ବନ୍ଦୀ ହେଉଥାଏ
 ମୂଲ୍ୟ ପୂର୍ବପାଦ ଖ ୧ ଟଙ୍କା ୫ ଟଙ୍କା
 ଡା ୩୦ ଟଙ୍କା } } ଗ୍ରା ଗୌରାଗନ୍ଧର ସମ୍ମ
 ଡା ୧୫ ଟଙ୍କା ୧୨୭ } } ହେଉଥାଏ

ଅମୃତାରେ ପୁଷ୍ପକ ବିନ୍ଦୁପୂର ଭାବ ସ୍ଥଳ-
ଶୁକ୍ଳ ଶୋଭାଛି ଅର୍ପଣ କରିଥିଲୁଛି । ଅମ୍ବେ
ବିନା ବନ୍ଦିଷଳରେ ଓଡ଼ିଆ ପୁଷ୍ପକ ବିନ୍ଦୁପୂର
ବାଜୁ ଇହା କରୁଁ ଗରିଆଶାରୁ ଜଣା ମୁଲ୍ୟର
ପାଠ୍ୟପୁଷ୍ପକ ଏବିଶତ ଟଙ୍କାର ଅଧିକ ନ
ହେଲେ ବନ୍ଦିଷଳ ନେବୁ ନାହିଁ ଗହିରୁ ଅଧିକ
ମୁଲ୍ୟର ପୁଷ୍ପକ ୧୦ ଟଙ୍କାର ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବନ୍ଦିଷଳ ଛାଡ଼ି ଦିଦ୍ୟାଵିକ ଦେବିଳ ତାକମାଶୁଳ
ଦେଇ ପୁଷ୍ପକାସକାରମାନେ ଆମ୍ବ ନିକଟକୁ
ପୁଷ୍ପକ ପଠାଇଲେ ବିନ୍ଦୁ ହେବ ଅଭିଏବ
ହମ୍ମେ ପୁଷ୍ପକାସକାରମାନଙ୍କଠାରେ ତିବେଦିନୀ
ଯେ ସେମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ ପଦ୍ମକ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁଷ୍ପକ
ଦର୍ଶକ ପ୍ରେରଣ କର ବାଯତ କରନ୍ତୁ ।

ଶାକୋଟିନାଆ ମିଳ
 ସବୁରଙ୍ଗଜ୍ଞେକୃତ ସ୍ଵର୍ଗ
 ଅଗାମୀ ଉଦ୍‌ବାର ତା । ଶିଖ ଜୁଲୁହ କହ
 ଉଛିଲ ବ୍ୟାକ୍ଷବମାଜର ସାମୟରକ ଉଦ୍‌ବ ହେ-
 ବ । ନିମ୍ନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଉପାସନାଦ ସମସ୍ତ ବାର୍ଷି-
 ଚଳବ ।
 ୭ଦଶା ପାଇଥାଳରୁ—ବଜାରାଶାରେ ଉପାସନା
 ୯ଦଶାରୁ ॥ ସନ୍ଧା ଅଗର୍ଜ୍ଞ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ପାଠ ଓ
 ପ୍ରାର୍ଥନା
 *ଦଶାରୁ ଶ୍ୟଦଶା ॥ ” ” ଆଜ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ଶ୍ୟଦଶାରୁ *ଦଶା ॥ ” ” ସଂଗୀତ ଓ
 ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
 ୮ଦଶା ବିଦ୍ୟରୁ—ଉଛିଲବନାରେ ଉପାସନା ।
 ଉଛିଲ ବ୍ୟାକ୍ଷବମାଜ } ଶା ବରନାଆ କୃତ୍ୟନ୍ତେ
 ବିତ୍ତକ } ସମ୍ମାଦବ

ମୂଲସ୍ତାପି ।
ବାବୁ କନ୍ଦାମୃତ ପଟ୍ଟନାୟକ ସମୂଲସ୍ତାପି
ବଜ୍ରମୟା । ୧୯୫୭
ଶା ରାଜା ହିନ୍ଦ୍ରେ ନଭ୍ୟିଂହସ୍ତାପି ॥ ୧୯୫୮
ବାବୁ ସୁଦର୍ଶନ ଦାସ କଟକ ॥ ୧୯୫୯

ଶାକ୍ତୀ-ଏହି ଭାଲୁଳଧାରୀଙ୍କା ସବୁରକ୍ତକ ଦର-
ଘାବଜାର କଟକପ୍ରିୟିଂକଣ୍ଠାନିଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରାଳସ୍ତାପି
ମ ଦିନ ଓ ପ୍ରଭୁରାଗ ହେଲା ।

ଭାବୁ ପାତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର

ସାପୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲ ୧୯୮

ନଗରଜ୍ଞା

ଭାବୁ କ୍ଷେତ୍ର ସନ୍ତୋଷମସିହା । ମୁ । ଆଶାତ ଦୟନ ସନ୍ତୋଷାଲ ଶନିବାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଠେ୯୯
ମଧ୍ୟସଲଧିର ଭାବମାସିଲ ୩୫୯

ଅମ୍ବେନାନେ ଖୋଜିବା ବେଗର ଯେଉଁ
ପ୍ରଣାଳୀ ଗତ ସପ୍ରାହରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ତାହା
କହିବାରେ ସମ୍ଭାବ ହୋଇଥିବାର କଣେ ବନ୍ଦ
ପ୍ରମାଣାବ ଜ୍ଞାନ ହେଲୁଁ । । ପ୍ର । ବାଲୁବସି
। ମୌ । ବେଳିମୟୁରରେ ଗତ କେୟଣ
ମାସରେ ଖୋଜିବା ଅବମୃ ହେଲା ସେଠା
ଲୋକେ ପ୍ରତିକିଳ ରାଜ୍ୟନୀସାରେ ଭାବକରିପାଠ
ପାଠକର ଉଚ୍ଛଵାଦ କଲେ ନିତ ସେଥିରେ
ବେଳ ଘାନ୍ତ ନ ହୋଇ ତ କି ତକଣ
ପାଠ ଦେଇଲା । ପାଠକର ଜାଗ୍ରତ ସାହେବ
କହିଲୁ ପ୍ରଣାଳୀର ବିଦେଶୀ ଦେଇଥିବାର
ବେ ଗ୍ରାମର ଜଣେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକ ବାହାରିବାରୁ
ଶୁଣିଥିଲେ ସେ ତଥ୍ବ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀର ବଲେ
କିନ୍ତୁ ଗଜ ପଡ଼ିବାରେ ଯେପରି ଲେଖା ହୋଇ
ଅଛି ଠିକ ସେହି ସେ ବର ନାହାନ୍ତି ତଥାତ
ଦେଖୁରେ ଘେର ଘାନ୍ତ ହେଲା । ସେ ଗ୍ରେଗୋ
ରିହାରେ ନିଧି ଉମେହ ରଖି ଜହି ଉପରେ
ଅପ୍ରକାଶ କରିଲେ ଓ ଶର୍ପର ତାତାରୁ ଜହିରେ
ଦେଖି ନିର୍ଣ୍ଣୟନକ ପଢାଇଲେ ତଥିରେ ଗଜକ
ପୋଡ଼ିବାରୁ ସରଯାକ ଥୁଅ ପର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଓ
ମଧ୍ୟ ବେଗୀରୁ ଉର୍ମିର ପୁନ୍ଦରୀରେ ତଥ ଗର
ଏଥାରେ ଗ୍ରେଗୋ ଅବେମ୍ ଲାଇଲା । ଏହି
ଭାବୁରେ ଜନିଜଣ ବେଗୀ ଭଲ ହେଲେ ଓ
ସେ ଗ୍ରାମରେ ଖୋଜିବା ବେଗୀ ଭଲ ହେଲେ । ଏହି
ବୋଧ ହୁଏ ଗନ୍ଧ ଧୂଅରେ ବାୟୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଖୋଜିବା ହେଲା ।

ଅମ୍ବେନାନେ ଯେପରି ଲେଖିଅଛୁଁ ଠିକ ସେପରି
କଲେ ଏବେଗ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବାର ବିଶେଷ ସମ୍ବା-
ଦନା । ଅଭିବକ୍ଷଣ ସବ୍ସରେ ଏ ପ୍ରଣାଳୀର କବା-
ବାର ଉଚ୍ଛବ । ସେ କେହି ଏହା ବିଜ ଜହିର
ପାଠ ଅମ୍ବେନାକିକୁ କଣାଇବେ ତାହା ଅମ୍ବେ-
ନେ ପ୍ରକାଶ କରିବୁଁ ।

ଅମ୍ବେନାନେ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ ଏଠା
କଲେକ୍ଟର ମହାପିଲିଙ୍ଗନାରେ ଯେବେ ନକଲ
ଦେବା ସମ୍ବରତର ଯେତ୍ର ମାମଲାପ୍ରତିକିରିତ ହୋଇ
ଅଛି ଜହିର ତଦନ୍ତ ନିମିତ୍ତ ଗ୍ରାସକୁ ଲାଲେକୁର
ସାହେବ ପୁଲୀଷ ପ୍ରତି ଆଦେଶ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି
ଓ ତଦନ୍ତପାରେ ଲାଲେକୁର ମନ୍ଦିର ଅଜିଜାନ୍ତିନ
ବିଦାରଙ୍ଗ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ସେବେ ବିଦାରଙ୍ଗରେ
ମୋକଦମା ସମ୍ରକ୍ଷିତ ସମସ୍ତ ନିର୍ମଳକଥା ବାହା-
ରିବ ଦେବେ ବଜ ସୁଖର ବିଷୟ ହେବ ସନ୍ଦେ-
ହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏ ମୋକଦମାରେ ପୁଲୀଷ
କେତେବେଳ କୃତକର୍ମ୍ୟ ହେବେ ଅମ୍ବେନାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ କହ ନ ପାରୁଁ । ଯାଜପୁର ଅମଲ
ନାମର ସୁଷ ନେବା ମୋକଦମାରେ ପୁଲୀଷ ତ
ଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ଜହିରେ ଜଣେ ମୁଦେଇ
ହୋଇ ବାହାରିଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ମୋକଦମା
ପରିଜନାଶରେ ତଳବା ଯୋଗି ପ୍ରମାଣ ମିଳିଲା
ନାହିଁ । କେବଳ ହାତିମ ସନ୍ଦେହ କର ଅମଲ
କରୁ କର୍ମରୁ ବାହାର ବରଦେଲେ । ଏ ମୋକଦମା
ରେ ସେପରି ମୁଦେଇ ବେହ ନାହିଁ ଓ ଅନ-

ଲମାନେ ଅଧିକାର ରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ସମସ୍ତେ ଉପାୟ
କରିବେ । ଏପରି ଦୂଷ ନେବା ମୋକଦମାରେ
ଦାତା ଓ ଗ୍ରହିତା ଉତ୍ସମ୍ପଦ ଦଶ୍ର ଯୋଗ୍ୟ
ହୋଇ ଥିବାକୁ କେହି ସୁଷ ଦେଇଥିଲେ ସୁନ୍ଦର
ଆପଣା ଉପରେ ଦାୟ ପକାଇ ସେ କଥା
ସ୍ଥିକାର କରିବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଦିକ ଏ ପ୍ରକାର ଦେଖା
ସାଏ ସେ ସାମାଜିକ ପ୍ରେରଣା କ୍ଷମା ଏମାନେ
ଅଧିକାଂଶ ପୁଲରେ ଧରିବାକୁ ଅନ୍ତର ଏ ଶୁଣେ
ସୁରକ୍ଷିତ ଓ ଦ୍ୱାରାଗ୍ରହିତ ଧରିବା ଆହୁର କଠିନ
ବ୍ୟାଧାର ଅଟଇ । ଆହୁର ଗୋଟିଏ କଥା ଏହି
ସେ ସୁଷ ଦେବା ନେବାପ୍ରତି ଏ ଦେଖାଯୁ
ଲୋକଙ୍କର ଏତାକୁ ଦୃଶ୍ୟ ଜନ୍ମନାହିଁ ସେ
କେହି ସୁଷକ୍ଷିତ୍ୟ ଅମଲପ୍ରତିକୁଳରେ ଅଟଇ ଭା-
ବିରେ ଦଶ୍ରାୟମାନ ହେବ । ଏ ସମସ୍ତ କଥା
ମନରେ ବିରୁଦ୍ଧ କଲେ ପୁଲୀଷ ବିଦାରଙ୍ଗରେ
ବିଶେଷ ଫଳ ଲାଭର ଆଶା ହେବ ନାହିଁ
କଥାର କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ସେ ବାତମରେ
ଏ ମୋକଦମାର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ସକାରେ
ପୁଲୀଷକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସୁଖର ବିଷୟ
ଅଟଇ କାରଣ ଅନୁସନ୍ଧାନର ଫଳ ଯାହା ହେବ
ସବଧାରଣା ବୁଝିବେ ସେ ଅମଲକ ଉପରେ
ହାତିମକ କଠିନ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି । କେହି ବିଷ୍ଣୁ
ଦୋଷ କଲେ ସହଜରେ ପାର ପାଇବ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତର ଭାଷ୍ଣୋଡୀ ପିନାସଙ୍ଗ

ଗରୁ ଦୁଃଖବାର ସବ ଏଣ୍ ଶା ସମୟରେ
ପିଲାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାଙ୍କ ବୋଠା ଦୋମଦଳ ଉପରେ
ଏ ସବର ଚିତ୍ତୟ ବାର୍ଷିକ ଅୟବେଶନ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏ ନଗରର ଦେଶୀୟ ବିଦେଶୀୟ
ଯତ୍ନାଦ୍ୱାରା ଲୋକ ଆହିର ହୋଇଥିଲେ ନାହିଁ
ଦୂରେ ବିଷୟ ଯେ ସବର ସର୍ବମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ଅପର ଚାପୁଲୋକ ଦିବଜନସୁଧା ଅହିଥିଲେ କି
ଜାହିଁ ସନ୍ଦେହ ଅଟଇ । ପ୍ରକୃତରେ ବିଜ୍ଞାପନଙ୍କ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅସକମାନ ଫାଲ ପଡ଼ିଥିଲା ଓ ଯା-
ହାଜାରାବୁ ଦେଶର ନାମା ଉନ୍ନତିବର ବିଷୟ-
ରେ ଅକେକପ୍ରକାର ଉତ୍ସାହ ଓ ଉପଦେଶର
ଆପା ଲୋକେ ବରନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ବେହ
ସବରେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଏଥରୁ ଦେ-
ଖୁଅର ଯେ ସର୍ବମାନଙ୍କ କୁତା ସବାପ୍ରତି
ଅର ଜାହାର ଅସ୍ତ୍ରା ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ବାବୁ
ନନ୍ଦବିଶେର ପାପ ସବୁପାଇ ପଦରେ ବରଣ
ହେଲା ଉତ୍ତାରୁ ସବର ବାର୍ଷାବରମ୍ବ ହେଲା ଓ
ସମ୍ମାଦକ ନନ୍ଦବିଶେର ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠ
କଲେ । ତହିଁ କୁଳଶାରିଲୁ ଯେ ଗର୍ଜବର୍ଷ ମଧ୍ୟ
ରେ ଏ ସବରେ ୨୦ ଟି ଅୟବେଶନ ହୋଇ-
ଥିଲା ଓ ହାରାହାର ଜ ୧୫୦ ଟି ସର୍ବ୍ୟ ଉତ୍ସାହ-
ସ୍ଥିତି ହୋଇଥିଲେ । ସର୍ବଧ୍ୟେଣ ମଧ୍ୟରେ ଜମି
ଲିପୁଲ ଓ ହାଇପ୍ସଲର ଶ୍ରଦ୍ଧମାନେ ଅନେକ
ଥିବା ଦୃଢ଼ିରେ ଉପରଳିତ୍ତର ଫଳକୁ ଉତ୍ସାହକ-
ନକ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ତଥାପି ସତ୍ରୁତି
ଶିଖବର୍ଷ ଅଛନ୍ତି କର କରୁଥିବର୍ଷରେ ପଦା-
ର୍ଥ କରିଥିବା ବିଷୟ ଅବଶ୍ୟ ସୁଖବର ଅଟଇ ।
ସବର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ ବିଜ୍ଞାପନ
ଯାଇ ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞାପନରୁ ଜଣାଯାଏ କି ଯେ
ସମସ୍ତ ରଚନା ପାଠ ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ
ଜନି ଘରିପଣ୍ଡି ଉତ୍ତମ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ ମନୋହା-
ରଣୀ ହୋଇଥିଲା ଓ ସବରେ କୁତା ହୋଇ
ବିକୁଳ କରିବାକୁ ସର୍ବଜ୍ଞର ଦିନମାତଃ ପାହିସ
ଦିତୁଥିଲା । ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠ ପରିଜ୍ଞାଲରୁ କେହି
ହଜିଥିଲା କରିବ କହିଲ କହିରେ କହି^୧ ବକ୍ତା
କରୁଥିଲେ ଓ ପ୍ରାୟ ଦିନପ୍ରେ ଏହ ଅକ୍ଷେପ
ପରିଚାଳନ କରିଥିଲେ ଯେ ବଠାର ହମ୍ମାନ୍ତ ସୁରି-
ଷିଗ ଓ ଥକାଣ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଏ ସବାକୁ ଉତ୍ସାହ
ଦେଇ ଜାହାନ୍ତ ଓ ଏଥିପାଇ ସବ ଯେବୁପ
ଦେବାର ଉଚିତ ସେବାମୁକ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ
ତାହିଁ ବିମେଷରେ ଦିନ୍ତୁ ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ
ହୋଇଯାକୁ ନାହିଁ । ଥମ୍ପେମାନେ ବିଦେଶନା-

ବରୁଁ ଯେ ଏହିଶଙ୍କା ଅକାରଣ ନିତିର ଓ ହଳ-
ଭର ସର୍ବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାନେ ଜ ମିଶିଲେ କୌଣସି
ବାର୍ଷ୍ୟ ହେବାର ନୂହର । ସବୁର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅଛି
ମହିତ ଅଟେ ବିନ୍ଦୁ ବିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷବ ଓ ଶ୍ରୀମଦ
ବିନା ଏଥରେ ଥର କେହି ସର୍ବ ଜାହାଙ୍କ ଓ
ଏକାଶ ଏହାଙ୍କପ୍ରାୟ ଭାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ
ହୋଇ ନ ପାରେ । ଯେଉଁମାନେ ବିଦ୍ୟା ଓ
ବିଦୃଷ୍ଟିଙ୍କ ଲାଭ କରି ସମାଜର ମୁଖ୍ୟରୁ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅପଣାକୁ ଜୀବ
ଓ ସଦୃବେଚବ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି ସେମାନେ
ଯେବେ ଥରେ^୧ ସବୁକୁ ଆସି ସର୍ବମାନଙ୍କର
ଉଦ୍ଘାତ ବୁଝି ବରୁଥାନ୍ତେ ଏବି ସମୟରେ
ସେମାନଙ୍କର ଅନେକତ ବିଷୟରେ ଯୋଗ
ଦେଇ ସଦ୍ୟକି ଓ କରୁର ମାର୍ଗ ଜାହାଙ୍କ
ଦେଖାଇ ଦେଉଥାନ୍ତେ ଅଥବା ଅପେ କିନ୍ତୁ
ନୂତନ କଷ୍ଟପୂର ଦେଖାଇ କରି ଜାହାଙ୍କ ଜୀବ
ବିପ୍ରାବ ପକ୍ଷରେ ସାମାଜିକ ଉଚ୍ଚତ୍ଵ ଜାହା ହେ-
ଲେ ଯେମନୀ ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟା କୁଣ୍ଡ ବା-
ର୍ଯ୍ୟରେ ଅଥବା ଜେମନ୍ତ ସର୍ବମାନଙ୍କର ଓ
ଜାହାଙ୍କ ଯୋଗେ ସମ୍ପାଦନରେ ଅନେକ
ଉପକାର ହୁଅନ୍ତି । ବରୁସେ ଏ ଯୋଗମାନେ
ସବୁକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହେବେ ଅମ୍ବେ ଜାହା କର୍ତ୍ତା
ମାନ କହ ନ ପାରୁ ମାତ୍ର ଅମୂଳନଙ୍କର
ଦୟାସ ଦେଉଥାନ୍ତି ଯେ ସବୁର ସଞ୍ଚାରକ ଓ
ଆପର ବାର୍ଷ୍ୟକାରୁମାନେ ଉଚ୍ଚତ୍ଵ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କଲେ ଅବଶ୍ୟ କିମ୍ବା ପରମାଣରେ କୃତବୀ
ର୍ଯ୍ୟକା ଲଭ୍ୟାବନ୍ତି । ନିଜାନ୍ତୁଷ୍ଟକରେ ତେଣୁ
କର ଦେଖିବାର ଉଚିତ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ

କଳକର ସମ୍ମଜରେ ବାହୀନ୍ଦୀମେଘ ଦିଶୁଟି
ନୂଜନ ବିଧାନ ବନ୍ଧୁଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମଟି ଏହି-
ମନ୍ଦମାସ ପ୍ରଥମଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ କଳକର
କରୁଣପୃତ୍ତ ହୁଏ ଉଚ୍ଛବ ଦିଇ ପ୍ରତି ମାଣଙ୍କ
ଏବଂଜ୍ଞା ତତ୍ତ୍ଵାରେ ଟ ୧୫ ଲା ଦେଇବବର୍ଷ
ହେଲା ଏହି ଦିଇ ପ୍ରକଳଜ ଅଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନ୍ଦ୍ୟ-
ଦର ଲେଧନେଖା ଗବ୍ରୀର ସାହେବ ବିଧାନ
କରୁଥାଇନ୍ତି ଯେ ଟ ୧୫ ଲା ଦର ପରିବର୍ତ୍ତେ
ଟ ୩୫ଙ୍କୋ ହେବ । ଏବର୍ଷ ଏ ଅଛି କଳମୁରେ
କାହାରିଥିବାରୁ ଟ ୫୫ଙ୍କା ଦିଇ ଥିଲାମା ଥକୁ
ମାସ ପ୍ରଥମଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିକ ରହିବ ଉଚ୍ଛବ
ଆରେ ଟ ୩୫ଙ୍କା ଦିଇ ପ୍ରକଳଜ ହେବ ।

ଏହି ଅନ୍ତର ଜାଗର୍ଣ୍ଣ ଏହି କୋଡ଼ି ହେଉ-

ଅଛି ଯେ ବର୍ଷା ଅପେକ୍ଷାରେ ମରମାସ ଫେବୃଆରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭିନଳି ବଜୁଲିଧୂର ହୁଏ ଅଣ୍ଟିନ ବା କାନ୍ତିନରେ କଲାବ୍ରବ ହେଲେ ବହୁ ଅନ୍ୟବ ବଜୁଲିଧୂର ହୁଏ ସେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେବେ ଅପେକ୍ଷା କର ରହିଥିଲେ ଭେବେଳେ ଯଥେଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି ହେଲେ ଅଛି ବଜୁଲିଧୂର କି ହୁଏ । ଏଥରେ ସରଗାରର କ୍ଷର ହୁଏ ତାହା ବିବାହର ପାଇଁ ପିଛିଲ ବଜୁଲିଧୂର ଦର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଅଛି । ମାତ୍ର ଏବୁଦ୍ଧି ମନେ ଅଗ୍ରବୁଦ୍ଧ ବଜୁଲିଧୂର ଦର ଉଚିତ କରିବାର ଉଚିତ ଥିଲା । ଏବେଗର ପ୍ରକାମାନେ ଦରଦ୍ଵ ଘରି କମିଶ ସକସ ଦୋହଳ ନୁହେ ଏମୁକେ ସେମାନେ ପ୍ରତିମାଣକୁ ୫ ୫୯୩ କଲକର ଦେବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମାଣକୁ ବ୍ୟାପାର ଅଠଇ । ସୁକୁମାର ମରମାସ ପ୍ରିଯେ ଅନ୍ୟବ ଜମିର ବଜୁଲିଧୂର ବରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ପାହିସ ବଳର କାର୍ତ୍ତ । ଦେବକଳ ଯେଉଁଛ କମିଶରେ କପା କଡ଼ା ଭବିଲାଯାଇ ଫରନ ବରିବାକ କରି ପାରିବେ ଜମିର ବଜୁଲିଧୂର ବରିବାକୁ ପାରିବାକ କମିଶ ବଜୁଲିଧୂର ଅବଳମ୍ବନ ହେଉଥାନ୍ତା । ପିଛିଲ ଦରକୁ ବୁଦ୍ଧି ଦର ଅଗ୍ରବୁଦ୍ଧ ଦର ତିରା କରିଥିଲେ ଲେବେ ପ୍ରଥମରେ ଅନେକ ଜମିର ବଜୁଲିଧୂର ବରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୁଅନ୍ତେ । ତାହା ଯଦି ନ ହେଲା ଏବର୍ଷ ଏ ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟବାର ଉଚିତ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥର ଘୋଷଣା ଦେଲେହେ ସମସ୍ତେ ଯଥ ସମୟରେ ତାହା ଜ୍ଞାନ ହୋଇ କି ପାରିବେ କିମ୍ବା ଜବନସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମୟ ନ ପାଇବେ ୫ ମାସ ଅମୂଳନଙ୍କ ଦିବେତନାରେ ୫ ୫୯୩ ଦର କିଛି ସବୁ ଅଛେ । ଯାହା ହେଉ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରକାଙ୍କ ଇତିହାସ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ଜମିର ବଜୁଲିଧୂର ଦରକୁ ବାରର ଏବର୍ଷ ଲୁଜନକୁ ଦେଖିଯାଏ ମେଣକୁ ଲକ୍ଷର ଅଗ୍ରବ ହେଲେ ୫୫୯୩ ଦରରେ ବଜୁଲିଧୂର କରିବାର ଅଗ୍ରବ ହେଲେ କିମ୍ବା ଦରରେ ବଜୁଲିଧୂର ଲୁଜନରେ ଦୂରସାର ଦର ଅର୍ଧାକୁ ପ୍ରତିମାଣକୁ ୫ ୫୯୩ ଦର ଦେଖିବାକ ଏହା କିନ୍ତୁ ବାରର ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ । ଅଗ୍ରବକ ଦେଖିବା ଦୂର୍ଧ୍ୱାକୁ କିମ୍ବା

ଜନିବାର ପ୍ରତିମାନେ କଥାଯ ଦୁଇଟି
ଅଳ୍ପ ବିଧାନ୍ତି ହରିତଲବ ଚରାପଦ
ପଥରରେ ଅଟେ । ଛାପିବାରେ ହରିତଲ

ବ୍ୟବହାର ହୁଏ । ପ୍ରଥମ-ଜାଳରୁ ଜଳ ହୁଇ
ଜାଳ ବନ୍ଧପାଣେ ଲାଗିରେ ସଞ୍ଚିତ ହୁଏ ଲେବେ
ତହିଁ ରୁ ଘାରି କୋହ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଜାନ୍ତି ।
ଦୂରସ୍ଥ-ଜାଳରୁ ଜଳ ହୁଇ ଆସାଇଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ମାତ୍ରର । ତୁମ୍ଭୁ-ଜାଳରୁ କିଛି ଅନ୍ତର କ୍ଷେତ୍ର
ମଧ୍ୟରୁ ଜାଳରେ ଝରଫୁଟି ପାଣି ସଞ୍ଚିତ ହୁଏ
ଦୂରୀ ବିଲରେ ମାତ୍ରେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଜ୍ଞା
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଖେଣୋକୁ ଦୂରସ୍ଥକାରଙ୍ଗର
ଜଳ ସବାମେ ବିତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କର ନିଆ ନ ସିବ
ପ୍ରଥମପ୍ରକାର ହୁଇ ଜଳ କେବଳ ଗୀରଜାଳରେ
ରହି ଫ୍ରେଶଲରେ ବ୍ୟବହାର ହେଲେ ନାଳରୁ
ଜଳ ବୋହିନେବା ଫରରେ ତହଁର ବର
ଆର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଏ ଅଜ୍ଞା ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ ।

କାହିଁର ଟେକ ଘାହିଁରେ ?

ଏବେଳଟୁ ପ୍ରାକ୍ତିପୂନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖା-
ଅଛି ଯେ “ଭାରତବର୍ଷ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୀବତାରୁ
ବଜାଲାରେ ଅସ୍ଵକ ପରମାଣରେ ଜାଗ
ଉପରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅସ୍ଵକ
ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଦେଖାଯାଏ । ବଳବଜା ଓ ଜହାନ ନିବ-
ଦ୍ଵାରିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ଏମନ୍ତ ଲୋକ ଜାହିଁ କି
ଯାହାର ଜିଥୁଃପ୍ର ହୋଇ ନାହିଁ । ଓଇଲ-
ସନ୍ଧର ଦ୍ୱାରେ ହିତିର ସମ୍ବନ୍ଧ ଲୋକର ଜାଗି ଜେଇ
ନେଇ ଅଛି । ରହିବାରଦିନ ଉଦ୍‌ବାନରେ ବସି
ମୁହୂରତର ପାଇସ୍ତବ୍ୟ ଜୀବବାଦ୍ୟ ଅଛି
ସହସ୍ର ଲୋକର ଜାଗି ଲୋପ ହୋଇଥାଏ ।
ଫର୍ମଦିବି ବ୍ୟାକ୍ତି ଏବଂ ଅମେରିକାର ବରପ
ଅର ଦେଇଲେବର ଜାଗି ନେଇ ଅଛି ।
ଏହିକୁଷେ ଆଖାଦ୍ୟ ଓ ଅପେକ୍ଷା ସେଜକ
ପାଇଁ ହେଉ ବା ଯାହାକିର ଜକ୍ତୁ ପ୍ରକାର-
ରେ ଜାଗି ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ ହେମାନଙ୍କ ସଂସ-
ର୍ଗରେ ଦେଉ ବୋଇଲେ ଅଭିଜ୍ଞି ଦେବ ଜାହିଁ
ଯେ ସହସ୍ରଶହେତୁ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣେଶ୍ଵର
ଏମନ୍ତ ଜାହିଁ କି ଜାହାର ଜାଗି ଅଷ୍ଟନ୍ତି ଅଛି ଓ
ଏକଥା ନିଜ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବସାରରେ ଅସୁଧାରୁ ।
ଏହି ଜାଗି ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଧନ କ୍ଷମତା ବିଦ୍ୟା-
ଶିକ୍ଷା ଓ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରୁ ବଢାଇ
ଜୀବବିଦ୍ୟା କିନ୍ତୁ ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ
ସମାଜ କିମ୍ବା ଦେଉଥାଏ । କୁଳକୁତ୍ତିଶ ହେଉ
ପରିବେ ଯଦ୍ୟପି ସେ ଦୂଃଖୀ ମୂର୍ଖ ଓ ଇଚ୍ଛର
ଦେଲ ଜାହାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେସ୍ତୁତ ରହି ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଅହେବ ଶୁଳରେ ଚପା ଓ ଉତ୍ତାରର
ସୁଧ ତଳ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକ ଲାଗି ଅଛି । ଯେଉଁ

ପୁଲରେ ଉଚ୍ଚ ଦୟା ସହିତ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଓ ଶୂନ୍ୟର
ଯୋଗ ହୋଇଅଛି ସେ ପୁଲରେ ଏ ପ୍ରକାର
ମୋତଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶରେ ଯେମନ୍ତ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହୁଅଇ ବଜଳାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପର
ମାନ୍ୟ ଅଛି ମାତ୍ର ସେ ଦିନ ଅଥ କାହିଁ, କି
ଯେବେ କେବଳ ବ୍ୟାକ୍ତିଶ ହେଲେ ସବୁ ଶୈଖିତ୍ୱ
ଲଭ ହେଉ ଥିଲା । ଇତିରେଣ୍ଟିମୁଁ ଜିଷ୍ଠା ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପ୍ରକଟିତ ଗଣ୍ଡି କି ଯଦ୍ୟାଗୁ ବଜଳାର
ସମସ୍ତ ବିଧାପାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନକୁ ହେଉଥାଏ ଏ
ସମସ୍ତ ଏଠା ସମାଜକୁ ଠିକ୍ ଇତିରେଣ୍ଟିମୁଁ
ସମାଜପର ଗଣ ଅଣାଅଛି । ”

ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଲିପରଲିପ୍ତ
କଥାଶୁଦ୍ଧ ସତ୍ୟ ଅଟଇ ଓ ଯେଉଁମାନେ
ଜାତିର ଅଭିମାନ ରଖନ୍ତି ଉତ୍ସାହରୁ ସେମା-
ନେ ଏ ସବୁ କଥାକୁ ଅଲୋଚନା କଲେ
ଅନେକ ଉପକାର ଲଭିବେ । ଜାତି ପ୍ରଭେଦର
ନିୟମ ବି କିମିତ ହୋଇଥିଲା ଜାହା ବର୍ତ୍ତମାନ
ନିଷ୍ଠ୍ୟ କରି ବହୁବାର କଷ୍ଟ ଅଟଇ ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ
କାର୍ଯ୍ୟତଃ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଲୋକେ ଦିନକୁହନ୍ତି
ଅଛି ଓ ଅଳ୍ପମୁଖ ହୋଇଗୁଣା କେବଳ ଜାତି-
ଧେନୀ ଅନେକ ବୃଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଲୁହ କରି
ଦସିଲେ ଓ ବୁଝିବିନ୍ଦି ଜାହିଁରେ କୁଭବାର୍ଯ୍ୟ
ପୁଣି ହେଲେ । ବିଦ୍ୟା ଓ ଶିମର ହାତ ସଙ୍ଗେ
ଦରିଦ୍ରା ବରିଷ୍ଟ ପରିମେଷରେ ଜାତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଏକାବେଳକେ ଡ୍ରିମାର ଧନ ଇତ୍ୟାଦି ଉପ
ରେ ଜାହା ରହିଗଲା । ଏବେ ବମସ୍ତେ ଧନ ଓ
ସ୍ଵାଧୀନ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଧୂଳା କରୁଥିବାକୁ ଜାତିର
ଆପ୍ନା କେବୁ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରାଚୀନ ସଂକ୍ଷିପ୍ତାଥୁ-
ର ଲୋକମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏହା ଇଂରାଜି
ଶିକ୍ଷା ହେଉଥୁ ଜାତ ଲୋପ ହେଉଥାହି ମାତ୍ର
ଆମ୍ବମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଦେଖିଅଛୁ ଯେ କୁଟ୍ଟା-
ମୁକ୍ତ ହେବୁଗୁ ଜାତିର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମୁହଁ ଯାଉଥାହି
ବ୍ୟାକ୍ତିର ସହାଯେ ଶାଖରେ ଯେ କୁଟ୍ଟାମାନ
ବର୍ଦ୍ଦମାନ ଅଛି ଜାହିଁର ବ୍ରଦ୍ଧାକୁ ଥିବା
ଯେତେବେଳେ ଅଥର ଜାତିର ବ୍ରଦ୍ଧାକୁ ଥିବା
ତେତେବେଳେ ଜାହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅପେ
ଲୋପ ହେଲା ଅଛି ବିଦ ଜାହାକୁ ମାତ୍ର
କରିବ । ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ବମାନେ ଦେଖିଅଛୁ ଯେ
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଇଂରାଜି ଶିକ୍ଷା ପାଗକୁ
ଆର ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ କେଷ୍ଟିକ କା ପଢିବ
ବ୍ୟାକ୍ତିର ଦେଖିଲେ ଜାହାର ଅବର ବରନ୍ତି
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହାଇବୁଥାନ୍ତିଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରେ ଦେଖିଲେ
ଏହି ଅର୍ଥ ଦେଇ ବାହାର କର ଦାଖନ୍ତି । ଯେବେ

କୁପୃଷ୍ଣେଷ୍ଟଙ୍କ ସର୍ବକ ନ ଥାଇ ଶୁଦ୍ଧ ଘୋଲକ
ପାନ ଉପରେ ଜାତିର ଢେବ ରହିଥାନ୍ତା
ତେବେ ଏଥର ବ୍ୟାକ୍ତିଗତ ଅଗମାନ ହୁଅନ୍ତା
ନାହିଁ ବିମା ତେଲି ବେଉଠ ଉତ୍ସାଦ ଘୋଲ-
ଜାତ ଧଳବାନ୍ ହେଲେ ବ୍ୟାକ୍ତିଗମାନେ ସୁରା
ବାବୁଁ ବୋଲି ଜାହାଗାନରେ ଅନୁସରଣ କର
ବସି ରହନ୍ତେ ନାହିଁ । ଅଭେବ ଯେଉଁମାନେ
ବିଚର କରନ୍ତି କି ବେବଳ ଘୋଲକ ପାନ
ଉପରେ ଜାତ ନିର୍ଭର କରଇ ସେମାନେ
କୁମରେ ପଡ଼ ଆହୁନ୍ତି ବୋଲିବାବୁ ହେବ ମହ-
ର ଲୋକଙ୍କ କୁପାଳ ଅନୁସରିଲେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଲଭର ସମ୍ମାଦନ ଦେଖାଯାଏ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦାନ
ରରେ ଜାହା ଲଭ କରିବା ବିଜ୍ଞମୁକ୍ତାମାତ୍ର
ତ କହିରେ କେହି ସଫଳ ହେବ ନାହିଁ ।

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ରେବନ୍ଧସା ସାହେବ ଜିନିମାସର
କୁଣ୍ଡି ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଜାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ଆସୁଥି
ଦିର୍ଘଲି ସାହେବ ହୃଦୟର କଲେକ୍ଟର ନିଯନ୍ତ୍ର
ହୋଇ ଥିଥିଅଛନ୍ତି । ଆଗାମୀ ମାସ ଜା ୧୫ ର-
ଖରେ ଶ୍ରୀମତୀ ବନିଶନର ସାହେବ ଏଠାରୁ
ଯାଏ ବରବାର ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମା-
ନେ ମନେ କରିଥିଲୁଁ ଯେ ଶ୍ରୀମତୀ ବିମ୍ବେ
ସାହେବ ଏକଟିଠି ବନିଶନର ହେବେ ମାତ୍ର
ଜାହା ହେଲେ ନାହିଁ । କୋଥ ହୁଅଇ ମା ୩ ସାଲ
ପାଇଁ ହୃଦୟର କଲେକ୍ଟର ଏଠାରବାନୁ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌
ମେଜ୍‌ ରାଜ୍‌ ବିନୋଦବ୍ୟାକ୍‌ ଜ୍ଞାନ ବଳେ ନାହିଁ ।

ବଢ଼କ ବଲେଇ ଅନୁର୍ଧତ ସବୁଦେଇଁ
ସୁଲ ସକାଗେ ଜଣେ ଶିଷ୍ଟକ ମାସକୁ ଠେକ୍‌କ୍ଳା
ବେଳନରେ ବଜଳାରୁ ନିୟମ ହୋଇ ଅସି
ଅଛନ୍ତି । ଏ ସୁଲରେ ଓଡ଼ିଆସ୍ତାରେ ଶିକ୍ଷା
ଦେବାର ବିପୁନ ଅଛି ସୁରଙ୍ଗ ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ
ଏଥିବ ଆଇବ ବୋଲି ଅଗା ହେଉଥିଲା ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାଜୀବ ବିହାମଣା ସ୍ଵତତ ଅପର ।

ଅବୟ ଶେରତାଗ୍ରେ ଏ ନଗରରେ ବଜ୍ର
ପ୍ରବଳ ରହିଥିଲା ଓ କୁର ଶେଗରେ ମଧ୍ୟ
ଅନେକ ଲୋକ କୋଣ ପାରିଥିଲା । ଅବୟ
ପ୍ରତ୍ୱରଙ୍ଗୁଷେ ବର୍ଷା ହୋଇ କାହିଁ ଓ ଶାକ
ପାଖଣ୍ଡ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ପଢ଼ିଲା ।

ପୁଣ୍ୟ ରଥଯାତ୍ରା ପଦ୍ମ ଗେଷ ହୋଇ
ଅଲିଙ୍ଗି। ଗତିମାତ୍ରା କାହିଁ ରଥଠାରୁ ଜାହାନ
ରଥ ଘର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନ୍ଦରେନ ହୋଇ କୃତିଗମନ

ପକ୍ଷ ମେଷ ହେଲା । କାହିଁଜ ବାହୁଡ଼ା ଦିନ
ହିଂହାରଙ୍ଗରୁ ବିଜେ ହୋଇ ଜଗମୋହନରେ
ବନା ହେଲେ ଓ ଗତ ମଞ୍ଜଳବାର ଧର୍ମନ୍ତର
ରଥବୃତ୍ତ ମନ ଫେରିଲା ।

ଗର୍ବ ଦୁଧବାର ପୁଣିଦିଳେ ହୋଇ ଠାକୁର
ମାନେ ରଥରେ ଦିଲେ ଏହି ବଳରୂପରୁଥ
ଶକ୍ତି କଥର ପରିଦିନ ଠାହୋଇ ଅଛିଲା ।

ଅଶିଖୁଷ୍ଟ ଉତ୍ତରାବର ବାବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସର-
ବାବୁ ମନ୍ଦର ଉଦ୍‌ବାଚକ ସକାଗେ ପୁରୁଷଙ୍କୁପ୍ରେ-
ରିତ ହେବାରେ ହେଠାରେ ମନ୍ଦରର ଅବସ୍ଥା
ଦେଖି କଲେବୁର ପାଦେବଙ୍କ ନିଜଠକୁ ସବି-
ଗେଷ ଅବସ୍ଥା ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ବୋଥ ଦୁଆର
ଜାହାଙ୍କ ମତରେ ମନ୍ଦର ସମ୍ମାରକାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ
ହୋଇଅଛି ଓ କର୍ତ୍ତମାନ କୋଣେଥି ଅପଦର
ଗଙ୍ଗା ଜାହଁ । ବାବର ଜାହାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ପାଇ-
ଲାଭତାରୁ ତାକୁରମାନଙ୍କ ମନ୍ଦରରେ ବିଶାଇବା
କିମନ୍ତେ ବଲେବୁର ପାଦେବ ଗଙ୍ଗାଙ୍କ ଅନ୍ଧମିଳ
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏ ଅଜ୍ଞାବ ପ୍ରସର ଶୁଣି ପୁରୁ
ବସିମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତର ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ
ମହାପ୍ରଥାଦ ଦେବ ଯେତେ ଗଣ୍ଡମୋଳ ଲାଗିଥିଲା
ଜାହାଙ୍ଗର ଅଧେ ନିଃଶ୍ଵର ହୋଇଗଲା । ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ବାବୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ବାଚକ ସମୟରେ ପୁରୁ ବେତିପେବର
ଓବରସିଅର ଓ ଅନ୍ତରାଳ୍ୟ ଅନେକ ବିଦ୍ୟକ
ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲେ ।

ଗତ ସପ୍ତାହରେ ପୁଣ୍ୟରେ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର ଡ୍ରୋଇଟା କେବଳ ଅନୁର୍ଧ୍ଵକ ହୋଇ ଚାହୁଁ
ଯାଦି ମାନେ ବାହାର ଅସିଲେଖି ସୁତରଂ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଶେଗର ଦୋଷ ନଗରବାସିଙ୍କ ଉପରେ
ପଢ଼ିଥାଏ ।

ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶ ସକାଶେ ଯେଉଁ ନତଳ ମିଛୁ-
ବିହିଅଳ ଆଇକ ବିଧବି ହୋଇଥାଏ ଗଲାଟ
ମାସ ତା ୧ ରିଣ ଠାରୁ ଜାହା ପ୍ରକଳତ ହେଲ-
ଣି । ଏଥର ବକୋବସ୍ତୁ ସକାଶେ ଗଢ଼
ସେମବାର ସର୍ବ ହୋଇଥିଲୁ । ତହୁଁ କିବରଣେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଗତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଶୁଣ-
ଯାଏ ଯେ ସଙ୍ଗତ ଉପରେ ଢାକୁ ବସିବାର
ହୁଏ ହୋଇଥାଏ ।

ଓଡ଼ିଆସ୍ବରର ବଜଳାରୁ ବିକିନି ହୋଇ
ଜଣେ ପ୍ରଥାତ ବିଶିଷ୍ଟରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହ-
ବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ବରେ' ଲେବେ ଜଣେ
ପ୍ରଥାନ ବିଶିଷ୍ଟରଙ୍କ ମନୋମତ କର ସାଇଲେଣ୍ଟ
ସଂଦ୍ରାଦ୍ୟପଦମାନଙ୍କରେ ଲେଖାଯାଏ ଯେ ଲଞ୍ଛି

ଉର୍ଦ୍ଦିକ ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଉଚ୍ଚ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେ-
ବାର ବଥା ଅଛି ।

ଇଣ୍ଡିଆ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟୁ କିଷ୍ଟି ଦରାରୁକୁ ବି
ସିଲି ପେନ୍‌ବନ ବିଶ୍ୱ ୧୦ ଟାଙ୍କରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିବା ବ ୨୦ ର୍ଷ ସମା ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟୁଙ୍କ
ଅଧିକ ବତ ଛେଟ ସମୟ ଗୁରୁତବପ୍ରତି ସମା
କରୁଥ ଖର ।

ବମ୍ବେର ଶ୍ରୋ ଅପାଳଜକୁ ଜଣେ
ମାରଖେନ୍ଦ୍ର ଗୁହାର ଦେବାକୁ ଅସେଥିଲୁ ସେ
ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପବାଳ ହେଲା ଅପଣା ଧର୍ମ ପରିଚ୍ୟାକ୍ଷର
କରି ମୂସକମ୍ପାନ ଧର୍ମ କ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ମାର-
ଦ୍ୟୋତିମାଳେ ଜାହାକୁ ଦେଇଯାଇ ଏମନ୍ତ ବିଷ୍ଟ
ବିଲେ ସେ ଅପାଳଜଙ୍କ ହୃଦୟମ ଫମେ ପୁଲସ
ଅସି ଜାହାକୁ ଅପବର୍ତ୍ତ ରକ୍ଷାକରି ଦରକୁ
ଦେଇଗଲା । ସଙ୍କରିତା ହେବା ବଢ଼ ହରବର
ବିଥା ।

ଲହୋରର ସିନ୍ଧୁର କର୍ମଗୁରମାନେ ପଶୁ
ତ ଅସାଦୁ ନୟ ଫଳ ସବୁ ବିଦୟ ବରଦା ଶବା-
ରଣ ଉଦ୍‌ଦେଶରେ କିଛିଛ ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ
କର ଅଚନ୍ତୁ । ଏଥାର କିମ୍ବା ଦୁ ସ୍ଵାଦର
ବତ୍ତ ବାଜାରରେ ଦେଲେ ଅନେକ ସାଥୀରେ
ମଞ୍ଜଳ ବେବାର ସମ୍ମାବନା ।

ଗାନ ଦେଖରେ ରେଲବାଟ ଫିଟିଲଣି
ଅଳ୍ପଦିନ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥାଏ କେତେବେଳେ
ଯୀ ମୁକୁଷ ଅମୋଦ କହିବୁ ରେଲବାଟରେ
କମାଇଲ ଉମଣ ବିରଥିଲେ ।

ଦିନେ ହାଇଦ୍‌ଗ୍ରାମାଦିରୁ ନବାବଙ୍କ ନଳିତାଜ
ନବାବ ସମୟରୁ ମୂଲକ ବି ଏକ ବର୍ଷ ସାହାରକୁ
ଭୋଗକର ମୁଣ୍ଡ ଲାଭ ଅଛନ୍ତି । ଗୋଟି କରିବା
ପାଇଁ ଏବନାଟି ସ୍ଥା ରଖିଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବନା
ମୁୟ ହାତ ଅଶକାଇଛି ସବାମେ ଆନ୍ଦୋଳି ଧରି
ରଖିଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ
ଦୁଇଶତ ହେବ । ଧରି ବରବବର୍ଷର ମୁକ୍ତ
ନବାବ ।

ହୁଏ ପାଇଁ ଅଛି ଆବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ
ପାଠନାରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ରହିଥା ସକାଳେ
ଏହିଅଶା ମୂଲ୍ୟର ଖୁଅ ବାଗଜରେ ଦରଖାସ୍ତ
ଦେଇଥିଲା । ଅଠାଶା ମୂଲ୍ୟର ବାଗଜରେ
ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇଛାନ୍ତି ବୋଲି ମାଝେଟେ
ଆହାକୁ ଧରିଦରାଖୁ ସୁଧାର୍ କର ଆଜିନ୍ତି
ଖୁଅ ଦରଖାସ୍ତ ପଶୁ ସାଦାଜାଗରରେ ଦିଲା
ମାଏ ଚେବେ ଏ ହାତିମ ବେଉଁ ବିଶ୍ଵରତିଷ୍ଠ
କାହା ଉପରେ ନିଦିମା ତାତୀରେ କର ?

ବଜ୍ରକାର ଗବ୍ରୀମେଘ ଦୋଷଶା ପେଇ
ଅବହୁ ବି ଥାଗାମୀ ଫୋବୁଏଣ୍ଟ ଅଥବା ମାର୍ତ୍ତ-
ମାଧରେ ଦେଖୀୟ ଦିବିଲ ସରହିସ ପରାଶା
ବୃକ୍ଷାଳ ହେବ । ଗତ ପରାଶାରେଇ ଏ ପ୍ରଦେ-
ଶର ଦେହ ବାହାର ନାହାନ୍ତି ବଥର୍ଗୀର ଦେହ
ଦେଖା କରବେବ ?

ବମେଇ ବକେଟ୍‌ରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ
ତୁଆର ମୂଳ୍ୟ ଦୂରା ହେବାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ୍ୟ-
କର ଅନେକ କ୍ଷତି ହେବାର ଦେଖି ଲଜ୍ଜା
ଶାନ୍ତିପଦର ବ୍ୟାପ କରିବ ପ୍ରବ୍ୟକ୍ଷ ମାସର ମାଧ୍ୟମେ
ଦୂରା କରିବାର ଆଜ୍ଞାକୁ ଉତ୍ତର କର ଅଛନ୍ତି ।
ଧର୍ମ ସଂରକ୍ଷଣ ଅଥବା ଅନ୍ୟ ବିଷୟକ ଅନ୍ତର-
ନର ପ୍ରଦାନ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲଙ୍କ ସମ୍ମାନ
ହୋଇଥାରେ ମାତ୍ର ସେହେଠାରୁ ଅବଶ୍ୟକ କର
ଅଗୋଗରରେ ବିଦ୍ୟବଦି ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ବିମ୍ବେରକେ ଗୋଡ଼ିଏ ବାଲ୍ୟବିହାର ହୋଇ
ଯାଇଅଛି ଯେ ସେପରି ସବୁଗୁରୁ ଦେଶଯାଏ
ନାହିଁ । ବରର ବୟସ ବଳ୍ପ ର୍ତ୍ତ କହିଥିଲୁ
ବୟସ ମା ୧୯ ସ ମାତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ଏବାକୁ ପିଲା
ମାତ୍ରା କ୍ଷିତିକ ସମ ଲିମିଟ ଆପଣା ଧୂମ ଧୂଆର
କି ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ଅବଜ୍ଞା କରିଅବଳି ।

ବଳକରୁ ତାରଜାବ ଯୋଗେ ସ୍ମୃତି ଅଛି
ଅଛି ଯେ ଦୂରସ୍ଥର ସ୍ଵଲ୍ଗାନ ଅବଦଳ ଅଜଳ
ଅପଣା ବାହୁରେ ଫଟୁ ଖୁଲ ଦେଇବ ରାତ୍ରି
ବାହାର କର ଦେବାପ୍ରାଣ ଆଜୁହରୀ କରିଥ-
ହିନ୍ଦୁ । ବଳପଣରୁ ବହସୁଳ ହୋଇ ଦେଇଲୁ
ଧୂ ରହିବା ସହିକ କଥା ନହିଁ ।

ମନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର

- ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସଙ୍କା କିଣେ ତାଳଚେର ବଜାୟାଟି
ଏକନ ଏକନ ଦଶପଞ୍ଚ „ ୧୨
ଏକନ ଏକନ ଅଠଗତ „ ୧୩
ଶ୍ରୀ କୋଷତ୍ତର ଉଦ୍‌ଦିନା ଅଧ୍ୟାମନଗମହାପାତ୍ର

କଟକ ବଳ୍ଲୟା	୪୭
ବାରୁ ନନ୍ଦକିଶୋରନାୟ	୪୭
ଶ୍ରୀ ଶେଖୁର ବାଲକଷ୍ମୀ	୪୮
ମହାଶାନ୍ତି	୪୯
ଚନ୍ଦ୍ରମୋହନନାୟ	୫୦

ନିମାଇତରଣ ନେଉଗି	"	"	୩୮
ଆ ମହାନ୍ତି ଲାବ୍ୟଶାଦାସ ପୁରୀ	"	"	୩୯
ବାବୁ ପାଥାମୋହନଦାସ କଟକ	"	"	୩୯

ଶ୍ରୀମତୀ ଏହି ଦୁଇଲାଗପିଳା ସହରକଟକ ଦର୍ଶନ
ଦାବଜୀର କଟକପ୍ରିୟଙ୍କାଳକ ଯଥାନୟରେ
ମ ଦିଇ ଓ ପ୍ରଚାରନ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳପାଦିକା ଟା ଟ ରଖ ମାହେ କୁନ୍ତର ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା ।

ପ୍ରେସିପ୍ତି ।

ଭବନ୍ଧୁରେଣୁଗ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଦୁର୍ଲକ୍ଷ୍ମୀପିକା ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟୁ
ଜୀନ୍ଦବରେଣ୍ଟ ।

ମହାପ୍ରସ୍ତୁ !

କିମ୍ବାଟ କୃପାକର ଅନେକ ଏହି ପଦଗ-
ଣ୍ଠା ଆମଙ୍କ ପଡ଼ିବା ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସୁନଦାଳ
କରି ବାତତ କରିବା ହେବେ ।

ଅମୁର କୌଣସି ଜଣେ ବିନ୍ଦୁ ମୁଖୀ
ଶୁଣେଁ ଯେ, ସେ ଦର୍ଶନ ବାହୁଦା ଥିବା
ଲୋକରୁ ଧରାଦପତ୍ରମାଟ୍ ପାଠକରିବା ଜୀବାଗ
ଦର୍ଶନ କରି, ଛେତର କି ତାଙ୍କର ବିବାଦବରତ୍ରି
ଅଥବା ବିବାଦେଚିତ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ
ଚାହୁଁ କାହାରୁ । ଗାସୁକ ତାଙ୍କର ଏପରି ଝାନ
ନୀତାନ୍ତି ଅପ୍ରାମାଣିକ ନୁହଇ । ଅଛିବାଲ ଏଠା-
ରେ ଏହାର ପଦିକାଙ୍କ ମାଘରେ ଶୋଭିବାଦ
ଜୀବିଥିରୁ । ବେହି କାହାର ଶିଖ ଦେଖୁ
ନାହାନ୍ତି । ବରଣ, ବ୍ରାହ୍ମିଣ, ଓ ଖଣ୍ଡାଏତ୍ ଜାରି
ପ୍ରଭାବର ଉତ୍ତରବିଶ୍ୱାସକର୍ତ୍ତ କିମ୍ବୁତ୍ୟ ଏମାନଙ୍କର
ବିଷୟ ଅଟେ । ପ୍ରାଚୀନ ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରାମ, ପୁରାଣ, ଉତ୍ସ
ତେ ଭୂରଭାବାଦ କେତେକେତେ ଜୀବନକ୍ଳେବର
ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଏଥୁ ପାଇଁ ଅନ୍ଦୋଳନ ହେଉଥିଲା
ଏହାପରି କୌଣସି କରିବ ଉତ୍ତରବକ୍ଷ ବର-
ତାନ୍ତ୍ରି ମାତ୍ର ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରକାଶକର୍ତ୍ତା ପ୍ରମାଣ
ଦେଇବା ଯହିତ ଗୋଟିଏ ମୁଖଳ ପ୍ରବ ବିଷୟ,
ଯାହାର ମଧ୍ୟକୁରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ଦିରରେ, ଏହା
ପ୍ରକାଶକ ଗାସିର ଶେଷଦସ୍ତରେ ଓ ସର୍ବ-
ଜମାନାଂଶୁକ ବୃକ୍ଷାଙ୍କ ବଜ୍ରରେ ଜାରିବିଷୟ
ଦେଇ ଏପରି ଗୋଲମାଳ କରିବା ନିତାନ୍ତ
ଅଶାରଜା, ଲାଦୁତା ଓ ଦୁଷ୍ଟଦ୍ୱୀକରଣଜାର
ବିଷୟ ଅଟେ । ଏଥିରେ ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷରେ
ଦେଇର ଆରଂହନକ ମନ୍ଦିର କିଛି ଦେଉନାହିଁ ।
ଜାମା ଦିଲ ବିନ୍ଦୁଗ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର
ପରିଷ୍କାରପ୍ରତି ନୋଥ, ୧୦୮ ଓ କଷ୍ଟକାର୍ତ୍ତି
ଅଳ୍ୟ ଦେଇ ଫଳ ଦେଇ ନାହିଁ । ହନ୍ଦୁମାଳରେ
ତାଙ୍କ ଯଦିର ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧାର୍ୟ ବିଷୟ ଅଟେ,
ତାଙ୍କ କୁକାର ଅଶାର୍ଗାନ୍ତ ରେଷ ଜୀବିତର
ଅନୁଭବମାନ କାଳ ସ୍ଵର୍ଗବିଦ୍ୟା ଥାରବାହି-
ଦସ୍ତାରେ ଅଥବା ଜଣେ, ପ୍ରଥାନ ମୂଳକଥାର
କିମ୍ବୁ କିମ୍ବୁ କଲାଗାନ୍ତର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି
ପାଥ୍ୟକାରୀ । ତେବେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତମ ସେହି ଜାରି
ଦେଇ ବାହୀ ଜହାନ ସର୍ବ, ସମାଜରେ ବେଳକ
ପାଥ୍ୟର କାରଣ ।

“ଶକ୍ତିନୁଗାନ୍ଧୋର୍ମଣ୍ଡ” ଆଜି ଉଠିଲାଇ
ଆମୁମାନୁଙ୍କୁ ସାଜା । ଯେମନ୍ତ ସମସ୍ତ ଉଠିଲା-
ଶୁଭାସୀ ଏବେଳାଟି; ଯେମନ୍ତ ସମସ୍ତ ପ୍ରାକ୍ଷସ
ଏବିକାଟି; ସେହିପରି ସମସ୍ତ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ଏବା
ଜାତି । ଅଭିଏବ ସମସ୍ତ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ପଢ଼ିକା
ଏହି ଏବ ହଥୁଳାଟି ବିଷୟ ଦେବ ଅଲେବନା
କରନ୍ତି ।

ବୋର, ମୁଦ୍ରମାଳ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟାୟକ ପ୍ରଭାବ
ଜ୍ଞାନ ପୃଥିବୀର ଅଧ୍ୟାନ୍ୟ ଜାଗିକ ସଙ୍ଗରେ
ତୁଳନା କରିବାକୁ ଗଲେ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଅଛି-
ଜାଣି ଏକେଇ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦ୍ବାଲ
ଜାଗି; ତହିଁରେ ପୁଣି ପ୍ରଦେଶ ଦେବରେ ଓ
ଭାଗୀ ଦେବରେ ବେହାସ୍ତ, ବଜାଳୀ, ଡେପ୍ଲୋ
ଡେଲାର ଓ ମରଦ୍ଦ୍ଵା ପ୍ରତିବ ଜାନାକାର
ହୋଇଥାଏନ୍ତି। ପୁଣି ଏହି ଏକ ଜାତମନ୍ୟରେ
ଅସଂଖ୍ୟ ଶ୍ରୀ ପୁଣି ଜାତି ହୋଇ ଏବକୁ ଅରେବ
ବିଷ୍ଣୁଦୂତିରେ ଚାହିଁ ଅଛନ୍ତି । ଧଳତଃ ଏପରି
ପାର୍ଥକ୍ୟରେ ଏହି ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ପ୍ରାଚୀନ ହୃଦ ଜାତର
ବଳ ସର୍ବଦ ହୁଏ ଓ ଏକତା ବିନ୍ଦୁ ଶିଥିଲ
ହୋଇ ଦିନକୁ ଦିନ ଅଧୀନତା ଓ ପରିଚକାର
ବୁଝି ଭାବ ଅନ୍ୟ ବୌଦ୍ଧି ଫଳ ଯାଇ ଦେଉ
ନାହିଁ । ଭରତର ପ୍ରଦେଶ ଓ ଭାଗୀଦେବରେ
ଯେପରି ଏକ ଜାଗର ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲି,
ଦେବମସ୍ତ କାରରେ ଆଶ୍ରମ ବ୍ୟକ୍ତିକାର ଓ
ବାମାକିଳ ଶ୍ରୀ ନାନୀ ବିଷ୍ଣୁମୂର୍ତ୍ତ, ପରିଷ୍ଵର
ଅନେକ ଅନେକ ଲକ୍ଷିତ ହୁଅଇ । ସୁରଙ୍ଗ-
ଦେବମସ୍ତ କେଷମ୍ଭ ବିନାଶ ପାପ ହୋଇ ପଢ଼ିଲ
ଭରତ ସନ୍ଦାନ ଯେ, ଦିନେ ଏକ ଆର୍ତ୍ତି ହିନ୍ଦ
ଜାତ ବୋଲି ପୃଥିବୀମୁଖରେ କରଇ କରିବେ,
ସେ ରଜନୀ ପ୍ରଭତ ହେବାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଦ୍ଵାର-
କାଳ ବିଳମ୍ବ ଅଛି, ପତାଖ, ଉଥାଗି ଏହିମନସ୍ତ
ଶୁଦ୍ଧ ଚକ୍ରର ଅଧିବାସିଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ (ଯେଉଁ-
ମାନ୍ଦର ମାତୃଭାଷା ଏକ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର
ଆଦାନ୍ୟ, ଆମ୍ବା ଓ ପରିଖାନ ପ୍ରକୃତ ଭାବର
ବିଷୟ ଏବଂ) ଯେ ଏପରି ଜାଗରତ ବିଦ୍ୟ-
କବ ତଥି ପରିଷ୍ଵର ନାମାପରାର ବିବାଦ
କିମ୍ବାଦ ଘାୟାଇ ଏହା ବହୁ ଗୋଚନୀୟ
ବିଷୟ ଅଟେ । ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଏହି ଉଚ୍ଛଳ
ଗୋଟିଏ ଅଚି ଶୁଦ୍ଧବଳ୍ୟ ଏଥର ନିବାରୀ
ଅର୍ଚିବୋଟିଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରୁ ଅର୍ଦେକ ଅସଂଖ୍ୟ ଦର୍ଶା
ଜାତ ଓ ମୋରାପ୍ରସ୍ତୁ ଅର୍ଚିମଣ୍ଡଳେକ, ବାକୀ
ପରିଶର ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଏ ଦେଶର ମେଗଲବନୀ
ଅର୍ଧଭିତ୍ତିର ବୃକ୍ଷଗ ମାସନାଥୀନରେ ଦାର

ବେଳୁ । ଏଥରୁ ସ୍ତା ଓ କାଳକଷମୀଖ ବାଦ
ଦେଲେ ବିଜ୍ଞାପାୟ ଦଶଲକ୍ଷ ଲୋକ ହୁଅଗ୍ରି ବ
ନା ଅଧ୍ୟକ୍ଷକ ପ୍ରକାଶ ସର୍ବଦାର ଅସାଧ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜାଣ୍ଯୁ
ଧର୍ମ ଦେବ, ଦେଶର ଅଭିବ ମୋରଙ୍ଗ
ଦେବ, ସାଧାରଣ ଉନ୍ନତ ଦେବ, ଅନ୍ତରେ
ଅନ୍ୟ ଦେବୀମୂଳକାରେ ଏ ଦେଶର ଗୋ-
ରବ ଦେବ ଇତ୍ୟାଦି ଶୁଭକର ବିଷୟମାନ-
ଙ୍କରେ ଯଦ୍ୟପି ଏକତା ନ ରହିଲା ଓ
ତତ୍ତ୍ଵବିବର୍ତ୍ତେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିହାର
ନାନା ବିଦ୍ୟୋବ୍ଦ, ବିଦ୍ୟୋଗ୍ରାମ, ପ୍ରବନ୍ଧନା ଓ
କପଟତା ପ୍ରଭାବ ଦୋର ଅନ୍ତର୍ମୁକ୍ତାରୁ ପିଣ୍ଡ
ଆହୁଯୁ କଲ; ତେବେ ସମସ୍ତ ଭାବରବର୍ଷରେ
ଯେ ଦିନେ ଏକତା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ହେବ, ଏପର
ଆଶା ବି କହାର ହୋଇଗାରେ? ହମ୍ମିର ଏ
ଇଂରୀଜିକ୍, ଇଂରୀସର୍ଦ୍ଦ୍ୟା, ଇଂଗ୍ଲିଶିକ୍ଷା ।
ଏ ଶିକ୍ଷାରେ କୌଣସି ସ୍କ୍ରିପ୍ଟାୟ ବିଶେଷ
ଏକାଧ୍ୟପତ୍ୟ ନାହିଁ । ଏ ଶିକ୍ଷାରେ ଶ୍ରୀଲଙ୍ଘନ-
ମୁରୁ ଦକ୍ଷୁତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାନ ଅସ୍ତରକାର
ଅଛି । ସୁତି ହଜାର କେହି ମାତ୍ରାଲଙ୍କ ହେଉ,
ସବ ସେ ବିଦ୍ୟାବନ୍ତ ଦୂର ତେବେ ସେ
ଦୃଷ୍ଟିପ୍ରାପ୍ତ ଗଜାକାର ଉପର୍ଫିଲ ଓ ସମ୍ମାନ
ଲାଭ କରିବ । ଆଜି ଜଣେ ସାମାଜିକ ମେହେ-
ତର ସମ୍ମାନ ଶିକ୍ଷିତ ଓ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ,
କଲ ଅମୃତମାନଙ୍କ ଗଜାକାର ଦରିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ଖଣ୍ଡିବ ଆଜିନ ଜହା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ।
ଆଜି ଗତ ସ୍ଵରୂପ କିଞ୍ଚ୍ୟାତ ଜଣେ କରଣ ବା
କ୍ରୁଷ୍ଣ ମୂର୍ଖ ଓ ଅନ୍ତପ୍ରୟୁକ୍ତ ହେଲେ ସରା
ଦୀରିବୁ ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର ସହିତ ବିଦ୍ୟାଯୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।
ଆଜିଏବ କାଳର ଗତ ସତତ; କେବଳ ବିଦ୍ୟା
ଆବଶ୍ୟକ । ଜାତ କମ ଧର୍ମ ଦେଇ କିନ୍ତୁ
ପ୍ରଦ୍ୟୋଜନ ନାହିଁ । ଏବନସ୍ତ ଅସ୍ଵକରୁ ଅସ୍ଵକ ।
ଏ କଥା ଅବଶ୍ୟ ସୀକାର କରିବାକୁ ହେବ
ଯେ, ପୂର୍ବେ ଏ ଦେଶରେ ବିଦ୍ୟାରଣୀ ପ୍ରାୟ
କେବଳ କରି କ୍ରୁଷ୍ଣମାନେ ଜଜନ ଜାତନ ସ୍ଵର୍ଗାଦ ପଠନ
ଓ ଗାସ୍ତାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାବ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ
କରିଏମାନେ ଗଜମର୍ମାରରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ହୋଇ
ଲେଖିବା କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ
ଏହି ବ୍ୟବସାୟକୁ ସେମାନେ ଜାଣ୍ଯୁ ଅନ୍ତର୍ମାନୀୟ
ବ୍ୟବସାୟ ବୋଲି ନିପୁନ କରି କରି-
ପକାଇଲେ । କିନ୍ତୁ କାଳକ୍ରମେ ବ୍ୟବସାୟ
ଗଜମାନଙ୍କ ଅଗମନରେ ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷାର

ଅଦର ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ଧାଳ୍ଯ ଜାତି ଓ ଜୀବର
ସାଥୀରଣ ସମସ୍ତେ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ପଢ଼ି
ଶିକ୍ଷିତ ସ୍ଵତ୍ତୁଦୀପିନ୍ଦ ଅସ୍ଥିବାର ଛାତାର ନେବାରୀ
ଦସିଲେ । ସୁତରୂ ପୂର୍ବାୟକାରିମାନେ ପଦତ୍ରକୁ
ଓ ହତମାନ ହୋଇ ପୂର୍ବ ନିର୍ମାଣ ଅନୁମତି,
ଉଷା କରିବା; ଅନ୍ଧର ଗଲାତ୍ରହ ହେବା;
ବିଶେଷତଃ ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟମନ୍ତ୍ର କଷ୍ଟ ଦେବା ଇତି
ନାମା ଗର୍ଭିତରଣ କଲେ ଉଥାପି ଜ୍ଞାନ୍ୟା-
ନୂରତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କୃତି, ଦିଳ୍କ, ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରଭାବରୁ
ଜାତିପାତ ସାଥନକାଣ୍ୟ ବନ୍ଦବିଶ୍ୱାସ ଗଣି ସେଥିରେ
ପ୍ରବନ୍ଧ ହେଲେ ନାହିଁ । ହି ଦୁଃଖ ଦିଷ୍ଟ୍ୟ !
କି ଅନୁର୍ଧ୍ଵାର ଦିଷ୍ଟ୍ୟ ! ହେ ବୃଥା ଜାତ୍ୟା-
ଦ୍ୱିମାନ ବରଣ ବ୍ରାହ୍ମିନମାନେ ! ହେ ଜାତି-
ସ୍ମୃତ ଗୌରବାଳ୍ୟ ତ୍ରୁଟିମାନେ ! ହେ
ବ୍ରିଦ୍ଧିଜୀବ ଦେବୁରୁ ଶୁଦ୍ଧତାପ କ୍ଷଣିଯୁ ସନ୍ମା-
ନମାନେ ! ବେଳେ ଆପଣା ଆପଣା ମନ୍ତ୍ର ଦେଖ,;
ଦେବେ ଆପଣା ଭାବର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ,
ଅଭିବେଳେ ଦିଲୋର ପାଣିଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବର
ପରିଚୟ ଦେଇଥିବ । ଏବେ ସେ ଅଭିମାନ
ସେ ବୃଥା ବାହ୍ୟତମର ପରିବାସ କର ।
ସଂଘାରର ନିର-
ଅଜେ ପ୍ରଦୂର ଧନୋଧାର୍ଜନ; ମାନୋପାର୍ହିଜର
ଦ୍ୱିତୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ପରି ରହିଅଛି, ଗଲାର ଓ ମନ
ଗୁଲନା କର । ମିଥ୍ୟା ପ୍ରବନ୍ଧନା, ଗଠା,
ବିଶ୍ୱାସାତତକା, ପରିଶାକାତକା ଓ ମନ୍ଦିମା-
ପିତୃଜୀ ପ୍ରଭାବ ଅନ୍ଧାୟ ବନ୍ଦବିଶ୍ୱାସାନ ପର
ଜୀବାଗ କର, ଶୈଶ୍ଵରତ ମାନୁଷଙ୍କ ଓ ମାନୁଷଙ୍କ
ବଳରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପାର୍କ୍ଷନିଷ୍ଠାଗ ନିଜର ଓ
ଧରନାର ଦର୍ଶର ଭରଣପୋଷଣ କର ପୁରୁ
ଶୁଦ୍ଧନରେ ଜୀବିଜ୍ଞା ନିର୍ବାହ କର ପାଇବ
ପରେହ ନାହିଁ ।

ଉଦୟହାର ସୁନ୍ଦରେ ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ମାନକ-
ମାନଙ୍କଠାରେ ଦିନଯୁ ପୁଷ୍ପକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଯେ
ସମାଜେ ଯେମନ୍ତ ବି ଆଜି ଏହି ସମୟ କାହିଁ
ଦିନଯୁ ଦେବାନ୍ତ ଅଲୋଚନା ନ କରୁଣ୍ଟ ଫରଂ
ଯହିରେ ଏହି ସମୟ କାହିଁର ଉତ୍ସର୍ଗର
ବିନେଶ ଉଦୟର ସାଧନ ହୁଏ ସେଇ ପଞ୍ଚରେ
ଯହିବାନ୍ତ ଦେବନ୍ତ । ପଦିକାରେ ଅନେକ
ଉତ୍ସର୍ଗ ବିଶୟ ପ୍ରାପ୍ତ ଦେବାର ଅଣା । ବିବାହ
କୁଡ଼ିଥା ଉତ୍ସର୍ଗ ପ୍ରଳାପ କିଷମର୍ଗପ୍ରସାଦମାନ
ଉତ୍ସର୍ଗ ଉତ୍ସର୍ଗରେ ସଜ୍ଜାଇ ପଦିକାର ଅଣ ପୁଣ୍ୟ
ଦିନବା ବି ପଦିକାର ଉଦେଶ୍ୟ ? ଉତ୍ସର୍ଗ
ଉଦୟିତ ସାଧନ କିଷମର୍ଗ କି କୋଣେ ପ୍ରସାଦ
ନାହିଁ ? ଅମୃତମାନଙ୍କର ବି କଲାଙ୍କଠାରେ
କୌଣସି ଅଭ୍ୟବ ଜଣାଇବାକୁ ନାହିଁ ? ଅମୃ-
ମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର କି ଗୁଣ୍ୟ ମୁଖ୍ୟିଲକ ଦରି
ଅଛି ? ଉତ୍ସର୍ଗ ଅନ୍ତରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ଅଛି ମାନଙ୍କର

ଅଭେଦ ପରମ୍ପରା ସାମାଜିକ କଥାରେ
ବୁଧା ବିବାଦ ଓ କୁର୍ତ୍ତର ନ କର ଅମୂଳାଜଙ୍ଗ
ଆଶବସମସ୍ତ ରଜ୍ୟରୁଷଙ୍କଠାରେ ଗୁରୀର
କରୁନ୍ତାଣି । ଅମୂଳାଜଙ୍ଗର ହୁଲ ତାକୁ ଦେଖାଇ
ଦେଉନ୍ତାଣି । ଅମୂଳାଜଙ୍ଗ ଦେଶରେ କୃଷି ଓ
ବାଣିଜ୍ୟ, ଶିଳ୍ପ ଓ ସାହିତ୍ୟର ଉନ୍ନତ ପକ୍ଷରେ
କଥା କରୁନ୍ତାଣି ଓ ଅମୂଳାଜଙ୍ଗ ଗାସ୍ତରୁକ ଓ
ମାନସିକ, ଆର୍ଥିକରୁକ ଓ ବାହ୍ୟକ ସଂପ୍ରକାର
ପାଇବା ଉପରାମ ନିମନ୍ତେ ଅବ୍ୟଧି ଜୀବଧ
ପ୍ରଦାନ କର ସମସ୍ତ ଭାରତବାସୀଙ୍କର ପ୍ରଦାନ
କରିବାକୁ ହେତୁନ୍ତାଣି ।

591919

କଣ୍ଠ

ପ୍ରକାଶ

ବାଲେଶ୍ୱର

ଯେଉଁ ବାଦାନ୍ତବାଦକୁ ଲକ୍ଷ କରି ଏ ପଦମଣି
ଲେଖା ହୋଇଅଛି ପୁଣି ବିଷୟ ଯେ ତାହା
ପଦାନ୍ତ ହୋଇଅଛି । ସେ ହେତୁରୁ ଏ ପଦ
ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ମାନସ କଥା ମାତ୍ର ଏଥୁରେ
ଅମୂଳକ ବିବେଚନାରେ ଏମନ୍ତ ଅନେକ
ବିଷୟ ଥାଇ କି ଯାହା ସମ୍ବାଧରେ ପୁଣିତରେ
ଯେବେଳେ ବିଗେଷ ଉପକାର ହେବ ଏବଂ
ସମ୍ବାଦକର ନହିଁ । ତୁ, ବି, ସ,

କର୍ମଶାଲି ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଭବରଙ୍ଗମ୍ବ ମନୁମତ୍ରେଣି ଲିଂଗା ବିଦ୍ୟା-
ଲମ୍ବର ସ୍ଥୁ ସ୍ଥୁ ଓ ଶର୍ତ୍ତ କିଷକଜା ପଦମା-
ଶନ୍ୟ ଅଛି ମର୍ବିବ ବେତନ ଟ କାହାରୁ କା
କର୍ମପ୍ରାର୍ଥିଗଣ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଗଂଧପତ୍ର ସହିତ ଉଦ୍‌
ଦୁଲର ପ୍ରେସିତେଣ୍ଟ ମହାରମ୍ଭକ ସମୀପଦ
ଅଗମୀ କଳାରମାସ ତା ହି ରଖ ପୂର୍ବଚ
ଅବେଦନପ୍ରଦ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ।

ସୁତିକ୍ଷବତାର ନିମିତ୍ତ ଏଲ, ଏ, ପଶୁ
ଶୋଭାର୍ଥୀ ବିଜ୍ଞିମାଳକର ଏବଂ ଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷବତାର
କିଟିତେ ପ୍ରବେଶିବା ପରିଶୋଭାର୍ଥୀ ବିଜ୍ଞିମାଳ
କର ଅବେଦନ ବିଶେଷ ଆବରଣୀପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ
ପ୍ରାର୍ଥିଗଣଙ୍କର ନିଜ ସତରିଷ୍ଟାର ପମାନ
ଦେଖାଇବର ଅବସ୍ଥା ମହି ।

9-99 } DWARICKA NATH GHOSH
Out Inspector of school
BHUDRACK.

ଭାଷା ପତ୍ର

କଚେଶ ଉପରେଷନ ରା କନାଲ ରେବନ
ଦିପୋଟୀ ସଫରକ୍ଷେଣ୍ୟ । କ । ଓଡ଼ିଶା ।

ଏହାହୁରୁ ସବ୍ୟାଧାରଣ ବନ୍ଦକ୍ରିମାନ
କଣ୍ଠାର ଦିଆଯାଉଥିଲୁ ଯେ ମହିମାର୍ତ୍ତବ ଶାୟ
ପବର୍ତ୍ତମେଷକ ହୁକୁମ ଅନୁୟାୟେ ତେବେ ପାଇଲା

କମ୍ବ ବିଆଳୀ ଧାନ ପର୍ବତ କିମନ୍ତେ ଯେଉଁ
କରୁଲିଯାହୁ ଦେବ ଉହଁର ଦର ମଡ଼ା ପି ମାଗ
ଟ କା ଓ ଦୂହା ଟ କା ହସାବରେ ନଗବ
ଟକା ଦାଖଲ କଲେ କରୁଲିଯାହୁ ନିଥାରିବ
ଉଚ୍ଚ ଗାରଖେ କମ୍ବ ଉହଁପୁକେ ଯେଉଁମାନେ
ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ ଜରବେ ସେମାନେ ତଳମାୟ
ଦର ଅର୍ଥାତ୍ ମଡ଼ା ଟ ଏ କା ଓ ଦୂହା ଟ କା
ଦରରେ କରୁଲିଯାହୁ କର ପାରିବେ ଏଥୁ ନିମ-
ନ୍ତେ ଅମ୍ବେ ସମସ୍ତ କୃତିକାରମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ବୁଦ୍ଧେ
ଅନୁଶେଷ କରୁଥିଲୁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ କରୁଲିହା
କରିବା ପ୍ରତ୍ୟାମା କରୁଥିବେ ସେମାନେ ପ୍ରୟୋଗ-
କରିମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତଳମାୟ କମ ଦରରେ କରୁ-
ଲିଯାଇ କରି ଲାହ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରତି ମନୋ-
ଯୋଗୀ ଦେବେ । ଆହୁର ମଧ୍ୟ ଜଣାଇ ଦିଆ-
ଯାଇଥିଲୁ ଯେ ଭାବୁ ସମୟରେ ଆଖି ଗେଣା
କଲେ ଉହଁର ତବଳ କର ଟ କା ହେବ
ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରଜାମାନେ ସାବଧାନ ହେବେ ।
ତା କାହିଁ ମାହେ ଜୁଲାଇ ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା ।

ପୁନବାଲ୍ ଏହି ବଳକର

କୋଣାର୍କ

ଶୈଥୀ ଏକ ବାରାନ୍ଦି
ଗୁରୁବାଲି ଓ କରୁକଟା ମଧ୍ୟରେ କଷମିତ୍ର
ରଷେ ଗାସାଇ ବରଅଛି ।

ବର୍ଷପାର୍ଥିଗଣ ସୁବ୍ରତ ପ୍ରଗଂଧାପତ୍ର ସହିତ ଉକ୍ତ
ସୁଲକ୍ଷଣ ପ୍ରେସିଟେଶ୍ନ ମଦାଗ୍ରୂହ ସମୀପକୁ
ଆଗାମୀ ଜନ୍ମତିମାସ ଡା ୩୯ ରଗେ ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ
ଅବେଦନପତ୍ର ପ୍ରେରଣ କରିବେ ।

‘ସୁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ଏଲ, ଏ, ପଶ୍ଚ-
ଶୋଭାର୍ଥ ବିଜ୍ଞିମାନଙ୍କର ଏକ ଶୁଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର
ନିମିତ୍ତ ପ୍ରବେଶିବା ପଶ୍ଚଶୋଭାର୍ଥ ବିଜ୍ଞିମାନ-
ଙ୍କର ଅବେଦନ ଦିଶେ ଅବରଣୀୟ ହେବ ।

ପ୍ରାର୍ଥିଗଣଙ୍କର ନିଜ ବଚନିକଙ୍କର ପ୍ରମାଣ
ଦେଖାଇବାର ଅବଶ୍ୟକ ଛାଇ ।

—୨୦୨୭—

DWARIKA NATH GHOSH
Out Inspector of schools
BHUDRACK.

ବ୍ୟାକର ଯତୀ ଏହା
ଯାହା ସମ୍ମାଦ ଦିବାର ଦେବ ଏକଥି ସାହେ
ବର ଠାରେ ପରମାନେ ନିଳାଗରବ ।